

VLAAMS PARLEMENT

Zitting 2000-2001

6 oktober 2000

BULLETIN VAN VRAGEN EN ANTWOORDEN

INHOUDSOPGAVE

I. VRAGEN VAN DE VLAAMSE VOLKSVERTEGENWOORDIGERS EN ANTWOORDEN VAN DE MINISTERS (Reglement artikel 81, 1, 2, 3, 5 en 7)

	Blz.
A. Vragen waarop werd geantwoord binnen de reglementaire termijn	
Patrick Dewael, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Financiën, Begroting, Buitenlands Beleid en Europese Aangelegenheden	1
Steve Stevaert, minister vice-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Mobiliteit, Openbare Werken en Energie	2
Mieke Vogels, Vlaams minister van Welzijn, Gezondheid en Gelijke Kansen	10
Bert Anciaux, Vlaams minister van Cultuur, Jeugd, Brusselse Aangelegenheden en Ontwikkelingssamenwerking	14
Marleen Vanderpoorten, Vlaams minister van Onderwijs en Vorming	22
Renaat Landuyt, Vlaams minister van Werkgelegenheid en Toerisme	33
Vera Dua, Vlaams minister van Leefmilieu en Landbouw	44
Johan Sauwens, Vlaams minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Ambtenarenzaken en Sport	94
Dirk Van Mechelen, Vlaams minister van Economie, Ruimtelijke Ordening en Media	98
B. Vragen waarop werd geantwoord na het verstrijken van de reglementaire termijn	
Patrick Dewael, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Financiën, Begroting, Buitenlands Beleid en Europese Aangelegenheden	106
Mieke Vogels, Vlaams minister van Welzijn, Gezondheid en Gelijke Kansen	120
Marleen Vanderpoorten, Vlaams minister van Onderwijs en Vorming	124
Vera Dua, Vlaams minister van Leefmilieu en Landbouw	126
Johan Sauwens, Vlaams minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Ambtenarenzaken en Sport	131

II. VRAGEN WAARVAN DE REGLEMENTAIRE TERMIJN VERSTREKEN IS EN WAAROP NOG NIET WERD GEANTWOORD (Reglement artikel 81, 6)

Patrick Dewael, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Financiën, Begroting, Buitenlands Beleid en Europese Aangelegenheden	134
Mieke Vogels, Vlaams minister van Welzijn, Gezondheid en Gelijke Kansen	134
Renaat Landuyt, Vlaams minister van Werkgelegenheid en Toerisme	135

III. VRAGEN WAARVAN DE REGLEMENTAIRE TERMIJN VERSTREKEN IS MET TEN MINSTE TIEN WERKDAGEN EN DIE OP VERZOEK VAN DE VRAAGSTELLERS WERDEN OMGEZET IN VRAGEN OM UITLEG (Reglement artikel 81, 4)

Nihil

REGISTER	136
----------------	-----

**I. VRAGEN VAN DE VLAAMSE
VOLKSVERTEGENWOORDIGERS EN
ANTWOORDEN VAN DE MINISTERS
(Reglement artikel 81, 1, 2, 3, 5 en 7)**

**A. Vragen waarop werd geantwoord binnen de re-
glementaire termijn**

PATRICK DEWAELE

MINISTER-PRESIDENT
VAN DE VLAAMSE REGERING,
VLAAMS MINISTER VAN FINANCIEN,
BEGROTING, BUITENLANDS BELEID
EN EUROPESE AANGELEGENHEDEN

**Vraag nr. 78
van 17 mei 2000
van de heer ROLAND VAN GOETHEM**

Kabinetten – Volvo-dienstvoertuigen

1. Heeft het kabinet van de minister sinds het begin van deze legislatuur voertuigen van het merk Volvo aangekocht of een lease-overeenkomst afgesloten voor een voertuig van dit merk ?

2. Zo ja, hoeveel voertuigen werden er besteld, van welk type en bij welke dealer ?

Werden er speciale voorwaarden bedongen ?

Voor welke opties werd gekozen en tegen welke voorwaarden ?

Wat was de prijs van elk voertuig of wat zijn de leasingvoorwaarden ?

Door wie en waar worden de onderhoudsbeurten uitgevoerd en werden hiervoor speciale voorwaarden bedongen ?

3. Zijn er momenteel contracten lopende voor de aankoop of de leasing van nieuwe voertuigen van dit merk ?

Zo ja, over hoeveel voertuigen gaat het, van welke types en voor wanneer is de levering gepland ?

N.B. Deze vraag werd gesteld aan alle ministers.

Antwoord

1.

Kabinet-Anciaux	neen
Kabinet-Landuyt	neen
Kabinet-Vanderpoorten	neen
Kabinet-Vogels	neen
Kabinet-Van Mechelen	neen
Kabinet-Dewael	neen
Kabinet-Stevaert	ja
Kabinet-Sauwens	ja
Kabinet-Dua	ja

2.

Kabinet-Anciaux	nihil
Kabinet-Landuyt	nihil
Kabinet-Vanderpoorten	nihil
Kabinet-Vogels	nihil
Kabinet-Van Mechelen	nihil
Kabinet-Dewael	nihil
Kabinet-Stevaert	2 Volvo S80(°)
Kabinet-Sauwens	1 Volvo S80(°)

(°) Deze voertuigen werden geleasd bij de firma Axus NV volgens de bepalingen van het bijzonder bestek AZF/Aloma/AB/98.014 van het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap. De prijs en de voorwaarden zijn conform de gunningsovereenkomst met Axus NV. Het onderhoud gebeurt bij een door de leasingmaatschappij erkende garage en valt onder de leasingovereenkomst.

Kabinet-Dua	2 Volvo S70
-------------	-------------

Deze voertuigen werden besteld bij Volvo Automobiel Center Gent NV en de contracten werden afgesloten met Volvo Car Finance Belgium NV onder de algemeen geldende voorwaarden. Er werd gekozen voor een aantal opties zoals : metaalkleur, elektrisch bediend schuif- en kanteldak, cruise control, stability and traction control, leeslampje, coolbox. De prijs van het contract bedraagt 55.852 frank per voertuig en houdt in : huur, verzekering inclusief 24-uur-bijstand, rijbelasting, onderhoud inclusief banden.

3.

Kabinet-Anciaux	neen
Kabinet-Landuyt	neen
Kabinet-Vanderpoorten	neen

Kabinet-Vogels	neen
Kabinet-Van Mechelen	neen
Kabinet-Dewael	1 Volvo S80

Het voertuig is in bestelling via leasing bij de firma Axus NV, volgens de bepalingen van het bijzonder bestek van de Vlaamse Gemeenschap AZF/Aloma/AB/98.014, met vermoedelijke levering juli-augustus 2000.

Kabinet-Stevaert	neen
Kabinet-Sauwens	neen
Kabinet-Dua	neen

N.B. Deze vraag werd gesteld aan alle ministers.

Gecoördineerd antwoord

Gezien de omvang van de gevraagde informatie en de beperkte tijd die ons rest om die informatie van de verschillende diensten te verkrijgen en te verwerken, zal het antwoord pas later kunnen worden meegedeeld.

Zodra de gegevens voorhanden zijn, zal een aanvullend antwoord worden verstrekt.

Vraag nr. 79
van 17 mei 2000
van mevrouw RIET VAN CLEUVENBERGEN

Telefonische-bijstandsdiensten – Anonimiteit

Dat de facturatie van de 078-lijnen van Belgacom het opheffen van de anonimiteit van de beller als gevolg heeft, is bekend. Een vermelding van deze gesprekken op de klantenfactuur is een reële belemmering voor de gebruikers, die soms problemen wensen ter sprake te brengen die in de persoonlijke of intra-familiale sfeer zitten, en die dit anoniem wensen te doen.

In 1998 antwoordde federaal minister Flahaut in de Kamer van Volksvertegenwoordigers dat het erkennen van bepaalde diensten als bijstandsdienst een mogelijke oplossing was. Hij stelde dat "de bevoegde overheid" deze organisaties moet uitkiezen (Kamer van Volksvertegenwoordigers, Handelingen C629, blz. 5-6).

De vorige Vlaamse regering startte daarom met de inventarisatie van de 078-lijnen die vallen onder de verantwoordelijkheid van de departementen van het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap, de Vlaamse openbare instellingen (VOI) en de organisaties en diensten gesubsidieerd of gefinancierd door de Vlaamse Gemeenschap.

1. Is de inventarisatie afgerond bij elk lid van de Vlaamse regering ?
2. Welke diensten zijn erkend als telefonische-bijstandsdienst en vallen onder de verantwoordelijkheid van de minister ?
3. Is er nog overleg met het BITP (Belgisch Instituut voor Post en Telecommunicatie), Belgacom of een federale minister om een tijdelijke, pragmatische oplossing te vinden voor de anonimiteit van de 078-lijnen ?

STEVE STEVAERT

MINISTER VICE-PRESIDENT
 VAN DE VLAAMSE REGERING,
 VLAAMS MINISTER VAN MOBILITEIT,
 OPENBARE WERKEN EN ENERGIE

Vraag nr. 231
van 16 maart 2000
van de heer LUK VAN NIEUWENHUYSEN

Gewestwegen Mechelen – Overdracht naar gemeente

Het Mechelse college van burgemeester en schepenen wenst blijkbaar zo snel mogelijk een aantal gewestwegen naar de stad over te hevelen.

1. Werd de minister vice-president al door die vraag gevat en zo ja, wat is terzake zijn standpunt ?
2. Om welke wegen gaat het ?
3. Welke termijn werd eventueel vooropgesteld voor de overheveling ?
4. Heeft die operatie budgettaire implicaties ?

Aanvullend antwoord

Er is de administratie Wegen en Verkeer (AWV) slechts één dossier bekend, meer bepaald dat van de N15 Mechelen-Westerlo. Op het grondgebied van de stad Mechelen werd deze weg destijds aangelegd op gronden van de stad, met de bedoeling deze inname te regulariseren door middel van een formele overname door het Vlaams Gewest.

Wegens gewijzigde prioriteiten werd deze overname tot op heden niet doorgevoerd.

Tijdens het recentste werkoverleg van de afdeling Wegen en Verkeer Antwerpen met de administratie van de stad Mechelen van 17 maart 2000 werd deze zaak opnieuw op de agenda geplaatst.

Volgende afspraken werden gemaakt met betrekking tot het wegvak N15 Nekkerspoel tot kruispunt Nekkerhal :

- het beheer van de laterale wegen, destijds aangelegd door AWW op gronden van de stad, gaat over naar de stad ;
- de gronden van de centrale rijbaan, destijds aangelegd door AWW op gronden van de stad, gaan over naar AWW.

Concrete termijnen werden niet vastgelegd daar, niettegenstaande zowel AWW als de stad de innigste wens koesteren hier snel werk van te maken, beide instanties voorrang geven aan hun kerntaken.

De correcte eigendomsgrenzen werden inmiddels door AWW opgemeten. De budgettaire implicaties zijn nog niet bekend, doch blijken noch voor de stad, noch voor AWW een cruciaal punt van discussie te zijn.

In de eerste plaats is het de bedoeling de respectieve beheerders/eigenaars aan te wijzen, zodat elke partij ten volle haar rechten en plichten (vergunningen, ...) op haar weg kan doen gelden.

Het is ook zo dat de intentie bestaat om de Colomastraat over te dragen na heraanleg.

Ook dient er na de doortrekking van de R6 te worden onderzocht welke wegen er aan de stad kunnen worden overgedragen.

Er zijn mij geen formele vragen bekend om ook de Vesten over te dragen.

(Voorlopig antwoord : Bulletin van Vragen en Antwoorden nr. 12 van 5 mei 2000, blz. 1070 – red.)

**Vraag nr. 307
van 17 mei 2000
van mevrouw RIET VAN CLEUVENBERGEN**

Zwerfvuilcampagne – Evaluatie

In 1993 werd een actie tegen zwerfvuil opgestart. Gemeenten die zelf initiatieven tegen zwerfvuil opzetten en dit in het gemeentelijk milieuconvenant opnemen, kunnen een financiële ondersteuning krijgen.

Continuering en geregelde bekendmaking van resultaten zijn voor dergelijke acties belangrijk.

In opvolging van mijn vroegere vragen terzake had ik graag het volgende vernomen.

1. Hoeveel keer werd in 1999 en 2000 per provincie ingegrepen tegen zwerfvuil langs gewestwegen ?
2. Op welke plaatsen in Limburg werden er overtredingen vastgesteld ?
3. Welke gemeenten ondertekenden een bijakte 6 waardoor zijzelf, in ruil voor een vergoeding, het onderhoud overnemen ?

Welke vergoedingen ontvingen deze gemeenten in 1999 en 2000 ?

4. Welk gevolg (vermaning, boete, betalen van opruimkosten, ...) werd aan de overtredingen gegeven ?

Hoeveel bedragen de opbrengsten hiervan ?

Antwoord

1. Ingrepen tegen zwerfvuil

Aantal PV	1999	2000
Antwerpen	12	6
Vlaams-Brabant	7	5
West-Vlaanderen	9	2
Oost-Vlaanderen	5	3
Limburg	13	10

2. Overtredingen Limburg

Parking E313 Diepenbeek	4
Parking E313 Lummen	1
Parking E313 Bilzen	1
Parking E313 Tongeren	4
Parking E313 Lummen	1
Parking E314 Heusden-Zolder	1
Parking E314 Zonhoven	1
Gewestweg N78 Rekem-Lanaken	1
Gewestweg N78 Vroenhoven-Maaseik	1
Gewestweg N78 Maasmechelen	1
Gewestweg N78 Kinrooi	2
Gewestweg N762 Kinrooi	1

Gewestweg N760 Bree 1
 Gewestweg N73 Bree 2
 Gewestweg N73 Kinrooi 1

3. De volgende Vlaamse gemeenten en steden ondertekenden een bijakte nr. 6 aan het mobiliteitsconvenant, waardoor ze zelf instaan voor de netheid van de gewestwegen (integraal of bepaalde wegvakken) op het grondgebied van de gemeente : Neerpelt 17.05.1998 ; Arendonk 17.06.1998 ; Brasschaat 16.07.1998 ; Bocholt 16.07.1998 ; Gingelom 01.09.1998 ; Zutendaal 01.09.1998 ; Heusden-Zolder 06.11.1998 ; Oostende 02.07.1998 ; Wuustwezel 02.07.1998 ; Mortsel 02.07.1999 ; Herentals 29.11.1999 ; Galmaarden 17.12.1999.

Vergoedingen bijakte nr. 6

	1999 (uitbetaalde (vergoedingen))	2000 (uitbetaalde vergoedingen)
Antwerpen	562.000 fr.	nog niets uitbetaald
Vlaams-Brabant		nog geen vergoeding uitbetaald
West-Vlaanderen	geen	geen
Oost-Vlaanderen	geen	geen
Limburg	2.659.096 fr.	2.842.021 fr.

4. Gevolg (vermaning, boete, betalen van opruimkosten, ...)

	Gevolg	Opbrengsten
Antwerpen	1 PV werd geseponeerd, andere PV's : gevolg van het parket nog niet bekend	31.827 fr. (2 PV's)
Vlaams-Brabant	gevolg niet bekend	1999 = 47.498 fr. 2000 = 66.622 fr.
West-Vlaanderen		11.285 fr. 12.567 fr. (nog niet betaald – dossiers bij het parket)
Oost-Vlaanderen	gevolg van het parket nog niet bekend	
Limburg	strafrechtelijke vervolging onbekend	1999 = 18.519 fr. 2000 = 3.192 fr.

Vraag nr. 309
van 17 mei 2000
van mevrouw RIET VAN CLEUVENBERGEN

Telefonische-bijstandsdiensten – Anonimiteit

Zie :

Minister-president van de Vlaamse regering,
 Vlaams minister van Financiën, Begroting, Buitenlands Beleid en Europese Aangelegenheden
 Vraag nr. 79
 van 17 mei 2000
 van mevrouw Riet Van Cleuvenbergen
 Blz. 2

Antwoord

Een gecoördineerd antwoord zal worden verstrekt door de heer Patrick Dewael, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Financiën, Begroting, Buitenlands Beleid en Europese Aangelegenheden.

Vraag nr. 313
van 18 mei 2000
van de heer LUK VAN NIEUWENHUYSEN

Vlaams Rand – Taalvoorwaarden bij erkenning en subsidiëring

Zie :

Vlaams minister van Cultuur, Jeugd, Brusselse Aangelegenheden en Ontwikkelingssamenwerking
Vraag nr. 150
van 18 mei 2000
van de heer Luk Van Nieuwenhuysen
Blz. 15

Antwoord

Een gecoördineerd antwoord zal worden verstrekt door de heer Bert Anciaux, Vlaams minister van Cultuur, Jeugd, Brusselse Aangelegenheden en Ontwikkelingssamenwerking.

Vraag nr. 314
van 18 mei 2000
van de heer BART DE SMET

Voetgangersbruggen Rumst – Stand van zaken

Tijdens de commissievergadering van 27 april 2000 heeft de minister vice-president een vraag om uitleg van mijnentwege aangaande de fietsers- en voetgangersbruggen over de Dijle en de Nete reeds omstandig beantwoord. Uit zijn antwoord kon ik afleiden dat hij dit dossier ook vandaag nog tot een goed einde wenst te brengen (*Handelingen C140 van 27 april 2000, blz. 5 – red.*).

Desondanks acht ik het noodzakelijk om naar aanleiding van het vorige antwoord toch enkele bijkomende vragen met betrekking tot dit dossier te stellen.

1. Waarom gebeurde de gunning van de werken niet onmiddellijk nadat de bevestiging was ontvangen van de aannemer dat hij zijn prijs gestand deed ? Dit bood de mogelijkheid, overeenkomstig de wettelijke bepalingen van het koninklijk besluit (KB) van 26 september 1996, de werken te starten tien dagen voor het verstrijken van de bouwtoelating.
2. Er wordt gesteld dat het niet mogelijk was de werken op het terrein te starten, aangezien de constructie van de metalen bruggen eerst in het werkhuis van de aannemer diende te gebeuren.

Deze redenering lijkt mij niet correct, aangezien het perfect mogelijk was enerzijds de bouwkundige werken op het terrein te starten en anderzijds gelijktijdig een aanvang te maken met de metalen constructie van de bruggen in het werkhuis. Vanuit technisch oogpunt is het immers

aangewezen dat de bouwkundige en metalen werken parallel verlopen, zodat bij het beëindigen van de metalen constructie deze ter plaatse op de vooraf klaargemaakte bruggenhoofden kan worden gelegd. Deze werkwijze is des te meer voor de hand liggend, daar beide werken door verschillende groepen technici worden uitgevoerd.

Aldus was het toch perfect mogelijk de bouwkundige werken op het terrein op te starten vóór het verstrijken van de bouwtoelating ?

3. Waarom zijn er niet tijdig schikkingen genomen om zo nodig de bouwtoelating te verlengen, in plaats van eerst de geldigheidstermijn te laten verstrijken en dan een nieuwe bouwtoelating aan te vragen ?

Deze werkwijze is op zijn minst merkwaardig, en zou het vermoeden kunnen doen rijzen dat er kwade wil in het spel is.

Ik wil de minister vice-president er eveneens op wijzen dat het hier niet gaat over grote verkeersbruggen, maar over kleine, milieuvriendelijke fiets- en voetgangersbruggen. Deze bevorderen het fietsen en wandelen op veilige wegen van en naar school.

Op grond van bovenvermelde elementen rijst de vraag of hier geen sprake is van onbehoorlijk bestuur. Hoe dan ook, uit deze gang van zaken blijkt dat de belofte die door de minister vice-president werd gedaan tijdens zijn bezoek aan de gemeente Rumst in het najaar 1999, door de administratie niet is ingelost. Of moet ik hier zeggen dat de administratie de minister veeleer heeft tegengewerkt ?

Tot slot rest mij nog enkel de vraag of er nu een spoedprocedure voor de vernieuwde bouwtoelating is aangevraagd, zodat weldra de bestelling kan gebeuren en de werken zonder verwijl kunnen starten.

Antwoord

De gunning der werken gebeurde niet omdat direct na de goedkeuring van het dossier reeds bleek dat de werken *op het terrein* nooit zouden kunnen starten vóór het verstrijken van de bouwvergunning.

Het bouwkundige werk ter plaatse dient te beginnen met de fundering van de brugpijlers. Deze fundering bestaat uit een aantal stalen buispalen, die

in de grond worden geheid. Gezien de grote afmetingen van deze buispalen zijn ze niet onmiddellijk beschikbaar en dient er te worden gerekend met een leveringstijd van een tweetal maanden. De bestelling van de buizen gebeurt immers als volgt :

- 1) bestelling van het staal bij de leverancier (staalfabriek) ;
- 2) keuring door de afdeling Metaalstructuren (AMS) ;
- 3) vervaardiging van de buispalen (walsing en lassen) bij een buizenfabrikant onder toezicht van AMS ;
- 4) aanbrengen van de anticorrosiebescherming onder toezicht van AMS ;
- 5) transport van de buispalen en levering op de werf.

Nadat de stalen buispalen ingeheid zijn, kan verder worden gewerkt aan de landhoofden. Het was dus volstrekt onmogelijk onmiddellijk werken uit te voeren op het terrein, wegens het ontbreken van de nodige materialen voor de fundering.

Het opdrachtgevend bestuur had de duidelijke wil om de werken aan te vatten. Zo werd, na de vrijgave van het dossier, onmiddellijk contact opgenomen met de administratie Ruimtelijke Ordening, Huisvesting en Monumenten en Landschappen (Arohm) om te informeren naar de haalbaarheid van een start der werken. Toen bleek dat de werken daadwerkelijk op het terrein een aanvang dienden te nemen om het verstrijken van de bouwvergunning te voorkomen, werd beslist de werken niet aan te vatten vermits aan deze fundamentele voorwaarde niet kon worden voldaan. Dit was een beslissing genomen uit voorzorg en rekening houdende met alle mogelijke financiële en administratieve consequenties.

Bovendien was er reeds een verzoek bij de Raad van State ingediend voor het annuleren van de verkregen bouwtoelating, zodat de administratie nauwkeurig heeft toegezien op de correcte toepassing van de wetgeving terzake.

Aangezien de werken op het terrein geen daadwerkelijke aanvang konden nemen, was de kans reëel dat de werken zouden worden stilgelegd wegens niet naleven van de wetgeving. Dit zou zware financiële gevolgen hebben voor de gemeenschap. Een onmiddellijke heraanvraag van de bouwtoelating was dan ook de meest verantwoorde beslissing,

zonder financiële gevolgen voor de gemeenschap. De administratie heeft vooraf eveneens geïnformeerd bij de verschillende besturen die advies dienden te geven voor de bouwtoelating. Hieruit bleek dat alle besturen hun oorspronkelijk advies handhaafden.

Een verlenging van de bouwaanvraag is niet mogelijk voor openbare besturen, zodat een nieuwe aanvraag de enige mogelijke oplossing was.

De bouwaanvraag is ingediend volgens de geëigende procedure.

**Vraag nr. 317
van 18 mei 2000
van de heer CARL DECALUWE**

Vlaamse openbare instellingen – Reclame en sponsoring

Zie :
Minister-president van de Vlaamse regering,
Vlaams minister van Financiën, Begroting, Buitenlands Beleid en Europese Aangelegenheden
Vraag nr. 81
van 18 mei 2000
van de heer Carl Decaluwe
Blz. 108

Antwoord

Een gecoördineerd antwoord zal worden verstrekt door de heer Patrick Dewael, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Financiën, Begroting, Buitenlands Beleid en Europese Aangelegenheden.

**Vraag nr. 319
van 18 mei 2000
van de heer CARL DECALUWE**

Heraanleg N357 Waregem – Uitstel

Uit diverse contacten blijkt dat de geplande werken op de N357, vanaf het kruispunt aan de Posterij tot aan de Leiebrug (de Posterij- en Aloise Biebuyckstraat) in Waregem, werden verschoven van 2000 naar 2004.

Door die verschuiving verliest het gemeentebestuur van Waregem de subsidie van 65 miljoen voor de aanleg van de rioleringen, die door de Vlaamse Milieumaatschappij (VMM) werd toegezegd. An-

ders gesteld, blijkt hieruit duidelijk dat er geen coördinatie is tussen Openbare Werken en de VMM.

1. Kan de minister mij redenen geven voor het verschuiven van deze geplande werken naar vier jaar verder ?
2. Welke "quoting" hadden deze weg- en rioleringswerken op de N357 in het kader van de objectieve behoefteanalyse ? Waarom werd deze noodzakelijke heraanleg niet voor één jaar verschoven ?
3. Wat is de geraamde kostprijs van deze werken ?

Antwoord

Het klopt niet dat de werken op de goedgekeurde driejarenprogramma's werden verschoven van 2000 naar 2004. Deze werken hebben nooit op het programma 2000 gestaan en werden in het driejarenprogramma dat in november 1999 werd voorgelegd aan de Commissie voor Openbare Werken, Mobiliteit en Energie van het Vlaams Parlement, opgenomen onder de rubriek "na 2002".

Het klopt evenmin dat het stadsbestuur van Waregem de subsidie van het Vlaams Gewest, die trouwens veel lager is dan 65 miljoen frank, voor de aanleg van de riolering en door de Vlaamse Milieu-maatschappij toegezegd, zou verliezen. Er kan immers met de Vlaamse Milieu-maatschappij worden onderhandeld om deze subsidie naar een volgend jaar door te schuiven.

1. Door de aanleg van de N382 en de openstelling voor het verkeer van het vak N43 – Stationsstraat is de herinrichting van de doortocht van de N357 in St. Eloois-Vijve voor de administratie Wegen en Verkeer (AWV) niet prioritair meer, zeker in het licht van de hoge kosten die hiermee gepaard gaan.

Het past immers in de filosofie van het convenantenbeleid dat het gewest, bij de aanleg van de omleiding ter ontlasting van het centrum, geen zware investeringen meer kan doen in de doortocht.

Wel kan worden overwogen om structureel onderhoud te doen op kosten van het Vlaams Gewest, wegens de slechte toestand van de rijweg en gelet op de coördinatie met de rioleringswerken.

In het kader van het convenantenbeleid verbinden de lokale overheden zich thans bij de aanleg van nieuwe wegen ertoe om de bestaande wegen in de bestaande toestand over te nemen. De mogelijkheid om de structurele onderhoudswerken te programmeren, zal opnieuw worden bekeken bij de opmaak van het driejarenprogramma.

2. De behoefteanalyse slaat enkel op wegenwerken en niet op rioleringswerken. Volgens de recentste analyse bedroeg de score 75,7.
3. Een raming op basis van structureel onderhoud werd nog niet gemaakt. De kostprijs ervan is voorlopig onbekend.

Vraag nr. 323 van 19 mei 2000 van mevrouw RIET VAN CLEUVENBERGEN

Carpoolparkings – Uitrusting

Reeds meerdere jaren wordt de uitbouw van carpoolparkings in Vlaanderen ondersteund. Bedoeling is het kostendelend rijden vanop veilige parkeerplaatsen aan te moedigen.

Daartoe zou men de uitrusting van de parkings verbeteren en ze voorzien van bepaalde vormen van comfort (bv. overdekte fietsenstalling, enkele banken, telefooncel, toilet, ...).

1. Wat werd er sinds 1998 in elke provincie concreet ondernomen om het onveiligheidsgevoel te verminderen op de bestaande carpoolparkings ?
2. Zijn er in dit kader werken gepland aan de bestaande carpoolparkings in de provincie Limburg ? Zo ja, welke en voor welk bedrag ?
3. Zijn er bijkomende carpoolparkings gepland in Limburg ?

Antwoord

1. Om het onveiligheidsgevoel op bestaande carpoolparkings te verminderen, werd vanaf 1998 het volgende ondernomen.

In Antwerpen : op de bestaande carpoolparkings werden aan de bestaande uitrusting, die blijkbaar voldoet, sinds 1998 geen wijzigingen aangebracht.

In Vlaams-Brabant werden de carpoolparkings uitgerust met een omheining, verlichting en praatpaal. De rijkswacht werd verzocht er geregeld toezicht uit te oefenen.

In Limburg werden geen nieuwe maatregelen genomen. De bestaande carpoolparkings in Houthalen-Helchteren (E314 – N715) en in Lummen (E314 – N717) waren immers reeds uitgerust met een omheining, praatpaal en bijkomende openbare verlichting.

In Oost-Vlaanderen werden alle carpoolparkings uitgerust met openbare verlichting. Praatpalen zijn besteld voor de carpoolparkings van Vrasene, Kemzeke en Gentbrugge.

In West-Vlaanderen werd op de carpoolparkings openbare verlichting aangebracht. Op de parkings in Beernem en in Veurne kwam er een praatpaal.

2. In Limburg, zoals op heel wat andere plaatsen, voeren rijkswacht en politie op geregelde tijdstippen controles uit en stellen vast dat het onveiligheidsgevoel bij de carpoolers in belangrijke mate is afgenomen. Mede rekening houdende met de elementen onder punt 1 zijn er geen werken gepland om nog bijkomende voorzieningen uit te voeren op de bestaande carpoolparkings in de provincie Limburg.
3. In het programma 2000 is 25 miljoen frank ingeschreven voor aanleg van carpoolparkings langs gewestwegen in de provincie Limburg. Enkel de parking in Diepenbeek (E313 – N76) is aanbesteed, doch voor de uitvoering wordt gewacht op de bouwvergunning.
4. Andere carpoolparkings die de eerstvolgende jaren in aanmerking komen, zijn deze in Halen (E313 – N2) en in Maasmechelen (E314 – N78). Hiervoor moet eerst een gewestplanwijziging worden verkregen.

Alle nieuwe carpoolparkings zullen op dezelfde wijze worden uitgerust als de bestaande parkings om het onveiligheidsgevoel van de gebruikers te verminderen.

Vraag nr. 327
van 23 mei 2000
van de heer CARL DECALUWE

Mobiliteitsconvenant – Fietspadenprojecten

Module 13 van bijakte 1 van het mobiliteitsconvenant heeft tot doel bij te dragen tot een versnelde uitbouw van het fietspadennetwerk, door het subsidiëren van de aanleg van nieuwe fietspaden langs gewestwegen, om zo het aandeel van het fietsverkeer in de bestaande verkeersstromen te verhogen.

Hiervoor trekt de regering één miljard uit.

1. Hoe werden alle gemeenten hiervan op de hoogte gebracht ?
2. Hoeveel gemeenten hebben reeds projecten ingediend en voor welk bedrag ? Graag hiervan een overzicht per provincie.
3. Wat is de verwachte goedkeuringstermijn voor een potentieel project binnen dit kader ?

Antwoord

1. De Vlaamse steden en gemeenten werden via minstens twee kanalen geïnformeerd over de invoering van een nieuwe module 13 aan het mobiliteitsconvenant. De introductie van deze nieuwe subsidieregeling aan de lokale besturen kwam aan bod in de Mobiliteitsbrief nr. 16 van februari 2000. Bovendien werd de invoering van module 13 ook toegelicht in omzendbrief OW 2000/2 van 20 maart 2000, geadresseerd aan de Vlaamse lokale en provinciale overheden.

De directeur-generaal van de administratie Wegen en Verkeer heeft op 30 mei jongstleden zijn afdelingen opgedragen de Vlaamse gemeenten nogmaals schriftelijk te informeren over een aantal praktische modaliteiten met betrekking tot de toepassing van de module 13.

2. De gevraagde informatie wordt provincie per provincie geactualiseerd en zal in de vorm van een aanvullend antwoord zo spoedig mogelijk worden verstrekt.
3. De administratie heeft nog geen ervaring met dergelijke dossiers (de procedure is nieuw), waardoor uitspraken over goedkeuringstermijnen veeleer speculatief klinken.

Net zoals welk project dan ook waarvoor in het kader van het mobiliteitsconvenant afspraken worden gemaakt, kan de aanleg van een gesubsidieerd fietspad slechts worden aangevat in de mate dat het project past in het gemeentelijk mobiliteitsplan en een projectnota is opgesteld.

De goedkeuringstermijn wordt met andere woorden mee bepaald door de inzet waarmee de lokale besturen deze beleidsinstrumenten ontwikkelen.

Vraag nr. 331
van 23 mei 2000
van de heer CARL DECALUWE

Leie Kortrijk – Stoplichten binnenvaart

Een tijdje geleden werden stoplichten geplaatst langs de Leie in Kortrijk om de doorgang van de binnenvaartuigen te regelen. Ze werden geplaatst nabij de dichtbewoonde woonwijk tussen de Koning Leopold III-laan en de Ring van Kortrijk.

In de zomermaanden veroorzaken de wachtende binnenvaartuigen echter geluidsoverlast.

1. Is de minister vice-president op de hoogte van dit probleem ?
2. Waarom werden deze lichten geplaatst ter hoogte van een woonwijk ?

Waarom werd niet overwogen ze op te stellen nabij de Ringbrug, om zo geluidsoverlast voor de omwonenden te vermijden ?

Antwoord

1. Alhoewel het alternerend scheepvaartverkeer in de doortocht van Kortrijk al ruim tien jaar in werking is, heb ik nog nooit klachten vernomen over enige geluidsoverlast.
2. De plaatsing van de stoplichten gebeurde op een verkeerstechnisch en economisch verantwoorde manier ; de alternerende zone moet, net zoals bij het gewone wegvervoer, zo kort mogelijk worden gehouden. Er moet zowel voor de schippers als voor de camerabesturing in het seinhuis een veilig verkeersoverzicht zijn.

Om bovenvermelde redenen werden de lichten niet aan de brug van de Ringlaan, maar dichterbij de Groeningebrug geplaatst.

Vraag nr. 332
van 23 mei 2000
van de heer CARL DECALUWE

De Lijn Tielt – Bushokjes

Het stadsbestuur van Tielt vroeg in augustus 1999 reeds per brief aan De Lijn naar de beloofde bushokjes.

Deze werden tot op vandaag nog steeds niet gerealiseerd.

1. Waarom werden betrokken bushokjes in Tielt nog niet geplaatst ?
2. Voor wanneer is de plaatsing concreet gepland ?
3. Wat is de geraamde kostprijs ?

Antwoord

1. Om halte-accommodatie te plaatsen, dient een procedure te worden gevolgd waarbij pas tot bestelling kan worden overgegaan nadat de gemeente de betrokken factuur heeft betaald.

De gemeente Tielt betaalde de factuur op 4 april 2000, waarna De Lijn op 5 april 2000 de bestelling bij de leverancier heeft geplaatst.

2. De plaatsing van het eerste schuilhuisje gebeurde op 13 juni 2000. De resterende schuilhuisjes zullen worden geplaatst op 12 en 13 juli 2000.
3. De totale kostprijs wordt geraamd op 1.650.000 frank.

Vraag nr. 336
van 25 mei 2000
van de heer JOHAN DE ROO

Schipdonkkanaal – Onderhoud kunstwerken

Het Schipdonkkanaal is het Afleidingskanaal van de Leie.

Graag had ik de minister vice-president enkele vragen willen stellen omtrent het onderhoud van kunstwerken op deze waterweg.

1. Wie staat in voor het onderhoud van kunstwerken op het Schipdonkkanaal (o.a. de kunstwerk-sluis van Schipdonk) ?
2. Wordt er bij werken aan de kunstwerken op het Schipdonkkanaal iemand aangesteld die toezicht houdt ? Zo ja, welke instantie is hiervoor verantwoordelijk ?

Antwoord

1. Het onderhoud van de kunstwerken op het Afleidingskanaal van de Leie wordt uitgevoerd door de van afdeling Bovenschelde van de administratie Waterwegen en Zeewezen.
2. Er wordt een personeelslid aangesteld om toezicht te houden op de werken. De afdeling Bovenschelde is hiervoor verantwoordelijk.

MIEKE VOGELS

VLAAMS MINISTER
VAN WELZIJN, GEZONDHEID
EN GELIJKE KANSEN

Vraag nr. 160
van 17 mei 2000
van mevrouw RIET VAN CLEUVENBERGEN

Telefonische-bijstandsdiensten – Anonimiteit

Zie :

Minister-president van de Vlaamse regering,
Vlaams minister van Financiën, Begroting, Buitenlands Beleid en Europese Aangelegenheden

Vraag nr. 79

van 17 mei 2000

van mevrouw Riet Van Cleuvenbergen

Blz. 2

Antwoord

Een gecoördineerd antwoord zal worden verstrekt door de heer Patrick Dewael, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Financiën, Begroting, Buitenlands Beleid en Europese Aangelegenheden.

Vraag nr. 162
van 18 mei 2000
van de heer LUK VAN NIEUWENHUYSEN

Vlaamse Rand – Gezins- en bejaardenhulp

Het actieplan van de vorige regering voor de Vlaamse rand rond Brussel voorzag in een prioritaire behandeling van de gezins- en bejaardenhulp in Vlaams-Brabant en in de Brusselse regio.

Zo werd in 1997 50 miljoen frank uitgetrokken voor de uitbreiding van de contingenten gezins- en bejaardenhulp, teneinde de betrokken diensten die actief zijn in Vlaams-Brabant en Brussel meer armslag te geven.

1. Is die maatregel nog altijd van toepassing en werden er eventueel bijkomende maatregelen getroffen ?
2. Werden inzake het Nederlandstalig karakter van de particuliere diensten voor gezins- en bejaardenhulp intussen al bepalingen opgenomen in de erkennings- en/of subsidiëringsvoorwaarden ?

N.B. Deze vraag werd eveneens gesteld aan de heer Bert Anciaux, Vlaams minister van Cultuur, Jeugd, Brusselse Aangelegenheden en Ontwikkelingssamenwerking.

Gecoördineerd antwoord

1. De maatregel inzake de prioritaire behandeling van de gezinszorg in Vlaams-Brabant en in de Brusselse regio is inderdaad nog van toepassing en is in 1998 en 1999 nog gevolgd door maatregelen die het herstel van het evenwicht in de regionale spreiding van de gezinszorg moeten bewerkstelligen.

Gelet op het feit dat Vlaams-Brabant en Brussel, ondanks deze opeenvolging van maatregelen, nog steeds de minst bedeelde regio's zijn – de achterstand met andere regio's was immers heel groot – zullen deze regio's prioritair blijven.

2. Inzake het Nederlandstalig karakter van de particuliere diensten voor gezinszorg werden geen bepalingen opgenomen in de erkennings- en subsidiëringsvoorwaarden.

Vraag nr. 163
van 18 mei 2000
van de heer CARL DECALUWE

Vlaamse openbare instellingen – Reclame en sponsoring

Zie :

Minister-president van de Vlaamse regering,
Vlaams minister van Financiën, Begroting, Buitenlands Beleid en Europese Aangelegenheden

Vraag nr. 81

van 18 mei 2000
van de heer Carl Decaluwe
Blz. 108

Antwoord

Een gecoördineerd antwoord zal worden verstrekt door de heer Patrick Dewael, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Financiën, Begroting, Buitenlands Beleid en Europese Aangelegenheden.

Vraag nr. 170
van 29 mei 2000
van mevrouw SONJA BECQ

Begeleid wonen – Aanbod

Uit het verslag van de raad van bestuur van het Vlaams Fonds voor Sociale Integratie van Personen met een Handicap (VFSIPH) van 29 februari jongstleden blijkt dat de raad akkoord ging met het ontwerp van verdeling van het aantal beschikbare plaatsen begeleid wonen. "De beslissing zal worden uitgevoerd van zodra het besluit met betrekking tot de programmatie van het aantal plaatsen begeleid wonen is aangepast", aldus nog het verslag.

1. Hoe groot is het totale aanbod aan woningen (met vermelding van de uitbreidingen en/of nieuwe projecten) ? Hoe ziet de verdeling eruit volgens arrondissement, gemeente en instelling ?

Hoe groot is de vraag naar een dergelijke woning ?

Zijn er terzake wijzigingen vanuit de centrale wachtlijsten ?

2. Wat zijn de criteria die werden gehanteerd bij de toewijzing van de bijkomende plaatsen begeleid wonen ?
3. Wat zijn de toekomstperspectieven voor de kandidaat-bewoners die nu geen woning krijgen toegewezen, met andere woorden : staan nieuwe projecten voor uitbreiding van het aanbod van dergelijke woningen op stapel ?

In hoeverre is de programmatie in de verschillende regio's ingevuld ?

Antwoord

1. Eerst en vooral moet duidelijk worden gemaakt dat het bij begeleid wonen voor personen met een handicap gaat om zelfstandig wonende personen die mits een beperkte, ongeveer wekelijkse begeleiding zich op eigen kracht in het sociale leven kunnen inschakelen. De meeste personen in begeleiding huren zelf een woning ; een beperkt aantal is zelfs eigenaar. Slechts in een beperkt aantal gevallen wordt de woning gehuurd via de dienst Begeleid Wonen. Er werd vermeden dat de belangen als verhuurder en als begeleidende dienst elkaar kunnen doorkruisen. Daarom mogen de diensten niet meer huur vragen dan ze zelf dienen te betalen, en mogen de woningen geen eigendom zijn van dezelfde VZW als die waaronder de begeleidende dienst ressorteert. Het gaat dus niet om een aanbod aan beschikbare woningen, maar wel om een aanbod aan een aantal personen die kunnen worden begeleid.

Wat de spreiding betreft, werd er reeds een goede verdeling bereikt over de verschillende provincies. Daarnaast kan moeilijk een verdeling per arrondissement worden gegeven, omdat de werkingsregio's van de verschillende diensten niet gelijkvallen met arrondissementsgrenzen. Als **bijlage** wordt een overzicht gegeven van de verschillende diensten, opgesplitst per provincie, met een weergave van het werkingsgebied en hun erkenningsaantal. Daaruit blijkt dat sommige diensten voor een deel een overlappend werkingsgebied hebben, maar in de meeste gevallen gaat het wel om duidelijk afgegrenste regio's. De regio's Zuid-Limburg en het zuidoosten van de provincie Antwerpen worden nog maar beperkt bediend, aangezien zich maar recentelijk diensten hebben geëngageerd om in deze regio's een werking op te starten.

De vraag naar begeleiding vanuit de diensten begeleid wonen is nog relatief groot. Sommige diensten zien zich geconfronteerd met aanzienlijke wachtlijsten. Ook op de centrale wachtlijsten maakt het aantal vragen voor begeleid wonen de grootste groep uit. In maart 2000 waren er in heel Vlaanderen 304 vragen begeleid wonen geregistreerd met de urgentiecodes "urgent" en "hoogst urgent". Gelet op het feit dat de registratie via de centrale wachtlijstwerkingen nog niet volledig is uitgewerkt, is dit zeker een onderschatting. Zo zijn er bijvoorbeeld voor de provincie Limburg nog maar zeer summiere cijfers voorhanden.

Ondertussen heeft het Vlaams Fonds wel reeds 2000 plaatsen aanvullend erkend na de aanpassing van de programmatie, maar het potentiële cliënteel blijft vrij groot. Anderzijds zal moeten worden bewaakt dat begeleid wonen voor bepaalde doelgroepen niet de taken gaat overnemen van het algemeen welzijnswerk of de psychiatrie.

2. Als **bijlage** vindt de Vlaamse volksvertegenwoordiger een uittreksel van de beslissing van de raad van bestuur van het Vlaams Fonds, waarin de criteria zijn weergegeven die werden gehanteerd voor de verdeling van de 200 bijkomende plaatsen in het jaar 2000.
3. Zoals reeds gezegd, gaat het niet om een toewijzing van woningen en dus ook niet om projecten, maar wel om individuele begeleidingen (al dan niet van koppels en soms in kleine groepswoningen). Op dit ogenblik is het Vlaams Fonds bezig met het opstellen van een meerjarenprogrammatie, op basis van een inschatting van de behoeften over de volgende vijf jaar.

In deze programmatie zal waarschijnlijk nog een verdere uitbreiding van de diensten Begeleid Wonen worden opgenomen. Deze programmatie zal echter pas in het najaar worden gefinaliseerd. Daarnaast is het op dit ogenblik niet duidelijk hoeveel middelen de volgende jaren beschikbaar zullen zijn voor de invulling van deze programmatie.

Wat de bestaande programmatie betreft, gaat het om een programmatie over heel Vlaanderen, waarbij wel via de criteria een zo groot mogelijke spreiding wordt nagestreefd. Er is echter geen programmatie op het niveau van de provincies of de arrondissementen vastgelegd. Door het toekennen van de bijkomende 200 plaatsen is de huidige budgettaire ruimte voor uitbreidingsbeleid volledig omgezet in erkenningen. Het valt te verwachten dat de diensten die ook vrij snel zullen omzetten of reeds omgezet hebben in effectieve begeleidingen. Programmatorisch kunnen in Vlaanderen nog 50 bijkomende plaatsen worden ingevuld, maar dit moet dan gebeuren door een reconversie van middelen via een omzetten van capaciteit van tehuizen naar begeleid wonen. Totnogtoe werden geen vragen tot omzetting ingediend.

(Bovenvermelde bijlagen liggen ter inzage bij het Algemeen Secretariaat van het Vlaams Parlement, dienst Schriftelijke Vragen – red.)

**Vraag nr. 177
van 31 mei 2000
van mevrouw RIET VAN CLEUVENBERGEN**

Thuiszorg – Goedgekeurde projecten (2)

Op 27 januari 2000 vroeg ik de minister naar de thema's voor 2000 voor de thuiszorgprojecten. Deze thema's zouden in het voorjaar worden verduidelijkt, aldus de minister, die zich meteen engageerde een exemplaar te bezorgen (*schriftelijke vraag nr. 87 van 27 januari 2000; Bulletin van Vragen en Antwoorden nr. 10 van 24 maart 2000, blz. 812 – red.*).

Aangezien dit nog niet gebeurde, veronderstel ik dat de nieuwe thema's nog niet zijn vastgelegd. Het jaar is nochtans halfweg.

1. Zijn de thema's voor 2000 reeds bekend ?
2. Hoe kwam deze themabepaling tot stand ? Wie gaf advies ?
3. Is de sector reeds op de hoogte van de nieuwe thema's ?
4. Wie diende reeds een project in ?
5. Hoe worden parlementsleden op de hoogte gebracht van dergelijke regelgeving ?

Antwoord

1. De thema's voor 2000 zijn :
  - innoverende samenwerkingsinitiatieven tussen diensten voor gezinszorg onderling of met de thuisverpleging ;
  - innoverende initiatieven met het oog op de ontwikkeling en ondersteuning van een gebruikers- en mantelzorggerichte cultuur binnen de thuiszorgvoorzieningen ;
  - initiatieven die het beroep van verzorgende in de thuiszorg promoten.
2. De thema's werden na overleg tussen kabinet en administratie door mij vastgelegd via het ministerieel besluit van 20 februari 2000 houdende de thema's inzake de projecten in de thuiszorg voor 2000.

3. Direct na de ondertekening van het ministerieel besluit werd aan de sector meegedeeld dat projecten konden worden ingediend.
4. Er werden 72 aanvragen ingediend. Als **bijlage** vindt de Vlaamse volksvertegenwoordiger een overzicht van de aanvragen, zowel die welke ik goedgekeurd heb, als die welke ik afgekeurd heb.

Wel is nog het advies van de Inspectie van Financiën vereist.

5. Het betreft hier een ministerieel besluit in uitvoering van het thuiszorgdecreet en de hieropvolgende regeringsbesluiten. De opdracht om jaarlijks thema's voor projecten te bepalen, werd op die manier gedelegeerd naar de minister bevoegd voor de bijstand aan personen.

(Bovenvermelde bijlage ligt ter inzage bij het Algemeen Secretariaat van het Vlaams Parlement, dienst Schriftelijke Vragen – red.)

**Vraag nr. 178
van 31 mei 2000
van mevrouw RIET VAN CLEUVENBERGEN**

Adviesraden – Vrouwen (2)

Om te komen tot mainstreaming en het specifieke gelijkemansbeleid af te bouwen, is het nodig dat beleidsverantwoordelijken op alle niveaus consequent volgen of mannen en vrouwen door alle maatregelen heen gelijke kansen krijgen.

Adviesorganen zijn veelgebruikte middelen om de (negatieve) gevolgen van een mogelijke besluitvorming te overdenken. Om hierbij op een spontane manier de specifieke gevolgen voor mannen en vrouwen na te gaan, moeten deze adviesorganen uit een voldoende aantal mannen en vrouwen bestaan : dit is de bedoeling van de gegarandeerde eenderderegeling bij de samenstelling van adviesorganen.

1. Welke adviesorganen brachten een advies uit betreffende een van de beleidsmateries waarvoor de minister bevoegd is ? Wanneer ? Waarover ?

Gebeurde dit op eigen initiatief, op vraag van de minister, of ingevolge een decretale bepaling ?

Hoe was dit adviesorgaan op dat ogenblik samengesteld ?

2. Welke stappen deed de minister naar dit adviesorgaan indien zij vaststelde dat het niet volgens de decretale regels samengesteld was ?

Met welk resultaat ?

N.B. Deze vraag werd eveneens gesteld aan mevrouw Vera Dua, Vlaams minister van Leefmilieu en Landbouw.

Gecoördineerd antwoord

Voor het beleidsdomein Gelijke Kansen bestaan er geen adviesraden.

Voor de beleidsdomeinen Welzijn en Gezondheid werden de bevoegde administraties en Vlaamse openbare instellingen (VOI) bevestigd. Het antwoord voor deze twee beleidsdomeinen en deze vallend onder de bevoegdheid van de Vlaamse minister van Leefmilieu en Landbouw zullen in een aanvullend antwoord worden verstrekt.

**Vraag nr. 180
van 6 juni 2000
van de heer KOEN HELSEN**

OCMW's – Registratieverplichting (2)

In haar antwoord op mijn schriftelijke vraag nr. 124 van 29 maart 2000 stelde de minister dat het registratieconcept aan een grondige evaluatie diende te worden onderworpen (*Bulletin van Vragen en Antwoorden nr. 13 van 19 mei 2000, blz. 1231 – red.*). Ik heb begrepen dat een werkgroep zich over de problematiek buigt en de OCMW's bij de totstandkoming van zijn voorstel zal betrekken.

In deze context kan worden gesteld dat gegevens die worden bezorgd aan de Vlaamse Gemeenschap voor subsidiëring, niet opnieuw dienen te worden doorgegeven in het kader van de registratieverplichting. Ik denk hierbij aan de gegevens van de gezinszorg, die geregeld en volledig aan de Vlaamse Gemeenschap worden doorgezonden.

Het verschillende malen doorspelen van gegevens door de plaatselijke besturen is nutteloos, en het doorgeven van accurate gegevens (lees uitwisselbare) dient terdege te worden herzien.

Graag vernam ik de stand van zaken aangaande de werking van deze werkgroep, en de gegevens van de leden die er deel van uitmaken.

Antwoord

Binnen de administratie Gezin en Maatschappelijk Welzijn werd er een werkgroep opgericht die samengesteld is uit een vertegenwoordiger van de Vlaamse Vereniging van OCMW-secretarissen en een vertegenwoordiger van de Vereniging van Vlaamse Steden en Gemeenten. Van mijn administratie is er een wetenschappelijk medewerker van het Centrum voor Bevolkings- en Gezinsstudies (CBGS) aanwezig, evenals iemand van het Informatiesteunpunt. De werkgroep wordt aangestuurd en logistiek ondersteund vanuit de afdeling Inspectie en Toezicht Welzijn.

De vertrekbasis voor een nieuwe OCMW-registratie is de beleidsrelevantie van de output van de registratie voor zowel het Vlaamse niveau, het lokale welzijnsbeleid als het operationele niveau van de hulpverlening door de sociale diensten van de OCMW's.

Een eerste opdracht is op elk van deze niveaus een minimale dataset aan te leggen om dit doel te bereiken. Voor het Vlaams beleidsniveau wordt dit opgenomen door de administratie Gezin en Maatschappelijk Welzijn en het CBGS, voor het lokale beleidsniveau door de Vlaamse Vereniging van OCMW-secretarissen, en voor de sociale diensten door de Vereniging van Vlaamse Steden en Gemeenten. Deze twee verenigingen zullen tot op provinciaal niveau gestructureerde bevragingen organiseren over de relevante databehoeften.

Het is de bedoeling om met deze oefening rond te zijn op het einde van dit jaar. Ondertussen zal door dezelfde werkgroep ook een screening gebeuren van de kenmerken en de verspreiding van de bestaande dossieropvolgingssystemen. Het is immers een duidelijke optie van de werkgroep om de registratie te koppelen aan een elektronisch cliëntdossier, zodat er automatisch gegevens uit het operationele cliëntdossier kunnen worden overgeladen, zonder extra werk, naar het registratiesysteem. Op die manier dienen de cliëntgegevens slechts één enkele keer te worden ingegeven.

BERT ANCIAUX

VLAAMS MINISTER
VAN CULTUUR, JEUGD,
BRUSSELSE AANGELEGENHEDEN
EN ONTWIKKELINGSSAMENWERKING

Vraag nr. 134
van 17 mei 2000
van de heer ROLAND VAN GOETHEM

Kabinetten – Volvo-dienstvoertuigen

Zie :
Minister-president van de Vlaamse regering,
Vlaams minister van Financiën, Begroting, Buitenlands Beleid en Europese Aangelegenheden
Vraag nr. 78
van 17 mei 2000
van de heer Roland Van Goethem
Blz. 1

Antwoord

Een gecoördineerd antwoord zal worden verstrekt door de heer Patrick Dewael, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Financiën, Begroting, Buitenlands Beleid en Europese Aangelegenheden.

Vraag nr. 135
van 17 mei 2000
van mevrouw RIET VAN CLEUVENBERGEN

Telefonische-bijstandsdiensten – Anonimiteit

Zie :
Minister-president van de Vlaamse regering,
Vlaams minister van Financiën, Begroting, Buitenlands Beleid en Europese Aangelegenheden
Vraag nr. 79
van 17 mei 2000
van mevrouw Riet Van Cleuvenbergen
Blz. 2

Antwoord

Een gecoördineerd antwoord zal worden verstrekt door de heer Patrick Dewael, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Financiën, Begroting, Buitenlands Beleid en Europese Aangelegenheden.

**Vraag nr. 150
van 18 mei 2000
van de heer LUK VAN NIEUWENHUYSEN**

Vlaamse Rand – Taalvoorwaarden bij erkenning en subsidiëring

In het kader van het actieplan Vlaams-Brabant kreeg de interdepartementale werkgroep Vlaamse Rand tijdens de vorige legislatuur de opdracht om het geheel van de regelgeving te screenen op mogelijke leemtes inzake taalbepalingen in de erkennings- en subsidiëeringsvoorwaarden.

Aan het college van secretarissen-generaal werd gevraagd dat elk departement van het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap dat voor de eigen bevoegdheidsdomeinen zou doen, waarna zou worden onderzocht of deze regelgeving al dan niet moest worden aangepast om het Vlaams karakter van de erkende en/of gesubsidieerde initiatieven te vrijwaren.

Welke initiatieven werden ingevolge dit onderzoek reeds genomen en welke maatregelen moeten nog worden genomen ?

N.B. Deze vraag werd gesteld aan alle ministers.

Gecoördineerd antwoord

Het opleggen van taalvoorwaarden bij erkenning en subsidiëring is noch een eenvoudige, noch een evidente aangelegenheid.

Het taalgebruik kan in ons land enkel bij wet worden geregeld, en dan nog enkel voorzover het gaat over bestuurs- en/of gerechtszaken.

Niettemin heeft de Vlaamse overheid de bekommernis er zorg voor te dragen dat alle initiatieven die zij zelf neemt of ondersteunt, steeds openstaan en toegankelijk zijn voor alle burgers in Vlaanderen in het algemeen, doch zeker voor de Nederlandstaligen in het bijzonder. Vandaar de opdracht

om steeds waakzaam te zijn om bij het opstellen/aanpassen van regelgeving het Vlaams karakter ervan te vrijwaren.

Dit is in het verleden nog niet zo vaak gebeurd gezien de onduidelijkheid die juridisch bleef bestaan over de grondslag en de wijze waarop dit kon gebeuren. De juridische diensten van de verschillende departementen van de Vlaamse Gemeenschap hebben zich hier meermaals over gebogen. De administratie heeft dan een advies gevraagd aan professor Boes. De conclusie van dit advies is dat het opleggen van taalvoorwaarden bij erkenning en subsidiëring inderdaad niet evident is. Het is weliswaar mogelijk, doch slechts in beperkte mate en dan nog voorzover het de relatie betreft tussen particulieren en de overheid.

Ik zal de bevindingen van dit onderzoek meedelen aan mijn collega's, met het verzoek hiermee waar nodig en mogelijk rekening te houden.

**Vraag nr. 153
van 23 mei 2000
van de heer LUK VAN NIEUWENHUYSEN**

"Taal en politiek" – Verspreiding

Blijkens een bericht in Le Soir werd op initiatief van de minister het boek "Taal en politiek" van de professoren Els Witte en Harry Van Velthoven naar drie talen vertaald, met de bedoeling het te verspreiden onder Franstaligen en buitenlanders, om op die manier wat meer begrip te wekken voor de totstandkoming van de taalwetgeving in dit land.

1. Kan de minister meedelen hoeveel exemplaren er in de verschillende talen werden verspreid en kan hij wat meer informatie verstrekken omtrent de doelgroepen ?
2. Worden de boeken via de boekhandel verspreid, of is het de bedoeling dat de doelgroepen ze gratis krijgen toegestuurd ?

Op basis van welke criteria gebeurt dat laatste eventueel en welke kosten gaan ermee gepaard ?

3. Werd eraan gedacht om die studie ook te bezorgen aan de collega's van de minister in de Vlaamse en de federale regering ?

Antwoord

Het boek "Taal en politiek" van de professoren Els Witte en Harry Van Velthoven werd inderdaad vertaald door de Vlaamse Gemeenschap naar het Frans, het Engels en het Duits.

Deze vertaling past in de algemene informatiepolitiek van de Vlaamse regering met betrekking tot de problematiek van de taalwetgeving. Met dit doel willen wij de Frans- en anderstaligen een inzicht verschaffen in het hoe en waarom van de houding van de Vlaamse Gemeenschap in deze kwestie. Volgens het aangehaalde bericht in de krant *Le Soir* en het interview met professor Philippe De Bruycker daarin, blijkt dat dit geen ijdele hoop is.

Het boek werd met een oplage van telkens 500 exemplaren geleverd. Het wordt verspreid naar alle ministers in ons land, de universiteiten en hun bibliotheken, de ambassades en de buitenlandse pers.

Verder wordt een folder verspreid naar de EU-onderdanen in de Rand, waarbij zij in kennis worden gesteld van de vertalingen van dit boek en waarbij hun de gelegenheid wordt geboden het aan te kopen voor de normale prijs, waarschijnlijk 495 frank of 12,27 euro. Het boek is ook voor iedere geïnteresseerde burger te koop via VUBpress.

**Vraag nr. 154
van 23 mei 2000
van de heer JOHAN DE ROO**

Culturele samenwerking – Grensregio Zeeuws-Vlaanderen

De landsgrens tussen Zeeuws-Vlaanderen en de Vlaamse grensstreek is niet alleen een bron van problemen. Ze is dikwijls ook een boeiend sociaal verschijnsel, dat het maatschappelijk leven in de grensstreek pittig kruidt.

De Europese integratie op het culturele vlak heeft nog een lange weg te gaan voordat ze de verschillen tussen Nederland en Vlaanderen kan hebben weggepoetst, als dat al de bedoeling zou zijn.

Op het culturele vlak kunnen een aantal grensproblemen worden gesignaleerd, zoals :

- wettelijke belemmeringen voor grensoverschrijdende samenwerking inzake onder meer de bi-

bibliotheken, de monumentenzorg en de regionale radio en televisie ;

- het ontbreken van een grensoverschrijdend cultureel informatiesysteem ;
- onvoldoende wederzijdse bekendheid van de bevolkingsgroepen aan weerszijden van de grens ;
- onvoldoende afstemming van het cultureel beleid van de beide regio's als gevolg van de opdeling in verschillende staatkundige eenheden.

1. Wat is het concrete beleid terzake ?
2. Werden er reeds initiatieven genomen in overleg met de Nederlandse minister van Cultuur om bepaalde grensbelemmeringen weg te nemen ?

Antwoord

1. Globaal wordt de samenwerking tussen Vlaanderen en de grensregio's structureel gecoördineerd op provinciaal niveau.

In het kader van het Cultureel Verdrag tussen Vlaanderen en Nederland functioneert een "Overleg tussen Vlaanderen en de Zuid-Nederlandse provincies" (de Vlaamse provincies Oost- en West-Vlaanderen, Antwerpen en Limburg ; de Nederlandse provincies Zeeland, Noord-Brabant en Limburg). Deze overleggroep coördineert de culturele samenwerkings- en uitwisselingsprojecten en werkt op mijn verzoek momenteel aan een vijfjarenplan.

De lopende projecten omvatten een brede waaier van onder meer amateurkunsten (toneel, koren), popmuziek (uitwisselingen tussen festivals), beeldende kunsten (fotografie en "Grafiek op de grens").

2. Vlaanderen – Zeeuws-Vlaanderen

De culturele samenwerking loopt structureel langs twee kanalen :

- op het provinciaal echelon, via de provinciale cultuurdiensten van Oost- en West-Vlaanderen enerzijds, van Zeeland anderzijds ;
- via de Euregio Scheldemond.

2.1. Werking op provinciaal vlak

De culturele uitwisseling is geen nieuw gegeven.

Wat Oost-Vlaanderen en Zeeland betreft, vonden reeds in 1950 Zeeuwse Culturele Manifestaties plaats in Gent en in 1952 volgde een Oost-Vlaamse Veertiendaagse in Middelburg (tentoonstellingen, concerten, theater, folkloregroepen, enzovoort).

Tussen West-Vlaanderen en Zeeland bestaan er sinds 1960 culturele contacten met wederzijdse artistieke presentaties in onder meer Brugge, Ieper, Blankenberge, Middelburg, Goes en Vlissingen. Tot 1977 betrof het occasionele initiatieven ; van enige structurele samenwerking was nog geen sprake.

In maart 1978 werden tussen de provincie Oost-Vlaanderen en de gedeputeerde staten van Zeeland afspraken gemaakt voor een meer structurele samenwerking, op basis van : continuïteit, participatie van brede bevolkingslagen, actieve betrokkenheid van de lokale overheden, de gemeentebesturen.

In 1980 werd ook de provincie West-Vlaanderen bij dit overleg betrokken. In 1981 werd een intentieverklaring van de drie provinciebesturen goedgekeurd en daaruit vloeide de goedkeuring van een gezamenlijke subsidieregeling voort. In 1989 werd in Terneuzen een formeel "Samenwerkingsprotocol" ondertekend, dat resulteerde in een "Regeling inzake culturele uitwisselingsactiviteiten tussen de drie provincies".

Deze steunt op twee pijlers :

- de subsidiëring van grensoverschrijdende uitwisselingsinitiatieven van particuliere organisaties ;
- de eigen interprovinciale initiatieven.

Sedertdien werden circa 120 particuliere initiatieven in alle culturele sectoren ondersteund en werden 25 interprovinciale initiatieven georganiseerd, onder meer rond jeugd- en kinderliteratuur, amateurtoneel en eenakterwedstrijden, koorzang, fotografie, muziekkorpsen, regionale musea en cultureel erfgoed, vrouwenemancipatie, "bibliotheken zonder grenzen", archeologie en cultuurtoerisme, de streekdialecten, popmuziek en jeugdcultuur en vele andere. Kortom :

de samenwerking is gestructureerd, intensief en polyvalent.

2.2. Euregio Scheldemond

Binnen de Euregio Scheldemond functioneert een Vakgroep Cultuur. Deze structuur ondersteunt grensoverschrijdende culturele initiatieven, met kredieten van het Interreg-programma van de Europese Unie (EU), dit sedert 1998 en suppletoir met kredieten van de drie betrokken provincies. Volgende projecten werden ondersteund :

Musica Flandrica

Een reeks concerten van klassieke muziek in samenwerking met het Festival van Vlaanderen (dat overigens reeds sedert 1991 concerten programmeert in Zeeuws-Vlaanderen !), Il fondamento, het Festival van Zeeuws-Vlaanderen, de Bijlokeconcerten en het Zuilandtheater in Terneuzen.

fotografieproject "Jeugdcultuur Euregio Scheldemond" – Mijn engel moet nog komen "

Dit project brengt de hedendaagse jeugdcultuur in beeld via foto's van telkens één documentaire en één kunstfotograaf uit de drie provincies. Een rondreizende tentoonstelling volgt in acht steden ; drie bekende schrijvers schrijven de catalogus (de Vlamingen Luk Gruwez en Herman Brusselmans, de Zeeuw Wim Hofman).

"Republiek der Negatie "

Een cultuurhistorisch en cultuurtoeristisch project rond de figuur van Reinaert De Vos ; een samenwerkingsverband van diverse festivals (onder meer de Gentse Feesten) en theatergezelschappen (onder meer de Vieze Gasten).

Dit project resulteerde in een muziektheaterproductie gelanceerd in Hulst in september 1999 (10 voorstellingen – 5.000 bezoekers) en te zien in Gent tijdens de Gentse Feesten in juli 2000 ;

Scheldemond Maritiem

Doel van dit project is het ontwikkelen van het maritiem cultuurtoerisme op basis van het historisch en archeologisch erfgoed in de drie provincies.

Gewerkt wordt rond volgende sites :

- Museumhaven Zierikzee ;
- Maritiem Museum Vlissingen ;
- archeologische site van Kruibeke ;
- restauratie van het Mercatoropleidingschip in Oostende.

Dit project is momenteel in de realisatiefase ; daarna zullen gezamenlijke promotiecampagnes en cultuurroutes worden uitgewerkt.

Vanuit mijn beleidsprincipe van subsidiariteit meen ik dat deze samenwerkingsverbanden een voorbeeldfunctie hebben : transregionale coöperatie op het meest geschikte echelon, dat van de provincies, en met de EU als financieringspartner.

Samen met mijn Nederlandse collega staatssecretaris van der Ploeg steun ik deze initiatieven ten volle.

Vraag nr. 156
van 25 mei 2000
van de heer DOMINIEK LOOTENS-STAEL

VZW De Stadskrant – Selectiecriteria redacties

Op 22 september 1998 vond de stichtingsvergadering van de Vlaamse overheids-VZW De Stadskrant plaats. Deze overheids-VZW begon vanaf januari 1999 met de uitgave van het weekblad Brussel Deze Week en enkele maanden later van het meertalige maandblad Tram 81.

Kan de minister zowel voor de redactie(s) als voor de hoofdredacteur het volgende meedelen ?

1. Op welke wijze werden zij aangesteld ?
2. Op welke basis is de selectieprocedure gebeurd ?
3. Wie maakte de selectie ?
4. Wat is daarbij de inspraak en de inbreng geweest van de toenmalige minister van Brusselse Aangelegenheden ?

Antwoord

1. In het kader van de procedure voor de aanstelling van de hoofdredacteur heeft de raad van

beheer een profiel opgesteld waaraan de functie van hoofdredacteur moest beantwoorden. Er werd een onafhankelijk bureau aangesteld (i.c. Deloitte & Touche) met als opdracht kandidaten voor te stellen die beantwoordden aan dit profiel.

Vijf kandidaten werden in aanmerking genomen. Vervolgens werd door het dagelijks bureau een interview afgenomen van de vijf kandidaten. Deze interviews gebeurden in aanwezigheid van het bureau Deloitte & Touche en bij afwezigheid van de vertegenwoordiger van de minister van Brusselse Aangelegenheden.

De raad van beheer keurde de voordracht goed van één kandidaat, die door het dagelijks bureau werd voorgedragen.

2. In het kader van de procedure voor de aanstelling van de redacteurs heeft de raad van beheer opnieuw een profiel opgesteld waaraan de redactie moest beantwoorden. De hoofdredacteur heeft kandidaat-redacteurs voorgesteld aan de raad van beheer. De formele goedkeuring bij de aanwerving van de redacteurs berustte bij de raad van beheer.
3. De toenmalige Vlaamse minister bevoegd voor Brusselse Aangelegenheden heeft in de selectie of aanwerving van de redactie geen rol gespeeld of geen invloed laten gelden.

Vraag nr. 158
van 31 mei 2000
van de heer FILIP DEWINTER

Filharmonisch Orkest – Samenstelling raad van beheer

Eind april 2000 werden de nieuwe beheerders benoemd van het Filharmonisch Orkest van Vlaanderen. Dit gebeurde door een buitengewone algemene vergadering.

Tijdens de vorige legislatuur was een aantal van deze beheerders voorgedragen door het Vlaams Parlement, volgens het beginsel van de evenredige vertegenwoordiging (systeem D'Hondt) en in overeenstemming met het cultuurpactdecreet.

De Vlaams-Blokfractie werd deze keer niet geraadpleegd om kandidaten voor te dragen als beheerder van het Filharmonisch Orkest. De vertegenwoordiger van de strekking die mijn partij vertegenwoordigt, werd er na de feiten per brief van

in kennis gesteld dat hij geen deel meer uitmaakt van de raad van beheer, zonder enige verdere uitleg.

Het Vlaams Blok is altijd voorstander geweest van depolitisering en juicht elke ernstige stap in die richting toe. Zolang dit echter niet gebeurt, is mijn partij voorstander van een eerlijke en evenredige vertegenwoordiging van de verschillende strekkingen.

Het verdwijnen van de Vlaams-Blokvertegenwoordiger blijkt geenszins te passen in een depolitisering van de raad van bestuur. Het feit dat bijvoorbeeld de heren Eric Antonis en André Gantman werden benoemd, spreekt in dat verband boekdelen.

1. Op basis van welke criteria hebben sommige partijen wel, en één bepaalde partij geen zitting in de bestuursorganen ?
2. Waarom werd bij de samenstelling van de raad van beheer van het Filharmonisch Orkest geen rekening gehouden met de principes van de evenredige vertegenwoordiging en van het Cultuurpact ?
3. Welke stappen worden er gedaan om de beheerraad alsnog in deze zin aan te passen ?

Antwoord

1. Er zijn geen politieke partijen aangesproken om kandidaten aan te wijzen voor de raad van beheer van het Filharmonisch Orkest. De heren Eric Antonis en André Gantman zijn bestuurders in hun hoedanigheid van vertegenwoordiger van de stad Antwerpen, na de Vlaamse Gemeenschap de voornaamste subsidiënt van het Filharmonisch Orkest.

Het beste bewijs is dat de heer Gantman ontslag heeft genomen, en de stad heeft in zijn plaats mevrouw Coolsaet aangewezen.

2. Bij de samenstelling van de nieuwe raad van beheer werd geen rekening gehouden met de evenredige vertegenwoordiging van de politieke partijen, maar wel met het Cultuurpact, wat iets heel anders is. Dit is een duidelijke stap in de richting van de depolitisering waar de Vlaamse volksvertegenwoordiger zegt voorstander van te zijn.

Overigens werd nagegaan welke leden regelmatig naar de vergaderingen van de raad van beheer kwamen en welke niet. De geachte vertegenwoordiger van de partij van de Vlaamse volksvertegenwoordiger is op vijf jaar tijd welgeteld één keer naar de vergaderingen geweest. Zulke leden ondermijnen de goede werking van een raad van beheer, en bijgevolg hebben wij die niet meer aangezocht.

3. Geen.

Vraag nr. 159 van 31 mei 2000 van mevrouw MARIJKE DILLEN

Lezen en leesachterstand – Initiatieven

Ondanks verschillende inspanningen die op het vlak van de leesbevordering worden gedaan, blijft een aanzienlijk deel van de bevolking leeszwak (ongeveer 20 procent).

Uit onderzoeken blijkt dat de oorzaak hiervoor mogelijk reikt tot de kinderjaren, wanneer kinderen met een leesstoornis of een taalstoornis niet op de juiste wijze worden begeleid en niet de nodige kansen krijgen om deze problemen te verhelpen.

Leesbevorderingsprojecten blijven dan ook absoluut noodzakelijk. Het promoten van het lezen bij alle lagen van de bevolking blijft een absolute noodzaak. Specifiek is aandacht nodig voor de jongeren.

1. Kan de minister mij een overzicht geven van de verschillende projecten die reeds zijn uitgewerkt en gerealiseerd ter bevordering van de leescultuur ?

Op welke wijze zijn deze projecten uitgewerkt ?
Wie waren de specifieke doelgroepen ?

2. De jongeren verdienen hierbij bijzondere aandacht. Op welke wijze gebeurt dit ?
3. Leeszwakkeren verdienen eveneens extra bescherming en aandacht bij de projecten voor leesbevordering.

Op welke wijze wordt hieraan aandacht besteed ?

4. Belangrijk hierbij is de samenwerking met andere departementen. Deze problematiek heeft immers nauwe verwevenheid met het departe-

ment Onderwijs, maar ook met het departement Welzijn (specifiek voor de leerachterstandsgroepen).

Bestaat hierover een georganiseerd en structureel overleg? Zo ja, op welke wijze?

Zijn er reeds resultaten bekend van dit overleg en zo ja, welke?

Welk gevolg wordt gegeven aan deze overlegresultaten?

N.B. Vragen over hetzelfde thema werden gesteld aan mevrouw Mieke Vogels, Vlaams minister van Welzijn, Gezondheid en Gelijke Kansen en aan mevrouw Marleen Vanderpoorten, Vlaams minister van Onderwijs en Vorming.

Antwoord

1. In de tweede helft van 1999 werden in het kader van de leesbevorderingscampagne van Cultuur volgende projecten gesubsidieerd: de voorleescampagne voor kinderen die in handen was van de Vereniging ter Bevordering van het Vlaamse Boekwezen; de schoolbegeleidingen tijdens de Vlaamse Boekenbeurs in Antwerpen.

Volgende projecten hadden reeds plaatsgevonden of waren opgestart tijdens het voorjaar 1999: de Jonge Gouden Uil, een samenwerking tussen de Nederlandse Stichting Lezen, de Nederlandse Taalunie (NTU) en de Vlaamse departementen Onderwijs en Cultuur; De Werelddag van het Boek, waaraan heel wat plaatselijke boekhandels en bibliotheken in Vlaanderen meewerkten en waarbij het Nationaal Centrum voor Jeugdliteratuur (NCS) instond voor het project Poetry Rock, waarbij jongeren Nederlandstalige literatuur op muziek zetten. Het NCJ gaf bij deze gelegenheid ook de jongerenkrant Barst uit, die literatuur en aanverwant nieuws brengt voor jongeren en gratis werd verspreid over heel Vlaanderen, via bibliotheken, scholen en boekhandels. De Kinder- en Jeugdjury Vlaanderen zorgde, zoals elk jaar, voor het lezen en bekronen door kinderen tot 14 jaar van Vlaamse kinder- en jeugdboeken. De website Leesbevordering werd actueel gehouden door Linc en mijn administratie ondersteunde en subsidieerde het hele jaar door plaatselijke leesclubs.

In 2000 heeft de Jonge Gouden Uil intussen al plaatsgevonden. Na evaluatie wordt in overleg tussen Vlaanderen en Nederland onderzocht

hoe dit concept kan worden gecontinueerd. Dit is op zich een zeer waardevol project, dat zich richt tot jongeren tussen circa 16 en 20 jaar.

2. Zoals uit mijn antwoord in punt 1 reeds blijkt, hebben jongeren steeds een prioritaire aandacht gekregen in het leesbevorderingsbeleid, en dit zal in de toekomst ongetwijfeld zo moeten blijven. Ik ben ervan overtuigd dat, indien men een systematisch beleid wil voeren rond lezen en leesbevordering en leescultuur, men bij de jongeren moet beginnen, opdat ze de interesse voor en het plezier van het lezen niet zouden verliezen. Het is immers uiterst moeilijk ze achteraf voor het lezen terug te winnen. Dit betekent dat het vestigen of versterken van een leescultuur zich, niet exclusief weliswaar, maar prioritair op de jongeren moet richten.

Ik heb ondertussen mijn administratie opdracht gegeven het nodige onderzoek en de nodige voorbereiding te doen om een beleid inzake de leescultuur te ontwikkelen dat structureler dan in het verleden kan worden verankerd, dit wil zeggen: niet meer zoals totnogtoe als een campagne waarin losse projecten worden gesubsidieerd.

Bovendien wil ik dat dit beleid sterker geïntegreerd wordt gevoerd, namelijk met een duidelijke samenwerking van alle actoren en mediatoeren die voor dergelijk beleid van belang zijn. Cultuurorganisaties en -instellingen moeten daarbij worden ingeschakeld, maar ook de onderwijsinstellingen en de organisaties uit het welzijnswerk. Ik wil ze alle daartoe rond dezelfde tafel brengen.

3. Wanneer over leeszwakkeren wordt gesproken, lijkt dit mij in de eerste plaats een taal- en onderwijsproblematiek te zijn. Toch ben ik het ermee eens dat in een structurele aanpak van een leescultuurbeleid daarvoor de nodige aandacht moet worden opgebracht.

Dit kan en moet zeker een element zijn bij het instellen van een coherent beleid dat, zoals in het vorige punt werd gezegd, in samenwerking tussen de genoemde departementen wordt uitgewerkt.

4. Deze vraag is wat mij betreft reeds in het vorige punt beantwoord. Wel wil ik er nog aan toevoegen dat in het Onderwijsdepartement, maar vooral in de Nederlandse Taalunie, steeds meer aandacht wordt besteed aan het aspect NT 2 (Nederlands als tweede taal). Er is recentelijk

door het comité van ministers van de NTU een overlegplatform daartoe ingesteld.

Ik wens bovendien dat ook de leesbevordering in Vlaanderen in nauwer overleg en samenwerking met Nederland wordt gevoerd. Het comité van ministers heeft in zijn laatste vergadering van deze maand daartoe beslist en aan het ambtelijk letterenoverleg opdracht gegeven daarvoor de nodige voorbereidingen uit te werken.

**Vraag nr. 160
van 6 juni 2000
van de heer LUK VAN NIEUWENHUYSEN**

Brussel 2000 – "Magazinneke"

Het Vlaams Komitee Brussel toont zich in een persmededeling terecht verontwaardigd over het meer dan erbarmelijke Nederlandse taalgebruik in het "Magazinneke", een blad dat door Brussel 2000 wordt verspreid om een optocht onder de titel "de Zinneke" aan te kondigen.

Het komt er inderdaad op neer dat de Nederlandse taal belachelijk wordt gemaakt.

De Vlaamse Gemeenschap subsidieert de organisatie van Brussel 2000.

Kan de minister meedelen of er ook Vlaams overheidsgeld naar dit initiatief gaat ?

Zo ja, zijn daar voorwaarden inzake een correct taalgebruik aan verbonden ?

Antwoord

Alvorens in te gaan op de inhoud van de vraag, wil ik benadrukken dat ik de Zinnekeparade als het meest geslaagde evenement van Brussel 2000 blijf beschouwen.

Volgens de Brusselse politie waren er op 27 mei zowat 300.000 toeschouwers bij de Zinnekeparade. Aan de parade zelf namen ongeveer 4.000 personen deel. Nog nooit heeft Brussel een cultureel project gekend met een zo grote en intense betrokkenheid van de bewoners. Bovendien was het een multicultureel project, dat gebaseerd is op een creatieve samenwerking tussen alle bevolkingsgroepen van Brussel.

Het project van de Zinnekeparade is uitgebracht in Franstalige kringen en bij de aanvang waren er

bijna uitsluitend Franstalige groepen bij betrokken. Maar gaandeweg zijn steeds meer Nederlandstaligen zich met het evenement gaan bezighouden en uiteindelijk namen zelfs een twintigtal Vlaamse groeperingen aan de parade deel.

Bij de noordelijke parade waren het gemeenschapscentrum De Kriekelaar en De Kleine Academie betrokken. De zuidwestelijke parade vanuit Anderlecht werd geleid door een Nederlandstalige (Nik Honinckx). Er namen drie Nederlandstalige scholen aan deel (Elishout, Voorzienigheidsschool en KTA Jette) en verder ook de straattheatergroep Yawar uit Sledderlo bij Genk. Ook de noordwestelijke stoet vanuit Molenbeek werd gecoördineerd door een Nederlandstalige kunstenaar (Luk Mishalle). Onder meer de gemeenschapscentra De Zeyp en De Vaartkapoen, alsook het jeugdhuis Centrum West namen eraan deel. Bij de zuidelijke parade vanuit Vorst en Sint-Gillis was de Nederlandstalige inbreng, met vooral het gemeenschapscentrum Ten Weyngaert, veeleer beperkt. Bij de zuidoostelijke stoet ten slotte waren de Vrije Universiteit Brussel (VUB) en het gemeenschapscentrum Elzenhof betrokken en zorgde Max Vanderorst voor de artistieke omkadering.

Voor een project dat initieel in Franstalige handen lag, kan men dus zeker spreken van een aanzienlijke Vlaamse betrokkenheid.

Om de verschillende Nederlandstalige verenigingen die aan de Zinnekeparade deelnamen een extra financiële steun te geven, heb ik een bedrag van drie miljoen frank uitgetrokken op het budget van het beleidsdomein Brusselse Aangelegenheden. De verdeling van deze subsidie verloopt via de Nederlandstalige VZW Zinneke, die als doelstelling heeft samen met haar Franstalige tegenhanger in de toekomst opnieuw een Zinnekeparade te organiseren. De helft van het bedrag wordt pas uitgekeerd na voorlegging van de nodige bewijsstukken en afrekeningstaten volgens de geëigende procedures. Geen verdere voorwaarden werden verbonden aan deze subsidie, die enkel bestemd is voor de betrokkenheid van de Nederlandstalige verenigingen.

De ergernis van het Vlaams Komitee Brussel over het Nederlands in het promotieblad "Magazinneke" kan ik, ondanks mijn enthousiasme over het evenement op zich, ten volle onderschrijven. De Nederlandstalige teksten zijn inderdaad erbarmelijk. Ik heb dan ook dadelijk via een brief mijn ongenoegen hierover aan de heer de Donnée, voorzitter van VZW Brussel 2000, kenbaar gemaakt. Ik neem mij ook voor om een eventuele financiële ondersteuning van de volgende editie te koppelen

aan duidelijke garanties inzake een correct taalgebruik in alle publicaties.

MARLEEN VANDERPOORTEN

VLAAMS MINISTER
VAN ONDERWIJS EN VORMING

Vraag nr. 117
van 17 mei 2000
van mevrouw RIET VAN CLEUVENBERGEN

Telefonische-bijstandsdiensten – Anonimiteit

Zie :
Minister-president van de Vlaamse regering,
Vlaams minister van Financiën, Begroting, Buitenlands Beleid en Europese Aangelegenheden
Vraag nr. 79
van 17 mei 2000
van mevrouw Riet Van Cleuvenbergen
Blz. 2

Antwoord

Een gecoördineerd antwoord zal worden verstrekt door de heer Patrick Dewael, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Financiën, Begroting, Buitenlands Beleid en Europese Aangelegenheden.

Vraag nr. 119
van 17 mei 2000
van de heer HERMAN LAUWERS

Gedeeltelijke loopbaanonderbreking – Administratieve toepassing

Het besluit van de Vlaamse regering van 16 december 1997 betreffende de onderbreking van de beroepsloopbaan van de personeelsleden van het onderwijs en de psycho-medisch-sociale centra, gepubliceerd in het Belgisch Staatsblad van 19 februari 1998 en gewijzigd door het besluit van de Vlaamse regering van 25 mei 1999 (Belgisch Staatsblad van 23 juli 1999), voert in hoofdstuk III de "gedeeltelijke loopbaanonderbreking" in. De voorwaarden in hoofde van de personeelsleden worden beschreven in artikel 5. Het 2° stelt als voorwaarde "een of meer betrekkingen blijven uitoefenen die samen de helft van het aantal prestatie-eenheden omvat-

ten die vereist zijn voor een ambt met volledige prestaties ...

De vraag rijst nu of men om in aanmerking te komen voor de gedeeltelijke loopbaanonderbreking, zijn prestaties moet terugbrengen tot exact de helft, dan wel of men ook nog meer dan de helft mag werken. Met andere woorden : of enkel een halftijdse loopbaanonderbreking kan, en geen deeltijdse (2/3 werken, 3/4).

In brochures van het departement Onderwijs wordt de term "exact" de helft gebruikt, terwijl dit helemaal niet in het besluit van de Vlaamse regering staat.

Wie de diensten van onderwijs hierover contacteert, krijgt een verschillend antwoord, naargelang de ambtenaar die hem/haar te woord staat.

Van belang in dat verband is ook het besluit van de Vlaamse regering van 22 september 1998 houdende instelling van een aanmoedigingspremie voor loopbaanonderbreking voor de personeelsleden van de Vlaamse openbare sector en het Nederlandstalig onderwijs, in het raam van de maatregelen tot herverdeling van de arbeid (Belgisch Staatsblad van 30 januari 1999). Daarin wordt in een aanmoedigingspremie voorzien voor de gedeeltelijke loopbaanonderbrekers, en wel onder volgende voorwaarden (art. 4, § 1) :

- 3.000 frank voor het personeelslid dat een gedeeltelijke loopbaanonderbreking opneemt en de arbeidsprestaties vermindert met de helft of een derde van het normaal aantal arbeidsuren van een voltijdse betrekking ;
- 2.000 frank voor het personeelslid dat een gedeeltelijke loopbaanonderbreking opneemt en de arbeidsprestaties vermindert met een vierde of een vijfde van het normaal aantal arbeidsuren van een voltijdse betrekking.

Dit kan moeilijk anders worden begrepen dan als een toelating om bijvoorbeeld 66 % te werken in een stelstel van loopbaanonderbreking.

1. Wat is de juiste toepassing van de regel omtrent de gedeeltelijke loopbaanonderbreking in het onderwijs ?

Kan iemand die bijvoorbeeld voltijds werkte, voor een derde in loopbaanonderbreking gaan mits hij aan de andere voorwaarden voldoet ?

2. Op welke wijze wordt de klaarblijkelijke dubbelzinnigheid van de teksten en de administratieve praktijk weggewerkt ?

Antwoord

1. Artikel 5 van het besluit van de Vlaamse regering van 16 december 1997 betreffende de onderbreking van de beroepsloopbaan van de personeelsleden van het onderwijs en de psychomedisch-sociale centra bepaalt de voorwaarden waaronder de vastbenoemde en tot de proeftijd toegelaten personeelsleden hun loopbaan gedeeltelijk mogen onderbreken. Zoals door de Vlaamse volksvertegenwoordiger wordt geciteerd, is één van de gestelde voorwaarden één of meer betrekkingen blijven uitoefenen die samen de helft (niet ten minste de helft) van het aantal prestatie-eenheden omvatten die vereist zijn voor een ambt van volledige prestaties.

Vermeld besluit van 16 december 1997 is uitgebreid toegelicht in de omzendbrief van 19 februari 1998, kenmerk 13AC/CR/B.Ph./SH/js. Deze omzendbrief kan worden geraadpleegd op het Internet, website van het departement Onderwijs, onder <http://www.ond.vlaanderen.be/omzendingbrieven/Personeel>. In rubriek 3 : "Welke voorwaarden moeten vervuld zijn om een loopbaanonderbreking te krijgen", is uitdrukkelijk vermeld dat met de geïmagineerde bepaling wel degelijk bedoeld is dat het personeelslid *de helft en niet ten minste nog de helft* van een ambt met volledige prestaties moet blijven uitoefenen. In rubriek 4 punt 2 "Soorten loopbaanonderbreking", "De gedeeltelijke loopbaanonderbreking (GLBO)" is gepreciseerd dat het *exact de helft en niet ten minste nog de helft* moet zijn. Dit blijkt overigens ook uit de voorbeelden die in de omzendbrief voorkomen.

Gelet op het voorgaande, kan op de vraag van de Vlaamse volksvertegenwoordiger of de beroepsloopbaan in het onderwijs voor een derde kan worden onderbroken, enkel ontkennend worden geantwoord.

2. Zoals blijkt uit het voorgaande is er geen dubbelzinnigheid in de tekst van het besluit van de Vlaamse regering van 16 december 1997 en de door het departement Onderwijs toegepaste werkwijze.

Wat het besluit van de Vlaamse regering van 22 september 1998 betreft, houdende instelling van

een aanmoedigingspremie voor loopbaanonderbreking voor de personeelsleden van de Vlaamse openbare sector en het Nederlandstalig onderwijs in het raam van de maatregelen tot herverdeling van de arbeid, dient erop te worden gewezen dat, zoals blijkt uit artikel 2, dit besluit een zeer ruim toepassingsveld heeft. Niet alle bepalingen van dit besluit gelden voor alle personeelsleden op wie het besluit van toepassing is.

Ter informatie kan de Vlaamse volksvertegenwoordiger worden meegedeeld dat op grond van een besluit van de Vlaamse regering van 26 april 1990 aan de personeelsleden van het onderwijs en de psychomedisch-sociale centra onder bepaalde voorwaarden verlof voor verminderde prestaties gewettigd door sociale of familiale redenen kan worden toegekend, of afwezigheid voor verminderde prestaties wegens persoonlijke aangelegenheid. Bij dit verlof en deze afwezigheid moet het personeelslid wekelijks prestaties blijven verrichten die ten minste de helft en maximum vier vijfde bedragen van de duur van de volledige prestaties die normaal voor het door hem uitgeoefende ambt bepaald zijn.

Vraag nr. 120 van 17 mei 2000 van de heer FILIP DEWINTER

De Witte Merel Ekeren – Uitbreidingsplannen

De Antwerpse school "De Witte Merel", gelegen aan de Kapelsesteenweg 165, wil momenteel het aanpalende huis (167) aankopen, met de bedoeling de school uit te breiden van een vijftigtal tot een tachtigtal leerlingen en in de tuin een turnzaal te bouwen.

Zowel de buurtbewoners, de Ekerse districtsraad als de verkeerspolitie zijn het erover eens dat een uitbreiding niet wenselijk is, gezien de brandonveiligheid van het grotendeels houten gebouw en de nu reeds chaotische verkeerssituatie langs de Kapelsesteenweg.

1. Is de minister reeds op de hoogte van de uitbreidingsplannen en zo ja, heeft zij terzake al een standpunt ingenomen ?
2. Op welke manier en voor welk bedrag wordt deze school gesubsidieerd ?

Antwoord

1. De school gelegen aan de Kapelsesteenweg 165 in Ekeren is een vestigingsplaats van de gesubsidieerde vrije basisschool Veltwijcklaan 134, Ekeren. Het schoolbestuur, VZW De Step, is eveneens op dit adres gevestigd.

De raad van bestuur van de Dienst voor Infrastructuurwerken van het Gesubsidieerd Onderwijs (DIGO) verleende bij principeakkoord van 24 september 1999 aan de VZW De Step in Ekeren en ten behoeve van de basisschool De Witte Merel een subsidie van 9.418.500 frank voor de aankoop van de gebouwen, eigendom van particulieren, aan de Kapelsesteenweg 165 en 167 in Ekeren. DIGO deed, voor het verlenen van het principeakkoord, een plaatsbezoek. Deze onroerende goederen werden ondertussen verworven door de VZW. Door de DIGO werd intussen een eerste betaling uitgevoerd voor een bedrag van 9.269.782 frank.

In vergadering van 3 maart laatstleden heeft de raad van bestuur van DIGO de opsplitsing goedgekeurd van het werkendossier na aankoop, zoals hieronder vermeld.

Fase 1

Moderniseringswerken, vervangen van buitenschrijnwerk, aanpassen van lesruimten, VGV (veiligheid, gezondheid en verfraaiing van de werkplaatsen) en open speelplaats. De raming van de kostprijs, die voor 70 % kan worden gesubsidieerd, bedraagt 7.056.330 frank (excl. BTW en algemene kosten).

Fase 2

Nieuwbouw, modernisering hoofdgebouw, overdekte speelplaats, fietsenberging, niet-genormeerde omgevingswerken. De raming van deze werken bedraagt 15.816.067 frank (excl. BTW en algemene kosten).

De werken van fase 1 zullen principieel worden goedgekeurd na indiening van het ontwerpdocument. De aanvraag tot subsidiëring voor de werken fase 2 werd naar de wachtlijst verwezen.

Het staat een VZW vrij om gebouwen al dan niet aan te kopen. Op het moment dat deze VZW in dit gebouw onderwijs wil organiseren, moet dit wel worden meegedeeld aan het departement

Onderwijs ; de gebouwen moeten dan immers worden gecontroleerd op veiligheid, hygiëne en woonbaarheid. Tot op vandaag is er echter nog geen mededeling gekomen omtrent het feit dat er in de Kapelsesteenweg 167 onderwijs zou worden georganiseerd.

2. Deze school is opgericht op 1 september 1996 (schooljaar 1996-1997) en wordt dus gesubsidieerd op basis van het aantal regelmatige leerlingen op de laatste schooldag van september van het lopende schooljaar. Hieronder vindt de Vlaamse volksvertegenwoordiger een overzicht van de subsidies en het aantal leerlingen waarop deze subsidie gebaseerd is sinds het schooljaar 1996-1997.

Schooljaar	Werkingsbudget	Leerlingen	
		Kleuter	Lager
1996-1997	919.660	43	62
1997-1998	1.486.765	56	92
1998-1999	1.797.061	58	88
1999-2000	2.149.550	62	96

**Vraag nr. 121
van 18 mei 2000
van de heer LUK VAN NIEUWENHUYSEN**

Vlaamse Rand – Taalbad anderstalige kandidaat-leerlingen

In het actieplan voor de Vlaamse rand rond Brussel dat in 1996 onder de vorige Vlaamse regering tot stand kwam, werd onder meer gesteld dat de kandidaat-leerlingen van de Nederlandstalige scholen aldaar, over een basiskennis van het Nederlands dienen te beschikken.

De toenmalige regering achtte het aangewezen om die basiskennis via een taalbad aan te reiken, op voorwaarde dat dit zou worden georganiseerd buiten de schooluren en op kosten van de ouders die bewust kozen voor het Nederlandstalig onderwijs.

Staat de huidige regering nog achter die uitgangspunten ?

N.B. Deze vraag werd eveneens gesteld aan de heer Bert Anciaux, Vlaams minister van Cultuur, Jeugd, Brusselse Aangelegenheden en Ontwikkelingssamenwerking.

Antwoord

Sinds het schooljaar 1997-1998 is er een tijdelijk project lopende waardoor de Nederlandstalige scholen uit de rand- en taalgrensgemeenten extra lestijden kunnen ontvangen indien zij aan de voorwaarden voldoen en over een goedgekeurd aanwendingsplan beschikken.

Deze maatregelen werden ingevoerd vanwege het feit dat de Nederlandstalige scholen gelegen in de rand- en taalgrensgemeenten meer en meer worden geconfronteerd met anderstalige leerlingen voor wie de thuistaal niet de onderwijstaal is. De belemmeringen die deze anderstalige leerlingen ondervinden, brengen immers met zich mee dat zij onvoldoende kunnen participeren aan het onderwijs. De extra lestijden hebben tot doel de integratie van deze anderstalige leerlingen te bevorderen.

Of de Nederlandstalige scholen al dan niet nog taallessen organiseren na de schooluren behoort tot hun autonome bevoegdheid. Ouders kunnen evenwel niet worden verplicht om hun kinderen aan deze taallessen te laten deelnemen.

(Antwoord Bert Anciaux : Bulletin van Vragen en Antwoorden nr. 16 van 30 juni 2000, blz. 1565 – red.)

**Vraag nr. 122
van 18 mei 2000
van de heer LUK VAN NIEUWENHUYSEN**

Vlaams Rand – Taalvoorwaarden bij erkenning en subsidiëring

Zie :
Vlaams minister van Cultuur, Jeugd, Brusselse Aangelegenheden en Ontwikkelingssamenwerking
Vraag nr. 150
van 18 mei 2000
van de heer Luk Van Nieuwenhuysen
Blz. 15

Antwoord

Een gecoördineerd antwoord zal worden verstrekt door de heer Bert Anciaux, Vlaams minister van Cultuur, Jeugd, Brusselse Aangelegenheden en Ontwikkelingssamenwerking.

**Vraag nr. 123
van 18 mei 2000
van de heer LUK VAN NIEUWENHUYSEN**

Vlaamse Rand – Taalbeleid en schoolreglement

In het actieplan voor de Vlaamse rand rond Brussel dat in 1996 onder de vorige Vlaamse regering tot stand kwam, werd onder meer gesteld dat de scholen in de Vlaamse Rand met een gemengde leerlingenpopulatie een duidelijk taalbeleid zouden voeren, dat moest worden ingeschreven in het schoolreglement.

Heeft de minister zicht op het aantal scholen in de betrokken regio dat zijn schoolreglement in die zin heeft aangevuld ?

N.B. Deze vraag werd eveneens gesteld aan de heer Bert Anciaux, Vlaams minister van Cultuur, Jeugd, Brusselse Aangelegenheden en Ontwikkelingssamenwerking.

Antwoord

De scholen moeten geen afschrift van hun schoolreglement bezorgen aan mijn administratie. De opvragingen in de scholen worden in principe beperkt tot het strikt noodzakelijke.

Ik ben er dan ook niet van op de hoogte of in het schoolreglement van de betrokken scholen al dan niet een taalbeleid is ingeschreven.

(Antwoord Bert Anciaux : Bulletin van Vragen en Antwoorden nr. 16 van 30 juni 2000, blz. 1563 – red.)

**Vraag nr. 124
van 18 mei 2000
van de heer CARL DECALUWE**

Vlaamse openbare instellingen – Reclame en sponsoring

Zie :
Minister-president van de Vlaamse regering,
Vlaams minister van Financiën, Begroting, Buitenlands Beleid en Europese Aangelegenheden
Vraag nr. 81
van 18 mei 2000

van de heer Carl Decaluwe
Blz. 108

Antwoord

Een gecoördineerd antwoord zal worden verstrekt door de heer Patrick Dewael, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Financiën, Begroting, Buitenlands Beleid en Europese Aangelegenheden.

Vraag nr. 125 van 18 mei 2000 van mevrouw RIET VAN CLEUVENBERGEN

Vaccinatiebeleid PMS/MST – Evaluatie

De PMS-centra (voor het gemeenschapsonderwijs) en het MST (voor het gesubsidieerd onderwijs) zijn onder meer verantwoordelijk voor het vaccinatiebeleid voor schoolgaande jongeren (PMS : psycho-medisch-sociaal centrum ; MST : Medisch Schooltoezicht).

In het kader van het belang dat de Vlaamse regering hecht aan preventie is het belangrijk te wegen of het vaccinatie-aanbod ook effectief wordt benut.

1. Hoeveel leerlingen worden effectief bereikt door PMS en MST in elke provincie ?
2. Zijn er redenen bekend voor het niet bereiken van bepaalde leerlingengroepen ?
3. Welke acties worden er respectievelijk door PMS en MST ondernomen naar groepen die niet worden bereikt ?
4. Zijn er gedragswijzigingen inzake vaccinatie naargelang het geslacht, de leeftijd, de soort vaccinatie en de studierichting bij jongeren ?
5. Wordt het vaccin tegen hepatitis B systematisch toegediend aan alle leerlingen die een stage in de verzorgingssector doorlopen (TSO, BSO, vierdegraadsonderwijs) en aan de leerkrachten die deze stages begeleiden (TSO : technisch secundair onderwijs ; BSO : beroepssecundair onderwijs) ?

N.B. Deze vraag werd eveneens gesteld aan mevrouw Mieke Vogels, Vlaams minister van Welzijn, Gezondheid en Gelijke Kansen.

Antwoord

De inhoud van deze vraag heeft integraal betrekking op preventieve jeugdgezondheidszorg, een materie waarvoor mijn collega mevrouw Mieke Vogels, Vlaams minister van Welzijn, Gezondheid en Gelijke Kansen, bevoegd is.

Het antwoord op deze vraag zal dan ook door mevrouw Vogels worden gegeven.

(Antwoord Mieke Vogels : Bulletin van Vragen en Antwoorden nr. 16 van 30 juni 2000, blz. 1551 – red.).

Vraag nr. 126 van 23 mei 2000 van de heer GILBERT VAN BAELEN

Vertrouwensleerlingen – Veralgemeende invoering

Leerlingen met persoonlijke problemen stappen niet langer naar een vertrouwensleraar, wel naar een vertrouwensleerling.

De vertrouwensleerlingen volgen eerst een cursus waar ze een zekere psychologische kennis verwerven. Ze reiken zelf geen oplossingen aan, maar verwijzen de leerlingen door. De vertrouwensleerlingen zitten in dezelfde leefwereld als de jongeren en kampen met dezelfde problemen.

Dit systeem stimuleert de vaardigheden bij de leerlingen en draagt bij tot het scheppen van een positief schoolklimaat.

1. Wordt ernaar gestreefd dit systeem op algemene basis in te voeren ?
2. Hoeveel scholen zijn er thans bezig met dit project ?

Antwoord

De invloed die een peergroup kan hebben bij de identiteitsontwikkeling van adolescenten is niet te onderschatten. Allerhande projecten proberen deze invloeden positief te benutten. Boodschappen die door identificatiefiguren worden aangebracht, worden immers sneller opgenomen en soms beter aanvaard.

Het departement Onderwijs beschikt niet over precieze cijfergegevens met betrekking tot welke scholen nu werken met één of ander project rond

ervaringsdeskundigheid van jongeren. Wel kunnen we ter illustratie van de diversiteit van de projecten die nu reeds lopende zijn een aantal voorbeelden geven.

Zo is er de VZW CAD Limburg met een preventieproject "Europeers", waarin wordt gewerkt rond gezondheidsbevordering met leerlingen-opinieeliders die door de andere leerlingen worden gekozen en die worden opgeleid met betrekking tot een aantal vaardigheden zoals conflicthantering en probleemoplossingsvermogen. De opinieeliders zijn niet verantwoordelijk voor probleemsituaties en oplossingen, maar fungeren veeleer als referentiekader voor de andere jongeren. Door de opleiding die ze gevolgd hebben, staan ze sterker in hun schoenen met betrekking tot een aantal thema's.

Ik wil ook melding maken van de jeugdadviseurs van In Petto. Jeugdadviseurs, die hun opleiding krijgen in de plaatselijke Jongeren Adviescentra (JAC), fungeren als een soort doorverwijzer voor andere jongeren. Er wordt gestreefd naar samenwerking met psycho-medisch-sociale centra (PMS), om zo een aanknopingspunt te vinden in de scholen, omdat veel vragen van jongeren toch op schoolgebonden onderwerpen slaan. Er zijn overigens contacten met de "vertrouwensleerlingen op school" precies omdat de werking van de ene groep (binnen de school) die van de andere (buiten de schoolmuren) kan aanvullen.

Ten slotte wil ik het vertrouwensleerlingensysteem zoals uitgewerkt door het PMS-centrum (gemeenschapsonderwijs) in Brasschaat kort toelichten.

Vertrouwensleerlingen stellen zich open voor alle mogelijke problemen van leerlingen en behandelen de problemen op hun eigen niveau. Ze worden bewust gemaakt van de noodzaak tot discretie en verwijzen door naar gespecialiseerde instanties. Zij staan onder voortdurende begeleiding van een volwassen vertrouwenspersoon (PMS-medewerker of leerlingenbegeleider). Het project startte als een proefproject in de koninklijke atheneum Brasschaat en Antwerpen. Ondertussen werden een draaiboek en een stappenplan met oefeningen voor de training van de leerlingen gepubliceerd. Inmiddels werden reeds ruim tachtig draaiboeken (netoverschrijdend) verspreid en werken een vijftiental scholen met dit systeem. In het kader van het Vlaams-Russisch samenwerkingsakkoord heb ik recentelijk de gelegenheid gekregen om in Moskou kennis te maken met de wijze waarop deze principes m.b.t. vertrouwensleerlingen in Rusland in het kader van het project rond PMS-werking ingang vonden.

Het oprichten van een kern vertrouwensleerlingen doet geen afbreuk aan de bestaande hulpverlening en de preventieve werking in en rond de school. Het is geen vervanging van de bestaande hulpverleningsstructuren, maar veelal een toevoeging aan of soms tussenschakel bij al wat reeds aanwezig is aan expertise bij leerkrachten, centra voor leerlingenbegeleiding (CLB) en schoolexterne instanties. Belangrijk voor het welslagen van dit concept is dat het kan worden gerealiseerd in een schoolklimaat dat hiervoor rijp is. Fundamenteel hierbij is dat een school zelf de keuze kan maken om al of niet met vertrouwensleerlingen te werken. Bijgevolg is het niet de bedoeling dit systeem op te leggen of op algemene basis in te voeren.

Vraag nr. 127
van 29 mei 2000
van mevrouw SONJA BECQ

Gehandicapte kinderen – Vrijtijdsbesteding

In de regio Noordwest-Brabant is er een schrijnend tekort aan zinvolle vrijetijdsvoorzieningen voor kinderen met een mentale en/of fysieke handicap. Net als andere kinderen willen zij sporten en zich ontspannen. Daarbij moet aandacht zijn én voor de mogelijkheden binnen de gewone lokale jeugdverenigingen, én voor specifieke organisaties. "Gewoon waar mogelijk, bijzonder waar nodig", zo wordt gezegd.

In Grimbergen, Meise, Vilvoorde, Opwijk, Londerzeel, Kapelle-op-den-Bos en omgeving komen kinderen met een handicap slechts sporadisch aan hun trekken binnen de lokale jeugdverenigingen. Ook is recentelijk een aantal "vrijtijdsverenigingen" erkend, maar het is niet duidelijk hoe kinderen en jongeren daarin betrokken zijn.

1. Voorziet de minister in extra stimulansen voor sport en ontspanning ter ondersteuning van de integratie van mentaal en fysiek gehandicapte kinderen? Zijn er terzake specifieke initiatieven, onder meer in de regio Halle-Vilvoorde?
2. Kunnen de gemeentelijke academies voor muziek, woord en dans niet worden opengesteld voor kinderen met een mentale en/of fysieke handicap?

Hetzelfde geldt voor vrijetijdsateliers voor kleuters en jongeren.

Zijn hiervoor extra stimulansen gegeven of mogelijk?

3. Werd de mogelijkheid reeds onderzocht om een ontmoetingshuis op regionaal niveau op te richten, waar mentaal en/of fysiek zwakke kinderen die zich niet thuisvoelen in de reguliere sector, een ankerpunt hebben ?

N.B. Deze vraag werd eveneens gesteld aan de heer Bert Anciaux, Vlaams minister van Cultuur, Jeugd, Brusselse Aangelegenheden en Ontwikkelingssamenwerking en mevrouw Mieke Vogels, Vlaams minister van Welzijn, Gezondheid en Gelijke Kansen.

Antwoord

Een gecoördineerd antwoord zal worden verstrekt door mevrouw Mieke Vogels, Vlaams minister van Welzijn, Gezondheid en Gelijke Kansen.

Vraag nr. 128
van 29 mei 2000
van mevrouw SONJA BECQ

Gratis woon-werkverkeer – Leerkrachten

De Vlaamse regering besloot aan haar ambtenaren de volledige kostprijs van hun openbaarvervoerabonnement terug te betalen. Dit initiatief had een groot succes : 35 % meer ambtenaren maakten gebruik van het openbaar vervoer.

Deze regeling geldt niet voor het personeel van de onderwijsinstellingen, dat voor zijn uitbetaling toch ook volledig afhangt van de Vlaamse regering.

Deze personeelsleden ervaren dit als discriminerend.

1. Wat is de stand van zaken in deze aangelegenheid ? Acht de regering het wenselijk om in het kader van een verdere stimulering van het gebruik van het openbaar vervoer, leerkrachten, directies en personeelsleden tewerkgesteld in het onderwijs, een terugbetaling van de kosten van het openbaar vervoer te laten genieten ?
2. Worden dienaangaande al concrete maatregelen in het vooruitzicht gesteld ?

Antwoord

Zoals via de media reeds werd bekendgemaakt, is voor de jaren 1999-2000 een akkoord van sectorale sociale programmatie afgesloten voor de sector

"Onderwijs" van de Vlaamse Gemeenschap, de zogenaamde CAO V. Hierin is een bepaling opgenomen die het gebruik van het openbaar vervoer en de fiets belooft. Met ingang van 1 januari 2001 worden de kosten voor het openbaar vervoer naar en van het werk volledig terugbetaald. De fietsers krijgen vanaf die datum een vergoeding.

De schoolbesturen krijgen voor deze sociale tegemoetkoming een bedrag bovenop het werkingsbudget uitbetaald, naargelang het aantal lessen/lestijden-leerkracht.

De administratie is verzocht zo spoedig mogelijk bepalingen uit te werken om vermelde maatregelen de vereiste reglementaire grondslag te geven.

Vraag nr. 130
van 31 mei 2000
van de heer CHRISTIAN VAN EYKEN

Basisschool Komen-Waasten – Subsidiëring

De basisschool van het gemeenschapsonderwijs (BSGO) in Komen-Waasten wordt door de Vlaamse Gemeenschap gesubsidieerd.

1. Hoeveel leerlingen telt de school, met indeling per klas ?
 Hoeveel leerkrachten zijn er werkzaam ?
2. Hoeveel bedragen de werkingskosten voor deze school ?
3. Hoeveel bedragen de subsidies voor de personeelsleden ?
4. Zijn er nog andere bedragen die aan deze school worden gestort door de Vlaamse Gemeenschap, en waarvoor ?

Antwoord

1. BSGO Komen-Waasten, schoolnummer 001941, schooljaar 1999-2000

Aantal leerlingen

Lager onderwijs : 31 leerlingen
 Kleuteronderwijs : 36 kleuters

Lager onderwijs : 1ste leerjaar : 6
 2de leerjaar : 9
 3de leerjaar : 5

4de leerjaar : 3
 5de leerjaar : 3
 6de leerjaar : 5

schooljaar : 675 frank/leerling x 31 leerlingen
 lager onderwijs = 20.925 frank.

Aantal ambten

Kleuteronderwijs

- 2 fulltime kleuterleiders
- 1 deeltijdse kleuterleider (1 lestijd)

Lager onderwijs

- 1 fulltime onderwijzer
  - 2 deeltijdse onderwijzers (17 en 14 lestijden)
  - 1 leermeester Rooms-Katholieke Godsdienst (4 lestijden)
  - 1 leermeester Zedenleer (4 lestijden)
2. Voor het begrotingsjaar 2000 krijgen we te maken met het eerste jaar van de toepassing van het bijzonder decreet betreffende het gemeenschapsonderwijs van 14 juli 1998.

De criteria voor de verdeling van de middelen per basisallocatie, zoals ze in de begroting van de Vlaamse Gemeenschap staan ingeschreven, zijn gemaakt door de Raad van het Gemeenschapsonderwijs. De uitbetaling gebeurt door het departement rechtstreeks aan de scholengroepen, met toepassing van de vastgelegde criteria.

Het komt aan de scholengroepen toe om in het kader van hun vrijwel totale autonomie een beleid te voeren, ook op het financiële vlak.

3. De totale loonkosten voor de basisschool in Komen-Waasten bedroegen voor de maand mei 2000 573.024 frank.
4. De scholengroep ontvangt jaarlijks een budget voor nascholing van haar personeelsleden. Dit bedrag is gebaseerd op het aantal organieke ambten op 1 februari van het voorgaande schooljaar per school. Voor de school in Komen-Waasten bedraagt het bedrag van de nascholing 17.374 frank.

Daarnaast wordt er aan de scholengroepen een budget uitgekeerd in het kader van het PC/KD-project. Dit gebeurt op het aantal leerlingen lager onderwijs op 1 februari van het lopende schooljaar. Voor de school in Komen-Waasten bedraagt dit bedrag voor het lopende

Vraag nr. 132 van 31 mei 2000 van mevrouw MARIJKE DILLEN

Handelsactiviteiten in scholen – Reglementering

Commerciële activiteiten op school zijn in theorie verboden. Nochtans dienen we vast te stellen dat in praktijk vele scholen dit principiële verbod negeren en toch een aantal commerciële activiteiten verrichten.

1. Kan de minister mij een overzicht geven van activiteiten die in de rand van het commerciële toegestaan zijn ? Bestaan hierover rondzendbrieven en zo ja, van welke datum en wat is hiervan de inhoud ?
2. Een aantal commerciële activiteiten worden via omzendbrieven expliciet verboden. Nochtans blijven vele scholen dit verbod negeren en deze verboden activiteiten toch uitoefenen.

Heeft de minister zicht op de omvang van dit fenomeen ?

Welke maatregelen worden er genomen om dergelijke praktijken tegen te gaan ?

3. Ouders kunnen zich steeds richten tot de Commissie Laakbare Praktijken. Kan de minister medelen, voor de schooljaren 1997-1998 en 1998-1999, hoe dikwijls er een beroep werd gedaan op deze commissie, voor welke praktijken en in hoeveel dossiers de scholen in het ongelijk werden gesteld ?

Antwoord

1. Artikel 41 van de wet van 29 mei 1959 tot wijziging van sommige bepalingen van de onderwijswetgeving (de zogenaamde Schoolpactwet) bepaalt onder meer dat elke handelsactiviteit verboden is in de onderwijsinstellingen van het gemeenschapsonderwijs en het gesubsidieerd onderwijs. De omzendbrief "Kab. Gemeenschapsminister/JUR/6" van 5 juni 1989 betreffende laakbare praktijken in de onderwijsinstellingen handelt in rubriek II over de handelsactiviteiten in de onderwijsinstellingen. Hierin wordt be-

paald welke activiteiten toegestaan en welke verboden zijn.

Toegestane activiteiten zijn verkooppraktijken die erop gericht zijn eenheid in pedagogisch-didactisch handelen van de school tot stand te brengen, zoals bijvoorbeeld verkoop en verhuur van leerboeken, agenda's, ... en verkoop van schoolbenodigdheden typisch voor de school (met logo of naam van de school), voorgedrukte fardes, uniformen, gymkledij, ... Verder mogen ter gelegenheid van occasionele activiteiten in rechtstreeks verband met het schoolleven en in het belang van de onderwijsopdracht producten en diensten worden aangeboden. Bedoeld wordt het verstrekken van drank, versnaperingen en maaltijden ter gelegenheid van een opendeurdag, een gymfeest van de school of andere PR-activiteiten. Tevens mogen tijdens de normale openingsuren van de instelling kleine etenswaren en niet-alcoholische dranken bestemd voor onmiddellijk gebruik te koop worden aangeboden.

Verboden echter zijn activiteiten in verband met schoolfotografie, met uitzondering van het nemen van klasfoto's, alsook elke vorm van handelspubliciteit in of via de onderwijsinstelling.

Wat het basisonderwijs betreft, is in artikel 51, § 3 van het decreet "basisonderwijs" van 25 februari 1997 bepaald dat een schoolbestuur slechts handelsactiviteiten kan verrichten in het raam van de normale dienstverlening aan de leerlingen. Het besluit van de Vlaamse regering van 17 juni 1997 betreffende laakbare praktijken en de samenstelling, de bevoegdheid en de werking van de Commissie Laakbare Praktijken voor het basisonderwijs stelt onder artikel 3, 3° welke activiteiten ontoelaatbare concurrentie inhouden tegenover handelaars, en aldus laakbaar zijn. Het betreft : verkooppraktijken die er niet op gericht zijn uniformiteit in het pedagogisch-didactisch handelen tot stand te brengen ; het aanbieden van producten en diensten die niet in rechtstreeks verband staan met het schoolleven en niet in het belang zijn van de onderwijsopdracht.

Er bestaat geen omzendbrief met een opsomming van activiteiten die in de rand van het commerciële zijn toegestaan. Elke belanghebbende die vragen heeft omtrent de toepassing, kan zich richten tot de Commissie Laakbare Praktijken voor het basisonderwijs, die bevoegd is om hierop een antwoord te geven.

2. Ik heb geen zicht op de omvang van de activiteiten die, ondanks een verbod, toch worden uitgevoerd. Ik kan maar zicht hebben op mogelijke overtredingen op het verbod indien deze mij worden gemeld of indien klacht wordt ingediend bij de Commissie Laakbare Praktijken.

Ik ga ervan uit dat de scholen de reglementering kennen en die ook toepassen, zodat ik geen concrete maatregelen overweeg.

3. Bij de Commissie Laakbare Praktijken voor het secundair onderwijs werden voor het schooljaar 1997-1998 twee klachten en voor het schooljaar 1998-1999 één klacht ingediend. De klachten hadden betrekking op de verkoop van paaseieren, de uitbating van een rijkschool en het te koop aanbieden van drank en snoep aan de leerlingen van de school.

Daar bedoelde commissie na het verstrijken van het mandaat van de (vroegere) leden opnieuw moest worden samengesteld en het opnieuw samenstellen van de commissie niet probleemloos verliep, kon de benoeming van de leden van de commissie pas bij ministerieel besluit van 8 september 1999 worden gefinaliseerd. De commissie heeft inmiddels haar werkzaamheden hervat en bovenvermelde klachten geagendeerd. Ik wacht nog op de adviezen van de commissie.

Met betrekking tot de procedure voor de Commissie Laakbare Praktijken voor het basisonderwijs dient er een onderscheid te worden gemaakt tussen vragen en klachten. Enkel in geval van klachten kan het schoolbestuur worden gesanctioneerd. Indien ouders of andere belanghebbenden een vraag richten aan de commissie, wordt het schoolbestuur nooit in de procedure betrokken. Wel kan de vraagsteller, op basis van het antwoord van de commissie, nadien nog beslissen om klacht in te dienen tegen het schoolbestuur.

Aantal dossiers bij de Commissie Laakbare Praktijken basisonderwijs met betrekking tot commerciële activiteiten in scholen

1998

Vragen

- 4 vragen omtrent schoolfotografie : de commissie heeft telkens geantwoord dat de verkoop van individuele foto's van de leerlingen niet toegelaten is ;

- 1 vraag rond het verkopen van kaarten op school door de leerlingen om op die wijze publiciteit te maken voor een aantal handelsmerken : de commissie is van oordeel dat dergelijke activiteiten buiten de normale dienstverlening van de school vallen en een handelsactiviteit uitmaken die laakbaar is ;
- 2 vragen met betrekking tot logopedische screenings op school : de commissie is van oordeel dat dit buiten het toepassingsgebied valt van het begrip "laakbare praktijken" zoals bepaald in artikel 51 van het decreet "basisonderwijs" en bijgevolg niet laakbaar is ;
- 1 vraag met betrekking tot financiële inzamelingen op school bestemd voor een goed doel : de commissie is van oordeel dat dit buiten het toepassingsgebied valt van het begrip "laakbare praktijken" zoals bepaald in artikel 51 van het decreet en bijgevolg niet laakbaar is ;
- 1 vraag met betrekking tot reclame in schoolagenda's : de commissie is van oordeel dat de informatie in de schoolagenda's geoorloofd was, vanwege het feit dat het informatieve teksten betrof over de Europese Unie en informatie over het gebruiken van gezonde voeding en het drinken van melk ;
- 2 vragen over de verkoop van drankjes op school : de commissie is van oordeel dat de school kan vragen aan de ouders om geen drankjes van thuis mee te brengen, maar dit niet kan verbieden ;
- 1 vraag over de aankoop van een turnuniform op school : de commissie is van oordeel dat het te koop aanbieden van een turnuniform een handeling is die niet laakbaar is. De ouders kunnen evenwel niet worden verplicht om het turnuniform in de school zelf aan te kopen ;
- 1 vraag over fondsenwerving via de verkoop van wenskaarten die de kinderen op school zelf gemaakt hebben : de commissie is van oordeel dat wenskaarten die op school worden gemaakt, mogen worden verkocht, gelet op het feit dat de productie voortvloeit uit de pedagogische activiteiten.
- 1 klacht over schoolfotografie : de commissie heeft in casu geoordeeld dat er geen laakbare praktijken zijn gebeurd, omdat de activiteit uiteindelijk niet is doorgegaan. De toenmalige minister van Onderwijs heeft zich bij het standpunt van de commissie aangesloten ;
- 1 klacht over de verkoop van paaseieren op school aan de ouders van de leerlingen : de commissie was van oordeel dat de verkoop van paaseieren buiten de normale dienstverlening aan de leerlingen valt en een activiteit is die ontoelaatbare concurrentie inhoudt tegenover handelaars, vermits het gaat om het aanbieden van producten en diensten die niet in rechtstreeks verband staan met het schoolleven en niet in het belang zijn van de onderwijsopdracht. Omdat de actie uiteindelijk niet is doorgegaan, zijn er evenwel geen laakbare feiten gepleegd. De toenmalige minister heeft zich bij het standpunt van de commissie aangesloten.

1999

Vragen

- 1 vraag over de sponsoring van een project door een privé-firma : de commissie was van oordeel dat het geplande project gesponsord door een privé-firma niet laakbaar was, omdat de activiteit geen oneerlijke concurrentie inhield ten opzichte van handelaars ;
- 1 vraag inzake fondsenwerving door en voor scholen via de verkoop van taarten : de commissie is van oordeel dat het verkopen van taarten op school een handelsactiviteit is die niet past binnen de normale dienstverlening aan de leerlingen en dat deze activiteit een ontoelaatbare concurrentie inhoudt tegenover handelaars ;
- 1 vraag over de verkoop van T-shirts waarop het embleem van de school is aangebracht : de commissie is van oordeel dat het te koop aanbieden van T-shirts niet laakbaar is, maar ouders kunnen evenwel niet worden verplicht de T-shirts op school aan te kopen ;
- 1 vraag met betrekking tot de verkoop van truffels op school door en via de leerlingen : de commissie is van oordeel dat de verkoop van truffels buiten de normale dienstverlening aan de leerlingen valt en een handelsactiviteit is die ontoelaatbare concurrentie inhoudt tegenover handelaars. Door de verkoop van truffels wordt de plaatselijke handelaar benadeeld ;

Klachten

- 1 klacht over drankgebruik op school : de commissie heeft zich onbevoegd verklaard ;

- 1 vraag over de verkoop van champagne op school door de vriendenkring : de commissie is van oordeel dat activiteiten die niet mogen worden georganiseerd door het schoolbestuur evenmin kunnen worden georganiseerd door vriendenkringen, ouderverenigingen, ... Door toe te laten dat de vriendenkring binnen de school aan de ouders flessen champagne verkoopt, werkt het schoolbestuur impliciet aan de activiteit mee. De verkoop van champagne binnen de school en via de leerlingen is een handeling die laakbaar is ;
- 1 vraag over de verkoop van drankjes op school : de commissie is van oordeel dat het schoolbestuur de ouders kan vragen geen drankjes van thuis mee te brengen, maar ze kan dit niet verbieden. Ouders kunnen immers verschillende redenen hebben om drank aan hun kinderen mee te geven (bv. drukken van de prijs door drankjes elders goedkoper aan te kopen, ...).

Klachten

- 1 klacht tegen een schoolbestuur wegens het opzetten van een spaarsysteem voor de leerlingen in samenwerking met een bepaalde bankinstelling. De commissie is van oordeel dat de tussenkomst van de directie van de school bij het openen van een (spaar)rekening buiten de normale dienstverlening aan de leerlingen valt en een handelsactiviteit is die ontoelaatbare concurrentie inhoudt tegenover kantoorhouders van andere banken, vermits het gaat om het aanbieden van diensten die niet in rechtstreeks verband staan met het schoolleven en niet in het belang zijn van de onderwijsopdracht. Vanwege het feit dat de spaaractie uiteindelijk niet is doorgegaan, zijn er geen laakbare feiten gepleegd. De toenmalige minister heeft zich bij het standpunt van de commissie aangesloten ;
- 1 klacht gericht tegen een schoolbestuur inzake de verhuur van lokalen die ter beschikking worden gesteld voor commerciële activiteiten. De commissie was van oordeel dat het schoolbestuur geen toelating kan geven aan derden om binnen de schoolmuren handelsactiviteiten uit te voeren en dat de door het schoolbestuur gestelde handeling laakbaar is. De toenmalige minister heeft zich bij het advies van de commissie aangesloten, maar heeft beslist het schoolbestuur niet te sanctioneren, gelet op de aard van de inbreuk en op voorwaarde dat het schoolbestuur de verhuring van de lokalen beëindigt.

Vraag nr. 134 van 31 mei 2000 van mevrouw RIET VAN CLEUVENBERGEN

Eetwaren in scholen – Regelgeving

Voedselvergiftigingen hebben geleid tot specifieke wetgevingen. Door de KB's (koninklijk besluit) van 4 december 1995 en 4 augustus 1996 moeten scholen een vergunning aanvragen wanneer zij eetwaren produceren of verdelen. Dit geldt ook voor drankautomaten die men zelf bijvult en warme maaltijden door leerlingen onder begeleiding maakt.

Voor de verkoop van drank en eten op een schoolfeest moet dan weer geen vergunning worden aangevraagd, alhoewel de kans op vergiftiging dan veel groter is.

1. Klopt het dat deze regelgeving voor scholen problematisch is ?

Zijn er reeds problemen gesignaleerd door de scholen aan de minister ? Welke ?

2. Wat deed de minister tot nu toe om de regelgeving makkelijker toepasbaar te maken voor de scholen ?
3. Zijn er door producten geproduceerd door een school in bovenvermelde zin, reeds gezondheidsproblemen geweest voor leerlingen, leerkrachten, ... sinds het aantreden van deze regering ?

Zo ja, waar, met welke omvang, door welke oorzaak ?

Antwoord

1. De problematiek van eetwaren (op school of elders) is federale materie, ressorterend onder de bevoegdheid van de minister van Volksgezondheid.

De regelgeving in kwestie is vervat in enerzijds het koninklijk besluit van 4 december 1995 tot onderwerping aan vergunning van plaatsen waar voedingsmiddelen gefabriceerd of in de handel gebracht worden of met het oog op de uitvoer behandeld worden, en anderzijds in het koninklijk besluit van 7 februari 1997 betreffende de algemene hygiëne van voedingsmiddelen (zijnde de omzetting van de Europese richtlijn 93/43/EEG van 14 juni 1993 inzake levensmid-

delenhygiëne). De verantwoordelijkheid voor de toepassing, de controle en de mogelijke bijsturing van deze regelgeving ligt dan ook niet bij het Onderwijsdepartement.

De minister van Onderwijs kan slechts de metacontrole doen. Dit gebeurt bij doorlichting van scholen door de Onderwijsinspectie.

2. Inzake de toepasbaarheid van de regelgeving

De Inspectie Secundair Onderwijs (SO) spande zich in om samen met de administratie Secundair Onderwijs de reglementering via een omzendbrief aan alle scholen te verduidelijken en om in 1996 een studiedag te wijden aan deze problematiek, die specifieke gevolgen heeft voor de hotel-, bakkerij- en slagerijscholen, maar die eigenlijk alle schoolrestaurants, eetzaal, didactische keukens, gaarkeukens en alle plaatsen betreft waar men voedingsmiddelen verkoopt, aanbiedt of verdeelt. De reglementering verplicht iedereen een zelfcontrole uit te bouwen over de kwaliteit van de eigen geproduceerde en gedistribueerde producten, vanaf de in ontvangstname van de producten tot en met de afgifte bij de gebruiker.

De controle wordt uitgevoerd door de Eetwareninspectie ; zij zien toe op het uitreiken van de vergunning en op het waarborgen van de veiligheid van de afgeleverde producten via het HACCP-beginsel (HACCP staat voor Hazard Analysis Critical Control Point). Normaal moet de Eetwareninspectie een administratief en technisch onderzoek uitvoeren in een periode van maximum 20 maanden na datum van de aanvraag. Bij een schooldoorlichting vraagt de Onderwijsinspectie na of de school inderdaad een vergunning aangevraagd heeft en wat het eventuele resultaat van het controleonderzoek was. Een diepgaand onderzoek naar de toepassing van de hygiënereglementering gebeurt alleen in de hotel-, bakkerij- en slagerijscholen, naar aanleiding van de schooldoorlichtingen.

3. Problemen

Bij het Onderwijsdepartement werden dergelijke problemen niet gesignaleerd. Voor meer accurate informatie kan men zich wenden tot de Algemene Eetwareninspectie. Adres voor bijvoorbeeld Vlaams-Brabant/Brussel : Rijksadministratief Centrum, Esplanadegebouw, Pacheco-

laan 19, bus 5, 1010 Brussel ; tel. 02-210.48.42, fax 02-210.48.16.

RENAAT LANDUYT

VLAAMS MINISTER
VAN WERKGELEGENHEID EN TOERISME

Vraag nr. 70 van 17 mei 2000 van mevrouw RIET VAN CLEUVENBERGEN

Telefonische-bijstandsdiensten – Anonimiteit

Zie :
Minister-president van de Vlaamse regering,
Vlaams minister van Financiën, Begroting, Buitenlands Beleid en Europese Aangelegenheden
Vraag nr. 79
van 17 mei 2000
van mevrouw Riet Van Cleuvenbergen
Blz. 2

Antwoord

Een gecoördineerd antwoord zal worden verstrekt door de heer Patrick Dewael, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Financiën, Begroting, Buitenlands Beleid en Europese Aangelegenheden.

Vraag nr. 71 van 18 mei 2000 van de heer LUK VAN NIEUWENHUYSEN

Vlaamse Rand – Taalvoorwaarden bij erkenning en subsidiëring

Zie :
Vlaams minister van Cultuur, Jeugd, Brusselse Aangelegenheden en Ontwikkelingssamenwerking
Vraag nr. 150
van 18 mei 2000
van de heer Luk Van Nieuwenhuysen
Blz. 15

Antwoord

Een gecoördineerd antwoord zal worden verstrekt door de heer Bert Anciaux, Vlaams minister van

Cultuur, Jeugd, Brusselse Aangelegenheden en Ontwikkelingssamenwerking.

Vraag nr. 72
van 18 mei 2000
van de heer LUK VAN NIEUWENHUYSEN

Vlaamse Rand – Naleving taalwetgeving bij gesco's

In het kader van het actieplan voor de Vlaamse rand rond Brussel van de vorige Vlaamse regering werd bijzondere aandacht besteed aan de naleving van de taalwetgeving bij gesubsidieerde contractuelen (gesco's). Het toezicht daarop geschiedde naar aanleiding van de door de wettelijke bepalingen inzake de tewerkstelling van gesubsidieerde contractuelen voorgeschreven controles.

De controle bij de plaatselijke besturen gebeurde jaarlijks bij de afrekening van de premiesaldo's, waarbij terzelfder tijd ook de naleving van de (taal)criteria aan een grondig onderzoek werd onderworpen.

Bij andere organisaties, waaronder VZW's waar gesco's worden tewerkgesteld, werd het toezicht uitgevoerd tijdens de controles op de naleving van de wettelijke voorwaarden van het goedgekeurd project.

Klachten en onregelmatigheden werden door de Inspectie Werkgelegenheid onderzocht.

1. Geldt die werkwijze nog altijd ?
2. Werden de jongste jaren bij de periodieke controles en bij de onderzoeken na klacht inbreuken inzake de taalwetgeving vastgesteld ?

N.B. Deze vraag werd eveneens gesteld aan de heer Bert Anciaux, Vlaams minister van Cultuur, Jeugd, Brusselse Aangelegenheden en Ontwikkelingssamenwerking.

Gecoördineerd antwoord

1. Naar aanleiding van controles op de naleving van de wettelijke bepalingen inzake zowel gesubsidieerde contractuelen tewerkgesteld bij plaatselijke besturen, als deze tewerkgesteld bij andere organisaties, wordt de naleving van de taalwetgeving, overeenkomstig het actieplan Vlaamse Rand, in het globale onderzoek betrokken.

De in de vraag beschreven werkwijze is bijgevolg nog steeds van toepassing.

2. In het kader van de uitgevoerde controles werden vooralsnog geen inbreuken of onregelmatigheden vastgesteld.

Er werden evenmin klachten met betrekking tot de tewerkstelling van gesubsidieerde contractuelen aan de afdeling Inspectie Werkgelegenheid gemeld.

Vraag nr. 73
van 18 mei 2000
van de heer FRANCIS VERMEIREN

Werkzoekende jongeren – Subsidiëring lokale besturen

Naar aanleiding van de jaarlijkse controles op het gesco-personeel (gesubsidieerde contractuelen) en de daarmee samenhangende subsidies worden nogal wat lokale besturen geconfronteerd met een bijzondere problematiek.

Krachtens het koninklijk besluit nr. 230 van 21 december 1983 betreffende de inschakeling van jongeren in het arbeidsproces, zijn de lokale besturen verplicht een bepaalde norm te halen teneinde nog te kunnen beschikken over de vermelde subsidies.

Ten gevolge van de economische groei ontstaat er in bepaalde regio's en bepaalde gemeenten evenwel een sterk tekort aan werkzoekende jongeren. Met als gevolg dat heel wat lokale besturen – ondanks grote inspanningen – er niet in slagen om te voldoen aan de wettelijke normen en aldus hun subsidies geweigerd zien door de inspectiediensten van het departement Tewerkstelling en Arbeid.

Uiteraard gaat het hier om een pseudo-probleem : het tekort aan werkzoekende jongeren, in termen van het halen van de normen voor de verplichte tewerkstelling van jongeren, betekent dat er in betrokken regio's/gemeenten een voldoende grote reguliere tewerkstelling is, die bijkomende maatregelen overbodig maakt. Deze conclusie moet evenwel nog worden getrokken, zowel op het federale als op het regionale niveau.

1. In welke mate beschikt de minister over cijfermateriaal dat het tekort aan werkzoekende jongeren in sommige regio's en gemeenten aantoonst ?

2. Werden – in samenspraak met het federale niveau – reeds initiatieven genomen met het oog op een versoepeling van de geldende regelgeving voor dergelijke "probleemgebieden" ?

- rekening houdende met verschillende doelgroepen, zijnde de schoolverlaters (doelgroep 1), de -25-jarigen (doelgroep 2) en de -30-jarigen (doelgroep 3).

Antwoord

1. In het kader van de contingentgesco's ontvangen 637 besturen subsidies. Jaarlijks worden bij deze besturen controles uitgevoerd in verband met het al dan niet voldoen aan een aantal criteria, waaronder de stageverplichting. De controles voor het jaar 1999 zijn nog niet volledig afgehandeld. Met betrekking tot de controles voor het jaar 1998 voldeden slechts 35 besturen of 5,5 % niet aan de stageverplichting. In 34 dossiers werd de gegeven verklaring als gerechtvaardigd beschouwd en werden de besturen aangemaand zich verder in te spannen teneinde in 1999 aan de norm te voldoen. In één dossier werd een sanctie opgelegd. Dit bestuur voldeed drie opeenvolgende jaren niet aan deze bepaling en werd tweemaal verwittigd. Het aantal besturen dat vanwege deze verplichting wordt gesanctioneerd, is dus vrijwel zero.

In het kader van het Vlaamse startbaanverhaal werden gegevens verzameld die een aanwijzing geven voor het aantal werkzoekende jongeren in de Vlaamse subregio's.

Het betreft cijfermateriaal :

- op basis van verschillende meetmomenten (cf. *bijlage*), zijnde september 1999, oktober 1999 en februari 2000 ;

In de vijfde kolom vindt de Vlaamse volksvertegenwoordiger het potentieel aantal banen in de regio's (rekening houdende met een verplichting in het kader van de startbanen voor de private sector van 4 % en de publieke sector van 1,5 %).

- 2 Bij de wijziging van de federale regelgeving inzake stages en omzetting daarvan naar startbanen, werd vanuit Vlaanderen sterk aangedrongen op een soepele opstelling die rekening houdt met de arbeidsmarktsituatie in de subregio's. Er werd volgende afspraak gemaakt : jaarlijks zal men de omvang van het aanbod en de vraag meten, op basis van deze cijfergegevens kan er een uitbreiding plaatsvinden van doelgroep 1 naar doelgroep 2 of naar doelgroep 3 (cf. cijferbijlage). Dit volgens de criteria die worden bepaald in de wetgeving "startbanen".

Tegelijkertijd worden talrijke acties opgezet om de toeleiding van jongeren naar de arbeidsmarkt vlotter te laten verlopen. Dit gebeurt via intensieve begeleiding (cf. het samenwerkingsakkoord met de federale overheid en de andere gemeenschappen en gewesten), via een aangepaste en uitgebreide campusactie en via een specifiek toeleidingsplan uitgewerkt door intermediaire organisaties die hun sporen verdiend hebben in het werken met jongeren (bv. lanceren van cd-startbanen en verspreiding daarvan op festivals en inschrijving bij de werkwinkels).

Bijlage : omvang van doelgroep 1, 2 en 3 op basis van gegevens verstrekt door VDAB-Steunpunt WAV

	Omvang van de doelgroepen			Aantal startbanen	Verhouding		
	(Bron : VDAB, RVA)			(Bron : RSZ, RSZPPO – Bew. Steunpunt WAV)			
September 1999	Doelgroep 1 (schoolverlaters)	Doelgroep 2 (- 25-jarigen)	Doelgroep 3 (- 30-jarigen)	Aantal (4 %/1,5 %)	D1/SB	D2/SB	D3/SB
Antwerpen-Boom	3.757	9.009	14.437	5.950	0,6	1,5	2,4
Mechelen	1.123	2.384	3.554	1.420	0,8	1,7	2,5
Turnhout	1.940	4.013	5.833	2.030	1,0	2,0	2,9
Leuven	2.121	3.828	5.662	1.787	1,2	2,1	3,2
Vilvoorde	1.858	3.272	4.875	3.590	0,5	0,9	1,4
Brugge	1.337	2.624	3.789	1.217	1,1	2,2	3,1
Kortrijk-Roeselare	2.219	4.179	5.628	2.904	0,8	1,4	1,9
Oostende-Westhoek	1.357	3.186	4.647	1.243	1,1	2,6	3,7
Aalst-Oudenaarde	2.046	3.992	5.434	1.369	1,5	2,9	4,0
Gent	3.001	6.498	10.005	3.193	0,9	2,0	3,1
Sint-Niklaas-Dendermonde	2.057	4.202	6.004	1.462	1,4	2,9	4,1
Limburg	4.263	9.290	13.674	3.716	1,1	2,5	3,7
Vlaamse gewest	27.079	56.477	83.542	29.881	0,9	1,9	2,8
Oktober 1999 + A22	Doelgroep 1 (schoolverlaters)	Doelgroep 2 (- 25-jarigen)	Doelgroep 3 (- 30-jarigen)	Aantal (4 %/1,5 %)	D1/SB	D2/SB	D3/SB
Antwerpen-Boom	3.503	8.227	13.434	5.950	0,6	1,4	2,3
Mechelen	1.044	2.108	3.234	1.420	0,7	1,5	2,3
Turnhout	1.311	2.957	4.569	2.030	0,6	1,5	2,3
Leuven	1.816	3.159	4.820	1.787	1,0	1,8	2,7
Vilvoorde	1.805	2.897	4.394	3.590	0,5	0,8	1,2
Brugge	1.135	2.287	3.464	1.217	0,9	1,9	2,8
Kortrijk-Roeselare	1.761	3.386	4.741	2.904	0,6	1,2	1,6
Oostende-Westhoek	1.050	2.785	4.265	1.243	0,8	2,2	3,4
Aalst-Oudenaarde	1.832	3.491	4.856	1.369	1,3	2,6	3,5
Gent	3.140	6.045	9.469	3.193	1,0	1,9	3,0
Sint-Niklaas-Dendermonde	1.557	3.405	5.069	1.462	1,1	2,3	3,5
Limburg	2.938	7.294	11.330	3.716	0,8	2,0	3,0
Vlaamse gewest	22.892	48.041	73.645	29.881	0,8	1,6	2,5

	Omvang van de doelgroepen			Aantal startbanen	Verhouding		
	(Bron : VDAB, RVA)			(Bron : RSZ, RSZPPO – Bew. Steunpunt WAV)			
Februari 2000 + A18	Doelgroep 1 (schoolverlaters)	Doelgroep 2 (- 25-jarigen)	Doelgroep 3 (- 30-jarigen)	Aantal (4 %/1,5 %)	D1/SB	D2/SB	D3/SB
Antwerpen-Boom	2.353	7.248	12.263	5.950	0,4	1,2	2,1
Mechelen	627	1.830	2.931	1.420	0,4	1,3	2,1
Turnhout	721	2.386	3.967	2.030	0,4	1,2	2,0
Leuven	1.031	2.473	4.078	1.787	0,6	1,4	2,3
Vilvoorde	815	2.012	3.358	3.590	0,2	0,6	0,9
Brugge	651	1.852	3.033	1.217	0,5	1,5	2,5
Kortrijk-Roeselare	802	2.288	3.554	2.904	0,3	0,8	1,2
Oostende-Westhoek	701	2.381	3.865	1.243	0,6	1,9	3,1
Aalst-Oudenaarde	916	2.468	3.798	1.369	0,7	1,8	2,8
Gent	2.085	5.010	8.205	3.193	0,7	1,6	2,6
Sint-Niklaas-Dendermonde	822	2.746	4.249	1.462	0,6	1,9	2,9
Limburg	1.951	6.173	9.965	3.716	0,5	1,7	2,7
Vlaamse gewest	13.475	38.867	63.266	29.881	0,5	1,3	2,1

N.v.d.r.

VDAB : Vlaamse Dienst voor Arbeidsbemiddeling en Beroepsopleiding

WAV : Werkgelegenheid, Arbeid en Vorming

RVA : Rijksdienst voor Arbeidsvoorziening

RSZ : Rijksdienst voor Sociale Zekerheid

RSZPPO : Rijksdienst voor Sociale Zekerheid van de Provinciale en Plaatselijke Overheidsdiensten

D : doelgroep

SB : startbanen

Vraag nr. 74
van 18 mei 2000
van de heer CARL DECALUWE

Vlaamse openbare instellingen – Reclame en sponsoring

Zie :

Minister-president van de Vlaamse regering,
 Vlaams minister van Financiën, Begroting, Buitenlands Beleid en Europese Aangelegenheden
 Vraag nr. 81
 van 18 mei 2000
 van de heer Carl Decaluwe
 Blz. 108

Antwoord

Een gecoördineerd antwoord zal worden verstrekt door de heer Patrick Dewael, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Financiën, Begroting, Buitenlands Beleid en Europese Aangelegenheden.

Vraag nr. 75
van 23 mei 2000
van mevrouw SIMONNE JANSSENS-VANOPPEN

DAC-project meerlingen – Uitbreiding

In het kader van de DAC-wetgeving (Derde Arbeidscircuit) van 1986 werd een project "Bijstand aan ouders bij gelijktijdig meervoudige geboorten" gestart. Dit project wil ouders van meerlingen ontlasten bij de uitoefening van hun ouderlijke taken, zoals toezicht, educatieve en hygiënische verzorging. Hiertoe kunnen per gezin, bij de geboorte van een drieling of een vierling, gratis één voltijdse kinderverzorg(st)er en één halftijdse schoonma(a)k(st)er worden aangeworven tot de kinderen de leeftijd van drie jaar hebben bereikt. Bij de geboorte van een vijfing of een zesling gaat het over één voltijdse kinderverzorg(st)er en één voltijdse schoonma(a)k(st)er tot de kinderen de leeftijd van drie jaar hebben bereikt en één halftijdse schoonma(a)k(st)er tot de kinderen de leeftijd van zes jaar hebben bereikt.

Deze maatregel is een goede maatregel en verdient verdere ondersteuning.

In het verleden werd ervoor geopteerd om de maatregel te beperken tot ouders van meerlingen vanaf het moment dat er sprake is van een drieling. Ouders van een tweeling kunnen bijgevolg geen

beroep doen op enige vorm van ondersteuning. Ook ouders die reeds een peuter jonger dan drie jaar hebben en door de speling van de natuur na een tweede zwangerschap te maken krijgen met de geboorte van een tweeling (en aldus ook drie kinderen jonger dan drie jaar hebben) kunnen geen beroep doen op ondersteuning.

De situatie waarin deze laatste gezinnen terechtkomen, is eveneens zwaar, dit zowel op het vlak van opvoeding als op financieel vlak. Ouders moeten zich aanpassen aan de specifieke situatie die een tweeling met zich meebrengt, terwijl hun derde kindje ook nog heel veel hulp en heel wat aandacht vraagt. Financieel betekent de opvang van drie kinderen jonger dan drie jaar in gezinnen waar de ouders gaan werken, een heel grote investering.

Daarom zou het verantwoord zijn dat ouders van een tweeling die bovendien een derde kindje jonger dan drie jaar hebben, eveneens een beroep kunnen doen op het bestaande DAC-project (of een gelijkaardige steun) tot het oudste kind de leeftijd van drie jaar bereikt.

Aangezien het enkel de minister toekomt een uitbreiding van dit DAC-project voor te stellen, zou ik hem volgende vragen willen stellen.

1. Kent de minister de problematiek waarmee ouders van meerlingen te maken hebben ?
2. Heeft de minister in overleg met zijn collega bevoegd voor het gezin reeds initiatieven genomen om tegemoet te komen aan de problemen van de gezinnen zoals hierboven geschetst ?
3. Heeft de minister weet van andere (tewerkstellings)projecten die kunnen tegemoetkomen aan de bovenvermelde problematiek ?
4. Zijn er problemen of bezwaren om het bestaande DAC-project "Bijstand aan ouders bij gelijktijdig meervoudige geboorten" uit te breiden tot die gezinnen welke worden geconfronteerd met de geboorte van een tweeling, terwijl ze reeds een kindje hebben dat de leeftijd van drie jaar nog niet heeft bereikt ?
5. Heeft de minister de mogelijkheden van een dergelijke uitbreiding reeds onderzocht ?

N.B. Een gelijkaardige vraag werd gesteld aan mevrouw Mieke Vogels, Vlaams minister van Welzijn, Gezondheid en Gelijke Kansen.

Antwoord

1. De voorgestelde problematiek is mij, als minister van Werkgelegenheid, bekend.

Er is zeer zeker begrip voor de moeilijke situatie waarmee deze gezinnen kampen. Vooral voor hen is de combinatie arbeid en gezin inderdaad bijzonder moeilijk te organiseren. Vandaar dat het belangrijk is om de reguliere hulp- en dienstverlening voor hen maximaal open te stellen.

2. De werkgelegenheidsprogramma's hebben via de tewerkstelling van laaggeschoolde krachten, die na een zorgvuldige selectie en een specifieke opleiding werden tewerkgesteld in de voorzieningen en diensten, mee de socialprofitsector uitgebouwd. De hulpverlening die gezinsondersteunend werkt, vormt hier een belangrijk onderdeel van.

Inmiddels is het duidelijk dat deze werkgelegenheidsprojecten onmisbaar een structurele behoefte vervullen. Het is dan ook logisch dat deze behoeften prioritair via reguliere werkgelegenheid moeten worden ingevuld, en niet langer via tijdelijke werkgelegenheidsprojecten. Dit vormt de inzet van de regularisatieoperatie. In november 1999 besliste de Vlaamse regering om de werkgelegenheidsprogramma's te regulariseren, met prioritair de regularisatie van de DAC-projecten. Dit werd nogmaals bevestigd in het kader van het intersectoraal akkoord "social profit" van 29 maart 2000.

3. Kinderopvang vervult een cruciale rol in de combinatie gezin en arbeid, vooral voor deze gezinnen met meerlingen. Het is zeker voor hen belangrijk om te kunnen beschikken over voldoende, flexibele en betaalbare opvang.

De werkgelegenheidsprogramma's hebben de kinderopvang mee uitgebouwd. Via de terbeschikkingstelling van laaggeschoolde langdurig werklozen, die na een selectie en opleiding werden tewerkgesteld in de buitenschoolse kinderopvang, werd een omvangrijk netwerk van buitenschoolse opvang uitgebouwd. Het is momenteel duidelijk dat deze initiatieven een onmisbare rol in het opvanglandschap zijn gaan vervullen, en een ondersteuning bieden aan gezinnen om gezin en arbeid te kunnen combineren.

Om de toeleidingsproblemen waarmee deze initiatieven momenteel kampen, op te lossen en dus de verdere uitbouw van de kinderopvang te stimuleren, heb ik onlangs beslist om de aanwervingsvoorwaarden van de begeleiders in de buitenschoolse opvang te versoepelen. Het is echter evident dat de invulling van de opvangbehoefte op termijn dient te gebeuren door reguliere begeleid(st)ers.

Kinderopvang moet ook betaalbaar zijn voor iedereen, zeker voor de gezinnen met de laagste inkomens. Daarom zal de Vlaamse Dienst voor Arbeidsbemiddeling en Beroepsopleiding binnenkort de uitbetaling van de opvangpremies voor werkzoekenden die een opleiding volgen, versnellen. Op termijn moet de betaalbaarheid van de opvang echter structureel worden geregeld via de aangepaste ouderbijdragenregeling, waarbij aan gezinnen met lage inkomens voordelige minimumtarieven worden gegarandeerd. Ik heb terzake dan ook overleg opgestart met mijn collega van Welzijn, minister Vogels, die bevoegd is voor de uitbouw van de kinderopvang.

- 4 en 5. De socialprofitsector werd mee uitgebouwd via de werkgelegenheidsprojecten. Inmiddels is het duidelijk dat de DAC'-ers structurele behoeften vervullen, die derhalve met reguliere jobs moeten worden ingevuld. De DAC-projecten zullen dus niet verder worden uitgebreid als werkgelegenheidsprogramma, maar zullen daarentegen worden geregulariseerd.

Dit betekent dat de werknemers in een DAC-contract een regulier arbeidscontract zal worden aangeboden, en dat zij onder de reguliere loons- en arbeidsvoorwaarden geldend voor die sector zullen vallen. Bovendien betekent regularisatie ook dat de DAC-projecten worden ingepast binnen de Vlaamse subsidie- en erkenningsregelgeving. Voor de hulpverlening aan gezinnen met meerlingen kan dit bijvoorbeeld logischerwijze een inpassing binnen de gezinshulp behelzen. Dit impliceert dat op dat moment de DAC-projecten een onderdeel worden van de reguliere welzijnsvoorzieningen, en onder de programmatiecijfers vallen.

Of deze dienstverlening in de toekomst al dan niet zal worden uitgebreid, vormt een onderdeel van het welzijnsbeleid.

(Antwoord Mieke Vogels : blz. 123 – red.).

Vraag nr. 76
van 23 mei 2000
van de heer GILBERT VANLEENHOVE

VDAB – Inschrijving 16-jarigen met HSO-diploma

Sommige jongeren behalen een diploma secundair onderwijs op zestienjarige leeftijd. Dit gebeurt uiteraard zelden, maar het komt voor.

Dergelijke jongeren zijn niet langer leerplichtig, maar wél te jong om te worden ingeschreven als werkzoekende. Voor de betrokkenen ontstaat hierdoor een vrij surrealistische situatie.

Op welke wijze wordt dit verholpen ?

Antwoord

De leerplicht eindigt normaal op 30 juni van het kalenderjaar waarin men 18 jaar wordt. Als men echter het hoger secundair onderwijs met volledig leerplan met vrucht beëindigd heeft, is men niet langer leerplichtig. De wet op de leerplicht van 29 juni 1983, artikel 1, § 3 vermeldt uitdrukkelijk dat zij die het onderwijs met volledig leerplan van het hoger secundair onderwijs hebben volbracht, voldaan hebben aan de leerplicht. Zij kunnen dus worden ingeschreven als werkzoekende.

Het kan – zelden – voorkomen dat iemand op 16 jaar niet meer leerplichtig is. In de bestanden van de Vlaamse Dienst voor Arbeidsbemiddeling en Beroepsopleiding werd echter niemand gevonden die aan deze voorwaarde voldeed. Meestal gaat het dan om zeer intelligente jongeren, die verdere studies aanvatten. Mocht er zich toch iemand op 16-jarige leeftijd aanbieden bij de VDAB met een diploma van hoger secundair onderwijs, dan is er geen reden waarom de VDAB deze jongere niet zou inschrijven als werkzoekende. Wie jonger is dan 18 en nog deeltijds leerplichtig is, kan zich ook laten inschrijven als werkzoekende.

Vraag nr. 77
van 25 mei 2000
van de heer JOHAN DE ROO

Gesco's – Lokale arbeidsplaatsen

Teneinde een inzicht te krijgen inzake de toegestane gesco-projecten (gesubsidieerde contractuelen), graag antwoord op volgende vragen.

1. Wat is de actuele stand van het aantal goedgekeurde arbeidsplaatsen voor gesubsidieerde contractuelen per toegekend premiebedrag bij de plaatselijke besturen ?
2. Heeft de minister reeds gemeenten – zo ja, welke – de mogelijkheid verleend om af te wijken van de minimale verhouding personeel waarvan de financiële lasten volledig worden gedragen door het plaatselijk bestuur enerzijds en gesco's anderzijds ?

Antwoord

Het aantal goedgekeurde arbeidsplaatsen in het kader van de contingentgesco's bedraagt in totaal 23.198 voltijds equivalenten (VE), namelijk 20.410 VE met een premiebedrag van 440.000 frank op jaarbasis en 2.788 VE met een premiebedrag van 230.000 frank op jaarbasis. Deze arbeidsplaatsen zijn echter niet volledig bezet. Volgens gegevens van de Rijksdienst voor Sociale Zekerheid van de Provinciale en Plaatselijke Overheidsdiensten (RSZPPO) waren 21.641 VE in het tweede kwartaal 1999 tewerkgesteld, waarvan 19.857 tegen 440.000 frank en 1.784 tegen 230.000 frank.

In het kader van een eerste harmonisatie van de diverse tewerkstellingsprogramma's werden bij de plaatselijke besturen op 1 januari 1987 de statuten Tewerkgestelde Werkloze (TWW), Derde Arbeidscircuit (DAC) en Bijzonder Tijdelijk Kader (BTK) omgevormd naar het gesco-statuut. Aan de besturen werd een contingent gesco's toegekend ofwel tegen een premiebedrag op jaarbasis van 230.000 frank per VE, ofwel tegen een premiebedrag op jaarbasis van 400.000 frank (ondertussen verhoogd tot 440.000 frank), afhankelijk van de criteria waartoe ze zich verbonden. Deze criteria zijn nog steeds van toepassing.

Eén van deze criteria heeft betrekking op het behoud van een minimale verhouding eigen personeel ten opzichte van het globale aantal personeelsleden, dus inclusief gesco's. Oorspronkelijk lag deze verhouding op minimaal 50 procent, voor contingentovereenkomsten gesloten na 1 januari 1991 werd dit opgetrokken tot minimaal 60 procent.

De regelgeving bepaalt dat de minister bij gemotiveerde vraag en onder bepaalde voorwaarden bij het afsluiten van deze contingentovereenkomsten een vrijstelling op de naleving van deze criteria kon toekennen. Met betrekking tot het criterium "verhouding eigen personeel / globaal aantal per-

soneelsleden" dient in voorkomend geval het bestuur ten minste de verhouding tussen het eigen personeel en het globale aantal personeelsleden tewerkgesteld tijdens het kalenderjaar dat de aanvraag voorafging, te handhaven.

Jaarlijks gebeurt een evaluatie met betrekking tot het al dan niet voldoen aan deze criteria. Op 4 september 1998 werden de besturen via een rondschrijven expliciet geïnformeerd met betrekking tot de werkwijze die de administratie hanteert bij deze evaluaties. Hierbij werd gesteld dat besturen voor wie het beleidsmatig mogelijk was om bij te sturen maar die toch niet aan de criteria voldoen, zullen worden gesanctioneerd. Van deze werkwijze wordt niet afgeweken.

Vraag nr. 78
van 25 mei 2000
van de heer JOHAN DE ROO

Vacatures en knelpuntberoepen – Gent-Eeklo

Wat is de evolutie van het aantal ontvangen werkaanbiedingen en niet-voldane werkaanbiedingen die in de privé-sector werden genoteerd op 31 december 1999 voor de subregionale tewerkstellingsdienst Gent-Eeklo, onderverdeeld per beroepsgroep ?

Welke besluiten zijn daaruit getrokken met het oog op het nemen van werkgelegenheidsbevorderende maatregelen ?

Antwoord

De Vlaamse Dienst voor Arbeidsbemiddeling en Beroepsopleiding (VDAB) beschikt niet over vacaturegegevens ingedeeld volgens privé-sector/openbare sector. De vacatures voor het normaal economisch circuit geven echter wel een goede indicatie, omdat deze niet de tewerkstellingsmaatregelen (gesco, DAC, WEP+, enz. met een tewerkstelling bij overheid en non-profit) en de buitenlandse vacatures (Eures) omvatten.

Het normaal economisch circuit omvat de vaste en de tijdelijke circuits :

- vast : een contract van onbepaalde duur of van lange duur. Hieronder vallen de gewone circuits, de stages, de startbanen, het eerstewerkervaringscontract, de ingroeibanen, het banenplan, de vervanging bij loopbaanonderbreking in de privé-sector en de vervangers voor brug-

pensioen, de activering van de werkloosheidsuitkeringen (Smetbanen), middenstandsopleiding, ondernemingsopleiding en de aanwervingen van het Bureau voor Zeevarenden in Antwerpen ;

- tijdelijk : in de tijd beperkte contracten. Deze omvatten de interim- (de vacatures van T-Interim, het interim-kantoor van de VDAB, zijn hier slechts gedeeltelijk in opgenomen), de tijdelijke en de studentenjobs.

De tabellen als **bijlage** geven een overzicht van het aantal ontvangen, vervulde en niet-vervulde geannuleerde jobs per beroepsgroep voor de regio Gent-Eeklo voor 1998 en 1999 en voor de eerste vijf maanden van 1998, 1999 en 2000. Het totaal werd ook bijgevoegd voor Vlaanderen.

In 1999 bleef de regio Gent-Eeklo achter ten opzichte van de evolutie in Vlaanderen in vergelijking met 1998. Wanneer de eerste vijf maanden van 2000 worden genomen, dan blijkt de achterstand echter weggewerkt te zijn. Sterke stijgingen van het aantal ontvangen vacatures treffen we in de regio Gent onder meer aan bij technici, kaderpersoneel, bureaubedienden, metaalbewerkers, handlangers, hotel- en keukenpersoneel en schoonmakers. De stijging van het aantal niet-vervulde vacatures ligt in de regio Gent lager dan voor Vlaanderen.

De knelpunten op de arbeidsmarkt worden jaarlijks onderzocht door de VDAB op basis van de looptijd en het vervullingspercentage van de vacatures voor de vaste circuits op het niveau van het beroep, en dit zowel voor Vlaanderen als per regio (zie VDAB, Analyse vacatures 1999, deel 1).

De voor 1999 voor Gent vastgestelde knelpuntberoepen zijn opgenomen als **bijlage**. Knelpunten komen voornamelijk voor bij ingenieurs, technisch geschoolden (metaal, bouw, hout), informatici, gespecialiseerde bedienden, vertegenwoordigers en gespecialiseerde verkopers, chauffeurs. Deze knelpunten komen in sterke mate overeen met wat voor heel Vlaanderen als knelpunt wordt beschouwd. De vastgestelde knelpunten op de arbeidsmarkt worden voornamelijk gebruikt als basis voor de planning van de opleidingen van de VDAB in de regio.

Uit de evolutie van het aantal ontvangen en niet-vervulde vacatures kunnen geen specifieke conclusies worden getrokken voor het nemen van werkgelegenheidsbevorderende maatregelen. Wel zijn er specifieke actiemogelijkheden in de betrokken regio.

In het kader van het 5B-programma Meetjesland '94-'99 is nog een programma lopende tot 31 december 2000. Hierbinnen worden opleidingen aangeboden die inspelen op bovenvermelde knelpuntberoepen in de regio. Voor de volgende programmeringsperiode 2000-2006 wordt voor het Europees werkgelegenheidsbeleid gewerkt via de ESF-plannen, die een onderdeel zijn van de STC-beleidsplannen (*ESF : Europees Sociaal Fonds ; STC : subregionaal tewerkstellingscomité – red.*). Deze STC-beleidsplannen moeten inspelen op de vraag en het aanbod in de regio. Specifieke aandacht gaat naar opleidingen die toeleiden naar zogenaamde knelpuntberoepen.

In de regio Gent-Eeklo wordt ook jaarlijks, in samenwerking met het subregionale tewerkstellingscomité, de actie "Samen-Werkt" georganiseerd. Deze actie wil een brug maken tussen het bedrijfsleven enerzijds en de werkzoekende anderzijds, door het aanbieden van stages aan werkzoekenden. Daarenboven kunnen alle Gentse bedrijven een beroep doen op "Jobserver". Deze service, een samenwerking tussen VDAB, stad Gent en particuliere organisaties, verleent advies en begeleiding aan bedrijven die mensen willen aanwerven met verminderde kansen op de arbeidsmarkt.

(Bovenvermelde bijlagen liggen ter inzage bij het Algemeen Secretariaat van het Vlaams Parlement, dienst Schriftelijke Vragen – red.)

Vraag nr. 79
van 29 mei 2000
van de heer LUK VAN NIEUWENHUYSEN

Personeelsadvertentie VDAB – Taalgebruik

Mijn aandacht wordt gevestigd op een vacature van jobcoach bij de Vlaamse Dienst voor Arbeidsbemiddeling en Beroepsopleiding (VDAB) Mechelen, in het begin van het jaar.

Daarin staat onder meer vermeld dat allochtone kandidaten worden aangemoedigd te solliciteren. Ik ga ervan uit dat de minister daar geen bezwaar tegen heeft. Eerder heeft hij zich namelijk een voorstander getoond van zogenaamde positieve discriminatie.

Niettemin dient de VDAB de taalwetgeving na te leven. Van de kandidaten wordt kennis van meerdere talen gevraagd. De taalwetgeving bepaalt evenwel dat voor plaatselijke diensten geen verplichting tot gebruik of kennis van een andere taal aan de ambtenaren kan worden opgelegd. Het tes-

ten van de kennis van andere talen mag geen rol spelen bij de indiensttreding of de bevordering.

Indien het om gewestelijke diensten gaat, dienen volgens de taalwetgeving de betrekkingen met particulieren plaats te vinden in het Nederlands.

Mijns inziens geldt dit ook voor een openbare dienst als de VDAB. Immers, in antwoord op mijn schriftelijke vraag nr. 2 van 5 augustus 1999 aangaande een gelijkaardige personeelsadvertentie van de intercommunale Igemo (ook al in Mechelen), bevestigt minister Sauwens "dat de kennis van andere talen niet mag worden getest". En hij voegt eraan toe : "aan de intercommunale werd dan ook meegedeeld dat clausules als 'noties van de Arabische en/of Franse taal vormen een pluspunt' niet mogen voorkomen in personeelsadvertenties van een openbare Vlaamse dienst zonder de voorafgaandelijke instemming van de Vaste Commissie voor Taaltoezicht" (*Bulletin van Vragen en Antwoorden nr. 2 van 22 oktober 1999, blz. 74 – red.*).

Kan de minister bevestigen dat in het geval van de VDAB dergelijke voorafgaande instemming werd gevraagd, respectievelijk gegeven ?

Indien dat niet het geval is, wijst de jobomschrijving van jobcoach bij de VDAB dan niet duidelijk op een overtreding van de taalwetgeving ?

Heeft de minister dan een gelijkaardig initiatief genomen als zijn collega Sauwens en de VDAB geweest op de verplichting om de taalwetgeving in acht te nemen ?

Antwoord

De bedoelde vacature voor jobcoach bij de VDAB Mechelen werd op 13 december 1999 onder het nr. 10411887 geregistreerd en verspreid via de normale kanalen. Het betrof een vacature in het kader van een project rond begeleiding van allochtonen en interculturele communicatie. Dit project is opgezet door de VDAB, in samenwerking met de stad Mechelen en het plaatselijke subregionaal tewerkstellingscomité (STC). De jobcoach moet zorgen voor de bemiddeling m.b.t. allochtone en anderstalige werkzoekenden en instaan voor de coördinatie van de VDAB-acties naar deze doelgroep.

Voor deze vacature werden volgende objectieve vereisten geformuleerd :

– taalkennis : Nederlandstalig ;

- studies : universitair onderwijs, of hoger onderwijs buiten de universiteit, of hoger secundair onderwijs (met dien verstande dat ook buitenlandse diploma's en lagere diploma's mits compensatie door voldoende ervaring werden toegelaten) ;
- ervaring ;
- rijbewijs B.

Bij de beschrijving en de publicatie van deze vacature is als bijkomende informatie meegegeven dat het vertrouwd zijn met verschillende culturen, het kennen van meerdere talen en de bekwaamheid tot onderhandelen elementen zijn die bij het uitoefenen van de job een meerwaarde kunnen betekenen.

De selectieprocedure zelf bestond uit drie delen :

- een eerste selectie van de dossiers op basis van de objectieve criteria "diploma" en "ervaring". Van de 98 kandidaten werden er na deze eerste selectie nog 96 in aanmerking genomen ;
- een schriftelijke proef met onder meer een gevalsbespreking en het samenvatten en becomingentariëren van een tekst. Na dit selectieonderdeel werden nog 14 kandidaten in aanmerking genomen ;
- een jurygesprek waarin vooral naar de motivatie en persoonlijkheid van de kandidaten werd gepeild en waarbij ook de opgedane ervaring en de inhoud van vorige jobs grondig werd geanalyseerd.

Binnen deze selectieprocedure is op geen enkel moment de kennis van een andere taal dan het Nederlands getest.

**Vraag nr. 81
van 31 mei 2000
van mevrouw RIET VAN CLEUVENBERGEN**

VDAB-selecties – Objectiviteit (2)

In zijn antwoord op mijn schriftelijke vraag nr. 53 van 24 maart 2000 ging de minister in op de objectiviteit van VDAB Consult (*Bulletin van Vragen en Antwoorden nr. 13 van 19 mei 2000, blz. 1306 – red.*).

Mijn vraag droeg echter verder en doelde op het feit dat de Vlaamse Dienst voor Arbeidsbemiddel-

ing en Beroepsopleiding (VDAB) personen oproept om deel te nemen aan selecties georganiseerd voor en door derden, zonder garantie dat deze objectief verlopen.

VDAB speelt hier dus een louter bemiddelende rol tussen de werkzoekende en de mogelijke werkgever, die zelf selecteert. Maar doordat VDAB – met zijn algemeen gewaardeerde werking – werkzoekenden oproept die aan het gevraagde profiel beantwoorden, verwachten deze werkzoekenden een volwaardige kans te krijgen bij de selectie.

Als alle objectiviteit dan echter zoek is, is dit een ontgoocheling, ook bij de VDAB zelf.

1. Vraagt VDAB waarborgen opdat er bij selecties door de werkgevers objectieve normen worden gehanteerd ? Hoe wordt dit geconcretiseerd ?
2. Bestaat er een onafhankelijke klachtendienst waar werkzoekenden door de VDAB opgeroepen, terecht kunnen in verband met klachten rond selecties bij derden ?

Zijn er reeds klachten gemeld uit het oogpunt van objectiviteit ? Zo ja, hoe worden die behandeld en opgevolgd ?
3. Peilt de VDAB op geregelde wijze naar de selectie-ervaringen van werkzoekenden ? Hoe gebeurt dat ? Met welk resultaat ?

Antwoord

Bij aanwervingsprocedures waarbij de selectie door de werkgever zelf gebeurt en de verspreiding van en toeleiding naar de vacatures door de VDAB, waarborgt de VDAB dat de inhoud van de vacature niet ingaat tegen de wettelijke bepalingen terzake. Zo zullen vacatures waarbij expliciete of verdoken discriminerende voorwaarden door de werkgever worden gesteld, onder geen enkel beding door ons worden gepubliceerd. Een vacature zal evenmin worden verspreid als de werkgever aangeeft bij de selectieprocedures niet-wettige voorwaarden te hanteren of te zullen hanteren. Daarnaast worden werkzoekenden vanuit de gratis bemiddeling alleen op basis van objectieve vacaturcriteria naar werkgevers doorverwezen.

Werkzoekenden die zich door de diensten van de VDAB benadeeld voelen, kunnen zich steeds wenden tot de regionale STC-ombudsdiensten, opgericht in de schoot van elk STC (subregionaal tewerkstellingscomité). Deze ombudsdiensten behandelen echter alleen klachten met betrekking tot

de VDAB, de opleidings- en tewerkstellingsinitiatieven van de lokale overheden of de particuliere opleidings- en tewerkstellingsinstanties. Bij deze klachtenbehandeling baseert de ombudsdienst zich op het Charter van de Werkzoekende. Wanneer werkzoekenden bij selecties door werkgevers onrechtmatig werden behandeld of zich onrechtmatig behandeld voelen, kunnen zij zich steeds tot de bevoegde rechtbanken wenden.

Daarnaast peilt de kwaliteitsdienst van de VDAB geregeld naar de tevredenheid van de werkzoekenden ten opzichte van de VDAB-dienstverlening. Dit met de bedoeling om te komen tot mogelijke verbeteringspunten voor de kwaliteit van de dienstverlening. Aangezien de VDAB geen impact heeft op de inhoud en het verloop van de selectieprocedures zoals die door werkgevers worden gehanteerd, en dus ook niet kan werken aan verbeteringsacties dienaangaande, worden de klanten-werkzoekenden hierover niet systematisch door de dienst bevraagd.

VERA DUA

VLAAMS MINISTER
VAN LEEFMILIEU EN LANDBOUW

Vraag nr. 202
van 17 mei 2000
van de heer ANDRE VAN NIEUWKERKE

Mestoverschot – Bestemming en controle

1. Er wordt volgens de cijfers en in realiteit nog meer dan anderhalve keer zoveel mest geproduceerd in Vlaanderen dan er volgens het "mest-decreet" op het Vlaams grondgebied kan geplaatst worden.

Kan de Mestbank een overzicht geven van de bestemmingen ?

2. Iedere grondeigenaar, dus ook bijvoorbeeld Katoen Natie in de voorhaven van Zeebrugge, kan een Mestbanknummer aanvragen : de voorwaarde is dat het om cultuurgrond gaat. Ieder weldenkend mens weet dat de opgespoten zandgronden geen cultuurgrond zijn. Toch wordt aan Katoen Natie toegelaten 70 hectare in de voorhaven (opgespoten zand, industriegebied, vogelbroedplaats) te laten bemesten volgens de soepelste normen.

Hoe komt dit ?

3. Hoeveel terreincontroles worden door Mestbank en de Milieu-inspectie uitgevoerd ? Wat leverde dit op in het licht van het voorgaande ?
4. In het nulbestedingsbesluit van 9 februari 1999 (Belgisch Staatsblad 26.02.1999) zijn een aantal percelen teruggevallen op nulbesteding (2 GVE) of op een tussennorm (2 GVE + 100 kg N) (*GVE : grootvee-eenheid ; N : stikstof – red.*).

Kan de minister aangeven hoeveel hectare teruggevallen is op één van beide normen ?

Kan dit ook worden uitgedrukt in relatieve cijfers ten opzichte van het totale agrarische gebruik in groengebieden ?

Kan worden opgegeven welk aandeel van deze percelen met verscherpte normen in eigendom of in huur is van de erkende natuurverenigingen of de administratie Milieu-, Natuur-, Land- en Waterbeheer (Aminal) ?

5. Waarom is op heden geen verscherpte norm van kracht voor een aantal graslanden in de geelgroenlaag, alhoewel dit zo bepaald is in het besluit van 9 februari 1999 en door de wijziging van het "mestdecreet" op 3 maart 2000 uitvoerbaar geworden is ?

Antwoord

1. Betreffende MAP 1 (Mestactieplan)

Conform de gegevens van de registratie door de Mestbank is er in Vlaanderen ongeveer 650.000 ha cultuurgrond ter beschikking. Rekening houdende met de maximumnormen zoals gesteld in MAP 1 voor het opbrengen van mest op deze cultuurgronden, is er plaats voor ongeveer 84.500.000 kg P_2O_5 (*difosforpentoxide – red.*). Gerekend met de uitscheidingscijfers van de dieren zoals bepaald in MAP 1, wordt er in Vlaanderen ongeveer 74.000.000 kg P_2O_5 geproduceerd. Hiervan wordt 1.300.000 kg P_2O_5 geëxporteerd. Rekening houdende met het feit dat er conform de aangifte van de Mestbank ongeveer 8.000.000 kg P_2O_5 in de vorm van kunstmest werd gebruikt in de landbouw, komt dit neer op een totaalgebruik van 80.700.000 kg P_2O_5 op cultuurgrond in Vlaanderen.

Vermits er conform de bemestingsnormen van MAP 1 meer toegelaten is op de cultuurgrond dan er wordt geproduceerd, kan worden gecon-

cludeerd dat er voor de geproduceerde dierlijke mest in Vlaanderen voldoende plaats is voor verspreiding op cultuurgrond. Dit wordt ook bevestigd door de gemiddelde productiedruk in Vlaanderen, die ongeveer 115 kg P₂O₅ per ha bedraagt.

Bij deze redenering van MAP 1 moeten evenwel belangrijke kanttekeningen worden gemaakt. Zo zijn de uitscheidingsnormen van de dieren onderschat, zijn de vigerende bemestingsnormen veel hoger dan de eindbemestingsnormen, wordt geen rekening gehouden met de stikstof-fosforverhouding in de dierlijke mest. Als gevolg hiervan is er volgens MAP 1 dus theoretisch voldoende plaatsingsruimte voor dierlijke mest en is de gemiddelde productiedruk te laag berekend, vermits deze steunt op onderschatte uitscheidingsnormen.

Uit de cijfers van de gemeentelijke productiedruk blijkt wel dat er in bepaalde gemeenten een mestoverschot is.

Uiteraard is er ook een mestoverschot op bedrijfsniveau. 32 % van de geregistreerde bedrijven, zijnde 13.100 bedrijven, hebben niet voldoende eigen gronden om de eigen productie van dierlijke mest af te voeren. Dit is de reden waarom het spreidingsbeleid één van de peilers van MAP 1 was. Doel van dit spreidingsbeleid is de dierlijke mest van overschotsgebieden te transporteren naar die gebieden welke nog dierlijke mest kunnen ontvangen. Indien de cijfers van 1999 worden genomen, is er een bedrijfsmatig mestoverschot van 29.000.000 kg P₂O₅. Op de bedrijfseigen gronden kon 45.000.000 kg P₂O₅ worden geplaatst. De bedrijfsmatige mestoverschotten moeten worden getransporteerd naar gebieden die nog dierlijke mest kunnen ontvangen.

De Mestbank heeft in 1999 transporten voor in totaal 34 miljoen kg P₂O₅ geregistreerd. 7,7 miljoen kg P₂O₅ werd afgezet via burenregeling, 1,3 miljoen kg P₂O₅ werd geëxporteerd. De overige 25 miljoen kg P₂O₅ werd afgezet binnen Vlaanderen via mestafzetdocumenten. Bij nader onderzoek van de geregistreerde transporten komt duidelijk de meststroom van overschotsgebieden naar gebieden die nog mest kunnen ontvangen tot uiting.

Betreffende MAP 2

Meer realistische berekeningen van MAP 2, met correctere uitscheidingsnormen, rekening hou-

dende met de eindbemestingsnormen van 2003 en de stikstof-fosforverhouding in de dierlijke mest, resulteren in volgende cijfers.

Met als basis de veebezetting volgens de Mestbankaangifte 1996 en rekenend met "gemiddelde geactualiseerde uitscheidingsnormen" op basis van de Technische Werkgroep Uitscheidingsnormen (TWUN), wordt een nutriëntenproductie uit dierlijke mest voor Vlaanderen berekend van 203.736.665 kg N en 82.360.911 kg P₂O₅. Rekening houdende met de meest recente aangifte en de meer gedetailleerde indeling van de diercategorieën en de bijbehorende uitscheidingsnormen (gebaseerd op TWUN) van MAP 2, kan worden gesteld dat de *nutriëntenproductie uit dierlijke mest* voor Vlaanderen afgerond 205 miljoen kg N en 85 miljoen kg P₂O₅ vertegenwoordigt. Dit is dus 11 miljoen kg fosfaat meer dan bij de berekeningen van MAP 1.

De *plaatsingsruimte in Vlaanderen* kan, op basis van de Mestbankaangifte 1996 (oppervlakte en teelten) en rekening houdende met de eindbemestingsnormen 2003 van MAP 2 (gebaseerd op wetenschappelijke evaluatie Stuurgroep Vlaamse Mestproblematiek), met prioritaire aanwending van dierlijke mest en met de N/P₂O₅-verhouding in de dierlijke mest, worden geraamd op 139 miljoen kg N en 49 miljoen kg P₂O₅ uit dierlijke mest.

Op basis van de dierlijke mestproductie en de plaatsingsruimte in Vlaanderen kan een *nutriëntenoverschot uit dierlijke mest* worden berekend van 66 miljoen kg N en 36 miljoen kg P₂O₅. De gemiddelde productiedruk in Vlaanderen bedraagt dan 135 kg P₂O₅ per ha.

Volledigheidshalve moet worden vermeld dat het meststoffendecreet niet alleen handelt over N en P₂O₅ in dierlijke mest, maar ook alle N- en P₂O₅-stromen voor toepassing op Vlaamse bodem in rekening wil brengen. De aanbodzijde van de bodembalans voor N en P₂O₅ dient derhalve, naast de 205 en 85 miljoen kg N en P₂O₅, te worden aangevuld met 91 miljoen kg N uit chemische meststoffen en 6 miljoen kg N uit andere meststoffen en met 18 miljoen kg P₂O₅ uit chemische meststoffen en 7 miljoen kg P₂O₅ uit andere meststoffen. De gegevens over chemische en andere meststoffen zijn afkomstig uit het MIRA-T-rapport 1998, thema Vermesting.

MAP 2 bestaat uit een driesporenbeleid om dit mestoverschot aan te pakken.

a) Aanpak aan de bron

Het mestoverschot niet meer produceren via aanpak aan de bron, zoals door het gebruik van nieuwe voedertechnieken en efficiëntere, nutriëntenarme voeders, het beredeneerd voeren via het bijhouden van balansen, herstructurering van de veehouderij, ...

b) Oordeelkundige bemesting

Het overschot benutten op de bodem via oordeelkundige bemesting door het bijhouden van een bodembalans en het controleren van het nitraatresidu ook na de teelt, via het bewerken van de dierlijke mest zodat een betere stikstof-fosfaatverhouding in de mest kan worden verkregen die beter is afgestemd op de bodem- en teeltbehoeften, ...

c) Mest- en nutriëntenverwerking

Het overschot verwerken zonder evenwel het probleem van het teveel aan stikstof en fosfaten te verplaatsen van het compartiment bodem naar het compartiment lucht en water, ...

De aanpak aan de bron en het verbeteren van de oordeelkundige bemesting moeten elk bijdragen tot het wegwerken van 25 % van het mestoverschot. De mestverwerking zelf moet dan nog 50 % van het mestoverschot wegwerken.

2. Elk perceel grond "in vaste ligging dat wordt gebruikt of bestemd is als voedingsbodem voor de land- en tuinbouwgewassen en voor de boomkwekerijen" is, conform de definitie van het decreet inzake de bescherming van het leefmilieu tegen de verontreiniging door meststoffen (art. 2, 2°), cultuurgrond. Indien dit perceel niet gelegen is binnen de gebieden waarop strengere normen van toepassing zijn omwille van de bescherming van de waterkwaliteit (art. 15), de natuurwaarde (art. 15bis en ter) of de fosfaatverzadigingsgraad (art. 15quater), zijn hierop de algemene normen van toepassing.

Binnen de cel Controle van de Mestbank is een onderzoek lopende betreffende het gebruik van deze percelen als cultuurgrond. Er wordt uitgezocht op welke juridische gronden men zich kan baseren om aan de bedoelde percelen het statuut van cultuurgrond te ontzeggen.

3. Door de Mestbank werden in 1998 in totaal 1.081 controleacties uitgevoerd, waarvan 32 in

samenwerking met andere diensten. Er zijn echter nog geen specifieke controleacties ondernomen in het licht van het in het punt 2 geschetste probleem.

Door de afdeling Milieu-inspectie worden geen gerichte controles gedaan naar de mestafzet op basis van de bestemming van de grond. Indien echter bij een bedrijfscontrole wordt vastgesteld dat er mest wordt opgebracht op niet-cultuurgrond, zal hiervoor een proces-verbaal worden opgemaakt. Over deze acties worden echter geen aparte cijfers bijgehouden.

4. Het besluit van 9 februari 1999 gaf uitvoering aan het decreet van 23 januari 1991 inzake de bescherming van het leefmilieu tegen de verontreiniging door meststoffen. Door de decreetswijzigingen van 11 mei 1999 en 3 maart 2000 zijn sommige bepalingen van het besluit achterhaald en worden ze nu decretaal geregeld.

In artikel 15ter wordt bepaald dat in natuurgebieden, natuurreservaten en natuurontwikkelingsgebieden een bemestingsverbod van kracht is, met uitzondering van begrazing door maximum 2 GVE per ha (*grootvee-eenheden*) op elk ogenblik behalve in de periode van 1 juli tot 15 september. Tijdens deze periode mag de veebezetting groter zijn, zonder evenwel op jaarbasis het gemiddelde van 2 GVE te overschrijden. Op percelen kleiner dan 1 ha kan op ieder ogenblik een veebezetting van 2 GVE worden aangehouden.

Bedrijven die het statuut van gezinsveeteeltbedrijf hadden in 1997 op basis van de aangifte 1998 kunnen voor intensieve graslanden gelegen in deze gebieden ontheffing krijgen van dit verbod, mits het perceel reeds in gebruik was door hetzelfde bedrijf sinds 1994. Deze ontheffing kan eenmalig worden overgedragen aan een rechtstreekse afstammeling. De bijkomende overdracht aan een echtgenoot heft eveneens het recht op ontheffing niet op.

Op akkerbouwpercelen die verworven zijn vóór 1 januari 1996 wordt ontheffing toegestaan tot 1 januari 2002 (tenzij vroeger een overdracht plaatsvindt) ten aanzien van bedrijven die het statuut van gezinsveeteeltbedrijf voor 1997 niet hadden verworven. Voor de andere bedrijven blijft de ontheffing van kracht conform de overnameregeling van de vorige paragraaf. Indien het perceel wordt overgenomen door een rechtspersoon binnen de gestelde familiale relatie, blijft de ontheffing duren tot 1 januari 2010.

Bovendien geldt er ontheffing op huiskavels in deze gebieden.

Hetzelfde artikel bepaalt dat op halfnatuurlijke graslanden, op potentieel belangrijke graslanden, op graslanden HP*, Hpr*, Hpr+Da, Hr, als ook op graslanden Hpr*+Da, en op graslanden Hpr* met elementen van Mr, Mc, Hu en Hc, gelegen in bosgebieden, zoals aangeduid op de plannen vastgesteld met toepassing van het decreet betreffende de ruimtelijke ordening gecoördineerd op 22 oktober 1996, vanaf 1 januari 2000 elke vorm van bemesting verboden is, met uitzondering van bemesting door rechtstreekse uitscheiding bij begrazing, waarbij 2 GVE per ha op jaarbasis worden toegelaten, met maximum 2 GVE op elk ogenblik behalve in de periode van 1 juli tot en met 15 september. Op een perceel kleiner dan 1 ha wordt er evenwel een maximum van 2 GVE op elk ogenblik toegelaten, ongeacht de oppervlakte van het perceel. In bosgebieden kan de verstrenging ook op huiskavels van toepassing zijn. (Hp* : soortenrijk permanent cultuurgrasland ; Hpr : weilanden-

complex met veel sloten en/of microreliëf ; Hpr* : soortenrijke weilanden met veel sloten en/of microreliëf ; Hpr+Da : zilte graslanden Hpr met veel sloten en/of micro-reliëf ; Hpr*+Da : soortenrijke zilte graslanden met veel sloten en/of microreliëf en met in de depressies vegetaties gebonden aan zilte invloed ; Hr : geruderaliseerd, verlaten mesofiel grasland ; Hpr* met elementen van Mr, Mc, Hu en Hc : soortenrijk weiland met veel sloten en/of micro-reliëf met elementen van moerassige vegetaties of halfnatuurlijke graslanden – red.)

In afwachting van de natuurrichtplannen, zoals bedoeld in artikel 15ter, § 5, kan in afwijking van het eerste lid op de potentieel belangrijke graslanden een supplementaire bemesting van maximaal 100 kg stikstof uit chemische meststoffen per ha per jaar worden toegestaan, op voorwaarde dat daarover een beheersovereenkomst wordt afgesloten tussen de betrokken landbouwer en de afdeling Natuur van Aminal en de Mestbank.

Uitgedrukt in cijfers betekent dit :

	2 GVE	2 GVE + 100 kg N/ha/j uit chem. meststoffen	Geen bemestingsverbod
Opp. natuurgebieden, -reservaten en -ontwikkelingsgebieden (ha)	93.798	2.998	21.881
Opp. bosgebieden (ha)	33.561	343	5.868
Opp. natuurgebieden, -reservaten en -ontwikkelingsgebieden in landbouwgebruik (ha)	8.129	2.166	10.294
Opp. bosgebieden in landbouwgebruik (ha)	448	240	3.446
Relatief aandeel van de opp. in landbouwgebruik in natuurgebieden, -reservaten en -ontwikkelingsgebieden	32,9	8,8	41,6
Relatief aandeel van de opp. in landbouwgebruik in bosgebieden	1,8	1,0	13,9

De oppervlakte van de gronden in de bovenstaande tabel die onder de categorie "geen bemestingsverbod" en niet in landbouwgebruik vallen, bedraagt voor de natuurgebieden, -reservaten en -ontwikkelingsgebieden 11.587 ha. Hierop is het bemestingsverbod eveneens van toepassing, omdat deze percelen op 31 december 1998 niet onder de ontheffing vielen.

Van de 8.129 ha geregistreerde cultuurgrond gelegen in natuurgebieden, -reservaten en -ontwikkelingsgebieden waarop het bemestingsverbod van toepassing is, is dit slechts op 4.165 ha op basis van de biologische waardering alleen; op 3.965 ha is het bemestingsverbod van toepassing omdat de ontheffing, mogelijk op basis van de biologische waardering, vanwege een andere reden vervalt (bv. overname, toestand GVB 1997, etc.)

De relatieve aandelen, vermeld in de twee laatste lijnen van de tabel, zijn uitgedrukt ten opzichte van de totale oppervlakte cultuurgrond geregistreerd in natuurgebied, -reservaat, -ontwikkelingsgebied en bosgebied (24.723 ha). De oppervlakte geregistreerd als cultuurgrond in deze gebieden vertegenwoordigt 15,7 % van de totale oppervlakte natuurgebied, -reservaat, -ontwikkelingsgebied en bosgebied.

Op dit moment is de inventarisatie van de gebieden die eigendom zijn van of in huur zijn door natuurverenigingen en Aminor, afdeling Natuur, nog niet in kaart gebracht voor confrontatie met de percelen cultuurgrond door de landbouwers aangegeven op de registratie. In overleg met de natuurverenigingen en Aminor, afdeling Natuur, is de inventarisatie aan de gang.

In de cijfers is geen rekening gehouden met de ontheffing ten gevolge van de huisverkavelregeling.

- Artikel 15bis van het bovenvermelde decreet legt in de paragrafen 2 en 3 vast op welke types graslanden de verstrenging van toepassing is. Dezelfde paragrafen bepalen echter dat de ligging van deze graslanden moet worden vastgelegd door de Vlaamse regering. Deze aanduiding op kaart dient nog te gebeuren.

In dit kader werden, conform de beslissing van de Vlaamse regering van 25 februari 2000, de volgende opdrachten gegeven aan het Instituut voor Natuurbehoud :

- de habitats en de bufferzones aan te duiden met betrekking tot de wijzigingen als gevolg van het Deurganckdok ;
- de waarderingen in de nieuwe gebieden volledig te inventariseren (nieuwe groengebieden gewestplannen), alsook voor de nog niet geïnventariseerde delen van de vogelrichtlijngebieden (tot 1998) buiten de groene en de geelgroene gewestplanafbakeningen ;
- voor het geelgroen de eigen afbakening kritisch te bekijken en bij te stellen.

**Vraag nr. 203
van 17 mei 2000
van de heer ANDRE VAN NIEUWERKE**

Het Zwin – Toeristisch-recreatieve projecten

In het weekblad Knack van 19 april 2000 las ik dat de Compagnie Het Zoute van burgemeester Leopold Lippens, uiteraard bijgestaan door "zijn" gemeentebestuur van Knokke-Heist, het voornemen heeft het vogelpark van het Zwin te renoveren en ook om langs de Internationale Dijk, vanaf dat vogelpark tot nabij Cadzand (Nederland), een bezoekerstreintje te laten rijden.

1. Zijn dergelijke toeristisch-recreatieve projecten verenigbaar met de gewestplanbestemming "natuurgebied met wetenschappelijke waarde" en met de bescherming van het Zwin in uitvoering van de Europese vogel- en habitatrichtlijnen ?
2. Vreest de minister geen verstoring van het internationaal belangrijk natuurgebied en zo ja, hoe kunnen de risico's hiervoor het best worden ingeschat ?
3. De minister heeft in haar antwoord op schriftelijke vraag nr. 81 van 5 januari 2000 van de heer Joachim Coens (*Bulletin van Vragen en Antwoorden nr. 9 van 3 maart 2000, blz. 749 – red.*) omtrent de verzandingsproblematiek van het Zwin en het Sluis-aan-Zee-project, gesteld dat voor het Zwin een beheersplan moet worden opgemaakt en dat de Compagnie Het Zoute ook nog de nodige juridische garanties moet bieden opdat het beheersplan effectief zou worden uitgevoerd.

Kan de minister verduidelijken wat ze hiermee bedoelt ?

Antwoord

1. De renovatie van het vogelpark van het Zwin vergt een aanpassing van de planologische bestemming ervan. Wellicht is een bestemmingswijziging van "natuurgebied met wetenschappelijke waarde" naar "parkgebied met natuureducatieve functie" aangewezen. Gelet op het Ruimtelijk Structuurplan Vlaanderen, dat stelt dat er tegen 2005 38.000 hectare bijkomend natuurgebied moet komen, moet er voor dit verlies aan planologisch vastgelegd "natuurgebied" een compensatie worden geboden in de vorm van bijkomend aan te duiden natuurgebied, dat het best in de Maritieme Duinstreek van de Oostkust gelegen zou zijn. Een dergelijke compensatie door een groene bestemmingswijziging op de ruimtelijke uitvoeringsplannen is ook in uitvoering van de Europese richtlijnen noodzakelijk.

De aanleg van een rijdende vogelkijkhut langs de Internationale Dijk kan wel als een natuureducatieve voorziening van een natuurgebied worden beschouwd en zou binnen de geldende gewestplanbestemming "natuurgebied met wetenschappelijke waarde" kunnen worden gedoogd, op voorwaarde dat zou worden aangetoond dat deze voorziening geen verstoring van de rest van het natuurgebied teweegbrengt en dat zij deel uitmaakt van de globale natuureducatieve en natuurtechnische inrichting van dat natuurgebied. De natuureducatieve en natuurtechnische inrichting van het Zwin moeten in een globaal beheersplan worden vastgelegd.

2. Het is inderdaad ver van uitgesloten dat de renovatie van het vogelpark en de aanleg van een rijdende vogelkijkhut een ongunstig effect kan hebben op het Zwin.

Denk maar aan de mogelijke verstoring van de in de Zwinvlakte pleisterende en broedende vogels door de bewegingen van het treintje.

Bovendien houdt een dergelijke voorziening ook het risico in dat zij een behoefte schept aan nog meer, uit natuurbehoudperspectief ongewenste, voorzieningen, zoals onder andere nieuwe parkeergelegenheid, middelen om vogels nabij de stopplaatsen van de rijdende vogelkijkhut aan te lokken, enzovoort.

De eventuele effecten van de renovatie van het vogelpark en de aanleg van een rijdende vogelkijkhut kunnen het best worden ingeschat door middel van een milieueffectrapport (MER). Ar-

tikel 2, 8° van het besluit van de Vlaamse regering van 23 maart 1989 houdende bepaling voor het Vlaams Gewest van de categorieën van werken en handelingen, andere dan hinderlijke inrichtingen, waarvoor een milieu-effectrapport is vereist voor de volledigheid van de aanvraag om bouwvergunning heeft het immers over : "aanleg van recreatieve of toeristische voorziening die : ofwel een verkeersaantrekkende werking van gemiddeld 1.000 voertuigen of meer per dag van opstelling kan meebrengen ; ofwel betrekking heeft op een oppervlakte van 50 ha of meer". Een recreatief project dat betrekking heeft op het Zwin, met zijn oppervlakte van 150 hectare, is dus duidelijk MER-plichtig. Bij de uitvoering van dat MER-rapport kan gelijktijdig ook de door de artikelen 6.3 en 6.4 van de Europese habitatrichtlijn opgelegde procedure worden gevolgd.

3. Er bestaat een groot risico dat bepaalde voor de commerciële uitbating van het Zwin ongunstige evoluties, zoals de verzanding van het geulensysteem en de veroudering van het vogelpark, door de particuliere eigenaars van dat gebied worden aangepakt zonder dat vaststaat dat de voorgenomen ingrepen, of het nu om een groot-schalige afplagging of om een verhoogde spuiwerking gaat, wel zo wenselijk zijn uit het perspectief van de optimalisatie van de biodiversiteit en de natuurlijke processen.

De participatie van een Nederlandse natuurbehoudvereniging aan sommige van die projecten vormt in dat opzicht geen voldoende waarborg. Ook van de erkende Vlaamse natuurverenigingen eist de Vlaamse overheid immers meer garanties inzake het beheer van hun terreinen.

De wenselijkheid of de toelaatbaarheid van de voorgenomen ingrepen moet wetenschappelijk worden aangetoond. Hiertoe is een wetenschappelijk onderbouwd beheersplan noodzakelijk.

Een vrijblijvend beheersplan houdt echter het risico in dat de eigenaars en beheerders van het gebied enkel die elementen uit het plan uitvoeren welke hun commerciële belangen het best dienen. Om dat risico uit te sluiten, is het belangrijk dat dit beheersplan een rechtsgrond heeft, zodat de eigenaar ertoe wordt verbonden het plan uit te voeren.

Momenteel heeft het Zwin niet het statuut van natuurreservaat. Het ware aangewezen dat door de eigenaar, zijnde de Compagnie Het Zoute NV, voor het Zwin het statuut van erkend na-

tuureservaat krachtens artikel 33 van het decreet van 21 oktober 1997 betreffende het natuurbehoud en het natuurlijk milieu wordt aangevraagd, en dat in uitvoering van artikel 34 van hetzelfde decreet voor het Zwin een beheersplan wordt opgemaakt en bij ministerieel besluit wordt goedgekeurd. Een dergelijk juridisch bindend beheersplan zou de evaluatie door de Vlaamse overheid van de door de particuliere eigenaars voorgenomen ingrepen aanzienlijk vergemakkelijken.

Vraag nr. 204
van 17 mei 2000
van de heer JULIEN DEMEULENAERE

Waterwinning "Sint-André" Koksijde – Beslissing

Op 22 mei 1997 werd door de Intercommunale Waterleidingsmaatschappij van Veurne-Ambacht CVBA (IWVA), Doornpanne 1 in Koksijde, een aanvraag ingediend voor de exploitatie van drie winningsputten in de waterwinning "Sint-André" in Koksijde, overeenkomstig het decreet van 24 januari 1984 houdende maatregelen inzake het grondwaterbeheer (vergunning categorie C).

De aanvraag betrof het in gebruik nemen van drie pompputten in het landenaan (thans genoemd : formatie van Tienen) op een diepte van 140 tot 160 meter onder het maaiveld, nabij de pomp- en behandelingsstations in de waterwinning Sint-André in Koksijde (Oostduinkerke), voor een gezamenlijke capaciteit van 360 m³ /dag en 30.000 ml/jaar, bestemd voor de openbare drinkwatervoorziening.

Na de gebruikelijke en wettelijk voorgeschreven procedures van openbaar onderzoek en de diverse adviezen, werd op 25 juni 1999 door de toen bevoegde Vlaamse minister, de heer Theo Kelchtermans, de vergunning verleend.

Bijna één jaar na de ondertekening werd het eensluidend afschrift van deze rechtmatige beslissing nog niet betekend aan de IWVA, en evenmin werd het besluit van de Vlaamse minister bij uittreksel bekendgemaakt in het Belgisch Staatsblad.

1. Waarom werd het betrokken besluit, nu na bijna één jaar, nog steeds niet aan de betrokken partijen bezorgd ?
2. Wanneer zal dit besluit aan de belanghebbende worden bezorgd en wanneer wordt het gepubli-

ceerd in het Belgisch Staatsblad, zoals voorgeschreven in de wettelijke procedure ?

Antwoord

1. Bij nazicht blijkt dat de administratie geen kennis heeft van een besluit van de voormalige minister Theo Kelchtermans met betrekking tot de aanvraag van 22 mei 1997 tot exploitatie van drie winningsputten in de waterwinning "Sint-André" in Koksijde.
2. Ik heb gevraagd aan de administratie mij het dossier voor te leggen, zodat ik de gepaste beslissing kan nemen.

Vraag nr. 208
van 18 mei 2000
van de heer CARL DECALUWE

Vlaamse openbare instellingen – Reclame en sponsoring

Zie :
 Minister-president van de Vlaamse regering,
 Vlaams minister van Financiën, Begroting, Buitenlands Beleid en Europese Aangelegenheden
 Vraag nr. 81
 van 18 mei 2000
 van de heer Carl Decaluwe
 Blz. 108

Antwoord

Een gecoördineerd antwoord zal worden verstrekt door de heer Patrick Dewael, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Financiën, Begroting, Buitenlands Beleid en Europese Aangelegenheden.

Vraag nr. 212
van 19 mei 2000
van de heer GILBERT VAN BAELEN

Stookolietanks – Lekdichtheidsverzekering

Tegen uiterlijk 1 augustus 2000 zal er een informatiepunt worden opgericht waar de particuliere gebruikers terecht kunnen voor informatie over het financierings- en verzekeringsmechanisme dat wordt opgericht om de kosten te dekken ten gevolge van lekkende stookolietanks. De kosten voor sa-

nering van de bodem en voor tankreiniging kunnen immers hoog oplopen.

Betreffende de verzekering van de stookolietanks had ik nog enkele vragen.

1. Wordt er een verplichte verzekering tegen lekken ingesteld ?
2. Hoe wordt het fonds gefinancierd, door de eigenaars van de stookolietanks, door de petroleumsector, door de overheid ?
3. Wordt er een onderscheid gemaakt tussen de recente en de oudere stookolietanks ?
4. Wordt er een onderscheid gemaakt tussen bovengrondse en ondergrondse tanks ?

Antwoord

1. De verzekeringsproblematiek is een aangelegenheid die tot de bevoegdheid behoort van de federale overheid. Het gewest is bijgevolg niet bevoegd om een verzekeringsplicht terzake op te leggen.

Wel bevat het ontwerp van milieuovereenkomst "gasolietanks voor de verwarming van gebouwen" (verder MBO genoemd) het vrijwillig engagement van de organisaties om mee te werken aan de uitbouw van een financierings- en verzekeringsmechanisme ter dekking van de kosten "voor de sanering van verontreinigingen veroorzaakt door een tank, voor de sanering van de grond rondom de tank en voor tankcleaning". De MBO bepaalt niet hoe dit mechanisme er precies moet uitzien. De stookoliesector is op dit ogenblik diverse alternatieven aan het bestuderen. Een verzekering (al dan niet verplicht) is hierbij een van de opties.

2. Zoals reeds op de eerste deelvraag werd geantwoord, hebben de bedoelde organisaties het vrijwillig engagement aangegaan mee te werken aan de uitbouw van een financierings- en verzekeringsmechanisme.

De procedure tot definitieve goedkeuring van deze MBO is nog lopende. De concrete uitbouw van bedoeld mechanisme is dan ook nog niet afgerond, zodat vooralsnog geen duidelijkheid bestaat over de wijze waarop de financiering zal gebeuren.

De overheid zal in elk geval niet financieel aan het fonds bijdragen.

3. Het engagement van de organisaties slaat, overeenkomstig het toepassingsgebied van de MBO, op de bestaande gasolietanks die de eerste maal zijn gevuld vóór 1 augustus 1995. Op 1 augustus 1995 zijn immers de betrokken Vlaamse voorschriften in werking getreden, zodat de nadien geïnstalleerde tanks geacht zijn aan deze voorschriften te voldoen.

In de MBO is echter wel expliciet bepaald dat de regeling ook kan worden uitgebreid tot de nieuwere tanks.

4. Het engagement van de organisaties met betrekking tot het financierings- en verzekeringsmechanisme maakt geen onderscheid tussen bovengrondse en ondergrondse tanks. Dit sluit uiteraard niet uit dat de modaliteiten wel verschillend kunnen zijn naargelang het gaat om bovengrondse of ondergrondse tanks.

Er wordt wel een onderscheid gemaakt in het tijdstip voor hetwelk een onderzoek van de tank moet gebeurd zijn ; alle ondergrondse tanks moeten gecontroleerd zijn vóór 1 augustus 2002, alle bovengrondse tanks vóór 1 augustus 2003. Bovendien is enkel voor ondergrondse tanks een lekdichtheidscontrole vereist.

Vraag nr. 213 van 23 mei 2000 van de heer CARL DECALUWE

Stadsrandbos Kortrijk – Stand van zaken (2)

Onlangs werd door de minister aangekondigd dat er een grondfonds zal worden opgericht voor de compensatie aan de betrokken landbouwers bij de aanleg van een bos.

Tevens werd nogmaals gesteld dat de realisatie van een stadsrandbos in Kortrijk een topprioriteit is.

In haar antwoord op mijn schriftelijke vraag nr. 26 van 28 oktober 1999 zei de minister dat de onderhandelingen voor de aankoop van de gronden voor het stadsrandbos in Kortrijk lopende waren (*Bulletin van Vragen en Antwoorden nr. 5 van 17 december 1999, blz. 297 – red.*).

1. Werden er reeds effectief gronden aangekocht door het Vlaams Gewest ? Zo ja, met welke oppervlakte en tegen welke prijs ?

2. Hoe groot wordt het stadsrandbos uiteindelijk, volgens de huidige plannen ?
3. Welke timing wordt vooropgesteld om het hele stadsrandbos te realiseren ?
4. Hoeveel actieve landbouwers zijn bij dit project betrokken ? In welke mate werd reeds overleg gepleegd ?
5. Hoeveel middelen worden uitgetrokken voor de realisatie van het stadsrandbos ? Hoeveel werden er reeds vastgelegd ?

Antwoord

1. Sinds vorige schriftelijke vraag van 28 oktober 1999 zijn er nog geen bijkomende gronden aangekocht door het Vlaams Gewest.

In het kader van de uitbouw van het "Groen Lint", de verbinding tussen het Kennedybos (eigendom van het Vlaams Gewest) en het stadsrandbos, werden wel gronden aangekocht door de stad Kortrijk.

2. De kern van het stadsrandbos (Preshoek + Klarenhoek) is nu opgenomen in het ontwerp tot wijziging van het gewestplan Kortrijk. Zonder het klaverblad en zonder de verbinding met het Kennedybos (het zgn. Groen Lint) is een oppervlakte van 274 hectare groen ingekleurd. Het betreft bosgebied, bosuitbreidingsgebied en ook nog een klein deel ontginningsgebied met nabestemming bos.

In de Klarenhoek (Marke) is nu ongeveer 95 ha groen opgenomen op het gewestplan. In het oorspronkelijke gewestplan was hier reeds 26 ha groen ingekleurd. Aangezien de Markebeek door dit gebied stroomt, zal maximaal twee derde van deze 95 ha in aanmerking komen voor een "gesloten" bebossing.

In de Preshoek is nu 172 ha groen voorbehouden. Een natuurgebied van 10 ha gelegen in een spie tussen de Dronckaertstraat en de spoorweg was reeds vroeger opgenomen op het gewestplan. De overige 162 ha, gelegen tussen de Dronckaertstraat en de E17 enerzijds en de spoorweg en de A17 anderzijds, is nieuw. In dit gebied behouden de bewoning en twee zones gelegen in agrarisch gebied hun gewestplanbestemming.

Juist over de spoorweg is aan de rand van de LAR (bedrijventerrein) nog een schermbosje van ongeveer 7 ha gepland.

Deze gronden vormen de kern van het stadsrandbos. Deze kern wordt echter nog aangevuld met verbindingsgebieden en "satellieten" : het Kennedybos en het Groen Lint, het Leiebos in Wevelgem en de omgeving van de brug over de Leie in Menen (Barakken, Diefhondbos, ...).

Het recreatief gebruik van het stadsrandbos vormt bovendien één geheel met het omliggende open gebied. In het bijzonder biedt de combinatie met de Leievallei bijzondere mogelijkheden voor fiets- en ruiterecreatie. Het stadsrandbos vormt de kern van een recreatief opgevoerd gebied van meer dan 1.500 ha.

3. Het is de bedoeling om het volgende plantseizoen (winter 2000-2001) de eerste beplantingen te kunnen uitvoeren. Uiterlijk zou dit de winter daarop moeten gebeuren. De eerste jaren zal ook nadruk worden gelegd op de aanleg van basisinfrastructuur (aanleg schermwallen, primaire padeninfrastructuur, ...).

De volledige realisatie zal wel een periode van twintig jaar in beslag kunnen nemen, naargelang de verwervingsmogelijkheden en de overgangsregelingen met de landbouwers. In principe zal er uiteraard zo snel mogelijk worden gewerkt.

4. De kern van de Preshoek, zoals hierboven beschreven, wordt landbouwkundig gebruikt door 24 gebruikers, namelijk 20 in de Preshoek en 4 in de Klarenhoek.

Van de 20 in de Preshoek kunnen er 12 worden beschouwd als "uitbollende" landbouwers (benaderen of zijn reeds op pensioengerechtigde leeftijd en hebben geen rechtstreekse opvolgers) of het zijn geen echte actieve boeren in de professionele sfeer (reeds gepensioneerd, aannemer, loontrekkende, hobbylandbouw, ...).

Drie landbouwers wonen op grote afstand, waarvan twee slechts een kleine oppervlakte gebruiken en één de grond gebruikt in afwachting van de verkoop.

Eén landbouwer gebruikt slechts een beperkte oppervlakte in het gebied en zal bij voorkeur worden uitgeruild.

De gronden van de vier overige gebruikers zijn niet of slechts beperkt (bv. voor de aanleg van

een schermbos) opgenomen in de gewestplanwijziging. Deze gronden blijven voorbehouden als open ruimten in het stadsrandbos. Beperkte inname van deze gronden zal bij voorkeur gebeuren door ruiling.

Deze gegevens zijn afkomstig van persoonlijke contacten met tien gebruikers uit de Preshoek. De belangrijkste gebruikers zijn hier allen inbegrepen.

In de Klarenhoek zijn de contacten enkel via de stad Kortrijk gegaan. In de eerste plaats wordt gedacht aan landschapsinrichting, de bebossing zelf wordt veeleer op middellange termijn gezien. Er zal hier in de loop van het jaar nog contact worden gezocht met de gebruikers, om beter te kunnen inspelen op de individuele verwachting.

5. Voor de verwervingen is er momenteel een krediet van 67.000.000 frank beschikbaar. Naargelang de verwervingen vorderen, zullen de nodige bijkomende kredieten worden vrijgemaakt.

**Vraag nr. 214
van 23 mei 2000
van de heer JACQUES TIMMERMANS**

Chemische toiletten – Milieu

Alhoewel recentelijk gebouwde treinstellen over toiletten met opvangsysteem beschikken, de zogenaamde chemische toiletten, zijn oudere versies nog steeds voorzien van "open" toiletten waarbij het huishoudelijk afvalwater rechtstreeks op de treinsporen terecht komt.

Anderzijds vormt de verwerking van het afval van chemische toiletten van autobussen, campers, vliegtuigen en dergelijke, een niet onbelangrijk probleem.

Graag kreeg ik – gelet op de bestaande onduidelijkheid inzake beleids- en vergunningenaanpak – van de minister een antwoord op volgende vragen.

1. Welk percentage van de treinen is momenteel nog voorzien van "open" toiletten ?

Op basis van welke bepalingen van Vlarem II is het gebruik van dergelijke open toiletten nog toegelaten ?

Wat is de raming van de hoeveelheden faecaliën die op die wijze worden geloosd ?

Werd er reeds onderzoek verricht naar de hygiënische gevolgen van deze lozingen ? Zo ja, wat waren de besluiten hiervan ?

Werd er reeds overleg gepleegd met de NMBS inzake deze problematiek ? Zo ja, welke engagementen of saneringsplanning werden er afgesproken ?

Hoe worden buitenlandse treinen terzake benaderd ?

Werden er terzake reeds processen-verbaal opgemaakt door de Milieu-inspectie ?

2. Is de toevoeging van chemische stoffen in dergelijke toiletten gereguleerd ?

Welke stoffen worden er gebruikt ?

Zijn er terzake internationale afspraken ?

Zo neen, wie ziet toe op de aanwezigheid van eventueel gevaarlijke stoffen ?

Welke eisen worden er gesteld inzake biodegradeerbaarheid van deze chemicaliën ?

Welke raming wordt gehanteerd inzake geproduceerde inhoud van chemische toiletten ?

3. Valt de inhoud van chemische toiletten juridisch onder de definitie afvalwater of afvalstof ?

In geval van afvalwater : welke Vlarem-bepalingen inzake huishoudelijk afvalwater of bedrijfsafvalwater zijn van toepassing ?

In geval van afvalstof : welke Vlarem/Vlarea-bepalingen inzake huishoudelijk afval, bedrijfsafval, gevaarlijk afval of bijzondere afvalstof zijn van toepassing (Vlarea : Vlaams Reglement voor Afvalvoorkoming en -beheer) ?

4. Mag de inhoud van individuele chemische toiletten rechtstreeks of via de terreinriolering van spoorwegstations, kampeerterreinen, vliegvelden, ... in de openbare riolering worden geloosd ?

Zo ja, is deze lozing ingedeeld en vergunningplichtig ?

Wie dient in te staan voor de melding/vergunningaanvraag ?

Hoeveel meldingen werden er reeds verricht of hoeveel vergunningen werden er eventueel reeds afgeleverd ?

5. Werden er ten behoeve van campers, schepen, ... reeds gecontroleerde lozingspunten op de openbare riolering ingericht en vergund ?

Welke gewestelijke beleidsaanpak wordt terzake gevolgd ?

6. Valt de gecentraliseerde ophaling van individuele chemische toiletten onder de bepalingen van het afvalstoffendecreet ?

Zo ja, door hoeveel ophalers werden welke hoeveelheden gemeld ?

Op basis van welke eindverwerking werden deze gemelde hoeveelheden behandeld ?

7. Kan de opgehaalde inhoud van chemische toiletten worden aangevoerd naar RWZI's (rioolwaterzuiveringsinstallaties) onder de benadering van septisch materiaal ?

Worden er eventueel bijkomende voorwaarden gesteld ? Zo ja, welke ?

8. Hoe gebeurt de ophaling en verwerking van chemische toiletten momenteel op de luchthavens van Zaventem en op de gewestelijke en regionale luchthavens ?

Werd er eventueel een saneringsplanning opgelegd en zo ja, welke ?

Antwoord

1. De conceptie van treinen behoort tot het domein van de productnormen, zijnde een aangelegenheid die tot de bevoegdheid van de federale overheid behoort.

De Vlaamse reglementering voorziet niet in bepalingen terzake (momenteel enkel bepalingen voor vaste inrichtingen). Om dezelfde reden zijn er terzake geen processen-verbaal opgemaakt door de afdeling Milieu-inspectie.

Ook de exploitatie van het treinverkeer is een aangelegenheid die tot de bevoegdheid van de federale overheid behoort. Het gevraagde percentage van treinen met "open" toiletten kan ik de Vlaamse volksvertegenwoordiger dan ook

niet meedelen, evenmin als een raming van de op deze wijze geloosde hoeveelheid faecaliën.

De in de vraag aangehaalde problematiek behoort dan ook tot de bevoegdheid van mijn federale collega mevrouw Durant.

Niettemin kan ik de Vlaamse volksvertegenwoordiger wel wijzen op volgende zaken.

"Open toiletten" voorzien van waterspoeling lozen ongezuiverd afvalwater, strijdig met artikel 2 van de wet van 26 maart 1971 op de bescherming van de oppervlaktewateren tegen verontreiniging, dat stelt dat het verboden is vaste stoffen of vloeistoffen te deponeren op een plaats vanwaar ze door een natuurlijk verschijnsel in die wateren of in de openbare riolen kunnen terechtkomen.

Aan de NMBS Leuven werd begin 2000 wel een vergunning verleend voor de lozing van de toiletten van de nieuwe treinstellen. Het betreft echter geen chemische toiletten, maar gesloten vergaarbakken van faecaliën waarop de definitie van huishoudelijk afvalwater van toepassing is. Deze vergaarbakken worden geleidigd aan een reinigingsplatform door middel van een mobiele vacuüminstallatie die zich over dit platform kan bewegen. Het afvalwater wordt via een losinstallatie rechtstreeks geloosd in de riolering aangesloten op de RWZI van Leuven.

2. Mobiele toiletsystemen worden toegepast waar geen directe aansluiting op de riolering mogelijk is. Toiletvloeistoffen worden toegevoegd omwille van de conserverende werking op de toiletinhoud, met als doel de normale afbraak van de inhoud te verminderen. Toiletvloeistoffen zijn meestal samengesteld op basis van aldehyden (formaldehyde en paraformaldehyde) of op basis van oppervlakteactieve stoffen. Daarnaast zijn er middelen op basis van glutaaraldehyde en quaternaire ammoniumverbindingen.

Ook de reglementering met betrekking tot de toelaatbare chemische stoffen in chemische toiletten is in eerste orde een federale bevoegdheid (productnormering). Inzake de aard of de dosering van dergelijke chemische stoffen gelden de gebruiksvoorschriften van de fabrikant als code van goede praktijk.

Wel geldt dat :

- geen afvalstoffen zonder behandeling mogen worden geloosd in de riolering of oppervlaktewateren ;
  - geen stoffen mogen worden geloosd in de openbare riolering die de goede werking van de RWZI kunnen verstoren of een gevaar vormen voor het exploitatiepersoneel.
3. In dit verband moet worden gewezen op de nu geldende definities in het afvalstoffendecreet en in Vlarem I. Het afvalstoffendecreet stelt letterlijk (artikel 4) : "zijn geen afvalstoffen als bedoeld in dit decreet : afvalwater, met uitzondering van afvalstoffen in vloeibare toestand".

Vlarem I definieert afvalwater als : "verontreinigd water waarvan men zich ontdoet, zich moet ontdoen of de intentie heeft zich te ontdoen".

De grens tussen afvalwater en afvalstof is echter in bepaalde gevallen onduidelijk. Ik ben de mening toegedaan dat toiletten met waterspoeling afvalwater genereren, omdat het hier duidelijk om "verontreinigd water" gaat. Chemische toiletten daarentegen produceren, in zoverre hier geen beduidende hoeveelheden spoelwater worden gebruikt, mijns inziens afvalstoffen. Ik ga er hier van uit dat dit type sanitaire installaties slechts afvalstoffen genereren.

Een afvalstof moet overeenkomstig de terzake van toepassing zijnde regels worden verwerkt en mag niet in de openbare riolering worden geloosd. De verdere behandeling dient dan ook te gebeuren overeenkomstig de bepalingen van Vlarea. Momenteel is er in het Vlarea geen specifiek catalogeringsnummer gegeven aan de afvalstoffen voortgebracht door de werking van chemische toiletten. Of deze afvalstoffen al dan niet gevaarlijke afvalstoffen zijn, moet worden uitgemaakt aan de hand van de samenstellingscriteria.

Ter aanvulling kan ik de Vlaamse volksvertegenwoordiger meedelen dat over het transport van verontreinigd water per as (langs de openbare weg, spoor- of waterweg, vliegtuig) diverse meningen bestaan binnen de diverse milieuministries. Met de huidige stand van de wetgeving ben ik echter van oordeel dat verontreinigd water afvalwater blijft, ongeacht het feit of het direct wordt behandeld en/of geloosd, of eerst per as wordt afgevoerd naar een verwerkingsinrichting. Ik laat echter onderzoeken in hoeverre het wenselijk is de definities van afvalwater en afvalstof te herformuleren, zodat dergelijke in-

terpretatieproblemen kunnen worden vermeden.

4. Een afvalstof moet overeenkomstig de terzake van toepassing zijnde regels worden verwerkt en mag niet zonder behandeling in de openbare riolering of oppervlaktewater worden geloosd.
5. Marpobel (haven Antwerpen) : deze firma staat in voor de opvang van vloeibare afvalstoffen en afvalwaters afkomstig van schepen in de haven van Antwerpen. Deze afvalwaters worden aangevoerd per vrachtwagen. De rubrieken 2.3.2. en 2.3.3. voor opslag en fysisch-chemische behandeling van afvalstoffen werden aangevraagd. Deze afvalwaters (afvalstoffen) worden vervolgens behandeld in een biologische zuiveringsinstallatie, het effluent wordt geloosd in de dokken.

Campings : de Federatie van Campinghouders geeft het advies aan haar leden om de inhoud van chemische toiletten op te slaan in een gesloten reservoir. De inhoud dient opgehaald te worden door een erkend verwerker.

6. De ophaling van de inhoud van chemische toiletten valt onder de bepalingen van het afvalstoffendecreet, in zoverre de belangrijkste spoelmiddelen hier chemicaliën zijn. Artikel 20 van het decreet van 2 juli 1981 betreffende de voorkoming en het beheer van afvalstoffen bepaalt dat de afvalstoffen moeten worden afgegeven aan een natuurlijke of rechtspersoon die beschikt over een vergunning voor het verwerken van afvalstoffen of over een erkenning voor het ophalen van afvalstoffen.

De ophalers van afvalstoffen zijn evenwel niet verplicht om melding te doen van de aard en de hoeveelheden van de afvalstoffen die zij ophalen, zodat de OVAM hieromtrent geen gegevens heeft.

7. De inhoud van chemische toiletten wordt, naargelang de gebruikte chemicaliën, als volgt gecatalogeerd :
- biodegradeerbare chemicaliën : niet-gevaarlijk afval dat vergelijkbaar is met septisch materiaal ; voorzover een RWZI vergund is om septisch materiaal (ander dan aangevoerd via de riolering) te verwerken, mag zij eveneens de biodegradeerbare inhoud van chemische toiletten verwerken ;

- niet-biodegradeerbare chemicaliën (worden bijna niet meer gebruikt) : gevaarlijk afval ; de inhoud moet worden afgevoerd naar een vergunde verwerker voor gevaarlijke afvalstoffen.

Indien het opgehaalde materiaal wordt afgevoerd naar een RWZI, kan naar analogie van de doelstelling van septische putten worden geopereerd voor dezelfde benadering als voor septisch materiaal, in casu een bijzondere afvalstof. Ik laat de wenselijkheid onderzoeken om dit in het in opmaak zijnde sectoraal plan "slibverwerking" op te nemen. Indien dit gunstig wordt geëvalueerd, zou het aan te bevelen zijn om via wijziging van artikel 3, § 5 afvalstoffendecreet, respectievelijk artikel 2.3.1., § 1 Vlarea, de gelijkstelling formeel juridisch te regelen teneinde beleidsduidelijkheid te creëren.

Inzake aanvoer naar een RWZI kunnen volgende situaties worden bekeken :

- ophaling van de individuele chemische toiletten en rechtstreekse afvoer naar een RWZI ter verwerking ;
- ophaling van de individuele toiletten en aanvoer naar een centrale overslag-eenheid, waar al dan niet beperkte behandeling wordt toegepast : rooster ; bezinking en aparte behandeling van het bezonken slib ; afvoer naar een RWZI.

De aansluiting van de overloop van de overslag-eenheid op de openbare riolering is niet aanvaardbaar. Naar analogie van het lozingsverbod voor septisch materiaal wordt dit principieel afgewezen wegens de noodzakelijke gecontroleerde verwerking op een RWZI (cfr. impact toegevoegde chemicaliën).

Een RWZI die afvalstoffen wenst te verwerken (in casu de inhoud van chemische toiletten), dient een bijkomende vergunning voor de verwerking van afval aan te vragen.

- Als exploitant van de luchthaven deed BIAC (Brussels International Airport Company) in maart 2000 een melding van de "lozing van huishoudelijk afvalwater afkomstig van vliegtuigen". In zoverre dit afkomstig is van toiletten met waterspoeling, is hier de juiste indelingsrubriek gemeld. Het advies van de Vlaamse Milieumaatschappij (VMM) werd niet gevraagd. De vergunning werd dan ook niet overeenkomstig voormelde redenering afgeleverd. In de ver-

gunning van de bestendige deputatie wordt het volgende gesteld : "De lozing van huishoudelijk afvalwater afkomstig van vliegtuigen wordt opgevangen en door een mechanische zeefinstallatie ontdaan van grove, vaste bestanddelen. De lozing van het effluent gebeurt via 3 venturimeetgoten in de riolering ter hoogte van gebouw 61. De zeefinstallatie wordt niet beschouwd als een afvalwaterzuiveringsinstallatie, waardoor de lozing is ingedeeld onder rubriek 3.3. Het debiet bedraagt gemiddeld 50 m³/dag. De vaste fractie wordt opgevangen in afvalcontainers die periodiek worden opgehaald door een erkende firma".

Uit analyses van het geloosde afvalwater blijkt dat de gehalten aan N zodanig hoog zijn dat de door de NV Aquafin geëiste verhouding BZV/N>4 niet wordt gerespecteerd. De hoge N-gehalten zijn het gevolg van het toevoegen van quaternaire ammoniumzouten aan het spoelwater op de toiletten. (*N : stikstof ; BZV : biologisch zuurstofverbruik – red.*)

De ontsmettingsmiddelen op basis van de ammoniumzouten veroorzaken een BZV/N-verhouding die nadelig is voor een goede biologische verwerking.

Ik dien hier echter de essentiële kanttekening te maken dat BIAC voor de verwerking van de inhoud van chemische toiletten bijkomend een vergunning voor het verwerken van afvalstoffen dient aan te vragen, ofwel deze afvalstoffen moet afvoeren naar een erkend verwerker.

**Vraag nr. 215
van 23 mei 2000
van de heer JACQUES TIMMERMANS**

Aquafin – Kostprijs

De kostprijs van de operatie Aquafin is reeds jaren het voorwerp van vele discussies. In de beleidsnota Leefmilieu wordt terzake gesteld dat de efficiëntie van Aquafin van naderbij zal worden bekeken en bewaakt om hiermee de facturen voor de belastingbetaler te verlagen. In figuur 4 wordt de facturatie door Aquafin aan het Vlaams Gewest volgens twee – niet nader toegelichte – scenario's weergegeven (*Stuk 141 (1999-2000)-Nr. 1, blz. 110 – red.*).

Graag kreeg ik – gelet op het grote belang van de kosten van de operatie Aquafin – van de minister een antwoord op volgende vragen.

1. Welke uitgangspunten werden gehanteerd in de weergegeven scenario's ?

Is het verschil tussen beide scenario's gebaseerd op het bewaken van de efficiëntie ?

Zo ja, hoe werd dit onderbouwd ?

Welke kostenevolutie werd hierbij aangenomen voor elk van de onderscheiden kostenonderdelen van de factuur-Aquafin ?

2. Alhoewel het contractueel vastgestelde renovatiebudget van tien miljard – gebaseerd op een concrete offerte van Aquafin – voor het aanpassen van de overgenomen VMM-RWZI's (rioolwaterzuiveringsinstallaties van de Vlaamse Milieumaatschappij) zowel de investeringen omvatte voor aanpassing/uitbreiding als voor nutriëntverwijdering, wordt vandaag een budget van vijftien miljard en meer genoemd.

Wat is hiervan de oorzaak ?

Kan het contractueel vastgestelde engagement zomaar worden genegeerd ?

Hoe groot is het pakket aan aanpassingsinvesteringen dat werd doorgeschoven naar investeringsprogramma's of buitengewoon onderhoud ?

Hoeveel zal de aanpassing van de overgedragen VMM-RWZI's uiteindelijk bedragen ?

3. Welke bedragen werden de voorbije jaren gefactureerd (incl. BTW) als gegarandeerde vergoeding voor het eigen vermogen ?

Hoeveel boetes of geweigerde onredelijke kosten werden hierop aangerekend ?

Welke vennootschapsbelasting werd op deze vergoedingen betaald ?

Welk deel van de vergoeding wordt uitbetaald aan de privé-aandeelhouders ?

Wat is het nettorendement voor dit privé-kapitaal ?

Welk deel van de vergoeding voor het gewestkapitaal wordt via de VMM terugbetaald aan het MINA-fonds (Fonds voor Preventie en Sparing inzake Milieu en Natuur) ?

Is het niet aangewezen om deze terugvloeï binnen Aquafin te reserveren als provisie voor de onvermijdelijke vervangingsinvesteringen, en Aquafin in die zin te responsabiliseren ?

4. Welke vergoedingen werden de voorbije jaren betaald aan vaste kosten ?

Wat zijn de geraamde kosten voor de volgende jaren ? Wat is het aandeel hierbij van personeelskosten, exploitatie, planning, engineering en investeringen ?

Welk effect heeft de afnemende investeringsoperatie op deze kosten ?

Worden deze kosten in overleg vastgesteld en zo ja, worden dezelfde groeimarges gehanteerd als voor de eigen administratie ? Zo neen, waarom niet ?

Antwoord

1. Evolutie van de facturatie van de NV Aquafin

De bedoeling van het gebruik van de twee scenario's is een boven- en ondergrens te schetsen voor de toekomstige facturatie van de NV Aquafin. Deze oefening is een langetermijnoefening en schetst de grootteorde van de bedragen. Het is geen oefening met betrekking tot de invulling van de investeringen of het bewaken van de efficiëntie. Zowel de uitgaven (zie impact op de financiering) als de opleveringen werden zo realistisch mogelijk gespreid op basis van de ervaringen uit het verleden.

Het minimale scenario bestaat uit de reeds vastgelegde investeringen :

- nieuwe investeringen van 6 miljard frank tot en met het investeringsprogramma 2000 en 4 miljard frank per jaar tot en met het investeringsprogramma van 2005 ;
- renovatie-investeringen van 1 miljard frank tot en met het renovatieprogramma van 2006.

Het maximale scenario rekent met een grotere investeringsinspanning :

- nieuwe investeringen van 6 miljard frank per jaar tot en met het investeringsprogramma van 2010 ;

- renovatie-investeringen van 1 miljard frank tot en met het renovatieprogramma van 2006.

Zowel de uitgaven (zie impact op de financiering) als de opleveringen werden zo realistisch mogelijk gespreid op basis van de ervaringen uit het verleden.

Naast de hypothesen voor de investeringen werden volgende uitgangspunten voor de diverse kostenonderdelen genomen.

- Exploitatie

De kosten zijn gebaseerd op deze van 1999 en evolueren met 3 % (zie inflatie en de stijgende kosten voor de verwerking van het slib). Daarnaast is rekening gehouden met de aangroei van de infrastructuur.

- Vaste kosten (of kosten van het hoofdkantoor)

Deze kosten zijn eveneens gebaseerd op de gegevens van 1999 en stijgen met 2 % per jaar (inflatie).

- Rendement eigen middelen

Rendement eigen middelen wordt berekend op de eigen middelen (die jaarlijks aangroeien met de wettelijke reserve) en is gebaseerd op een risicovrije rente van 6 % (verhoogd met 5 % risicopremie).

- Financiering met vreemde middelen

De gebruikte rente op korte termijn bedraagt 4,20 % en er wordt verondersteld dat er steeds 6 miljard frank op korte termijn opgenomen is.

De rente op lange termijn wordt op 6 % gehouden. Gezien de aard van de investeringen en de manier van terugbetaling door het Vlaams Gewest, worden alle financiële middelen (minus 6 miljard fr. korte termijn en eigen middelen) op lange termijn aangetrokken.

2.

In artikel 17bis 2 van de aangepaste overeenkomst tussen de NV Aquafin en het Vlaams Gewest worden de renovatie- en aanpassingsinvesteringen begroot op een geraamd bedrag van 10 miljard op te dragen over een periode van tien jaar. Het bedrag werd effectief geplafonneerd op 10 miljard bij de opdracht van het renovatieprogramma 1994 op 8 februari 1994.

Dit bedrag van 10 miljard frank was inderdaad gebaseerd op een gedetailleerde raming opgemaakt door de NV Aquafin na een uitgebreide analyse van de van de VMM over te nemen zuiveringsinstallaties. De ombouw tot nutriëntenverwijdering van de bestaande zuiveringsinstallaties was in deze raming eveneens opgenomen. Gewijzigde visies van de NV Aquafin inzake dimensionering en toegepast concept hebben geregeld aanleiding gegeven tot een aanpassing van deze initiële raming.

Enkele jaren later werd duidelijk uit de voorstellen opgemaakt door de NV Aquafin voor de opeenvolgende renovatieprogramma's, dat de NV Aquafin dit budgettaire plafond niet zou respecteren.

Een aantal oorzaken van de stijging van het renovatiebudget voor de aanpassing van de overgenomen VMM-RWZI's kunnen objectief worden verklaard; de eerste wijst veeleer op een onderschatting van de problematiek.

- Het feit dat de techniciteit van renovatieprojecten veel complexer is dan van nieuwe investeringen, tezamen met de vaststelling dat slechts een beperkt aantal aannemers gespecialiseerd is in dergelijke projecten, geeft aanleiding tot significante hogere aanbestedingsprijzen dan aanvankelijk kon worden voorzien.
- De algemeen vast te stellen stijging van de aanbestedingsprijzen bij openbare aanbestedingen sinds enkele jaren, begint zich ook bij renovaties meer en meer te manifesteren.
- Voor een aantal bestaande van de VMM overgenomen zuiveringsinstallaties werd het aansluitend zuiveringsgebied gevoelig uitgebreid ten gevolge van een gewijzigde afvalwatercentralisatievisie. Daardoor is er meestal een bijkomende capaciteitsuitbreiding noodzakelijk, hetgeen eveneens gevolgen heeft voor de kostprijs van de geplande nutriëntenverwijdering.
- De goedkeuring van het Vlaams Reglement voor Afvalvoorkoming en -beheer (Vlarea), tezamen met de totaal gewijzigde context op het gebied van slibafzet, hebben aanleiding gegeven tot nieuwe, niet geplande investeringen op het domein van de slibverwerking.
- De medeverwerking van septisch materiaal zoals bepaald in Vlarem II en de uitvoering van het spreidingsplan "medeverwerking septisch materiaal" hebben geleid tot de bouw van ontvangstenheden voor septisch materiaal op een aantal RWZI's. Dit was niet of slechts zeer be-

perkt ingecalculleerd in de initiële raming van het ontwerp van globaal renovatieprogramma.

- De toepassing van het van kracht geworden bodemsaneringsdecreet leidt tot aanzienlijke meerkosten voor sommige renovatieprojecten.
- De bepalingen uit de code van goede praktijk (publicatie 1995) met betrekking tot de hydraulische dimensionering van de RWZI's hebben een belangrijke impact op de aanpassing (hydraulische herdimensionering) van een groot aantal bestaande installaties.

Een aantal van deze ontwikkelingen kon niet worden ingeschat bij de initiële opdracht. Bovendien heeft de markt een invloed die onmogelijk in te calculeren valt. De bevoegde administratie heeft de opdracht toe te zien op de redelijkheid van de door de NV Aquafin voorgestelde en uitgevoerde renovatieprojecten.

Niettemin blijkt uit de evaluatie van de renovatieprojectvoorstellen van de NV Aquafin dat de problemen anno 1993 schromelijk werden onderschat.

Bij de opmaak van het renovatieprogramma 2000-2003 besliste mijn voorganger het oorspronkelijk geraamde bedrag van 10 miljard voor renovatie niet te verhogen, doch de overloop op te nemen in het rollend meerjarenprogramma voor nieuwbouwinvesteringen. Zo waren in het laatste goedgekeurde nieuwbouwprogramma IP 2001-2005 voor een totaal bedrag van 2.680 miljoen (raming in fase IP) aan renovatieprojecten opgenomen, te verdelen als volgt (*IP : investeringsplan – red.*) :

IP 2000 : 550 miljoen
 IP 2001 : 905 miljoen
 IP 2002 : 790 miljoen
 IP 2003-2005 : 435 miljoen.

Op het budget "buitengewoon onderhoud" worden enkel kleinere aanpassingen aan bestaande installaties ingeschreven, die door hun omvang en inhoud niet op het renovatieprogramma worden opgenomen (werken kleiner dan 5 miljoen, vervanging van bestaande versleten toestellen, enz.).

De uiteindelijke kostprijs voor de aanpassing van de overgenomen RWZI's van VMM valt vandaag slechts bij benadering te schatten. Verscheidene van de hierboven genoemde mechanismen spelen daarbij verder een rol.

De meest actuele raming bedraagt 10.902 miljoen (toestand 30.04.2000) voor het pakket projecten bij opdracht geraamd op de initiële 10 miljard, te verhogen met 2.680 miljoen voor de overloop op het nieuwbouwprogramma, of in totaal 13.582 miljoen frank.

3. Vergoeding eigen vermogen

Als **bijlage** wordt per jaar een overzicht gegeven van de vergoeding voor de eigen middelen en de verwerking ervan. Deze vergoeding voor de eigen middelen is berekend volgens de bepalingen van artikel 47.3 van de beheersovereenkomst.

De vergoeding wordt gebruikt om, naast het dividend, ook provisies aan te leggen voor :

- niet-vergoede kosten door het Vlaams Gewest,
- boetes opgelegd in het kader van de beheersovereenkomst,
- claims van derde partijen.

Met betrekking tot de vergoeding voor de eigen middelen is VMM geen betrokken partij.

4. Vaste kosten

De term "vaste kosten" wordt hierna gebruikt volgens de definitie in de beheersovereenkomst (artikel 46) en dat is niet die welke in een economische context gebruikelijk is. Hier worden de kosten van het hoofdkantoor bedoeld.

Overzicht facturatie :

1991	505.754
1992	638.530
1993	791.491
1994	996.284
1995	1.031.396
1996	953.929
1997	936.778
1998	1.083.878
1999	1.144.581
Totaal	8.082.621

- De kosten voor 2000 en 2001 worden geraamd op 1,2 miljard frank.
- Het aandeel van de personeelskosten bedraagt circa 60 %.

- Opsplitsing "vaste kosten" volgens activiteit :
Kwaliteitsborging : Rio-programma	6 %	het volume aan werk dat door de NV Aquafin wordt geleverd in het kader van het RIO 2-programma verder stijgt.
Exploitatie	13 %	
Investeringsprojecten	54 %	
Hydronaut	15 %	
Diversen (communicatie, O & O, ...)	12 %	

Momenteel daalt het investeringsritme nog niet. In de planningsfase wordt met de huidige investeringsopdracht rekening gehouden met een vermindering van de activiteiten. Daar staat tegenover dat

Het budget wordt zoals bepaald in de beheersovereenkomst besproken tijdens het budgetoverleg (budgetopmaak en budgetcontrole). Dit overleg heeft plaats in aanwezigheid van diverse vertegenwoordigers van het Vlaams Gewest (kabinet-Leefmilieu, kabinet-Begroting, VMM, CMIV, Inspectie van Financiën, het Rekenhof). Tijdens dit overleg wordt het advies van de bijzonder gevolmachtigde over dit budget eveneens besproken.

Bijlage : rendement eigen middelen

	(1) Eigen middelen (x 1.000)	(2) Vergoeding eigen middelen (excl. BTW)	(3) VenB (excl. BTW)	(2)+(3)=(4) Totaal doorge- rekend (excl. BTW)	(4)x1,06=(5) Totaal doorge- rekend (incl. BTW)	(6) Provisies (excl. BTW)	(2)-(6)=(7) Winst na belastingen (excl. BTW)	(8) Divi- denden (excl. BTW)	(7)/(1)=(9) Rendement (excl. BTW)
1991	1.161.231	185.797	120.987	306.784	325.191	0	185.797	46.586	16,00 %
1992	2.150.167	331.573	182.064	513.637	544.455	45.500	286.073	85.225	15,42 %
1993	4.341.680	586.816	405.881	992.697	1.052.259	20.000	566.816	540.996	13,52 %
1994	4.371.880	566.040	369.148	935.188	991.299	55.895	510.146	484.893	12,95 %
1995	4.397.880	547.522	350.348	897.870	951.742	52.736	494.786	468.863	12,45 %
1996	4.423.967	571.134	353.047	924.181	979.632	58.550	512.584	487.298	12,91 %
1997	4.449.255	535.691	361.536	897.227	951.061	33.525	502.166	476.077	12,04 %
1998	4.475.343	503.475	339.852	843.327	893.927	29.849	473.626	449.628	11,25 %
1999	4.499.343	465.232	302.740	767.972	814.050	55.457	409.775	395.929	10,34 %
Totaal		4.293.280	2.785.603	7.078.883	7.503.616	351.511	3.941.770	3.435.495	

(1) gemiddeld eigen middelen van het betrokken jaar

(2) vergoeding eigen middelen berekend volgens de bepalingen van artikel 47.3

(3) werkelijk betaalde vennootschapsbelasting

(4) vergoeding eigen middelen + vennootschapsbelasting exclusief BTW

(5) vergoeding eigen middelen + vennootschapsbelasting inclusief BTW

(6) aangelegde provisies voor risico's

(7) winst na belastingen zoals vermeld in de jaarrekening

(8) uitbetaald dividend (wordt betaald in het jaar n + 1)

(9) rendement voor de aandeelhouder die de kapitaalverhoging onderschreven heeft ;
dit is geen dividendrendement; dit rendement houdt geen rekening met de koersevolutie van het aandeel

**Vraag nr. 216
van 23 mei 2000
van de heer JOHAN DE ROO**

Waterbeheer in grensregio's – Coördinatie

Aan weerszijden van de grens met Nederland rijken geregeld problemen van coördinatie inzake leefmilieumaatregelen.

Zo wordt bijvoorbeeld de afstemming van waterpeilmetingen als een instrumentele barrière beschouwd.

Werden reeds steunmaatregelen verleend bij vaststelling van grensoverschrijdende waterverontreiniging, bijvoorbeeld in kreken gelegen op de grens?

Antwoord

De coördinatie tussen Vlaanderen en Nederland inzake milieumaatregelen op het vlak van waterbeheer gebeurt in het kader van een aantal internationale overlegfora.

Schelde en Maas

Internationale Commissie voor de Bescherming van de Schelde (ICBS) en de Maas (ICBM)

Nederland en Vlaanderen maken deel uit van dit bredere internationaal overleg.

Deze Internationale Commissie richt zich vooral op het verbeteren van de waterkwaliteit in het stroomgebied en op het herstel van het aquatische ecosysteem (natuurwaarden).

Zij heeft tot taak :

- het verzamelen en uitwisselen van gegevens (lozingen, waterkwaliteit en ecologie),
- het ontwikkelen van een homogeen meetnet,
- het voorbereiden van een actieprogramma,
- het evalueren van de doeltreffendheid daarvan,
- het stimuleren van wetenschappelijk onderzoek,
- het samenwerken ter voorkoming en bestrijding van calamiteuze verontreiniging.

Daarnaast werden technische werkgroepen opgericht voor het specifiek behandelen van de hoogwaterproblematiek.

Kleinere grensoverschrijdende stroomgebieden

Grensoverschrijdende Stroomgebiedcomités van Thornerbeek/Jeker/Voer, Dommel, Mark, Kreken en Polders

De Grensoverschrijdende Stroomgebiedcomités werden opgericht als een gezamenlijk initiatief van Vlaanderen en Nederland.

Zij behandelen de verschillende aspecten van het waterbeheer in het ganse stroomgebied, zowel oppervlaktewater als grondwater, zowel kwantiteit als kwaliteit.

Het is mij niet bekend dat waterpeilmetingen een instrumentele barrière vormen. Wel staat Nederland op een aantal vlakken maatschappelijk verder dan Vlaanderen. In Vlaanderen wordt niettemin in snel tempo en grondig onderbouwd de achterstand omgebogen in een voorsprong.

Inzake het verlenen van steunmaatregelen bij vaststelling van grensoverschrijdende waterverontreiniging dient te worden verwezen naar de kleinschalige waterzuiveringsprojecten (KWZI's) die met Europese of provinciale steun worden uitgebouwd. Drie projecten zijn grensoverschrijdend met Nederland in het gebied tussen de kust en het Kanaal Gent-Terneuzen. Ze passen binnen de besprekingen van het Stroomgebiedcomité Kreken en Polders, onder wisselend voorzitterschap van de provincie Oost-Vlaanderen en de provincie Zeeland.

Het betreft :

- twee Euregio-projecten waarvan de uitvoering is gekoppeld aan een rioleringsproject, met name :

KWZI Middelburg (Maldegem), gekoppeld aan de aanleg van een drukriolering in "de Biezen" (NL). Hiervoor is ook in een subsidie van het Vlaams Gewest voorzien (50 %). Dit project is in uitvoering ;

KWZI Lapscheure - Hoeke, gekoppeld aan de aanleg van de drukriolering in Sint-Kruis (Aardenburg).

Beide KWZI's zijn aanbesteed, maar er rijzen problemen met de onteigeningen ;

- één project met provinciale steun (zonder Europese steun), met name :

KWZI in Sint-Margriete en (in latere fase) KWZI in Sint-Jan-in-Eremo.

Vraag nr. 217
van 25 mei 2000
van de heer JOHAN DE ROO

Verbrandingsoven Balgerhoeke (Eeklo) – Emissiemetingen

Inzake de emissie van de huisvuilverbrandingsinstallatie in Eeklo (Balgerhoeke) had ik graag volgende vragen gesteld aan de minister.

1. Wat zijn momenteel de bovengrenzen van de toegestane emissie voor de volgende stoffen op basis van de huidige exploitatie :
  - stof in mg/Nm³ (normaal kubieke meter) (welke overschrijdingen zijn mogelijk per periode ?) ;
  - CO₂ (koolstofdioxide) in mg/Nm³ ;
  - SO₂ (zwaveldioxide) in mg/Nm³ ;
  - HF (waterstoffluoride) in mg/Nm³ ;
  - HCl (waterstofchloride) in mg/Nm³ ;
  - zware metalen : cadmium, koper, lood, kwik, cyanideverbindingen ;
  - dibenzofuranen en dioxines ?
2. In welke mate worden die normen momenteel gerespecteerd en voor welke stoffen ?

Wie meet de bovenvermelde stoffen, via welke methode en met welke frequentie ?

3. Welke normen werden verstrengd ? Hoe en voor welke stoffen ?
4. Welke aanpassingswerken werden of worden doorgevoerd (datum en kostprijs) om die strengere normen te kunnen halen ?
5. Welke sancties zijn bepaald indien die strengere normen niet worden nageleefd ?
6. Hoelang mag de aangepaste verbrandingsinstallatie nog actief blijven ?
7. Welke zijn de stortplaatsen voor afval van deze verbrandingsinstallatie en hoelang worden ze nog gebruikt ?

Antwoord

1. Op 8 februari 1996 verleende de bestendige deputatie van Oost-Vlaanderen de vergunning aan de SV IVM (Intercommunale Vereniging voor Huisvuilverwerking Meetjesland) tot het verder exploiteren van de bestaande huisvuilverbrandingsinstallatie (in Eeklo/Balgerhoeke) en de uitbreiding ervan met een rookgaszuivering, voor een termijn van twintig jaar vanaf 12 april 1996.

Naar analogie van de bepalingen van de vergunning van 7 juni 1995 voor de exploitatie van de huisvuilverbrandingsinstallatie van de CV Ivago (Intercommunale Vereniging voor Afvalbeheer in Gent en Omstreken) in Gent, werden de volgende sectorale milieuvorwaarden opgelegd :

  - vóór 1 januari 1997 : V20A : verbrandingsinrichtingen voor huishoudelijke afvalstoffen ;
  - vanaf 1 januari 1997 : V21 : verbrandingsinrichtingen voor gevaarlijke afvalstoffen.

Dit betekent dat momenteel de volgende emissiegrenswaarden in mg/Nm³ van kracht zijn :

	Halvuurgemiddelden		Dagge- middelen
	A	B	
Stof	30	10	10
CO ₂ : geen grenswaarden bepaald			
SO ₂	200	50	50
HF	4	2	1
HCl	60	10	10
Zware metalen (gemiddelde waarden over een bemonsteringsperiode van minimaal 0,5 en maximaal 8 uur) :			
– de som van cadmium en thallium (en hun verbindingen)			0,05
– kwik (en verbindingen)			0,1
– de som van antimoon, arseen, lood, chroom, kobalt, koper, mangaan, nikkel, vanadium, tin (en hun verbindingen)			1
Cyanideverbindingen : geen sectorale grenswaarden bepaald, zodat in theorie de algemene emissiegrenswaarden van Vlarem II gelden, namelijk :			
– chloorcyaan (CCIN) : 1 mg/Nm ³ bij een massastroom van 10 g/u of meer			
– cyaanwaterstof (HCN) : 5 mg/Nm ³ bij een massastroom van 50 g/u of meer			

Voor de concentratie van polychloordibenzodioxines en polychloordibenzofuranen uitgedrukt als nanogram dioxine toxisch equivalent per Nm³ (ng TEQ/Nm³) mogen alle in een bemonsteringstijd van minimaal 6 en maximaal 8 uur gemeten gemiddelde waarden een grenswaarde van 0,1 ng TEQ/Nm³ niet overschrijden vanaf 1 januari 1997.

Bij continumetingen van de concentraties van verontreinigende stoffen in de rookgassen wordt aan de emissiegrenswaarden voldaan indien :

- 1) alle halvuurgemiddelden in één jaar de in kolom A gestelde emissiegrenswaarden niet overschrijden of indien 97 % van alle halvuurgemiddelden in één jaar de in kolom B gestelde emissiegrenswaarden niet overschrijden ;
- 2) alle daggemiddelden de gestelde emissiegrenswaarden niet overschrijden.

Bij discontinue metingen van de concentraties van verontreinigende stoffen in de rookgassen wordt aan de emissiegrenswaarden voldaan indien alle gemiddelden over de monsternemingsperiode de gestelde emissiegrenswaarden van kolom A of de daggemiddelden niet overschrijden.

2. Op 30 juni 1999 heeft het afdelingshoofd van de afdeling Milieu-inspectie met zijn bevelschrift in uitvoering van artikel 30, § 1 van het decreet betreffende de milieuvergunning en van artikel 64 van titel I van het Vlarem bevolen om :
  - 1) binnen 48 uur artikel 5.2.3.1.9, § 1 van titel II van het Vlarem toe te passen en zodoende de verbrandingsinstallatie buiten werking te stellen ;
  - 2) de verbrandingsinstallatie slechts opnieuw in werking te stellen na schriftelijke toestemming van de afdeling Milieu-inspectie, die pas kon worden verleend na voltooiing van de noodzakelijke maatregelen om de emissiegrenswaarden voortdurend na te leven en

de bevestiging hiervan door middel van een verslag van een erkend deskundige "lucht". De definitieve opstart van de installatie kon pas worden toegestaan nadat uit de resultaten van emissiemetingen tijdens de voorlopige opstartperiode was gebleken dat de emissiegrenswaarden werden nageleefd.

Op 2 juli 1999 legde de exploitant hierop de huisvuilverbrandingsoven stil.

De rookgaswasinstallatie werd inmiddels grondig aangepast en omgebouwd. Sedert 6 maart 2000 is één verbrandingsoven opnieuw opgestart. Uit de resultaten van de diverse uitgevoerde rookgasmetingen bleek dat alle emissies voldoen aan de vergunnings- en Vlareem-voorwaarden. Sinds 12 mei 2000 is de tweede verbrandingsoven eveneens opnieuw in werking en werden eveneens diverse rookgasmetingen uitgevoerd om de naleving van de opgelegde voorwaarden na te gaan. Op 5 juni 2000 gaf de afdeling Milieu-inspectie de exploitant de toelating om de exploitatie voort te zetten, mits een optimalisatie van de rookgasreiniging op het vlak van de verwijdering van HCl.

De rookgasmetingen worden steeds uitgevoerd volgens genormaliseerde meetmethoden, door een laboratorium erkend voor het uitvoeren van rookgasmetingen. De rookgasparameters stof, CO, HCl, HF en SO₂ worden door de exploitant zelf continu gemeten. Er gebeurt een continue bemonstering voor de veertiendaagse bepaling van dioxines. Alle verplichte parameters worden eveneens minimaal tweemaal per jaar discontinu gemeten. Naar aanleiding van de aanpassingen aan de rookgasreiniging werd de frequentie van de rookgasmetingen drastisch verhoogd.

3. In het vergunningsbesluit van de bestendige deputatie van 8 februari 1996 werden voor deze installatie vanaf 1 januari 1997 de voorwaarden opgelegd voor verbrandingsinrichtingen voor gevaarlijke afvalstoffen.

Dit omvat onder meer strengere emissiegrenswaarden voor stof, HCl en SO₂.

4. De aanpassingswerken behelzen het volgende :
  - per ovenlijn (2) een halfnatte rookgasreiniging, omvattende een sproei- of quencheactor met cyclonen en injectie van water en kalkmelk ; in dit systeem wordt het neutralisatiemiddel, namelijk de ter plaatse aange-

maakte kalk, als waterige oplossing in de rookgasstroom gebracht om de pollutanten (HCl, HF, SO₂ en zware metalen) zoveel mogelijk te elimineren ; tijdens de reactie verdamt al het toegevoegde water ; de gevormde zouten, de resterende vliegassen en het niet gereageerde neutralisatiemiddel worden in droge vorm uit de installatie afgescheiden ;

- de injectie van actieve kool om het gehalte aan geëmitteerde dioxines te reduceren ;
- een natte waskolom na de halfnatte rookgasreiniging om de emissiewaarden van de verschillende pollutanten nog te verminderen en om eventueel aan toekomstige strengere normen te kunnen voldoen ; het spuiwater van deze natte wasser wordt in de reactor van de halfnatte trap geïnjecteerd, waardoor lozing van afvalwaters wordt vermeden ;
- rookgasanalyseapparatuur in de schouw voor de continue meting en registratie van de volgende parameters : CO, O₂ (zuurstof), HF, HCl, SO₂, stof, temperatuur, vochtgehalte en debiet.

In de periode september 1999 tot april 2000 werden grondige aanpassingswerken uitgevoerd aan de hierboven beschreven rookgaswasinstallatie van de verbrandingsovens. Deze aanpassingswerken omvatten het ombouwen van de doekenfilterinstallatie, het bouwen van een nieuw injectiesysteem voor kalk en actieve kool, het uitschakelen van de natte rookgasreiniging en het vernieuwen van de binnenbekleding van de schoorsteen. De kostprijs van deze aanpassingswerken bedraagt ongeveer 100 miljoen frank.

5. Indien de opgelegde emissiegrenswaarden niet worden nageleefd, dient de exploitant volgens de bepalingen van Vlareem II in eerste instantie zelf de verbrandingsactiviteit stop te zetten en de nodige maatregelen te nemen. Verder kan de afdeling Milieu-inspectie de tijdelijke stopzetting van de installatie bevelen en saneringsmaatregelen opleggen.
6. De huisvuilverbrandingsinstallatie is vergund tot 11 april 2016.
7. De bodemassen van de verbrandingsinstallatie worden afgevoerd naar de categorie 2-stortplaats van ILVA (Intercommunale Vereniging Land van Aalst) in Sint-Lievens-Houtem (vergund tot 23 december 2002) en de categorie 2-

stortplaats van de intercommunale Hooge Maey in Antwerpen (vergund tot 20 november 2007).

De vliegassen komen eerst terecht bij de firma B & P Sobry in Roeselare (vergund tot 31 oktober 2011) voor solidificatie (steekvast maken). Vervolgens worden ze afgevoerd naar diverse categorie 1-stortplaatsen (Inafzo in Kortemark, Indaver in Antwerpen, OVMB in Gent).

Vraag nr. 218
van 25 mei 2000
van de heer ANDRE VAN NIEUWKERKE

Zwinbosjes Knokke-Heist – Bescherming en beheer

In Knokke-Heist wordt het vermaarde duinengebied de Zwinbosjes weer eens bedreigd door een grootschalig immobiliënproject ter hoogte van het bouwvallige zwembadencomplex "Swimming Pool". Het betreft het optrekken van een paar hoge flatgebouwen waar momenteel de tearoom "Mermaid" staat. De aanwezigheid van deze hoogbouw zal, naast een toename van onder andere de recreatiedruk op de omliggende duinen, ook een aanzienlijke landschappelijke horizonvervuiling veroorzaken voor de gehele, momenteel nog landschappelijk zeer waardevolle omgeving.

Het gemeentebestuur, dat zoals gewoonlijk de projectontwikkelaar Compagnie Het Zoute van burgemeester Leopold Lippens op zijn wenken bedient, heeft een afwijkend bijzonder plan van aanleg (BPA) voorbereid dat de bestemming van de betrokken gronden wijzigt van recreatiegebied in woongebied, teneinde de bouw van de flats mogelijk te maken. Dit zogenaamd "nieuw" ontwerp van BPA "Finis Terrae", dat feitelijk in niets verschilt van het BPA "Finis Terrae" dat tijdens de vorige legislatuur werd verworpen door de toenmalige minister van Ruimtelijke Ordening Eddy Baldewijns, zal ondanks een vernietigend negatief advies van Arohm (administratie Ruimtelijke Ordening, Huisvesting en Monumenten en Landschappen) binnen afzienbare tijd ter goedkeuring worden voorgelegd aan de minister bevoegd voor Ruimtelijke Ordening Dirk Van Mechelen, die zich ook al niet te positief uitliet over het project.

Anderzijds verschenen in de media onlangs berichten over gesprekken die zouden worden gevoerd tussen onder andere de administratie Milieu-, Natuur-, Land- en Waterbeheer (Aminal) en de Compagnie Het Zoute over het beheer van de Zwinbosjes.

1. De "Swimming Pool" met inbegrip van de tearoom "Mermaid" vormt een enclave in het naar verluidt zowel in het kader van de Europese vogel- en habitatrictlijnen als in het kader van de Vlaamse wetgeving inzake natuurbehoud en ruimtelijke ordening veelvuldig beschermd duingebied de Zwinbosjes.
  - a) Is de minister op de hoogte van de problematiek van het BPA "Finis Terrae" en van de bedreigingen die deze plannen betekenen voor de Zwinbosjes ?
  - b) Wat zijn de juridische implicaties van onder andere de Europese beschermingsstatuten voor het BPA "Finis Terrae" ?
  - c) Wordt er even streng toegezien op de naleving van de Europese regelgeving in dit dossier, zoals de minister dat in het recente verleden terecht nog deed bij diverse andere aangelegenheden ?
  - d) Zou de minister van Ruimtelijke Ordening ondanks een eventueel negatief advies van de minister toch nog het BPA "Finis Terrae" zonder problemen kunnen goedkeuren ?
2. In de krant "Het Laatste Nieuws" van 3 februari 2000 las ik dat er over de toekomst van de Zwinbosjes gesprekken aan de gang zouden zijn tussen de Compagnie Het Zoute, het gemeentebestuur van Knokke-Heist, Aminal en de VZW Natuurreservaten.
  - a) Is de minister op de hoogte van deze gesprekken waarbij de administratie betrokken blijkt te zijn ?
  - b) Ondanks zijn groene gewestplanbestemming en zijn Europese beschermingsstatuten zou volgens natuurkenners het duinengebied de Zwinbosjes de laatste tientallen jaren aan natuurwaarde inboeten.

Kent de minister de aard en de oorzaken van dit verlies aan natuurwaarden ?

Is deze ongunstige evolutie niet strijdig met de Europese richtlijnen en wat kan hieraan worden gedaan ?
  - c) Volgens sommige geruchten zou het gemeentebestuur van Knokke-Heist een beheersplan laten uitwerken voor het duingebied de Zwinbosjes, dat eigendom is van de

Compagnie Het Zoute NV van de burge-meester van Knokke-Heist.

Biedt volgens de minister het beheer van de Zwinbosjes door de gemeente, gelet op de notoire belangenvermenging tussen de vast-goedvennootschap Compagnie Het Zoute en de natuurwaarden van dit internationaal be-langrijk duingebied, garanties ?

Welke optie biedt de beste waarborgen voor het herstel en het behoud van de Zwinbosjes ?

- d) Burgemeester Lippens schijnt te vrezen dat, wanneer het beheer van de Zwinbosjes aan Aminal zou worden toevertrouwd, het gebied niet langer toegankelijk zou blijven voor recreanten.

Is deze vrees gegrond ?

Antwoord

1. a) Het BPA "Finis Terrae" beoogt bestemmingswijzigingen van dagrecreatiegebied naar natuurgebied voor de ruïnes van het voormalig zwembad, en naar woongebied voor de bij het zwembad aansluitende cafe-taria.

Hoewel die cafetaria gelegen is buiten de pe-rimeter van het in uitvoering van de "dui-nendecreten" aangeduid beschermd duinge-bied, kunnen het planologisch naar woonge-bied herbestemmen van de cafetaria en het optrekken van hoogopgaande bebouwing met residentiële functie op die plaats inder-daad bedreigingen inhouden voor het omlig-gend natuurgebied. Het aantrekken van nieuwe omwonenden zal tot een verhoging van de druk op het geheel van de Zwinbosjes leiden.

De voorgestelde residentiële functie kan ook negatieve "randeffecten" teweegbrengen, zoals een verhoging van de predatie door een toename van het aantal huiskatten en loslopende honden, een wijziging van het windregime en waarschijnlijk een invloed op de grondwaterhuishouding.

- b) De artikelen 6.3 en 6.4 van de Europese ha-bitatrichtlijn 92/43/EEG, die ook van toepas-sing zijn voor de speciale beschermingszones

die in uitvoering van de Europese vogelricht-lijn 79/409/EEG werden aangeduid, leggen voor alle projecten of plannen die een in-vloed kunnen hebben op de speciale be-schermingszone (ook wanneer die projecten buiten de perimeter van de beschermingszo-ne zouden plaatsvinden) de volgende proce-dure op :

1° er moet worden nagegaan of het project of plan een significant effect heeft op de speciale beschermingszone ;

2° indien blijkt dat het project of plan een significant effect heeft, moet worden ge-zocht naar alternatieve locaties of uitvoe-ringswijzen ;

3° indien geen alternatieven mogelijk blij-ken te zijn, kan het project of plan alleen nog doorgaan wanneer het dwingend na-tionaal belang ervan is aangetoond ;

4° wanneer het project of plan wegens zijn dwingend nationaal belang toch doorgang moet vinden, moeten vooraleer het kan worden uitgevoerd actieve compensaties plaatsvinden en milderende maatregelen worden voorgesteld, waarbij de lidstaat de Europese Commissie op de hoogte moet stellen van het project en de geno-men compenserende maatregelen.

- c) Indien zou blijken dat het BPA "Finis Ter-rae" een significant ongunstig effect zou heb-ben op het omliggende vogelrichtlijngebied, kan het, vermits het duidelijk niet van dwin-gend groot nationaal belang is, niet worden goedgekeurd.

Gezien de ligging en de omvang van het door het BPA "Finis Terrae" beoogde bouw-project, is de kans groot dat de realisatie ervan een negatieve impact heeft op de na-tuur en vooral het landschap van het omlig-gende duinengebied. Deze impact kan enkel worden gereduceerd en gecompenseerd door respectievelijk een kleinschaliger opzet van het bouwproject en het inrichten en beheren als natuurreservaat van de totaliteit van het duin- en duin-polderovergangsgebied de Zwinbosjes. Aangezien het BPA "Finis Ter-rae" implicaties heeft met betrekking tot de naleving door het Vlaams Gewest van de Europese regelgeving, en aangezien het toe-

zicht op die naleving mijn bevoegdheid is, is mijn advies in dit dossier onontbeerlijk.

d) Dit is een vraag voor mijn collega Van Mechelen.

2. a) Het Vlaams Gewest is al langer geïnteresseerd in een verwerving van het duin- en duin-polderoverganggebied de Zwinbosjes.

In 1987 vaardigde de toenmalige Vlaamse minister van Leefmilieu Jan Lenssens zelfs een onteigeningsbesluit uit. Dit onteigeningsbesluit werd recentelijk ingetrokken omdat het ontoereikend gemotiveerd was.

In december 1998 stelde de Aminoal-afdeling Natuur aan de Compagnie Het Zoute NV voor de Zwinbosjes in der minne te verkopen of te verhuren aan het Vlaams Gewest. De Compagnie Het Zoute NV wees dit voorstel niet meteen af, maar vroeg bijkomende uitleg. De Aminoal-afdeling Natuur heeft de gevraagde uitleg inmiddels verschaft en de bal ligt nu opnieuw in het kamp van de Compagnie Het Zoute NV.

b) Zoals in zoveel andere momenteel nog particuliere duingebieden langs de Vlaamse kust, treden ook in de Zwinbosjes diverse degraderende factoren op, waaronder :

- verstoring van de rust en overbetreding door ongedisciplineerde recreanten en hun loslopende honden van vooral het noordelijk duinenlandschap, waar verstoringgevoelige vogelsoorten zoals onder andere de tapuit niet meer tot broeden komen en de vegetatie wordt beschadigd ;
- bemesting van het zuidelijk duinweidencomplex met een banalisering van de graslandvegetatie als gevolg ;
- ongunstige spontane evoluties, zoals overwoekering door agressieve gras- en struiksoorten, wegens het uitblijven van een aangepast natuurtechnisch beheer.

De kwalitatieve achteruitgang van een aantal (half)natuurlijke graslanden is inderdaad strijdig met de Europese vogel- en habitatrichtlijnen, die stellen dat op zijn minst een stand still van de natuurwaarden in de speciale beschermingszones moet worden verzekerd.

c) De Zwinbosjes bezitten, onder andere doordat zij zich over een vrij grote oppervlakte uitstrekken van het strand, over de duinen tot de polder, zelfs op internationaal niveau een bijzonder hoge natuurwetenschappelijke waarde. Hun patrimoniaal belang evenaart dat van het natuurreservaat De Westhoek.

Hiermee staan de Zwinbosjes in de top twee van de natuurgebieden van de Vlaamse kust en ook aan de top van de natuurgebieden van geheel Vlaanderen.

Het is niet evident dat een gemeentebestuur de nodige investeringen aan gekwalificeerd personeel, expertise en middelen kan opbrengen die het herstel en het behoud van de natuurwaarden van een dermate internationaal belangrijk en uitgestrekt natuurgebied vergen.

Het is duidelijk dat het Vlaams Gewest, meer bepaald de Aminoal-afdeling Natuur, over de beste troeven beschikt om de Zwinbosjes op een verantwoorde manier te beheeren. De internationaal belangrijke natuurwaarden van de Zwinbosjes kunnen het best worden gevrijwaard en/of hersteld door de toekenning aan dit gebied van het wettelijk statuut van Vlaams natuurreservaat, waarvan het beheer wetenschappelijk dient te worden ondersteund door een multidisciplinaire adviescommissie.

d) Deze vrees is uiteraard ongegrond.

Vele Vlaamse natuurreservaten die worden beheerd door de Aminoal-afdeling Natuur zijn voorzien van kilometerslange, uitgebreide netwerken van wandelpaden ; denk maar aan de Kalmthoutse Heide en De Westhoek.

De Aminoal-afdeling Natuur beseft maar al te goed dat de Zwinbosjes een belangrijk wandelgebied vormen voor zowel de plaatselijke bevolking als de toeristen. Ook na de toekenning van het statuut van Vlaams natuurreservaat zouden de Zwinbosjes via het padennet toegankelijk blijven voor wandelaars, fietsers en ruiters.

Via een aangepast beheer kan de kwaliteit van de toegankelijkheid zelfs verder worden geoptimaliseerd, zodat recreatie en natuurwaarden optimaal met elkaar in verzoening worden gebracht.

Vraag nr. 219
van 29 mei 2000
van de heer ROLAND VAN GOETHEM

Biomassa – Energiebron

Volgens de minister zouden de stroomleveranciers tegen 2004 minimum 3 % van hun productie uit alternatieve energiebronnen moeten halen.

Het benutten van biomassa als energiebron is een van de meer realistische oplossingen. De verbranding van biomassa zorgt in Zweden al voor 14 % van de totale energievoorziening. Deze hernieuwbare energie is betrekkelijk goedkoop, produceert geen zwavel en draagt niet bij tot het broeikas-effect. In de Verenigde Staten draaien reeds enkele installaties, die samen goed zijn voor een productie van 9000 megawatt (MW).

Het gebruik van biomassa, namelijk plantaardige en dierlijke afvalstoffen (mest), kan ook een deel van het mestprobleem oplossen.

In Vlaanderen staan we echter nog niet verder dan enkele proefprojecten, onder andere in samenwerking met het VITO (Vlaamse Instelling voor Technologisch Onderzoek).

1. Welke rol wil de minister in de toekomst aan het gebruik van biomassa toebedelen ?
2. Werkt de minister aan een eensluidende omschrijving van "biomassa" ?

Voorlopig blijft dit in Vlaanderen beperkt tot de enge definitie van "afval van alle gewassen uit fotosynthese". Wegwerpluiers en afval van ander hygiënisch materiaal op basis van papier kunnen ecologisch worden verwerkt en bijdragen tot de productie van duurzame energie.

Wordt deze denkpiste in overweging genomen bij de omschrijving van het begrip "biomassa" ?

N.B. Deze vraag werd eveneens gesteld aan de heer Steve Stevaert, minister vice-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Mobiliteit, Openbare Werken en Energie.

Antwoord

Een gecoördineerd antwoord zal worden verstrekt door de heer Steve Stevaert, minister vice-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Mobiliteit, Openbare Werken en Energie.

Vraag nr. 220
van 29 mei 2000
van de heer CARL DECALUWE

Waterzuivering – Asielcentrum Wingene

Op federaal niveau werd enkele maanden geleden de beslissing genomen om in het kader van het spreidingsbeleid honderd asielzoekers onder te brengen in een centrum in Wingene. Het vreemdelingenbeleid is een federale materie, maar de opvang heeft ook verstrekkende gevolgen voor gewestelijke materies waarmee men het niet altijd in verband zou brengen.

Zo blijkt dat het opvangcentrum in een afgelegen gebied ligt en er helemaal geen waterzuiveringssysteem is uitgebouwd. Wanneer het centrum ineens door honderd mensen zal worden bewoond, zullen er zich wel ernstige problemen voordoen.

1. Werd de Vlaamse regering ervan op de hoogte gesteld dat een opvang in Wingene tot de mogelijkheden behoorde ?
2. Zo ja, heeft de minister dan ook het bezwaar geopperd dat het opvangcentrum om milieuredenen niet voldeed ?
3. Het is nu te laat om nog vlug werken te laten starten om de zuiveringsproblematiek op te lossen.

Wordt erop toegezien dat in een volgend investeringsplan prioriteit wordt gegeven aan dit specifieke geval ?

Antwoord

1. Aangezien dit een federale bevoegdheid is, werd ik hiervan niet op de hoogte gebracht.

De federale overheid betreft voor de verdere besprekingen rond het asielcentrum rechtstreeks het gemeentebestuur.

2. Aangezien ik hiervan niet op de hoogte werd gebracht, heb ik bijgevolg ook geen bezwaar kunnen opperen tegen het opvangcentrum dat aan de milieuvorwaarden niet voldoet.
3. In het kader van schriftelijke vraag nr. 224 van 29 mei 2000 van de Vlaamse volksvertegenwoordiger (meer bepaald deelvraag 1) werd aangegeven hoe de sanering van het Sint-Pietersveld in Wingene werd uitgetekend.

Ik wens bijgevolg naar het desbetreffende antwoord te verwijzen, vermits het asielcentrum is gesitueerd in het Sint-Pietersveld (*zie blz. 73 – red.*).

Vraag nr. 221
van 29 mei 2000
van de heer CARL DECALUWE

Waterzuivering – Ombouw hoogbelaste systemen

Beginjaren '90 nam Aquafin de RWZI's (rioolwaterzuiveringsinstallaties) over van de VMM (Vlaamse Milieumaatschappij). De aard van het zuiveringsproces verschilt naargelang de installatie.

Het zuiveringsproces in een laagbelast actiefslibstelsysteem, is het meest gunstig voor de natuur. Een aantal overgenomen installaties (14) zijn echter hoogbelaste systemen. De investeringen om van hoogbelaste naar laagbelaste systemen over te gaan, lopen op.

1. Over welke zuiveringsinstallaties gaat het hier ?
2. Voor wanneer wordt de volledige ombouw van alle hoogbelaste naar laagbelaste systemen gepland ? Hoe ziet de planning eruit ?
3. Welke middelen worden hiervoor uitgetrokken ?

Antwoord

De 115 rioolwaterzuiveringsinstallaties van de Vlaamse Milieumaatschappij werden per 1 januari 1994 effectief aan de NV Aquafin in exploitatie gegeven. Deze RWZI's waren volgens verscheidene technieken gebouwd en dateren ook van zeer diverse data (een aantal werd door VMM trouwens in de jaren '80 van de gemeenten overgenomen). De meest toegepaste procédés zijn actief slib (hoogbelast dan wel laagbelast) en oxidatiebedden, of soms een combinatie van beide, naast een aantal diverse systemen voor meestal meer kleinschalige RWZI's.

Hoogbelaste actiefslibsystemen zijn vaak gekozen wegens de veel lagere investeringskosten, omdat de volumes van de beluchtingsbekkens beduidend kleiner zijn dan bij laagbelaste actiefslibsystemen, maar deze hoogbelaste systemen verwijderen bij volle belasting in onvoldoende mate stikstof. Laagbelaste actiefslibsystemen daarentegen zijn veel robuuster (wegens de grotere bekkens) en kunnen bij

een gepaste sturing stikstof verwijderen in overeenstemming met de normen.

Aangezien heel Vlaanderen tot kwetsbaar gebied is verklaard in het kader van de Europese richtlijn "zuivering stedelijk afvalwater", moeten alle RWZI's in agglomeraties vanaf 10.000 inwonersequivalenten (IE) sedert 31 december 1998 stikstof en fosfor verwijderen. De hoogbelaste systemen in agglomeraties groter dan 10.000 IE moeten dus worden omgebouwd naar laagbelaste. Bij deze ombouw worden uiteraard ook andere wijzigingen en vernieuwingen aangebracht, zoals de capaciteitsaanpassing in geval van bijkomende aansluitingen en aanpassing van de hydraulische capaciteit aan de eisen van de code van goede praktijk (Krachtlijnen voor een geïntegreerd rioleringsbeleid in Vlaanderen).

Daarnaast dienen uiteraard ook andere systemen (oxidatiebedden) te worden omgebouwd naar nutriëntverwijdering, alsmede een aantal laagbelaste systemen die niet voldoen aan nutriëntverwijdering wegens overbelasting, nieuwe aansluitingen, onaangepaste technologie, enzovoort.

Alle nieuwe RWZI's van de NV Aquafin, op één na, zijn gebouwd met nutriëntverwijdering.

1. De overgenomen veertien hoogbelaste actiefslibsystemen van VMM zijn de RWZI's van Knokke (combinatie oxidatiebed-hoogbelast), Wulpen, Ieper, Brugge, Langemark, Nieuwpoort, Dendermonde, Laarne, Lede, Aalst, Ninove, Zele, Leuven en Sint-Truiden (combinatie hoogbelast-laagbelast).

Niet al deze hoogbelaste en niet enkel de hoogbelaste systemen worden omgebouwd. Van de genoemde veertien werd RWZI Nieuwpoort gesloten in 1995, RWZI Langemark behoort tot een agglomeratie kleiner dan 10.000 IE, RWZI Laarne wordt niet door Aquafin geëxploiteerd en RWZI Lede is vervangen door een nieuwe laagbelaste RWZI.

2. Enkel de noodzakelijke ombouwingen zullen gebeuren (RWZI's die niet voldoen aan effluentnormen).
  - RWZI Knokke is in aanbesteding, de geplande einddatum voor de ombouw is eind 2001.
  - RWZI Wulpen voldoet aan nutriëntverwijdering.
  - RWZI Ieper is reeds omgebouwd (1999).

- RWZI Brugge : nutriëntverwijdering is in ontwerp ; gepland einddatum ombouw : 2003.
  - RWZI Dendermonde : technisch plan in opmaak ; geplande einddatum ombouw : 2004.
  - RWZI Lede is reeds vervangen door nieuwbouw (1996).
  - RWZI Aalst is in ombouw, geplande einddatum : eind 2000.
  - RWZI Ninove is in ombouw, geplande einddatum : najaar 2000.
  - RWZI Zele : technisch plan is goedgekeurd ; geplande einddatum ombouw : eind 2002.
  - RWZI Leuven is binnenkort in ombouw en het einde is gepland voor voorjaar 2003.
  - RWZI Sint-Truiden : het technisch plan is in opmaak en het einde van de ombouw is gepland voor medio 2004.
3. De kostprijs van de ombouw slaat niet uitsluitend op de ombouw van hoogbelast naar laagbelast, maar eventueel ook op andere aanpassingen naar behandelingscapaciteit, zowel in vuilvracht als hydraulisch.

Naargelang de stand van zaken wordt hieronder de kostprijs (indien voltooid) dan wel de meest actuele raming gegeven (telkens exclusief algemene kosten) :

RWZI Knokke : 116,6 miljoen
 RWZI Ieper : 146,2 miljoen
 RWZI Brugge : 712 miljoen
 RWZI Dendermonde : 169 miljoen
 RWZI Lede : 89,4 miljoen
 RWZI Aalst : 282,2 miljoen
 RWZI Ninove : 132,8 miljoen
 RWZI Zele : 63,4 miljoen
 RWZI Leuven : 395,7 miljoen
 RWZI Sint-Truiden : 154 miljoen.

Vraag nr. 222
van 29 mei 2000
van de heer JOHAN MALCORPS

Vervuiling Lievenswijk Kapellen – Stand van zaken

De vervuiling met PAK's (polycyclische aromatische koolwaterstof) in de Lievenswijk in Kapellen is een van de meest ophefmakende dossiers inzake bodemvervuiling van de voorbije jaren. Om die reden is het van belang dat de echte verantwoordelijken ook effectief worden achterhaald en uiteindelijk de kosten voor de sanering moeten dragen. De vervuiling ontstond allicht in de jaren zestig, toen de vroegere duintjes op de plaats waar nu de wijk staat, werden ontzaveld en de putten werden volgestort, onder meer met afval. Met het gevolg dat in 1996 en 1997 bij metingen hoge waarden aan PAK's in de ondergrond van de wijk werden vastgesteld.

In de tuinen van particulieren zijn de nodige veiligheidsmaatregelen genomen, die zouden gelijkstaan met een volledige sanering. Het centrale speelplein in de Lievenswijk is echter nog altijd niet gesaneerd en is nu al sinds november 1997 door hekken afgesloten, zodat de kinderen van de wijk er niet meer terechtkunnen om te spelen.

Bij besluit van 11 april 2000 heeft de minister het beroep ingewilligd van de aannemer die de Kapelse verkaveling in de jaren zeventig aanlegde, de Gebroeders Van Wellen, die stelde dat hij niet aansprakelijk is voor de vervuiling van dit centrale plein, omdat hij gedurende vijftien jaar geen eigenaar of feitelijk gebruiker van deze grond is.

Door dit besluit wordt in de feiten de gemeente Kapellen zelf verantwoordelijk gesteld. Vooral omdat de minister uitdrukkelijk de beschuldiging overneemt van de aannemer, namelijk, ik citeer uit het besluit : "dat de gemeente Kapellen in de jaren 1960-1970 stortactiviteiten van industrieel afval op haar grondgebied, in het bijzonder op het betrokken perceel, heeft toegelaten, zodat ze ten minste op de hoogte was van de vervuilende activiteiten".

Het gemeentebestuur ontkent dit formeel en gaat op basis van onder meer deze passus in beroep bij de Raad van State. Als deze beschuldiging immers wordt hard gemaakt, zou de gemeente Kapellen niet alleen voor de kosten van de sanering van het bewuste pleintje, maar ook voor de kosten van de sanering van de tuinen in de rest van de wijk kunnen worden aangesproken.

In feite gaat het om een juridisch kluwen, want de oorspronkelijke immobiliënvennootschap LVW werd in 1990 niet opgeheven, maar opgesplitst in vijf aparte vennootschappen (Van Wellen, Projectontwikkeling Van Wellen, Van Wellen Stevedoring, 't Kooike en Paardenfokkerij Ertbrand). Door deze splitsing is het geheel van het actief en passief

vermogen van LVW overgegaan op de vijf vennootschappen waarin zij werd gesplitst. En wellicht ook de saneringsaansprakelijkheid.

Op zijn minst lijkt verder onderzoek aangewezen naar de effectieve verantwoordelijkheid van het Van Wellen-bedrijf, dat naar verluidt in vroegere jaren zowel afval voor de gemeente ophaalde als afval bij privé-firma's.

Het besluit van de minister heeft in de gemeente Kapellen heel wat stof doen opwaaien, omdat het bij de mensen overkomt alsof de oorspronkelijke vervuiler nu de dans zal ontspringen.

1. Wat is nu de verdere procedure : wordt de gemeente Kapellen aangemaand en kan zij zich dan eventueel beroepen op het statuut van onschuldig eigenaar ?

Als de gemeente saneringsplichtig blijkt, kan ze dan zelf haar kosten verhalen ?

2. Beschikt de minister over formele bewijzen dat de gemeente Kapellen het storten van industrieel afval in de jaren 1960-1970 heeft toegelaten, of er op zijn minst weet van had ?
3. Is reeds verder onderzocht in welke mate de verantwoordelijkheid geheel of gedeeltelijk ligt bij minstens één van de firma's ontstaan na de opsplitsing van LVW ?

Antwoord

1. Ik wil er eerst en vooral op wijzen dat mijn besluit van 11 april 2000 vooral draaide rond de vraag wie de feitelijke controle op het plein heeft gehad. Het gaat dan over de saneringsplicht, en niet over de aansprakelijkheid. De Gebroeders Van Wellen zijn gedurende vijftien jaar geen eigenaar of feitelijke gebruiker geweest. Juridisch gezien was dit de gemeente. Een andere uitspraak was mijns inziens, op basis van de informatie waarover ik beschikte, juridisch gezien niet de correcte geweest. Mijn ministerieel besluit van 11 april 2000 bepaalt dat de Openbare Afvalstoffenmaatschappij de aanmaning tot het uitvoeren van een beschrijvend bodemonderzoek aan de gemeente Kapellen moet richten. Het is echter ook mogelijk dat de gemeente Kapellen vrijwillig overgaat tot de uitvoering van het beschrijvend bodemonderzoek. In dit laatste geval moet de gemeente daar dus niet toe worden aangemaand. Indien de gemeente evenwel niet vrijwillig overgaat tot de

uitvoering van het beschrijvend bodemonderzoek, dan zal zij daartoe door de OVAM worden aangemaand.

Wanneer de gemeente wordt aangemaand, dan kan zij zich beroepen op de bepalingen van het bodemsaneringsdecreet in verband met het "on-schuldig eigenaarschap". In de praktijk heeft de beslissing al uitgemaakt dat de gemeente niet aan alle decretale voorwaarden voldoet. Immers, het besluit stelt dat de gemeente ten minste op de hoogte was van deze vervuilende activiteiten. Onder "vervuilende activiteiten" worden hier stortactiviteiten van industrieel afval op het grondgebied van de gemeente Kapellen verstaan.

Indien de gemeente saneringsplichtig is, dan kan zij trachten de kosten van de sanering te verhalen op de aansprakelijke persoon. Evenwel moet rekening worden gehouden met de verjaaringstermijnen.

2. In de bewuste periode (1960-1970) was de opslag van afval volgens titel I van het ARAB (indielingslijst B, rubriek 13 "Opslagplaatsen voor vuilnis") als hinderlijke inrichting ingedeeld in de eerste klasse en dus exploitatievergunningplichtig (*ARAB : Algemeen Reglement voor de Arbeidsbescherming – red.*).

Volgens de ARAB-procedure werd de gemeente steeds in kennis gesteld van verleende vergunningen.

Verder moest volgens artikel 20 van de toen van toepassing zijnde titel I van het ARAB de burgemeester er zich van vergewissen of de in bedrijf gestelde inrichtingen het voorwerp van een regelmatige vergunning hadden uitgemaakt. In het licht van deze toenmalige reglementaire bepalingen moet er dus inderdaad van worden uitgegaan dat de gemeente ten minste op de hoogte was van bedoelde vervuilende activiteiten.

3. Hier gaat het dan meer over de aansprakelijkheid (wie veroorzaakte de vervuiling) dan over de saneringsplicht (wie moet de vervuiling opkuisen en dan terugvorderen van de aansprakelijke). Het onderzoek naar de verantwoordelijkheid van de firma LVW, dan wel één van de firma's ontstaan na de opsplitsing van LVW, behoort toe aan het parket. De administratie kan in dit verband geen onderzoek verrichten.

Ter informatie kan wel worden meegedeeld dat bij het parket van Antwerpen een dossier werd geopend.

Aquafin voerde een incidentenanalyse uit om herhaling te vermijden.

Vraag nr. 223
van 29 mei 2000
van de heer CARL DECALUWE

Aquafin – Incidentenanalyse

De opdracht van Aquafin bestaat erin ons afvalwater te zuiveren binnen de door de overheid vastgestelde effluentnormen.

Het gebeurt dat er "verdacht" afvalwater in de zuiveringsinstallaties toekomt dat niet gemakkelijk te zuiveren is. In andere gevallen gebeurt het dat door een defect aan een of andere installatie het effluent onvoldoende gezuiverd opnieuw in de ontvangende waterloop wordt gepompt.

Aquafin moet deze incidenten melden bij de overheid, die dan de nodige maatregelen dient te nemen. In 1999 werden 232 incidenten gemeld, waarvan 120 een ernstige ecologische impact hadden.

1. Wat zijn de resultaten van deze incidentenanalyse ?
2. Welke acties werden ter verbetering opgestart ?
3. Hoe werd opgetreden tegen de incidenten die werden veroorzaakt door externe lozers ?

Antwoord

1. In 1999 werden er inderdaad 232 incidenten gemeld aan het Vlaams Gewest.

In de onderstaande tabel wordt een overzicht gegeven van de incidenten in 1999 (bron : maandelijks overleg Aquafin-Vlaams Gewest 29.01.00).

Er wordt in deze analyse een onderscheid gemaakt naar oorzaak van het incident (defect pompstation, defect RWZI, externe lozers, wateroverlast, ...) en naar gevolgen (Eco-impact).

Incidenten met een Eco-impact				
Oorzaak	Aantal	% op totaal aantal incidenten	Aantal	% op totaal aantal incidenten
Gepland onderhoud	3	1.3	1	0.4
Geplande werken	28	12.1	12	5.2
Defect PS (intern)	3	1.3	3	1.3
Defect RWZI (intern)	35	15.1	16	6.9
Andere (intern)	1	0.4	1	0.4
Externe lozer	116	50	52	22.4
Wateroverlast	17	7.3	12	5.2
Defect PS (extern)	5	2.2	5	2.2
Defect RWZI (extern)	5	2.2	3	1.3
Andere (extern)	19	8.2	13	5.6
Totaal	232	100.0	118	50.9

N.v.d.r.

PS : pompstation

RWZI : rioolwaterzuiveringsinstallatie

Er dient opgemerkt te worden dat de incidenten met een ecologische impact nog verder kunnen worden opgesplitst in verschillende klassen (ernstige impact, zeer ernstige impact, matige impact, ...).

2. In het verleden bestond er een werkgroep die door het kabinet van de toenmalige minister van Leefmilieu en Tewerkstelling werd bijeengeroepen. In deze werkgroep zetelden vertegenwoordigers van de afdeling Milieu-inspectie en de afdeling Milieuvergunningen van de administratie Milieu-, Natuur-, Land- en Waterbeheer (Aminal), de Vlaamse Milieumaatschappij (VMM), de NV Aquafin en het kabinet. In deze werkgroep werden enkel de bedrijfslozingen behandeld. Conceptfouten, constructiefouten, interne defecten en eventuele foutieve exploitatie werden niet behandeld. Als gevolg hiervan vonden er in enkele bedrijven inspecties door de Milieu-inspectie plaats. In een aantal gevallen werd de problematiek hierdoor opgelost en vonden er bijgevolg geen herhalingen plaats van het incident in kwestie.

In 1999 werd deze werkgroep niet meer samengeroepen.

In navolging van het regeerakkoord en mijn beleidsnota heeft de Vlaamse Milieumaatschappij een nota voorbereid aangaande de opvolging van de Aquafin-operatie. In deze nota is ook een luik "incidentenmeldingen" opgenomen. Hierin wordt voorgesteld de vroegere werkgroep nieuw leven in te blazen, met de opmerking dat niet enkel de incidenten die te wijten zijn aan externe lozers zullen worden besproken, maar dat de agenda ook zal worden uitgebreid met andere incidentenmeldingen (onder andere conceptfouten, niet-optimale bedrijfsvoering, ...).

3. In het verleden vonden er, zoals hierboven reeds vermeld, ingevolge de activiteiten van de werkgroep acties plaats van de Milieu-inspectie.

In geval van een lozing door externen kan de NV Aquafin de hulp inroepen van de afdeling Milieu-inspectie. Er zijn dan twee mogelijkheden.

- Ingeval de NV Aquafin de verantwoordelijke voor een storting niet kan aanwijzen of geen vermoeden heeft, beperkt de inspectie zich in principe tot het terrein van de RWZI en de nabije omgeving. Er worden visuele vaststellingen gedaan. Zo nodig worden

monsters genomen van zowel influent als effluent en bij het labo afgegeven voor analyse.

Indien de toezichhoudende ambtenaar op basis van de visuele vaststellingen en/of op basis van de analyseresultaten besluit dat er een overtreding is (geweest), wordt een proces-verbaal tegen onbekenden opgemaakt.

- Ingeval de NV Aquafin de verantwoordelijke voor een storting kan aanwijzen of een voldoende onderbouwde verdenking heeft, zal naast voorgaande actie eveneens worden opgetreden ter hoogte van de overtreding. Zo nodig zal ook hier een proces-verbaal worden opgemaakt.

Daarnaast stelt de NV Aquafin zich in een aantal gevallen burgerlijke partij tegen de lozer. Dit resulteert enerzijds in minnelijke schikkingen en anderzijds in gerechtelijke procedures.

**Vraag nr. 224
van 29 mei 2000**

van de heer CARL DECALUWE

Waterzuivering – St.-Pietersveld Wingene

De Vlaamse regering heeft van waterzuivering een prioriteit gemaakt.

Onlangs werd het Vlaams Gewest op de vingers getikt door de Europese Commissie omdat de richtlijn inzake zuivering van het stedelijk afvalwater van agglomeraties van meer dan 10.000 IE (inwonersequivalent) niet werd gehaald. De Vlaamse regering wil een versneld investeringsprogramma voorleggen aan de Europese Commissie.

Het staat echter vast dat Vlaanderen slechts voor 85 à 92 % kan worden berioleerd. Dit impliceert dat 8 à 15 % van het afvalwater niet kan worden gezuiverd op een centrale waterzuiveringsinstallatie. In afgelegen gebieden moet het afvalwater worden gezuiverd door middel van KWZI's (kleinschalige waterzuiveringsinstallaties) en individuele waterzuivering.

Het Vlaams Gewest draagt ook een grote verantwoordelijkheid als het gaat om de realisatie van woonwijken. Het gaat niet op dat de principes die worden uitgezet voor particulieren en bouwpromotoren, niet worden gerespecteerd door het gewest zelf.

Concreet gaat het hier om de bouw van een aantal woningen in Wingene (Sint-Pietersveld). Het Vlaams Gewest verkocht daar 37 woningen en vroeg een bijdrage voor waterzuivering (250.000 fr. per woning). De gemeente heeft echter zelf een project van kleinschalige waterzuivering opgestart, omdat geen enkele andere dienst het initiatief wilde nemen.

1. Is de minister op de hoogte van dit dossier ?
2. Hoeveel gelijkaardige dossiers bestaan er in Vlaanderen ?
3. De gemeente Wingene is een zeer landelijke gemeente en ligt in het arrondissement Tielt, dat nog altijd een zeer lage riolerings- en zuiveringsgraad kent.

Moet er dan niet prioritair worden gewerkt aan de uitbouw van zuiveringsinstallaties (in welke vorm dan ook) ?

Antwoord

1. Naar aanleiding van de gewestplanwijziging Roeselare-Tielt van eind 1998 werd binnen het gebied Sint-Pietersveld een gebied voor gemeenschapsvoorzieningen omgezet naar natuur- of reservaatgebied.

Het betreft een gebied gespreid over de gemeenten Ruiselede en Wingene, met voornamelijk een aantal vestigingen met een openbaar karakter (gemeenschapsinstelling voor bijzondere jeugdzorg, penitentiair landbouwcentrum, radio-maritieme dienst, natuurrezervaat De Gulke Putten).

Daarnaast bevinden zich in dit gebied ook een aantal woningen :

- a) enerzijds betreft het een 35-tal voormalige dienstwoningen van de gemeenschapsinstelling die in 1998 werden geprivatiseerd door de Vlaamse Gemeenschap. Deze bevinden zich op grondgebied Wingene ter hoogte van de Boskapelstraat ;
- b) anderzijds betreft het een 21-tal voormalige dienstwoningen van de radio-maritieme dienst die werden geprivatiseerd door Belgacom. Deze bevinden zich langs de Vagevuurstraat en de Predikherenstraat (op de grens tussen Wingene en Ruiselede). Aansluitend bevindt zich langs de Predikherenstraat nog

een woonkorrel bestemd als woongebied met landelijk karakter.

Eind 1998 ontving toenmalig minister van Leefmilieu Theo Kelchtermans een schrijven van de gemeente Wingene met het verzoek de sanering van dit gebied op te nemen in een bovengemeentelijk investeringsprogramma.

Het onderzoek van de Vlaamse Milieumaatschappij (VMM) leidde tot volgende conclusies :

- a) wat de geprivatiseerde woningen betreft langs de Boskapelstraat, is een aansluiting op het rioolstelsel van Wingene of van Ruiselede praktisch en financieel niet haalbaar. De oplossing ligt in de aanleg van een kleinschalige zuivering.

Gezien de aansluitbare vuilvracht, betreft het hier een gemeentelijke aangelegenheid. Dit werd gemeld aan de gemeente Wingene ;

- b) wat de geprivatiseerde woningen betreft langs de Predikherenstraat en de Vagevuurstraat en de aansluitende woonkorrel, is een aansluiting op het rioolstelsel van Ruiselede de aangewezen oplossing.

Hiertoe werd door de VMM in het bovengemeentelijk investeringsprogramma het project "pompstation en persleiding Doomkerke-Sint-Pietersveld op grondgebied Ruiselede" opgenomen. Dit project werd opgenomen onder het voorbehoud dat de gemeente de aansluitende vuilvracht centraliseert door de aanleg van gemeentelijke riolering.

Per verkochte woning werd door het Vlaams Gewest een tegemoetkoming beloofd van 80 % in de kosten voor de aanleg van een individuele waterzuivering met planten. Hiervoor werd een bedrag begroot van 7,6 miljoen. De gemeente werd hiervan in kennis gesteld via een schrijven van 24 november 1998, uitgaande van de afdeling Gesubsidieerde Infrastructuur van de administratie Overheidsopdrachten, Gebouwen en Gesubsidieerde Infrastructuur.

2. Echte gelijkaardige dossiers bestaan er waarschijnlijk niet.

Toch wil ik vermelden dat er aan de Kust (namelijk in De Haan) concessies werden opgericht voor dertig jaar. De zones werden bebouwd en particulier verkocht, terwijl de gronden (wegen en andere) gedurende deze termijn

privaat bleven. Tot dan werden er geen riolerings aangelegd of ingrepen naar afvalwaterzuivering gedaan.

Na dertig jaar (voor De Haan is dat nu enkele jaren geleden) werd deze concessie opgeheven en werden de gronden (wegen en andere) aan de gemeente overgedragen. Uiteraard werden hier dan de riolerings op kosten van de gemeente aangelegd.

- In Wingene zijn er op het investeringsprogramma projecten opgenomen voor de uitbouw van de bovengemeentelijke zuiveringsinfrastructuur. De rioolwaterzuiveringsinstallatie en een collector hebben reeds het stadium technisch plan (= voorontwerp) bereikt en worden binnenkort op een overlegvergadering tussen de NV Aquafin en mijn milieuadministratie ter goedkeuring voorgelegd. De afwerking van deze projecten is gepland voor oktober 2003.

Zoals in de vraag reeds staat vermeld, heeft Wingene in het algemeen nog te kampen met een lage rioleringsgraad. Dit geldt vooral voor de centra Zwevezele en Hille. Dit is echter een gemeentelijke zaak. De gemeente moet namelijk beslissen wat er al dan niet zal worden gerioleerd, wetende dat hiervoor subsidie kan worden verkregen.

In een nota over verspreide bebouwing opge maakt door de gemeente Wingene (22.04.96) staat trouwens te lezen dat Wingene een verspreide bebouwing heeft van niet minder dan 39,65 %.

Dat wil dus zeggen dat twee op de vijf woningen verspreid gebouwd zijn, en dus weinig kans maken ooit van een riolering te worden voorzien. Voor deze woningen moet een andere oplossing (die bestaat) worden gezocht, en daarvan is de gemeente op de hoogte gesteld via contacten met de Vlaamse Milieumaatschappij.

Vraag nr. 225
van 31 mei 2000
van mevrouw MARIJKE DILLEN

Bedrijfsbegeleiding land- en tuinbouw – Evaluatie

De Vlaamse regering kent steunmaatregelen toe voor bedrijfsbegeleiding van land- en tuinbouwbedrijven in moeilijkheden.

De toegang tot deze steunmaatregelen werd recentelijk verruimd.

- Kan de minister een overzicht geven van het aantal land- en tuinbouwbedrijven dat de laatste drie jaar een beroep heeft gedaan op deze steunmaatregelen? Graag een overzicht per provincie.
- Op welke wijze wordt de bedrijfsbegeleiding uitgewerkt?
- De minister heeft de bevoegdheid een bedrijf in financiële moeilijkheden door overmacht te erkennen.

Wat zijn de criteria?

Hoe verloopt deze procedure?

Welke controle is ingebouwd?

- Beschikt de minister over gegevens inzake de resultaten van deze bedrijfsbegeleiding?

Zo ja, wat zijn deze resultaten?

Antwoord

- De maatregel betreffende steun voor begeleiding van bedrijven in financiële moeilijkheden trad in werking midden 1998. Deze maatregel bepaalt dat de steun wordt toegekend aan erkende centra die instaan voor de begeleiding van bedrijven in financiële moeilijkheden. Steunaanvragen konden maar worden ingediend nadat de centra erkend zijn. Het eerste jaar (1998-1999) dat de maatregel van kracht was, hebben een tiental centra hun erkenning aangevraagd.

In 1999 zijn de eerste aanvragen inzake begeleiding ingediend, namelijk 21, waarvan 17 in het laatste kwartaal. In 2000 werden tot 15 juni 2000 15 aanvragen ingediend.

Overzicht per provincie

	1999	2000
Antwerpen	–	2
Limburg	9	4
Oost-Vlaanderen	1	4
Vlaams-Brabant	1	2
West-Vlaanderen	10	5
Totaal	21	15

De toegang voor het verkrijgen van steun werd inmiddels gewijzigd en meer afgesteld op de reële noden.

De maatregel voorziet in twee toegangsvoorwaarden : bedrijven die achterstallig zijn bij hun kredietinstelling ; bedrijven met een laag inkomen.

Bij het in werking treden van deze maatregel werden de toegangsvoorwaarden voor de tweede categorie streng gehouden. Met de wijziging van het ministerieel besluit van 18 november 1999 werd de toegang voor de bedrijven met een laag inkomen versoepeld.

De grens van het bedrijfsinkomen werd opgetrokken van 367.500 frank naar 625.000 frank. Het optrekken van de grens inzake bedrijfsinkomen heeft ertoe bijgedragen dat het aantal aanvragen is toegenomen.

Van het totaal aantal ingediende aanvragen zijn er 32 ingediend na het optrekken van het bedrijfsinkomen.

2. In artikel 11 van het besluit van de Vlaamse regering van 17 maart 1998 betreffende steun aan de bedrijfsbegeleiding van land- en tuinbouwbedrijven in financiële moeilijkheden wordt bepaald dat de begeleiding volgende elementen omvat :

- een doorlichting van het bedrijf op economisch, financieel en technisch vlak ;
- het opstellen van een streefplan waaruit blijkt dat de moeilijkheden van het bedrijf kunnen worden verholpen door het nemen van bepaalde maatregelen, dan wel dat de stopzetting van het bedrijf de meest aangevoelen maatregel is ;

- een intensieve begeleiding door een bedrijfsbegeleiding ter uitvoering van het streefplan.

Land- en tuinbouwers die in financiële moeilijkheden verkeren ten gevolge van onvoldoende rendabiliteit van hun bedrijf en een beroep wensen te doen op een begeleiding, dienen contact op te nemen met een erkend centrum. De modaliteiten tot erkenning van het centrum zijn bepaald in artikel 2 van het besluit van de Vlaamse regering van 17 maart 1998.

In eerste instantie dienen de problemen van het bedrijf te worden achterhaald. Hiervoor voert het centrum een doorlichting van het bedrijf uit, waarbij de toestand zowel op economisch en financieel, als op technisch vlak wordt geanalyseerd.

Het verslag van de doorlichting met betrekking tot de oorzaak van de financiële problemen dient minstens volgende elementen te bevatten :

- de bekwaamheid/technische kennis van de uitbater ;
- de technische prestatie ten opzichte van het gemiddelde ;
- de grootte van het bedrijf ;
- de aangepastheid van de bedrijfsstructuur ;
- de wijze van bedrijfsvoering ;
- de investerings- en mechanisatiegraad van het bedrijf ;
- de financiering van het bedrijf (eigen middelen, leningen, ...) ;
- de productierechten van het bedrijf ;
- de groei- en toekomstmogelijkheden van het bedrijf.

Vervolgens wordt door het centrum in samenspraak met de landbouwer een streefplan opgesteld. In dit plan worden de beoogde maatregelen opgenomen om de financiële-economische problemen van het bedrijf te verhelpen, onder meer :

- herstructurering van het bedrijf op het vlak van productie en commercialisering van de voortgebrachte producten ;

- maatregelen tot verhoging van de opbrengsten ;
- maatregelen tot verlaging van de kosten ;
- nagestreefde termijnen ;
- technische ingrepen ;
- herschikking van de leningen ;
- andere (bijscholing van de bedrijfsleider, ...).

Het kan eventueel een voorstel bevatten inzake stopzetting van de bedrijfsactiviteiten en begeleiding van deze stopzetting.

Tijdens het begeleidingsjaar dient de begeleider een aantal bedrijfsbezoeken uit te voeren en dient het streefplan eventueel te worden bijgestuurd.

Na afloop van de periode van intensieve begeleiding (1 jaar) wordt de toestand van het bedrijf geëvalueerd en getoetst aan het streefplan.

3. Het besluit van de Vlaamse regering van 17 maart 1998 betreffende steun aan de bedrijfsbegeleiding van land- en tuinbouwbedrijven in financiële moeilijkheden werd door het besluit van de Vlaamse regering van 28 april 2000 gewijzigd, waardoor voortaan ook bedrijven waarbij het normaal functioneren van de bedrijvigheid ernstig is gestoord door overmacht, met als gevolg financiële moeilijkheden, in aanmerking komen voor steun voor bedrijfsbegeleiding.

In het besluit van de Vlaamse regering van 28 april 2000 tot erkenning van geval van overmacht inzake steun aan de bedrijfsbegeleiding van land- en tuinbouwbedrijven in financiële moeilijkheden, werden de overheidsmaatregelen in de strijd tegen de dioxine-vervuiling erkend als een geval van overmacht.

De ernstige storing van het normaal functioneren van de bedrijvigheid ten gevolge van de overheidsmaatregelen in de strijd tegen de dioxinevervuiling houdt minimaal in dat :

- voor bedrijven die opgenomen zijn op een lijst van geblokkeerde bedrijven opgesteld door de federale overheid aan de hand van een berekening wordt aangetoond dat de verkoopbare productie (volume) van hun pluimvee, varkens of rundvee op jaarbasis ten minste 30 % is gedaald ten opzichte van

de referentieperiode (het gemiddelde van de 3 voorgaande jaren 1996, 1997 en 1998) ;

- voor de andere bedrijven met pluimvee, varkens of rundvee aan de hand van een berekening wordt aangetoond dat de maatregelen van de overheid in de strijd tegen de dioxinevervuiling rechtstreeks een opbrengstverlies meebrachten van ten minste 300.000 frank op jaarbasis.

Het indienen van een aanvraag voor een tegemoetkoming voor de begeleiders van bedrijven in financiële moeilijkheden gebeurt volgens de algemeen gangbare criteria terzake door het centrum dat instaat voor de begeleiding, in samspraak met de land- of tuinbouwer. Op de aanvraag moet worden vermeld aan welke voorwaarden betrokkene voldoet om te worden erkend als bedrijf in financiële moeilijkheden. De documenten ter staving dienen bij de aanvraag te worden gevoegd.

Indien aan één van de volgende voorwaarden voldaan is, komt het bedrijf in aanmerking :

- een achterstand hebben van meer dan zes maanden op de aflossingen in kapitaal en interesten op de lopende kredieten ;
- een beschikbaar inkomen hebben dat sedert twee jaar lager is dan 625.000 frank ;
- het normaal functioneren van de bedrijvigheid is ernstig gestoord door overmacht (enkel de overheidsmaatregelen ten gevolge van de dioxinevervuiling zijn erkend als overmacht).

De aanvragen om steun worden door de administratie Land- en Tuinbouw, afdeling Land- en Tuinbouwondersteuningsbeleid, op basis van de bijgevoegde documenten gecontroleerd. Enkel de aanvragen die voldoen aan de gestelde voorwaarden komen in aanmerking voor subsidiëring en worden aan de minister ter goedkeuring voorgelegd.

4. Voorlopig zijn nog geen resultaten beschikbaar, aangezien de eerste beslissingen inzake begeleiding pas in 2000 zijn genomen.

Vraag nr. 226
van 31 mei 2000
van mevrouw MARIJKE DILLEN

Pcb-houdende apparaten – Verwijderingsplan

De Vlaamse regering heeft een verwijderingsplan goedgekeurd voor pcb-houdende apparaten en de daarin aanwezige pcb's (polychloor bifenyl).

De apparaten moeten vóór bepaalde data, afhankelijk van het bouwjaar van het apparaat, worden gereinigd en/of verwijderd.

1. Het is belangrijk voor de doeltreffendheid van dergelijk verwijderingsplan dat hieraan voldoende bekendheid wordt gegeven.

Op welke wijze is dit gebeurd ?

2. Controle op de naleving van dit verwijderingsplan is eveneens van groot belang.

Op welke wijze gebeurt deze controle en wie is hiervoor bevoegd ?

In welke sancties is er voorzien bij niet-naleving ?

3. De minister heeft aan OVAM (Openbare Afvalstoffenmaatschappij voor het Vlaams Gewest) de opdracht gegeven om de wenselijkheid en haalbaarheid te onderzoeken van een aanvaardingsplicht voor tl-lampen, tl-armaturen en condensatoren uit tl-armaturen.

Is dit onderzoek reeds uitgevoerd ?

Zo ja, wat zijn de resultaten van dit onderzoek ?

Zo neen, tegen wanneer worden de resultaten verwacht ?

Antwoord

1. Het verwijderingsplan voor pcb-houdende apparaten en de daarin aanwezige pcb's zoals het werd goedgekeurd door de Vlaamse regering op 17 maart 2000, werd gepubliceerd in het Belgisch Staatsblad van 17 mei 2000.

Momenteel wordt er een publieksbrochure gedrukt, die tegen einde juni 2000 zal worden verspreid. De verspreiding zal gebeuren via de diverse beroepsfederaties, gemeentebesturen, erkende controleorganismen, gewestelijke ontwikkelingsmaatschappijen, ...

Verder zal de OVAM ook jaarlijks een mailing richten aan alle bezitters van pcb-houdende apparaten die volgens de bepalingen van het ver-

wijderingsplan in de loop van het betrokken jaar moeten worden gereinigd en/of verwijderd.

2. De controle op de naleving van de bepalingen van het verwijderingsplan voor pcb-houdende apparaten en de daarin aanwezige apparaten gebeurt door de toezichthoudende ambtenaren van de OVAM en van de afdeling Milieu-inspectie van de administratie Milieu-, Natuur-, Land- en Waterbeheer (Aminal). Ook de gemeentelijke milieuambtenaren en de rijkswacht kunnen eventuele overtredingen vaststellen.

Artikel 2.7.0.2. van Vlarem II bepaalt dat OVAM een inventaris moet opstellen van apparaten die meer dan één liter pcb's bevatten. Deze inventaris moet regelmatig worden bijgewerkt. In het pcb-verwijderingsplan wordt bepaald hoe en wanneer de geïnventariseerde apparaten moeten worden verwijderd. De afdeling Milieu-inspectie is bevoegd voor de controle op de naleving van het verwijderingsplan, voorzover de geïnventariseerde of te inventariseren apparaten zich bevinden in ingedeelde inrichtingen. De afdeling Milieu-inspectie zal de naleving van de bepalingen van het pcb-verwijderingsplan integreren in de door haar uitgevoerde bedrijfscontroles.

Bij niet-naleving van de bepalingen van het verwijderingsplan door bedrijven die volgens Vlarem I ingedeeld zijn als hinderlijke inrichtingen, kunnen de voorgeschreven administratieve en strafrechtelijke maatregelen worden genomen. Het Vlarem voorziet in de volgende maatregelen : verbaliseren, raadgevingen of aanmaningen, bevelen, schorsing of opheffing van de vergunning, stopzetting van een activiteit, verzegeling van toestellen en zo nodig de voorlopige sluiting van de inrichting of van een deel ervan.

De OVAM zal jaarlijks in de maanden januari/februari systematisch proces-verbaal opmaken tegen houders die overeenkomstig de bepalingen van het verwijderingsplan één of meerdere van hun pcb-houdende apparaten hadden moeten laten reinigen en/of verwijderen in het voorbije kalenderjaar, maar dit niet hebben gedaan en ook niet over de toelating beschikken om hun toestel langer dan bepaald in het verwijderingsplan in gebruik te houden.

Indien een houder blijft weigeren om zijn pcb-houdende apparaten te laten reinigen en/of verwijderen, zal dit uiteindelijk resulteren in een ambtshalve verwijdering van de betrokken apparaten. De kosten van een ambtshalve verwij-

dering worden achteraf teruggevorderd van de houder van de apparaten. Dit is een sanctie die voor de betrokken bedrijven kan inhouden dat ze, in afwachting van de levering van een vervangend apparaat, tijdelijk zonder stroom zitten.

3. Wat het onderzoek naar de wenselijkheid en de haalbaarheid van een aanvaardingsplicht voor tl-lampen, tl-armaturen en condensatoren uit tl-armaturen betreft, kan worden vermeld dat er momenteel in opdracht van de OVAM een studie wordt uitgevoerd die moet resulteren in een aantal criteria op basis waarvan dan kan worden beslist of een bepaalde afvalstroom al dan niet (onmiddellijk) in aanmerking kan komen voor het opleggen van een aanvaardingsplicht. De resultaten van deze studie worden verwacht tegen eind 2000.

Vraag nr. 227
van 31 mei 2000
van mevrouw MARIJKE DILLEN

Milieubeleidsovereenkomst papier – Sensibiliseringscampagnes

Tijdens de vorige legislatuur werd door de Vlaamse regering een milieubeleidsovereenkomst "papier" gesloten met de uitgeverfederaties van de dagblad-, weekblad- en periodieke pers, voor een periode van vijf jaar.

Het was de bedoeling om informatie- en sensibiliserende campagnes te voeren in verband met de papierafvalproblematiek en de milieuzorg.

1. Kan de minister meedelen welke campagnes reeds zijn gevoerd, met vermelding van het concrete thema en de duur :
  - a) in de periode tot 13 juni 1999 ;
  - b) sinds het begin van deze legislatuur ?
2. De milieubeleidsovereenkomst loopt tot 2003. Welke campagnes zijn reeds gepland voor de toekomst ? Wat is de omvang hiervan ?
3. Er is in een jaarlijks budget voorzien door de uitgevers in de sector van de geschreven pers ten bedrage van 130 miljoen frank advertentieruimte.

Op welke wijze is dit budget verdeeld ?

4. Er is een overeenkomst afgesloten met de uitgeverfederaties waarbij deze de opdracht krijgen om voor rekening van de Vlaamse overheid (die de aanmaakkosten dient te betalen van de campagnes) in te staan voor de ontwikkeling en technische realisatie van de geplande campagnes. Wie heeft concreet ingestaan voor de realisatie van de campagnes :

- a) in de periode tot 13 juni 1999
- b) sinds het begin van deze legislatuur ?

Graag met opgave van de concrete kostprijs.

Antwoord

1. Gevoerde campagnes

- a) In de periode tot 13 juni 1999

Vlaanderen Proper (afvalproblematiek)

De Lenteschoonmaakdag op 20 maart 1999 was het startsein van Vlaanderen Proper, een volgehouden inspanning van het partnership burger/overheid om komaf te maken met een koppig deelaspect van de milieuproblematiek : zwerfvuil.

Duur : zie mediaplan "campagne Vlaanderen Proper" als **bijlage 1**.

- b) Sinds het begin van deze legislatuur

Papierrecuperatie

"Goeiedag. Uw papieren, graag"

"Krijgen wij deze advertentie straks terug, alstublieft ?"

"Als u dit blad uit heeft, mogen wij het dan even van u lenen ?"

Zou u op regelmatige basis wat paperassenwerk voor ons willen doen ?"

Duur : zie mediaplan "campagne Papierrecuperatie" als **bijlage 2 en 3**.

Afvalpreventie

"Wie afval vermijdt, moet het niet kwijt"

Duur : zie mediaplan "campagne Afvalpreventie" als **bijlage 4**.

2. Dit is een punt op de agenda van de volgende vergadering van de begeleidingsgroep met betrekking tot de milieubeleidsvereenkomst op vrijdag 30 juni 2000.
3. Zie **bijlage 5** : budgettaire verantwoording 130 miljoen frank.
4. Ontwikkeling en technische realisatie van de geplande campagnes

a) in de periode tot 13 juni 1999

Ontwikkeling campagne "Vlaanderen Proper" : D'Hondt-Ravijts BVBA
Technische coördinatie : Statt Communication

b) sinds het begin van deze legislatuur

Ontwikkeling campagne "Papierrecuperatie" : LDV/Bates
Ontwikkeling campagne "Afvalpreventie" : De Kie
Technische coördinatie : Statt Communication

Kostprijs 4a + 4b : 13.650.032 frank, exclusief BTW.

(Bovenvermelde bijlagen liggen ter inzage bij het Algemeen Secretariaat van het Vlaams Parlement, dienst Schriftelijke Vragen – red.).

Vraag nr. 228
van 31 mei 2000
van de heer ANDRE MOREAU

Verbrandingsoven Tienen – Stand van zaken

De verbrandingsoven NV OSS is een blijvend probleem in Tienen wegens de luchtverontreiniging.

Deze oven verbrandt medisch afval uit ziekenhuizen. De oven werd stilgelegd. De uitbater heeft de tijd gekregen om de installaties aan te passen.

Naar verluidt, heeft de oven tijdens de voorbije maanden proefgedraaid. Volgens de metingen van 25, 26 en 27 maart 2000 waren de dioxinenormen weer overschreden.

Dientengevolge zijn de spanningen opnieuw opgeblaaid. Er wordt fel geprotesteerd en betoogd. En zo blijft dit ovenconflict maar aanmodderen.

1. Wat is op dit ogenblik de stand van zaken ?
2. Wat is terzake de beleidskeuze van de minister : de lange weg van de schorsingen bewandelen, of "de gezondheid van de Tienenaars" au sérieux nemen en bijgevolg de vergunning resoluut intrekken ?

Antwoord

1. Momenteel ligt de verbrandingsoven voor ziekenhuisafval van de NV OSS in Tienen stil op eigen initiatief van het bedrijf.

Door de afdeling Milieu-inspectie en het stadsbestuur van Tienen werd medio 1999 de schorsing/opheffing van de lopende milieuvergunningen van voormeld bedrijf gevraagd aan de bestendige deputatie van Vlaams-Brabant, omdat herhaalde metingen aantoonde dat de norm voor dioxinen/furanen in de rookgassen niet werd gerespecteerd. Op 24 februari 2000 werden de milieuvergunningen voor de verbrandingsoven door de bestendige deputatie van Vlaams-Brabant geschorst.

Tegen deze schorsing werd door de NV OSS beroep ingediend bij mijn ambt. Op dit ogenblik is het beroep nog in behandeling. De Vlaamse volksvertegenwoordiger zal dan ook begrijpen dat het mij op dit ogenblik niet mogelijk is hierover reeds een standpunt in te nemen.

Na nieuwe aanpassingen aan de installatie werden opnieuw metingen uitgevoerd op 27, 28 en 29 maart 2000. Deze toonden aan dat, ondanks aanpassingen aan de rookgaswassing, de norm voor dioxines en furanen in de rookgassen nog steeds werd overschreden.

2. De basis van de Vlarem-reglementering bestaat erin dat enkel exploitaties worden toegestaan waarvan, mits naleving van de vergunningsvoorwaarden, kan worden gewaarborgd dat de risico's voor mens en milieu tot een aanvaardbaar niveau zijn beperkt. Wanneer de milieuvoorwaarden niet worden nageleefd, voorziet Vlarem in de mogelijke schorsing of opheffing van de milieuvergunning(en) (hoofdstuk XII van titel I van het Vlarem).

Of ik al dan niet tot schorsing of opheffing van de vergunning zal beslissen, maakt het voorwerp uit van het lopende beroep. De Vlaamse volksvertegenwoordiger zal begrijpen dat ik de daarbij voorgeschreven procedures stipt moet

eerbiedigen en daarom op het huidig ogenblik geen uitspraken kan doen over dit dossier. Een lopende milieuvergunning zonder eerbiediging van deze procedures intrekken, is dan ook niet mogelijk.

Vraag nr. 229
van 31 mei 2000
van de heer CHRISTIAN VAN EYKEN

Waterzuivering – Brusselse randgemeenten

De drie gewesten hebben een grote achterstand in de zuivering van het afvalwater.

Het Brussels Hoofdstedelijk Gewest plant twee zuiveringsstations waarin ook het afvalwater van de omliggende gemeenten uit het Vlaamse gewest zal worden gezuiverd.

Wat is in dat verband de stand van zaken in de verschillende betrokken gemeenten ?

Antwoord

1. Zuiveringsinstallatie Brussel-Zuid

Hierop zijn of zullen volgende gemeenten of delen van Vlaamse gemeenten worden aangesloten :

- Drogenbos (100 %) : de volledige gemeente Drogenbos ;
- Sint-Pieters-Leeuw (24 %) : het grootste deel van de deelgemeente Ruisbroek en een klein deel van de deelgemeenten Sint-Pieters-Leeuw en Vlezenbeek ;
- Linkebeek (97 %) : het grootste deel van de deelgemeente Linkebeek ;
- Beersel (17 %) : een klein deel van de deelgemeenten Alsemberg, Beersel en Lot ;
- Sint-Genesius-Rode (1 %) : een klein deel van de deelgemeente Sint-Genesius-Rode ;

In het betrokken gebied wonen 21.040 inwoners. Op basis van de huidige uitvoeringsgraad van het gemeentelijk rioleringsstelsel kan dit aantal als volgt verder worden opgesplitst :

- 20.000 inwoners wonen langs met riolering uitgeruste wegen ;

- 786 inwoners wonen langs wegen die conform de doelstellingen van het gemeentelijk TRP (totaal rioleringsplan) van riolering zullen worden voorzien ;
- 254 inwoners wonen langs wegen waar ook na uitvoering van de investeringen opgenomen in het gemeentelijk TRP geen riolering zal aanwezig zijn.

De door het Vlaams Gewest aan te leggen bovengemeentelijke zuiveringsinfrastructuur is grotendeels uitgebouwd (verbindingsriolering Ruisbroek en collector Ruisbroek deel A) en gepland (opgedragen ter uitvoering aan de NV Aquafin : collector Ruisbroek deel B).

2. Zuiveringsinstallatie Brussel-Noord

Hierop zijn of zullen volgende gemeenten of delen van Vlaamse gemeenten worden aangesloten :

- de volledige gemeente Zaventem (99,6 %) ;
- de volledige gemeente Wezembeek-Oppem (99,7 %) ;
- Machelen (92 %) : de volledige deelgemeente Diegem, het grootste deel van de deelgemeente Machelen ;
- Kraainem (97 %) : het grootste deel van de deelgemeente Kraainem ;
- Dilbeek (62 %) : de volledige deelgemeente Groot-Bijgaarden, het grootste deel van de deelgemeenten Dilbeek en Itterbeek ;
- Asse (83 %) : het grootste deel van de deelgemeenten Relegem en Zellik ;
- Vilvoorde (1,7 %) : een klein deel van de deelgemeente Vilvoorde.

In het betrokken gebied wonen circa 90.144 inwoners. Op basis van de huidige uitvoeringsgraad van het gemeentelijk rioleringsstelsel kan dit aantal als volgt verder worden opgesplitst :

- 86.035 inwoners wonen langs met riolering uitgeruste wegen ;
- 2.964 inwoners wonen langs wegen die conform de doelstellingen van het gemeentelijk TRP van riolering zullen worden voorzien ;

- 1.145 inwoners wonen langs wegen waar ook na uitvoering van de investeringen opgenomen in het gemeentelijk TRP geen riolering zal aanwezig zijn.

Door de uitvoering van de geplande projecten opgenomen in de goedgekeurde investeringsprogramma's zal uiteindelijk het afvalwater van circa 85.213 inwoners worden verzameld in de zuiveringsinstallatie van Brussel-Noord, die wordt gebouwd door het Brussels Hoofdstedelijk Gewest. Een deel van voormeld cijfer is afkomstig van de gemeentelijke riolering gelegen binnen het Vlaamse gewest die aansluit op de gemeentelijke riolering van Brussel.

Alle in dit gebied gelegen gewestelijke investeringen, waarvan enkele met een aandeel voor het Brussels Hoofdstedelijk Gewest in het kader van het samenwerkingsakkoord voor de sanering van het Zennebekken, zijn ter uitvoering opgedragen aan de NV Aquafin en verkeren in de planningsfase.

Op het investeringsprogramma 2000 staan verschillende belangrijke projecten. Momenteel is voor al deze projecten door de NV Aquafin een technisch plan (dit stemt ongeveer overeen met een voorontwerp) ter goedkeuring bij het Vlaams Gewest ingediend.

Vilvoorde

- collector Woluwe C (project 98.240)
- verbindingsriolering Harensensteinweg (project 98.270)

Machelen

- collector Woluwe A (project 98.241)
- collector Woluwe A1 (project 98.242)

Zaventem

- collector Woluwe B (project 98.243)

Asse

- verbindingsriolering Veldwaterloop (project 98.271)

Dilbeek

- verbindingsriolering Groot-Bijgaarden (project 98.272)

Op het goedgekeurde investeringsprogramma 2001 zijn nog twee projecten in Zaventem opgenomen : de collector Kleine Beek fase 2 (project 99.240) en verbindingsriolering Nossegem (project 99.270). Bij de NV Aquafin zijn de technische plannen voor deze projecten momenteel in opmaak.

Voor de volgende jaren zijn ook nog bovengemeentelijke projecten gepland in Dilbeek : de verbindingsriolering Elegembeek (projectnummer 99.271) en de verbindingsriolering Molenbeek (project 99.272).

Vraag nr. 230 van 31 mei 2000 van de heer DIDIER RAMOUDT

Duingebieden – Aankoopbeleid

Ten gevolge van de uitvoering van het duinendecreet beschikt de Vlaamse overheid over de mogelijkheid om duingebieden aan te kopen. De afgelopen jaren werd hiervoor telkens een bedrag uitgetrokken in de respectieve begrotingen.

Ook de erkende natuurverenigingen hebben een aantal duingebieden aangekocht of in beheer.

Het is echter niet duidelijk over hoeveel gebieden het nu juist gaat.

1. Werd door het Vlaams Gewest, sinds het van kracht worden van het duinendecreet, duingebied verworven en zo ja, over welke oppervlakte gaat het dan ?
2. In welke gemeenten zijn deze gebieden gelegen ?
3. Wat is het bedrag dat voor de respectieve gebieden door het Vlaams Gewest werd betaald ?
4. Werd ook door de erkende natuurverenigingen duingebied, zoals vervat in het decreet, aangekocht ? Zo ja, wat is de oppervlakte, door wie werden de gebieden aangekocht en in welke gemeenten zijn ze gelegen ?
5. Wie beheert de duingebieden die eigendom zijn van het Vlaams Gewest en wat is hiervan de kostprijs ?

Antwoord

1. Sinds het van kracht worden van de decreten van 14 juli 1993, 21 december 1994 en 29 november 1995 houdende maatregelen tot bescherming van de kustduinen, werd door het Vlaams Gewest in totaal 145 hectare duin- en duin-polderovergangsgebied verworven, die hetzij door de gewestplannen als groengebied bestemd zijn, hetzij in uitvoering van de voormelde "duinendecreten" als beschermd duingebied of voor het duingebied belangrijk landbouwgebied aangeduid zijn.

Van 1993 tot en met 1997 werd amper 35 hectare duin- en duin-polderovergangsgebied aangekocht, terwijl tijdens de begrotingsjaren 1998 en 1999 ruim 110 hectare werd verworven.

Deze forse stijging in het aankoopritme is te danken aan de oprichting in 1998 in de schoot van de afdeling Natuur van de administratie Milieu-, Natuur-, Land- en Waterbeheer (Aminal) van de cel Bescherming en Aankoop van Kustduinen, en het opnemen op het MINA-fonds van een speciale post voor de bekostiging van de aankoop van kustduinen (*MINA-fonds : Fonds inzake Preventie en Sanering inzake Milieu en Natuur – red.*).

2. Deze sinds 1993 verworven duin- en duin-polderovergangsgebieden zijn gelegen op het grondgebied van de gemeenten De Panne, Koksijde, Nieuwpoort, Bredene en De Haan.
3. De door het Aankoopcomité van het Ministerie van Financiën geschatte grondprijzen variëren van ongeveer 60 frank per m² voor landbouwgrond langs de duin-polderovergangszone, tot ongeveer 120 frank per m² voor duinen die dicht bij het strand zijn gelegen en goed ontsloten zijn.
4. Er werd totnogtoe geen beschermd duingebied of voor het duingebied belangrijk landbouwgebied aangekocht door particuliere erkende natuurbehoudsverenigingen.
5. De Vlaamse natuurreservaten en gewestelijke natuurdomeinen worden beheerd door de afdeling Natuur van Aminal ; de domeinbossen worden beheerd door de afdeling Bos en Groen van Aminal.

De kostprijs van het beheer van de Vlaamse natuurreservaten en domeinbossen bedraagt ongeveer 2.000 frank per hectare aan energie, on-

derhoud en investeringen, en 4.000 frank per hectare aan arbeid.

Vraag nr. 231
van 31 mei 2000
van de heer JACQUES TIMMERMANS

Afvalwater – Campings

In een persmededeling van de Vlaamse regering wordt vermeld dat Vlaanderen 419 vergunningplichtige campings telt, waarvan 283 of 70 % vergund of vergunbaar zijn op basis van het campingdecreet. Uit deze mededeling blijkt de screening vooral te gebeuren uit het oogpunt van zonevreemdheid.

Gelet op het feit dat op deze campings een aanzienlijke hoeveelheid afvalwater wordt geproduceerd, is de impact op enerzijds de rioolwaterzuiveringsinstallaties (RWZI) en anderzijds het ontvangende oppervlaktewater zeer belangrijk.

Het is niet duidelijk in welke mate deze problematiek mee in overweging werd genomen.

1. Werd bij de screening ook aandacht gegeven aan de afvalwaterproblematiek en de ecologische aanvaardbaarheid van de campings ?

Welke algemene criteria en/of noodzakelijke verzachtende maatregelen worden er terzake gehanteerd ?

2. Vormt de aanwezigheid van een uitgebouwd opvangsysteem voor afvalwater een voorwaarde voor de decretale vergunbaarheid van de camping ?

Zo ja, wat zijn de terzake vigerende specifieke bepalingen en/of voorwaarden ?

Wordt de verplichte scheiding van hemelwater en afvalwater opgelegd ?

Welke instantie ziet toe op de correcte uitvoering en naleving van de opgelegde voorwaarden ?

3. Is het nog verantwoord – op basis van aspecten van gevaar voor de volksgezondheid en/of zware verstoring van het leefmilieu – campings te laten exploiteren die niet beschikken over een reglementaire afvalwatercollectering en -zuivering ?

Zijn er nog campings – opgericht en/of beheerd door een gemeente, provincie of het gewest – die terzake in gebreke zijn? Zo ja, welke?

4. a) Hoeveel van de bestaande campings zijn op dit ogenblik voorzien van een opvangsysteem voor afvalwater?
- b) Wat is de geraamde globale vuilvracht aan afvalwater die door campings wordt geproduceerd?
- c) Welke van de bestaande campings zijn aangesloten op de gemeentelijke riolering? Voor welke is aansluiting nog gepland?
- d) Wordt de vuilvracht afkomstig van deze campings afzonderlijk gekwantificeerd voor de dimensionering van de RWZI's?

Zo ja, voor welke RWZI's wordt in welke bijkomende zuiveringscapaciteit voorzien?

Zo neen, welk effect heeft de seizoengebonden piekbelasting op de RWZI-exploitatie?

Werden hierbij ook zonevreemde campings verrekend? Zo ja, welke?

Antwoord

1 en 2. De toelaatbaarheid van kampeerterrinen is inzonderheid geregeld in het decreet van 3 maart 1993 houdende het statuut van de terreinen voor openluchtrecreatieve verblijven enerzijds en het decreet van 18 mei 1999 houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening anderzijds. Deze regelgevingen zijn gesitueerd op het vlak van toerisme en ruimtelijke ordening, en een uitspraak over de decretale vergunbaarheid behoort bijgevolg niet tot mijn bevoegdheidsdomein.

Genoemde regelgevingen laten evenwel de Vlarem-regelgeving voor de lozing van afvalwater alsook de toepassing van de bepalingen van het natuurdecreet onaangeroerd. Aangezien het hier in de regel niet gaat over klasse 1-inrichtingen volgens Vlarem, is het toezicht op de naleving van de toepasselijke voorwaarden een gemeentelijke bevoegdheid.

3. De exploitatie van campings is overeenkomstig titel I van het Vlarem niet onderworpen aan een milieuvergunningplicht.

Het lozen van huishoudelijk afvalwater afkomstig van woongelegenheden in de openbare riolering is volgens de Vlarem-indelingslijst evenmin ingediend. Deze niet-ingedeelde lozing is echter wel onderworpen aan de milieuvoorwaarden van de afdeling 6.2.1. van titel van het Vlarem.

De lozing van ander huishoudelijk afvalwater, al of niet met een afvalwaterzuiveringsinstallatie voor de behandeling van huishoudelijk afvalwater, is volgens de Vlarem-indelingsrubrieken 3.3 respectievelijk 3.6.1 ingedeeld in de derde klasse en bijgevolg enkel meldingsplichtig. Voor de ingedeelde lozing al of niet met zuiveringsinstallatie gelden de milieuvoorwaarden van de afdeling 4.2.7 van titel II van het Vlarem.

Er is geen statistiek beschikbaar van de campings die niet in regel zouden zijn met de voormelde Vlarem-reglementering.

4. Mijn administratie beschikt niet over de hier gevraagde gegevens.

**Vraag nr. 232
van 31 mei 2000
van de heer JACQUES TIMMERMANS**

Afvalwater – Transportzones

Door de Vlaamse regering wordt een belangrijke gewestelijke ondersteuning verleend bij de uitbouw van transportcentra (zie o.a. beslissing van 12 mei 2000 inzake toekenning van subsidie voor transportcentrum in Menen-Kortrijk).

Mag ik – gelet op de potentieel belangrijke impact van dergelijke transportsubsidies op riolering en/of oppervlaktewater – van de minister een antwoord op volgende vragen.

1. Hoeveel van dergelijke (nationale en internationale) transportzones zijn gelegen langs gewestelijke snelwegen?

Welke van deze zones worden beheerd door gewest, gemeente of intercommunale?

Hoeveel bedraagt de bijbehorende verharde oppervlakte?

2. Worden er bij het toekennen van gewestsubsidie algemene en/of specifieke voorwaarden gesteld inzake beheer van afvalwater en/of hemelwater? Zo ja, welke?

Zo neen, hoe wordt de overeenstemming met het gewestelijk afvalwaterbeleid gevrijwaard, zodat tegenstrijdige – al dan niet gesubsidieerde – infrastructuurwerken worden vermeden ?

3. Welke (nationale/internationale) transportzones zijn aangesloten op een zuiveringszone A of B ?

Welke hiervan beschikken over een gescheiden rioleringsstelsel ?

Wat is de impact op de exploitatie van deze RWZI's ?

Is er reeds een planning om het hemelwater van deze transportzones af te koppelen van de riolering ?

4. a) Welke hydraulische en/of kwalitatieve voorwaarden worden er gesteld aan de lozing van het hemelwater in grachten/oppervlaktewater ?

Wie is verantwoordelijk voor de naleving van de algemene Vlareem-voorwaarden ?

- b) Worden er – gelet op het verhoogde risico – calamiteitenbekkens en/of lozing via bezinkingsbekkens gepland ?

- c) Wordt de impact op het grondwater opgevolgd ?

Antwoord

1. Gebaseerd op het gewestplan en de definitief goedgekeurde gewestplanwijzigingen zijn er vier gebieden gelegen langs gewestelijke snelwegen als transportzone bestemd :

- transportcentrum "Meer" in Hoogstraten (gelegen langs A1), onder gedeeld beheer van de intercommunale IOK en de gemeente ;
- transportcentrum "Winterslag" in Genk (gelegen langs A2), onder beheer van de intercommunale RLM ;
- transportcentrum "LAR" in Menen (gelegen langs A17), onder beheer van de intercommunale Leiedal. Weldra overdacht gepland naar de gemeente ;

- één gebied in Beveren (gelegen langs A11/N49), met name "logistiek park van Beveren", onder beheer van de Maatschappij voor Grond- en Industrialisatiebeleid van het Linkerscheldeoevergebied.

De informatie over de verharde oppervlakte werd door de afdeling Ruimtelijke Planning van de Vlaamse Gemeenschap afgeleid uit luchtfoto's, waarvan de recentste in haar bezit dateren van 1995. Daaruit bleek dat enkel het gebied in Genk deels verhard was. De andere gebieden waren niet of nauwelijks verhard. Ten gevolge van recente ontwikkelingen vanaf 1995 kan deze situatie natuurlijk al gewijzigd zijn. Voor de meest recente informatie hieromtrent kan men zich best richten naar de beheerders van de verschillende transportcentra.

2. Het toekennen van gewestsubsidieering voor de uitbouw van transportcentra behoort niet tot mijn bevoegdheid. Ik kan de Vlaamse volksvertegenwoordiger dan ook niet antwoorden op deze vraag.

3. – Transportcentrum "Meer" in Hoogstraten, met gescheiden rioleringsstelsel, is gelegen in een zuiveringszone A.

- Transportcentrum "Winterslag" in Genk, met gescheiden rioleringsstelsel, is gelegen in een zuiveringszone A. De regenwaterafvoer stroomt naar een bufferbekken, dat geleidelijk overloopt naar de riolering (door afwezigheid van een nabijgelegen waterloop).

- Voor aansluiting van het transportcentrum "LAR", met gemengd stelsel, op de RWZI van Menen werd een project gedefinieerd op het investeringsprogramma 2005 voor de uitbouw van de bovengemeentelijke zuiveringsinfrastructuur binnen het Vlaamse gewest.

Een grondig veldonderzoek ter plaatse dient wel nog uitsluitel te geven omtrent het al dan niet uitvoeren van dit project. Dit onderzoek zal vermoedelijk plaatsvinden in augustus 2000. Tijdens de volgende besprekingen van het investeringsprogramma zal dan een beslissing worden genomen. Plannen om het hemelwater af te koppelen van de riolering kunnen daar dan eventueel aan worden gekoppeld.

- Het "logistiek park van Beveren" bevindt zich nog in de planningsfase. Riolering is nog niet aangelegd en concrete plannen over de uitvoeringswijze zijn nog onbestaande. Indien in een latere fase aansluiting wordt gerealiseerd, dan zal dit zijn op de RWZI van Kieldrecht.

Gezien de onvermijdelijke menging van alle types afvalwater in de RWZI's, is de impact op de exploitatie van de RWZI's onbekend.

4. Hydraulische en/of kwalitatieve voorwaarden voor de lozing van hemelwater in grachten/opervlaktewater worden bij het verlenen van de vergunning bepaald door de beheerder van de desbetreffende waterloop. De verantwoordelijkheid omtrent het naleven van de algemene Vlaam-voorwaarden staat omschreven in hoofdstuk XV "Toezicht" van Vlarem I.

De noodzaak voor de bouw van dergelijke bekens wordt bepaald door de beheerder van de waterloop en gepland in samenspraak met de beheerder van het transportcentrum.

De afdeling Water van de administratie Milieu-, Natuur-, Land- en Waterbeheer (Aminal) beschikt over een peilputstelsysteem voor Vlaanderen ter opvolging van het grondwaterpeil.

Vraag nr. 233
van 31 mei 2000
van de heer JOHAN DE ROO

Gemeentelijke rioleringswerken – Subsidiëring

Onlangs heeft het Rekenhof nogmaals de structurele problemen aangekaart bij de administratieve en financiële afhandeling van aannemingen van werken door de administraties Waterwegen en Zeewegen en Wegen en Verkeer en door het Vlaams Infrastructuurfonds, problemen die leiden tot een betalingsachterstand en aanzienlijke verwij-lintresten.

Omvangrijke rioleringswerken worden gepromoot door het Vlaams Gewest. De werken worden uitgevoerd, maar de gemeenten moeten lang wachten op een financiële vereffening met het Vlaams Gewest. Zo zijn er tal van voorbeelden te noemen.

1. Wat zijn de oorzaken van deze grote betalings-achterstand door deze verschillende administraties binnen het Vlaams Gewest ?

2. Deze betalingsachterstand zorgt voor budgettaire problemen bij vele gemeenten.

Hoe wordt dit probleem aangepakt ?

Zijn er reeds concrete maatregelen uitgewerkt om deze betalingsachterstand weg te werken ?

Zo ja, welke en op welke termijn worden ze uitgevoerd ?

Antwoord

1. Vooreerst moet opgemerkt worden dat het hier gaat over subsidies die aan de gemeenten worden toegekend voor rioleringen in het kader van het "besluit van de Vlaamse regering van 30 maart 1996 houdende vaststelling van de voorwaarden onder dewelke, alsook van de verhouding in dewelke het Vlaamse gewest bijdraagt in de kosten verbonden aan de aanleg en de verbetering door de gemeenten van openbare riolen, andere dan prioritaire rioleringen, evenals houdende vaststelling van nadere regels met betrekking tot de procedure tot vaststelling van subsidiëeringsprogramma's".

Het gaat dus niet over werken die door het Vlaams Gewest worden betaald en waarvoor bij betalingsachterstand verwijlintresten aan aannemers zouden moeten worden betaald.

Bij de behandeling van deze subsidiedossiers ontstond er in 1999, hoofdzakelijk bij gebrek aan het noodzakelijke personeel, een steeds grotere achterstand. Bijkomend werd de reeds loodzware procedure nog bemoeilijkt met een wijziging van het bovengenoemde besluit op 23 maart 1999.

De werking van de Ambtelijke Commissie, die termijngebonden is, is redelijk goed behouden gebleven. In de vastleggingsdossiers kon men eveneens blijven tot op het einde van 1999. Doch voor de binnenkomende aanbestedingsdossiers, aanvragen van voorschotten en eindafrekeningen kon zelfs geen begin worden gemaakt met behandeling bij gebrek aan voldoende personeel. Door omstandigheden werd het personeelsbestand dat zich met deze materie bezighield, nog uitgedund.

2. Door een herschikking van bevoegdheden en personeel dat werd ingezet in de loop van de maand maart 2000, wordt gepoogd een oplossing te bieden.

De voorbije periode werd besteed aan de inrichting van de lokalen en archieven (ongeveer 1.500 dossiers). Het personeel, waarvoor deze materie nieuw is, werd opgeleid. De kern die zich nu specifiek met deze subsidiedossiers bezighoudt, is momenteel in de inrijperiode. Ondertussen hebben zij al wel de achterstand in de verslaggeving van de maandelijks vergaderingen van de ambtelijke commissie weggewerkt (ongeveer 700 blz.).

Tegen het einde van de maand juni zullen voor alle dossiers die de Ambtelijke Commissie heeft goedgekeurd, de ministeriële besluiten zijn klaargemaakt. In de mate dat deze kunnen worden ondertekend, zal ook reeds een groot gedeelte vastgelegd zijn (in totaal ongeveer 1,2 miljard fr.).

Om de uitbetalingsdossiers aan te pakken, werd begonnen met het systematische administratieve nazicht van de volledigheid van de ingediende aanbestedingsdossiers (ongeveer 500). Er werd begonnen met het technisch nazicht van deze dossiers. De procedure bepaalt dat er daarna een aantal nieuwe ministeriële besluiten zullen moeten worden opgesteld.

Het systematisch nazicht van deze aanbestedingsdossiers is absoluut noodzakelijk om daarna vlot met de uitbetalingsdossiers te kunnen starten. Met het huidige personeelsbestand wordt dit gepland voor het midden van de maand juli. Als streefdoel wordt gesteld om tegen 1 oktober 2000 ongeveer 25 % van de uitbetalingen (voorschotten en saldi) te realiseren. Dit zal een eerste zinvol evaluatiemoment zijn voor de uitbetalingen. Er zal uiteraard voorrang worden gegeven aan de eerst ingediende dossiers en de speciale gevallen waar dringender behandeling noodzakelijk blijkt.

Vraag nr. 236
van 31 mei 2000
van mevrouw MARIJKE DILLEN

Vliegbasis Brustem – Bodemonderzoek

In september 1998 heeft de voorganger van de minister de uitvoering van het oriënterend bodemonderzoek en de voorafgaande situering van de niet-ontploffte bommen op de voormalige vliegbasis Brustem toevertrouwd aan de Tijdelijke Vereniging Milieu & Bouwen Belconsulting.

1. Zijn deze onderzoeken reeds volledig uitgevoerd ?

Wat was het resultaat inzake de situering van de niet-ontploffte vliegtuigbommen ? Hoeveel bommen heeft men op het terrein teruggevonden ?

2. Wat is de kostprijs van de onderzoeken ? Vallen de kosten volledig ten laste van de Vlaamse Gemeenschap ?

3. Wat is de inhoud van het oriënterend bodemonderzoek ?

Zijn er saneringswerken nodig ? Zo ja, zijn ze reeds uitgevoerd ? Door wie worden de kosten van deze werken gedragen ?

Wat is de totale kostprijs ?

4. Dit domein was van een groot belang voor de mogelijkheden inzake natuurontwikkeling.

Welke mogelijkheden inzake natuurontwikkeling worden in aanmerking genomen ? Zijn er reeds concrete projecten ? Zo ja, welke en tegen wanneer kunnen ze worden gerealiseerd ?

Zo neen, heeft de minister reeds concrete plannen om voor dit domein een dossier uit te werken inzake natuurontwikkeling ?

Antwoord

1. Het oriënterend bodemonderzoek in opdracht van de Openbare Afvalstoffenmaatschappij voor het Vlaams Gewest (OVAM) is volledig afgerond. Wegens het potentiële risico op aanwezigheid van blindgangers op het militaire domein, werd de onderzoeksopdracht opgesplitst in twee fasen : fase I behelsde het opzoeken van de restanten van nog aanwezige blindgangers uit de Tweede Wereldoorlog. Het doel van dit onderzoek was aan te geven, gelet op de aanwezigheid van blindgangers en niet-ontploffte bommen over het totale militaire domein, welk niveau van vrijgave (zekerheid) er kon worden gegeven voor het verder milieukundig onderzoek. Fase II omvatte een oriënterend bodemonderzoek in het kader van onteigening volgens de bepalingen van artikel 42, § 1 van het bodemsaneringsdecreet. Dit onderzoek werd opgedeeld in deelgebieden.

De resultaten van het onderzoek naar blindgangers en niet-ontploffte bommen hebben aanleiding gegeven tot de identificatie van een aantal anomalieën die aan onbekende ondergrondse voorwerpen te wijten zijn. Deze informatie is ook op kaarten weergegeven en werd gebruikt bij de interpretatie en lokalisatie van de boringen die in het kader van het milieukundig onderzoek werden uitgevoerd.

- De totale kostprijs van de uitgevoerde onderzoeken bedroeg 27.251.203 frank, inclusief BTW.

De EFRO-bijdrage bedraagt 40 % van de totale kosten (*EFRO : Europees Fonds voor Regionale Ontwikkeling – red.*).

- In opdracht van de OVAM werd door de Tijdelijke Vereniging Bouwen & Milieu NV – Belconsulting NV een oriënterend bodemonderzoek verricht op het terrein gelegen in Sint-Truiden, vliegbasis Brustem.

Doel van het oriënterend bodemonderzoek was na te gaan of er ernstige aanwijzingen zijn voor het voorkomen van bodemverontreiniging op het onderzochte terrein. Aanleiding tot het bodemonderzoek was de onteigening van een aantal kadastrale percelen waarop in het verleden diverse risicoactiviteiten werden uitgeoefend, onder andere garagewerkplaatsen voor het onderhoud en kleine herstellingen van legervoertuigen, exploitatie van talrijke opslagtanks voor benzine, stookolie, diesel, kerosine, met bijbehorende verdeelinstallaties, en opslag van afvalstoffen in verschillende "dispersals". Gezien de oppervlakte van het militair domein (ongeveer 350 ha) en aangezien de te onderzoeken percelen in meerdere groepen verspreid liggen over het domein, werd het terrein opgesplitst in een aantal deelgebieden.

Deelgebied I is gelegen in het westelijke deel van het terrein, heeft een oppervlakte van ongeveer 7 hectare (ha) en is op het gewestplan Sint-Truiden-Tongeren ingekleurd als recreatiegebied.

Deelgebied II is gelegen in het oostelijke deel van het terrein, heeft een oppervlakte van ongeveer 11 ha en is op het gewestplan Sint-Truiden-Tongeren eveneens ingekleurd als recreatiegebied.

Deelgebied III is gelegen in het noordwestelijke deel van het terrein, heeft een oppervlakte van

± 25 ha en is op het gewestplan Sint-Truiden-Tongeren ingekleurd als industriegebied (kerosinedepot AB) en bosgebied (kerosinedepot C).

Deelgebied IV is gelegen in het noordoostelijke deel van het terrein, heeft een oppervlakte van ± 30 ha en is op het gewestplan Sint-Truiden-Tongeren ingekleurd als industriegebied.

Deelgebied V is gelegen in het noordelijke deel van het terrein, heeft een oppervlakte van ongeveer 15 ha en is op het gewestplan Sint-Truiden-Tongeren ingekleurd als industriegebied. Dit deelgebied bevat geen Vlarebo-gronden en diende dus niet te worden onderzocht (*Vlarebo : Vlaams Reglement op de Bodemsanering – red.*).

Deelgebied VI is gelegen in het centrale deel van het terrein, heeft een oppervlakte van ongeveer 260 ha en is op het gewestplan Sint-Truiden-Tongeren ingekleurd als landbouwgebied, natuurgebied en bosgebied. Dit deelgebied bevat geen Vlarebo-gronden en diende dus niet te worden onderzocht.

De erkend bodemsaneringsdeskundige kwam op basis van het bodemonderzoek per deelgebied tot volgende vaststellingen.

1. Deelgebied I

De onderzoekslocatie maakt deel uit van de percelen kadastraal bekend als : gemeentenummer 71353 Sint-Truiden 3 afd. sectie E, perceelnummers 988, 989, 999, 1000, 1004A, 1006, 1008B en 1010A. Zes van deze percelen werden gedeeltelijk (enkel de te onteigenen delen) onderzocht.

Bij analyse van een bodemstaal van perceel 999 werd de bodemsaneringsnorm voor benzo(a)pyreen overschreden. Het betreft een historische verontreiniging, waarvoor er ernstige aanwijzingen zijn dat ze een ernstige bedreiging vormt. Hierdoor zal voormeld perceel worden opgenomen in het register van verontreinigde gronden en is een beschrijvend bodemonderzoek noodzakelijk.

Op één perceel, namelijk 1006, werden in de bodem concentraties van PAK's vastgesteld waarbij de kwaliteit van de bodem rechtstreeks of onrechtstreeks nadelig wordt beïnvloed of kan worden beïnvloed (*PAK's : polycyclische aromatische koolwaterstoffen – red.*). Gelet op de kenmerken van de bodem en de functies die

deze vervult zoals weergegeven in het onderzoeksrapport, is er geen sprake van ernstige aanwijzingen dat deze historische bodemverontreiniging een ernstige bedreiging vormt. Op basis hiervan dient op voormeld perceel conform het bodemsaneringsdecreet niet tot een beschrijvend bodemonderzoek te worden overgegaan. Het perceel 1006 wordt wel opgenomen in het register van verontreinigde gronden.

Bij de overige onderzochte percelen 988, 989, 1000, 1004A, 1008B en 1010A werden er slechts verhoogde achtergrondwaarden voor een aantal parameters vastgesteld, zonder dat hierbij de overeenkomstige bodemsaneringsnorm werd overschreden. Deze percelen worden dan ook niet opgenomen in het register van verontreinigde gronden.

2. Deelgebied II

De onderzoekslocatie maakt deel uit van de percelen kadastraal bekend als : gemeentenummer 71353 Sint-Truiden 3 afd, sectie I, perceelnummers 205, 216, 226, 227A, 227S, 227T, 238A en 241T ; sectie K, perceelnummer 40F. Vier van deze percelen werden gedeeltelijk (enkel de te onteigenen delen) onderzocht.

Bij analyse van een bodemstaal van perceel 227S werd de bodemsaneringsnorm voor benzo(a)pyreen overschreden. Het betreft een historische verontreiniging waarvoor er ernstige aanwijzingen zijn dat ze een ernstige bedreiging vormt. Hierdoor zal voormeld perceel worden opgenomen in het register van verontreinigde gronden en is een beschrijvend bodemonderzoek noodzakelijk.

Bij de overige onderzochte percelen werden er slechts verhoogde achtergrondwaarden voor een aantal parameters vastgesteld, zonder dat hierbij de overeenkomstige bodemsaneringsnorm werd overschreden. Deze percelen worden dan ook niet opgenomen in het register van verontreinigde gronden.

3. Deelgebied III

De onderzoekslocatie maakt deel uit van de percelen kadastraal bekend als : gemeentenummer 71353 Sint-Truiden 3 afd, sectie E, perceelnummers 844A, 886, 925 en 927. Percelen 844A en 925 werden gedeeltelijk (enkel de te onteigenen delen) onderzocht.

In de bodemstalen van percelen 844A en 925 werd de bodemsaneringsnorm voor minerale

olie (en voor 844A eveneens voor naftaleen) in de bodem licht overschreden. Voor perceel 925 zijn er voor deze historische bodemverontreiniging ernstige aanwijzingen dat ze een ernstige bedreiging vormt, een beschrijvend bodemonderzoek is hiervoor noodzakelijk.

Het grondwater van de percelen 886, 925 en 927 is verontreinigd met het gechloreerd solvent 1,1,2-trichloorethaan. In vergelijking met de ontwerp-Vlarebo-norm voor deze parameter zijn er ernstige aanwijzingen dat deze historische grondwaterverontreiniging een ernstige bedreiging vormt.

Daarnaast is het grondwater van de vier voormelde percelen verontreinigd met minerale olie, BTEX en arseen. Het betreft een historische verontreiniging (*BTEX : benzeen, toluen, ethylbenzeen en xyleen – red.*). Voor de aangetroffen concentraties aan minerale olie en BTEX in het grondwater zijn er ernstige aanwijzingen dat ze een ernstige bedreiging vormen.

Hierdoor zullen voormelde percelen worden opgenomen in het register van verontreinigde gronden en is een beschrijvend bodemonderzoek noodzakelijk.

4. Deelgebied IV

De onderzoekslocatie maakt deel uit van de percelen kadastraal bekend als : gemeentenummer 71353 Sint-Truiden 3 afd, sectie E, perceelnummers 537, 538 en 539A ; sectie I, perceelnummers 10, 11, 12A, 17A, 18B, 19, 20, 23, 29A, 50B, 47, 49, 79B, 81B, 82D en 119. Deze percelen werden volledig onderzocht.

Bij analyse van bodemstalen van perceelnummers 11 en 12A werd de bodemsaneringsnorm voor minerale olie overschreden. Het betreft een gemengde verontreiniging, beschrijvend bodemonderzoek is noodzakelijk.

Op het perceel 79B werd de bodemsaneringsnorm voor minerale olie in de bodem overschreden, doch voor deze verontreiniging zijn er geen ernstige aanwijzingen dat ze een ernstige bedreiging vormt.

Bij analyse van grondwaterstalen genomen op percelen 79B, 81B en 82D, werd eveneens de bodemsaneringsnorm voor minerale olie overschreden. Het betreft een historische verontreiniging waarvoor er ernstige aanwijzingen zijn dat ze een ernstige bedreiging vormt. Hierdoor zullen voormelde percelen worden opgenomen

in het register van verontreinigde gronden en is een beschrijvend bodemonderzoek noodzakelijk.

Op perceel 29A werd de Nederlandse Interventiewaarde voor cis-1,2-dichlooretheen overschreden. Het betreft een historische verontreiniging waarvoor er ernstige aanwijzingen zijn dat ze een ernstige bedreiging vormt. Een beschrijvend bodemonderzoek is noodzakelijk.

Op één perceel, namelijk 17A, werden in de bodem concentraties van PAK's vastgesteld waarbij de kwaliteit van de bodem rechtstreeks of onrechtstreeks nadelig wordt beïnvloed of kan worden beïnvloed. Gelet op de kenmerken van de bodem en de functies die deze vervult zoals weergegeven in het onderzoeksrapport, is er geen sprake van ernstige aanwijzingen dat deze historische bodemverontreiniging een ernstige bedreiging vormt. Op basis hiervan dient op voormeld perceel conform het bodemsaneringsdecreet niet tot een beschrijvend bodemonderzoek te worden overgegaan. Het perceel 17A wordt wel opgenomen in het register van verontreinigde gronden.

Bij de overige onderzochte percelen 537, 538, 10, 12A, 18B, 19, 20, 23, 47, 49, 50B en 119, werden er slechts verhoogde achtergrondwaarden voor een aantal parameters vastgesteld, zonder dat hierbij de overeenkomstige bodemsaneringsnorm werd overschreden. Deze percelen worden dan ook niet opgenomen in het register van verontreinigde gronden.

Op basis van de resultaten van het uitgevoerde oriënterend bodemonderzoek blijkt dat voor een aantal percelen er ernstige aanwijzingen zijn dat de historische bodemverontreiniging een ernstige bedreiging vormt. Op basis daarvan dient te worden overgegaan tot beschrijvend bodemonderzoek.

Aangezien er nog geen beschrijvend bodemonderzoek werd uitgevoerd, kan men nog niet voorspellen of de verontreiniging een ernstige bedreiging inhoudt en of er een bodemsaneringsproject en bodemsaneringswerken noodzakelijk zijn.

Rekening houdende met bovenstaande opmerkingen, werd op basis van het oriënterend bodemonderzoek in een addendum een raming van de kostprijs van de bodemsanering opge maakt.

De bodemsanering bestaat uit verschillende fasen : uitvoeren van een beschrijvend bodemonderzoek – opstellen van een bodemsaneringsproject – uitvoeren van de bodemsaneringswerken – eventueel bij grondwatersanering realiseren van een monitoringsinfrastructuur en monitoring. Men dient er rekening mee te houden dat de raming is uitgevoerd op basis van een zogenaamd "worst case scenario". Hierbij wordt de omvang van de verontreiniging veeleer overschat.

Voor de verschillende deelgebieden wordt volgende raming gehanteerd.

1. Deelgebied I

Perceel 999 : verontreiniging met benzo(a)pyreen in de bodem

– het uitvoeren van het beschrijvend bodemonderzoek	94.000 fr.
– het deskundig opstellen van een bodemsaneringsproject	150.000 fr.
– het uitvoeren van de bodemsanering (ontgraving en heraanvulling van de put)	208.750 fr.
Totaal	452.750 fr. (excl. BTW) – 547.828 fr. (incl. BTW)

2. Deelgebied II

Perceel 227S : verontreiniging met benzo(a)pyreen in de bodem

– het uitvoeren van het beschrijvend bodemonderzoek	94.000 fr.
– het deskundig opstellen van een bodemsaneringsproject	150.000 fr.
– het uitvoeren van de bodemsanering (ontgraving en heraanvulling van de put)	208.750 fr.
Totaal	452.750 fr. (excl. BTW) – 547.828 fr. (incl. BTW)

3. Deelgebied III

a) Depot AB op percelen 886, 925 en 927 : bodemverontreiniging met minerale olie en grondwaterverontreiniging met minerale olie, BTEX en gechloreerde solventen

– het uitvoeren van het beschrijvend bodemonderzoek	314.000 fr.
– het deskundig opstellen van een bodemsaneringsproject	250.000 fr.
– het uitvoeren van de grondwatersanering (pump and treat gedurende 250 weken)	9.000.000 fr.
– monitoring (zesmaandelijks gedurende vijf jaar)	1.240.000 fr.
Totaal	10.804.000 fr. (excl. BTW) – 13.072.840 fr. (incl. BTW)

b) Depot C op perceel 844A : grondwaterverontreiniging met minerale olie en BTEX

– het uitvoeren van het beschrijvend bodemonderzoek	135.000 fr.
– het deskundig opstellen van een bodemsaneringsproject	250.000 fr.
– het uitvoeren van de grondwatersanering (pump and treat gedurende 250 weken)	8.500.000 fr.
– monitoring (zesmaandelijks gedurende vijf jaar)	915.000 fr.
Totaal	9.800.000 fr. (excl. BTW) – 11.858.000 fr. (incl. BTW)

4. Deelgebied IV

a) Boring 5 op perceel 11 en boring 10b op perceel 12A : gemengde bodemverontreiniging met minerale olie

– het uitvoeren van het beschrijvend bodemonderzoek	281.000 fr.
– het deskundig opstellen van een bodemsaneringsproject	250.000 fr.
– het uitvoeren van de grondwatersanering (worst case als het grondwater verontreinigd lijkt te zijn : pump en treat gedurende 100 weken)	4.000.000 fr.
– monitoring (zesmaandelijks gedurende twee jaar)	412.000 fr.
Totaal	4.943.000 fr. (excl. BTW) – 5.981.030 fr. (incl. BTW)

b) 79B, 81B, 82D : grondwaterverontreiniging met minerale olie

– het uitvoeren van het beschrijvend bodemonderzoek	220.500 fr.
– het deskundig opstellen van een bodemsaneringsproject	250.000 fr.
– het uitvoeren van de grondwatersanering (pump and treat gedurende 250 weken)	8.500.000 fr.
– monitoring (zesmaandelijks gedurende vijf jaar)	925.000 fr.
Totaal	9.895.500 fr. (excl. BTW) – 11.973.555 fr. (incl. BTW)

c) Peilbus 33 op perceel 29A : grondwaterverontreiniging met cis-1,2-dichlooretheen

– het uitvoeren van het beschrijvend bodemonderzoek	132.000 fr.
– het deskundig opstellen van een bodemsaneringsproject	250.000 fr.
– het uitvoeren van de grondwatersanering (pump and treat gedurende 100 weken)	4.000.000 fr.
– monitoring (zesmaandelijks gedurende twee jaar)	372.000 fr.
Totaal	4.754.000 fr. (excl. BTW) – 5.752.340 fr. (incl. BTW)

De OVAM wijst er nogmaals op dat de kosten berekend zijn op basis van een "worst case scenario". Op basis van de resultaten van het beschrijvend bodemonderzoek zal een gedetailleerde kostenraming voor het bodemsaneringsproject kunnen worden opgesteld.

Vermits het dossier werd ingediend als een ont-eigening, dient overeenkomstig de bepalingen van het bodemsaneringsdecreet na onteigening te worden overgegaan tot bodemsanering. Hier-toe heeft het college van burgemeester en sche-penen van de stad Sint-Truiden reeds het initia-tief genomen en werd er reeds door een erkend bodemsaneringsdeskundige een voorstel van beschrijvend bodemonderzoek opgemaakt, en conform artikel 13, § 3 van het bodemsanerings-decreet bij de OVAM ingediend.

4. De afdeling Natuur is kandidaat om het groot-ste deel van de natuurgebieden van de vliegba-sis Brustem aan te kopen. Hiertoe werd een aankoopdossier opgestart. Een voorstel van pe-rimeter is op de kaart als **bijlage** aangeduid. Het omvat een oppervlakte van ongeveer 70 ha.

De ontwikkelingskansen van het gebied liggen op verschillende niveaus. De verschillende hooi-en graslanden kunnen ontwikkelen naar hooi-landen met een rijkere biodiversiteit aan orga-nismen gebonden aan een variërende vegetatie-structuur. Hier kan worden overwogen om deze diversiteit te verkrijgen door het opzetten van een begrazingsproject.

Om het ecologisch functioneren van het gebied te optimaliseren, geniet een aangesloten terrein van natuur- en bosgebied de voorkeur. Minder gunstige terreinen worden ingeschakeld in de bosontwikkeling. Het hellende karakter van het al aanwezige natuurgebied, aansluitend aan de nieuwe perimeter, vormt het uitgangspunt voor een herlokalisatie van de das. Dit vormt een verdere uitwerking en invulling van het Dassen-beschermingsplan Haspengouw en Voeren

(Aminal, afdeling Natuur 1991) om de leefge-bieden en foerageergebieden te verbeteren en uit te breiden. Het signaleren van de aanwezig-heid van de lynx in dit gebied verscherpt de aandacht van de afdeling Natuur om ook reke-ning te houden met de habitateisen van deze soort.

Voor de bunkers wordt een herinrichting voor-gesteld als schuil- en overwinteringsplaats voor vleermuizen.

De nabijgelegen Cincindria maakt dat de na-tuurontwikkeling wordt ingepast in een meer integrale aanpak van het gebied. Water en na-tuur vormen de basis voor een brede ecologi-sche invulling.

De concrete realisatie op het terrein zal pas merkbaar worden na de aankoop van de gron-den binnen de vliegbasis Brustem door het Vlaams Gewest.

**Vraag nr. 238
van 31 mei 2000
van de heer LUK VAN NIEUWENHUYSEN**

Aflevering bodemattesten – Politieke tussenkom-sten

Ik wens de aandacht van de minister te vestigen op een citaat uit een artikel in de regionale bladzijden van de Gazet van Antwerpen van 28 mei omtrent diverse problemen in de wijk Gorrebroek in Willebroek. Die buurt bevindt zich in de Appeldonk-straat in Willebroek, waar vroeger nogal wat ver-vuilde industriële activiteit aanwezig was.

Het betreft iemand die daar grond en een woning kocht. "OVAM leverde voor die grond een nega-tief bodemattest af. Maar de burgemeester zou dat wel regelen", aldus de nieuwe eigenaar. Die ver-klaart verder : "Van de ene op de andere dag kreeg ik van de notaris een positief bodemattest en kon

de verkoop toch doorgaan. Ik hoop maar dat ik hiervoor nooit wordt lastiggevallen".

Werden dergelijke gevallen al aan de minister signaleerd ?

Hoe wordt vermeden dat politici hun invloed aanwenden om de normale gang van zaken te beïnvloeden ?

Antwoord

De OVAM of ikzelf zijn in deze zaak geen betrokken partij geweest en wij zijn niet op de hoogte van dergelijke praktijken.

Op eenvoudig verzoek geeft de OVAM een bodemattest af betreffende de verontreiniging van de in het register opgenomen gronden. Zijn over een bepaalde grond geen gegevens beschikbaar, dan vermeldt het attest dit ook. Dit is het zogenaamde "blanco attest".

Bovendien wens ik op te merken dat noch OVAM, noch ikzelf verantwoordelijk zijn voor uitspraken van burgemeester of notaris.

Vraag nr. 239 van 31 mei 2000 van de heer JOS DE MEYER

Gecontroleerd overstromingsgebied Kruibeke – Communicatiebeleid

Ik ontving recentelijk een "informatiepakket GOG-KBR", bestaande uit :

- een folder "Wegwijs GOG Kruibeke" (afdeling Zeeschelde) ;
- een brochure "Aanleg van een gecontroleerd overstromingsgebied in de polder van Kruibeke, Bazel en Rupelmonde" (afdeling Zeeschelde) ;
- een brochure "Gecontroleerd overstromingsgebied KBR. Naar een vrij toegankelijk natuurgebied en vergroting van de veiligheid" (afdeling Natuur) ;
- een brochure "De Schelde, een stroom natuurtalent" (afdeling Natuur).

Enige tijd geleden was er een vergadering in Kruibeke over vermeld project, georganiseerd door een gespecialiseerd communicatiebureau.

Communicatie is belangrijk.

1. Welk bureau heeft de opdracht om de communicatiestrategie van de overheid in dit project te verzorgen ?
2. Wat is de juist afgelijnde opdracht ?
3. Wat is hiervan de kostprijs ?
4. Waarom opteerde men voor deze formule met externen ?
5. Hoe ziet het communicatieplan eruit ? Timing ? Doelgroepen ?
6. Welke documenten mogen we nog van wie verwachten ?
7. Welke uitgaven zijn reeds gepubliceerd door de afdeling Zeeschelde over dit project ? Met welke verspreiding en naar wie ? Aantal exemplaren ? Kostprijs ?
8. Welke uitgaven zijn reeds gepubliceerd door de afdeling Natuur over dit project ? Met welke verspreiding en naar wie ? Aantal exemplaren ? Kostprijs ?
9. Op welke wijze verloopt de samenspraak en coördinatie over dit communicatieplan met de gemeentelijke overheid van Kruibeke ?

N.B. Deze vraag werd eveneens gesteld aan de heer Steve Stevaert, minister vice-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Mobiliteit, Openbare Werken en Energie.

Antwoord

Een gecoördineerd antwoord zal worden verstrekt door de heer Steve Stevaert, minister vice-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Mobiliteit, Openbare Werken en Energie.

Vraag nr. 240 van 31 mei 2000 van mevrouw RIET VAN CLEUVENBERGEN

Adviesraden – Vrouwen (2)

Zie :

Vlaams minister van Welzijn, Gezondheid en Gelijke Kansen
Vraag nr. 178

van 31 mei 2000
van mevrouw Riet Van Cleuvenbergen
Blz. 13

en de levering aan de omliggende gebruikers op korte termijn beduidend te verbeteren.

Antwoord

Een gecoördineerd antwoord zal worden verstrekt door mevrouw Mieke Vogels, Vlaams minister van Welzijn, Gezondheid en Gelijke Kansen.

Vraag nr. 241
van 6 juni 2000
van mevrouw PATRICIA CEYSENS

VMW – Onteigeningen Abdijstraat Leuven

In de Abdijstraat in Leuven onteigent de VMW (Vlaamse Maatschappij voor Watervoorziening) naar verluidt een aantal particulieren.

1. Wat is hierbij de stand van zaken ? Over hoeveel onteigeningen gaat het en hoeveel zullen er nog volgen ?
2. Wat is het doel van de onteigeningen ?

Antwoord

1. Bij ministerieel besluit van 8 mei 1998 van de Vlaamse minister van Leefmilieu en Tewerkstelling werd de Vlaamse Maatschappij voor Watervoorziening gemachtigd om tot onteigening ten algemenen nutte over te gaan van twee innemingen, deels in volle eigendom en deels in ondergrond, uit de percelen gelegen in Leuven, 14de afdeling, sectie A4 nummers 245 K en 222 v, toebehorende aan particulieren.

Het Comité tot Aankoop te Mechelen werd belast met de procedure van verwerving van deze innemingen, en met de eigenaars werd een minnelijke regeling overeengekomen.

De authentieke aankoopakten zullen weldra worden verleden.

Er zijn geen bijkomende onteigeningen gepland.

2. Het doel van bovenvermelde onteigeningen is de aanleg van een toevoerleiding met diameter 300 mm tussen het Waterproductiecentrum Abdij en de Oude Baan in Leuven, teneinde de drinkwaterbevoorrading maximaal te beveiligen

JOHAN SAUWENS

VLAAMS MINISTER
VAN BINNENLANDSE AANGELEGENHEDEN,
AMBTENARENZAKEN EN SPORT

Vraag nr. 118
van 17 mei 2000
van de heer LUK VAN NIEUWENHUYSEN

Vlaamse administratie – Foto's vorstenpaar (2)

In zijn antwoord op mijn schriftelijke vraag nr. 97 van 6 april 2000 stelt de minister dat er zijns inziens geen decretale of andere verplichtingen zijn met betrekking tot het aanbrengen van portretten van het Belgisch koningspaar in de lokalen van de Vlaamse ministeries of overheidsinstellingen (*Bulletin van Vragen en Antwoorden nr. 14 van 2 juni 2000, blz. 1370 – red.*).

Uit de recente discussie rond de monarchie is gebleken dat er in Vlaanderen nogal wat vraagtekens worden geplaatst bij het democratische gehalte van die wat achterhaalde instelling.

1. Wie is uiteindelijk verantwoordelijk voor het aanbrengen van die portretten ?
2. Ik neem aan dat de minister het ermee eens is dat dergelijke personencultus niet meer van deze tijd is.

Heeft de minister al initiatieven genomen om op zijn minst duidelijk te maken dat er terzake geen verplichting is ?

Antwoord

Zoals reeds gesteld in mijn antwoord op vraag nr. 97 van 6 april 2000, zijn er geen decretale of andere verplichtingen tot het aanbrengen van portretten van het Belgisch vorstenpaar in de lokalen van de Vlaamse ministeries of overheidsinstellingen.

1. Mochten er toch portretten van het Belgisch vorstenpaar uithangen, dan is de ambtenaar die ze heeft uitgehangen daarvoor verantwoordelijk.

2. Ik heb geen initiatieven genomen om duidelijk te maken dat er terzake geen verplichting is.

Vraag nr. 119
van 17 mei 2000
van mevrouw RIET VAN CLEUVENBERGEN

Telefonische-bijstandsdiensten – Anonimiteit

Zie :

Minister-president van de Vlaamse regering,
 Vlaams minister van Financiën, Begroting, Buitenlands Beleid en Europese Aangelegenheden

Vraag nr. 79

van 17 mei 2000

van mevrouw Riet Van Cleuvenbergen

Blz. 2

Antwoord

Een gecoördineerd antwoord zal worden verstrekt door de heer Patrick Dewael, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Financiën, Begroting, Buitenlands Beleid en Europese Aangelegenheden.

Vraag nr. 120
van 18 mei 2000
van de heer LUK VAN NIEUWENHUYSEN

Vlaamse Rand – Taalvoorwaarden bij erkenning en subsidiëring

Zie :

Vlaams minister van Cultuur, Jeugd, Brusselse Aangelegenheden en Ontwikkelingssamenwerking

Vraag nr. 150

van 18 mei 2000

van de heer Luk Van Nieuwenhuysen

Blz. 15

Antwoord

Een gecoördineerd antwoord zal worden verstrekt door de heer Bert Anciaux, Vlaams minister van Cultuur, Jeugd, Brusselse Aangelegenheden en Ontwikkelingssamenwerking.

Vraag nr. 121
van 18 mei 2000
van de heer LUK VAN NIEUWENHUYSEN

Vlaamse Rand – Maatregelen van specifiek toezicht

In het actieplan van de vorige regering voor de Vlaamse rand rond Brussel wordt onder het hoofdstuk "Handhaving van de (taal)wetgeving en Binnenlandse Aangelegenheden" gesteld dat, wanneer randgemeenten niet voldoen aan decretale verplichtingen, de decreten in het kader van het specifiek toezicht zelf kunnen voorzien in geëigende maatregelen. Dit kan zowel gaan om schorsing en vernietiging of disciplinaire sancties, als om maatregelen van dwangvoogdij of indeplaatsstelling.

1. Kan de minister informatie verstrekken aangaande het aantal keren dat dergelijke maatregelen werden genomen tijdens de vorige legislatuur ?
2. Werden er tijdens deze legislatuur al dergelijke maatregelen genomen ?
3. Tijdens de vorige legislatuur werd door de interdepartementale werkgroep Vlaamse Rand de mogelijkheid onderzocht om een algemene decretale basis uit te werken die de Vlaamse Gemeenschap zou toelaten zich in de plaats te stellen van in gebreke blijvende gemeenten.

Wat is in dat verband de stand van zaken ?

N.B. Deze vraag werd eveneens gesteld aan de heer Bert Anciaux, Vlaams minister van Cultuur, Jeugd, Brusselse Aangelegenheden en Ontwikkelingssamenwerking.

Gecoördineerd antwoord

Wat zijn vragen 1 en 2 betreft, wil ik er de Vlaamse volksvertegenwoordiger op wijzen dat ingevolge artikel 13, 4° van het besluit van de Vlaamse regering van 13 juli 1999 tot bepaling van de bevoegdheden van de leden van de Vlaamse regering, elk lid van de Vlaamse regering, wat de aangelegenheden betreft die hem krachtens dit besluit werden toegewezen, bevoegd is inzake het specifiek toezicht.

Dientengevolge zal ik, om een antwoord ten gronde te kunnen verstrekken, elk lid van de Vlaamse regering bevragen over de maatregelen bedoeld in de vraag, die door hen werden genomen.

De ingekomen informatie zal worden meegedeeld in een aanvullend antwoord.

Wat vraag 3 betreft, kan ik meedelen dat naar aanleiding van het onderzoek waarop de Vlaamse volksvertegenwoordiger doelt, nog geen definitieve standpunten werden ingenomen.

**Vraag nr. 122
van 18 mei 2000
van de heer CARL DECALUWE**

Vlaamse openbare instellingen – Reclame en sponsoring

Zie :

Minister-president van de Vlaamse regering,
Vlaams minister van Financiën, Begroting, Buitenlands Beleid en Europese Aangelegenheden

Vraag nr. 81

van 18 mei 2000

van de heer Carl Decaluwe

Blz. 108

Antwoord

Een gecoördineerd antwoord zal worden verstrekt door de heer Patrick Dewael, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Financiën, Begroting, Buitenlands Beleid en Europese Aangelegenheden.

**Vraag nr. 123
van 19 mei 2000
van mevrouw HILDE DE LOBEL**

Statuut lokale mandatarissen – Fractiewerkvergoeding

Op de raadszitting van het OCMW-Antwerpen van 19 maart 1999 werden een aantal kwaliteitsbevorderende maatregelen voor het statuut van de lokale mandataris goedgekeurd, en dit naar aanleiding van de omzendbrief die toenmalig minister Peeters hierover had verspreid.

Artikel 2 van dit besluit bepaalde het volgende :
"Jaarlijks wordt er een toelage van 30.000 fr. per fractie vertegenwoordigd in de Raad voor Maat-

schappelijk Welzijn, en 10.000 fr. per raadslid voorzien".

Deze toelage beoogde een vergoeding te zijn voor secretariaatskosten en logistieke uitrusting.

Ingevolge de omzendbrief van de minister van 1 oktober 1999, die in de provincie Antwerpen op 15 oktober 1999 door gouverneur Paulus aan de gemeente- en OCMW-besturen werd rondgestuurd, en waarbij de minister sommige van de toleranties vermeld in de omzendbrief van toenmalig minister Peeters diende te herzien, schorste de administratie van datzelfde OCMW-bestuur een aantal van de maatregelen uit het op 19 maart genomen besluit, waaronder het bovenvermelde artikel 2 betreffende de secretariaatskosten. Opvallend hierbij is dat de stad Antwerpen, die in een gelijkaardige secretariaatsvergoeding voor de in de gemeenteraad vertegenwoordigde fracties had voorzien, deze toelage niet opschortte.

Uit de antwoorden van de minister op enkele vragen om uitleg inzake zijn omzendbrief in de Commissie voor Binnenlandse Aangelegenheden, Huisvesting en Stedelijk Beleid en uit een toelichting terzake verkregen op de VVSG-jaardag (Vereniging van Vlaamse Steden en Gemeenten) in december vorig jaar, meende ik te mogen besluiten dat de minister in zijn omzendbrief van 1 oktober 1999 enkel bijkomende geldelijke vergoedingen voor uitvoerende mandatarissen bedoelde, en dit wegens de strijdigheid met de regels terzake in de geldende gemeentewet, maar niet de toelagen voor fractiewerking. Niettemin blijkt uit de houding van de OCMW-administratie van Antwerpen dat hierover op sommige plaatsen blijkbaar nog steeds onduidelijkheid bestaat.

Werden in de omzendbrief van 1 oktober 1999 ook toelagen voor fractiewerk en fractiesecretariaat bedoeld, zoals bepaald in bovenvermeld artikel 2 van het raadsbesluit van de OCMW van Antwerpen, en kunnen dergelijke vergoedingen ingevolge deze omzendbrief nog worden uitbetaald ?

Antwoord

Ik kan de Vlaamse volksvertegenwoordiger bevestigen dat haar conclusie omtrent de draagwijdte van mijn rondschriften van 1 oktober 1999 correct is.

Dit rondschriften beoogde immers inderdaad enkel een verbod tot verdere uitbetaling van de, erin vermelde, bijkomende vergoedingen voor uit-

voerende mandatarissen, vanwege hun strijdigheid met de wet, doch geenszins de fractiewerktoelagen voor gemeente- en OCMW-raden, waarvan de toekenning door de omzendbrief van 17 maart 1998 betreffende het statuut van de lokale en provinciale mandataris aan de lokale bestuursverantwoordelijken werd aanbevolen als kwaliteitsbevorderende maatregel.

Tegen deze laatste toelagen waren noch zijn immers wettelijke bezwaren.

Gemeenten en OCMW's zijn en blijven er aldus toe gerechtigd om, in het kader van hun autonomie, te oordelen of ze al dan niet aan deze aanbeveling gevolg willen geven.

Daarbij is het duidelijk dat, waar gemeenten of OCMW's op dat stuk besluiten hebben genomen, deze ook onverkort uitvoerbaar zijn.

Vraag nr. 129
van 31 mei 2000
van de heer MARINO KEULEN

Woningkwaliteit – Geschiktheidsonderzoek AROHM

Op vraag van de burgemeester stelt de afdeling Ruimtelijke Ordening, Huisvesting en Monumenten en Landschappen (ROHM) steeds een onderzoek in naar de ongeschiktheid voor bewoning. Meestal gaat het om huurwoningen. Bij een dergelijk onderzoek naar de ongeschiktheid van een woning door ROHM-Huisvesting worden een aantal (negatieve) punten gegeven voor de gebreken die de woning vertoont. Indien meer dan 18 (negatieve) punten worden toegekend aan een woning, dan volgt er een advies van ongeschiktheid. Dit advies wordt bezorgd aan de burgemeester, die dan van de eigenaar de nodige werken vordert om de woning opnieuw bewoonbaar te maken.

Indien de grens van 18 (negatieve) punten niet wordt bereikt, kan de bevoegde gewestelijke ambtenaar geen advies tot ongeschiktverklaring geven. Aldus kan de burgemeester ook geen actie ondernemen. In vele gevallen leidt dit tot onmenselijke leefomstandigheden voor de huurders. Dikwijls gaat het om minder goeude gezinnen of ouderen, die noch de financiële middelen bezitten, noch de juridische mogelijkheden kennen om hun leef- en woonomstandigheden te verbeteren.

Welke maatregelen worden er genomen om in de toekomst ook in dergelijke gevallen de bevoegde instanties adequaat te laten optreden, bijvoorbeeld door middel van een dwingend advies inzake herstellingen door de eigenaar ?

Antwoord

Een van de doelstellingen van de Vlaamse Wooncode is de verbetering van de woonkwaliteit en het woonpatrimonium. Het invoeren van elementaire normen waaraan elke woning moet voldoen, komt hieraan tegemoet. De normen zijn geconcretiseerd en geobjectiveerd in het technisch verslag. De methodiek van het technisch verslag bestaat erin strafpunten toe te kennen ingeval er zich een technisch gebrek voordoet. De strafpunten variëren van 1 tot 15, onderverdeeld in 4 categorieën (lichte gebreken krijgen 1 of 3 strafpunten, de zwaardere gebreken 9 of 15 strafpunten). Een woning wordt ongeschikt bevonden vanaf 18 strafpunten of meer.

Onmenselijke woonomstandigheden komen uiteraard het meest frequent voor wanneer de woning veel strafpunten krijgt. De ongeschiktverklaring van dergelijke woningen is dan ook efficiënt, daar de inventarisatie gepaard gaat met het opleggen van een heffing. De heffing, waarvan het bedrag in de tijd toeneemt, zet de eigenaar ertoe aan verbeteringswerken uit te voeren. Tevens kunnen onder bepaalde voorwaarden andere maatregelen worden genomen, zoals sociaal beheer of het recht van voorkoop.

Wanneer een woning minder dan 18 punten scoort, zijn er steeds maar een beperkt aantal gebreken, die bovendien veeleer licht van aard zijn (dit betekent niet dat ze geen derving van genot met zich meebrengen voor de huurder). Twee gebreken van categorie III (negen strafpunten) zijn voldoende om tot de ongeschiktheid over te gaan. Het is dan ook minder evident een reeks sanctionerende maatregelen op te leggen wanneer de gebreken veeleer gering van aard zijn en er minder dan twee zware gebreken optreden.

Deze beleidskeuze is evenwichtig en houdt rekening met de belangen van alle betrokken partijen. De problematiek en het debat omtrent een strengere normering is dan ook momenteel niet aan de orde. Wel is dit jaar een evaluatie van het instrumentarium gepland, en mocht uit de resultaten de noodzaak van een meer stringente regelgeving blijken, kan alsnog het publieke en politieke debat worden opgestart.

Vraag nr. 131
van 31 mei 2000
van de heer CHRISTIAN VAN EYKEN

Inburgeringscontracten – Beleid

Het gemeentebestuur van Bilzen heeft twee jaar geleden een verplicht inburgeringscontract voor nieuwe vreemdelingen ingevoerd. Hierdoor belooft de nieuwkomer naar de Nederlandse les te gaan. Enkel erkende vluchtelingen, asielzoekers van wie de aanvraag ontvankelijk werd verklaard en vreemdelingen die zich bij hun gezin voegen, moeten dit contract ondertekenen.

Er is sprake van veralgemening van deze regelgeving naar de rest van Vlaanderen.

Is dit inderdaad een beleidsoptie ? Staat dit punt op de agenda ?

Antwoord

Niet alleen in Bilzen, maar in tal van Vlaamse steden en gemeenten zijn in de voorbije jaren allerlei inburgeringsinitiatieven voor nieuwe vreemdelingen genomen. Dikwijls zijn deze spontaan gegroeid en hebben ze een werking "sui generis".

Nieuwkomers in onze samenleving en allochtonen die hier al een hele tijd verblijven, moeten optimaal aan de samenleving deelnemen. Dat houdt in dat ze onze taal leren, kennismaken met onze democratische waarden en zich op de arbeidsmarkt integreren.

Om deze doelstelling te bereiken en om structuur in de verschillende inburgeringsinitiatieven te krijgen, voorziet het Vlaams regeerakkoord in een systeem van inburgering op basis van inburgeringscontracten. Het is aan de steden en gemeenten om deze inburgering mee op te zetten met financiële, logistieke en inhoudelijke hulp van de Vlaamse Gemeenschap.

Deze beleidsoptie uit het regeerakkoord wordt op dit ogenblik in praktijk gebracht. De regering heeft zopas een beleid in twee fases uitgetekend. Op korte termijn, in 2000 en 2001, wordt het aanbod aan inburgeringstrajecten verhoogd vanuit Onderwijs en Werkgelegenheid, brengen de steden en gemeenten de nieuwkomersstroom in kaart en verwijzen ze de nieuwkomer naar een inburgeringstraject.

Op lange termijn, tegen 2002, wordt een apart inburgeringsdecreet in het vooruitzicht gesteld, waarin een veralgemeend inburgeringsbeleid vorm krijgt. In de tweede helft van 2001 zal de regering terzake een ontwerp van decreet bij het Vlaams Parlement indienen.

DIRK VAN MECHELEN

VLAAMS MINISTER
 VAN ECONOMIE, RUIMTELIJKE ORDENING
 EN MEDIA

Vraag nr. 130
van 17 mei 2000
van de heer CHRISTIAN VAN EYKEN

Kabelaanbod – TF1

Begin van de maand februari 1998 werd TF1 van de kabel geschrapt. Sindsdien heeft TF1 twee beroepen ingediend bij de Raad van State en een klacht bij de Europese Commissie.

Wat is de stand van zaken in dit dossier ?

Antwoord

Op 10 april 1998 heeft TF1 bij de Raad van State de schorsing van de tenuitvoerlegging gevorderd van achttien beslissingen van Vlaamse kabelmaatschappijen waarbij TF1 van de kabel werd geweerd.

Op 10 en 16 april 1998 heeft TF1 de vernietiging van dezelfde beslissingen gevorderd.

Bij arrest nr. 78.791 van 18 februari 1999 heeft de Raad van State twee vorderingen van TF1 niet ontvankelijk verklaard ; de overige vorderingen tot schorsing werden verworpen.

De Raad van State zal zich over de vernietiging nog moeten uitspreken. Uit inlichtingen die mijn administratie bij de griffie heeft genomen, blijkt dat TF1 niet heeft verzocht om de voortzetting van de procedure.

Met betrekking tot de klacht die TF1 bij de Europese Commissie heeft ingediend, wordt gewacht op verdere informatie van de bevoegde Europese instellingen.

Vraag nr. 132
van 18 mei 2000
van de heer LUK VAN NIEUWENHUYSEN

Vlaamse Rand – Nederlandstalig beheer bedrijventerreinen

In het actieplan voor de Vlaamse rand rond Brussel dat in 1996 onder de vorige Vlaamse regering tot stand kwam, werd onder meer gesteld dat bij de erkenningsvoorwaarden voor bedrijventerreinen zou worden bedongen dat, inzake het beheer, het Nederlandstalig karakter wordt verzekerd.

1. Staat deze regering daar nog altijd achter ?
2. Op welke manier gaat de minister daarbij te werk ?

N.B. Deze vraag werd eveneens gesteld aan de heer Bert Anciaux, Vlaams minister van Cultuur, Jeugd, Brusselse Aangelegenheden en Ontwikkelingssamenwerking.

Gecoördineerd antwoord

1. De Vlaamse Rand bestaat uit de zes faciliteitengemeenten en de gemeenten die grenzen aan een van die zes of rechtstreeks aan het Brusselse Hoofdstedelijke gewest.

Binnen deze geografische omschrijving zijn er sedert het in werking treden van het actieplan van de Vlaamse regering (goedgekeurd op 26 juni 1996) geen subsidies meer toegekend voor bedrijventerreinen en bedrijfsgebouwen.

2. Inzake de erkenningsprocedure dient genoteerd te worden dat deze werd afgeschaft in het besluit van de Vlaamse regering van 16 juni 1998 tot regeling van de toekenningsvoorwaarden, de subsidiepercentages en het beheer van bedrijventerreinen en bedrijfsgebouwen.

Aan het toekennen van subsidies zijn evenwel een aantal voorwaarden verbonden, waaronder het opmaken van een beheersplan.

In het kader van dit beheersplan zal de naleving worden getoetst van het betrokken actiepunt.

Vraag nr. 133
van 18 mei 2000
van de heer LUK VAN NIEUWENHUYSEN

Vlaamse Rand – Streekplatformen

In het actieplan van de vorige regering voor de Vlaamse rand rond Brussel werd vermeld dat de mogelijkheid zou worden nagegaan om in de Gordel één of meer streekplatformen op te richten, teneinde een aangepaste strategie voor de economische ontplooiing van de streek uit te werken.

Daarbij zou, wat de Vlaamse Rand betreft, de nodige aandacht worden besteed aan de gemeenten met een bijzonder taalstatuut.

Kan de minister medelen wat daarvan geworden is ?

N.B. Deze vraag werd eveneens gesteld aan de heer Bert Anciaux, Vlaams minister van Cultuur, Jeugd, Brusselse Aangelegenheden en Ontwikkelingssamenwerking.

Gecoördineerd antwoord

Het actieplan van de Vlaamse regering voor de Vlaamse Rand rond Brussel (goedgekeurd op 26 juni 1996) voorziet in de mogelijkheid om in de Vlaamse Rand één of meerdere streekplatformen op te richten. Dit zou toelaten om een aangepaste strategie voor de economische ontplooiing van de streek uit te werken, rekening houdende met de specifieke mogelijkheden en problemen van de subregio's.

Er bestaat geen streekplatform binnen de Vlaamse Rand, noch binnen het arrondissement Halle-Vilvoorde. Een voorstel tot oprichting van een streekplatform moet van onderuit komen, en niet door de administratie in Brussel worden voorbereid. Het is dus de streek zelf die een voorstel moet indienen. Bij de erkenning van een streekplatform houdt de administratie er rekening mee dat de afbakening een minimale kritische massa moet hebben en een interne sociaal-economische samenhang moet vertonen. De raad van beheer van de VZW moet conform het besluit van de Vlaamse regering worden samengesteld.

In de beginperiode van het vernieuwd regionaal-economisch beleid hebben de Gewestelijke Ontwikkelingsmaatschappij Vlaams-Brabant (GOM) en de cel Regionaal-Economisch Beleid van de administratie Economie er bij potentiële initiatiefnemers op aangedrongen om een streekplatform voor het arrondissement Halle-Vilvoorde op te richten. Door de heterogeniteit van het arrondissement en de uiteenlopende belangstelling inzake te behandelen problematieken zijn een aantal poten-

tiële betrokkenen daarin niet geslaagd een streekplatform op te richten.

Vraag nr. 135
van 18 mei 2000
van de heer CARL DECALUWE

VRT – Rookverbod

Er heerst bij heel wat Vlamingen ongenoegen over het feit dat er veel wordt gerookt tijdens tv-opnames en in Vlaamse series, onder andere "Recht op recht" en "Man bijt hond".

Er bestaat een wetgeving waarbij in openbare gebouwen en in drankgelegenheden rookverbod geldt, maar bij tv-opnames zien we het omgekeerde.

Bestaan er richtlijnen naar of vanuit de openbare omroep m.b.t. invulling van het rookverbod in tv-programma's ?

Antwoord

De VRT voert een beleid inzake roken dat sedert 25 oktober 1996 voldoet aan alle wettelijke bepalingen inzake brandgevaar, bescherming van het publiek in openbare plaatsen en bescherming van de werknemers op de werkplaats. In de tv-studio's heerst bijgevolg een rookverbod. Het reglement voorziet in een uitzondering : "Het rookverbod kan ook worden opgeheven tijdens tv-opnamen voor de acteurs en figuranten, indien het roken een inhoudelijk deel uitmaakt van de betrokken scène. Deze afwijking wordt toegestaan op initiatief van de regisseur of de producent na overleg met de studiomeester. Het verdient evenwel aanbeveling, deze uitzondering zoveel mogelijk te beperken."

Vermits gebleken is dat deze uitzondering in "Recht op recht" opvallend veel voorkwam, heeft de netmanager van TV1, in overleg met de algemeen directeur televisie, in april 2000 het roken in programma's, ook in fictie, beperkt tot het absoluut onvermijdbare. Omdat de opnames tot enkele maanden aan de uitzendingen voorafgaan, zal het effect niet onmiddellijk zichtbaar zijn.

De televisiedirecteur wil er daadwerkelijk over waken dat het roken in de VRT-programma's niet wordt voorgesteld en gepromoot als stoer of intelligent.

Vraag nr. 136
van 23 mei 2000
van de heer CARL DECALUWE

Geschillenraad – Klachten

1. Kan de minister een overzicht geven van de ingediende klachten bij de Vlaamse Geschillenraad voor Radio en Televisie ?
2. Wat waren de uitspraken van de Geschillenraad voor deze klachten ?
3. Hoe worden de uitspraken meegedeeld, enerzijds aan de betrokkenen en anderzijds aan de brede publieke opinie ?
4. Welke initiatieven nam de minister reeds om de Geschillenraad een bredere bekendheid te geven bij het publiek ?

Antwoord

1 en 2. Vooreerst wil ik opmerken dat de Geschillenraad rechtstreeks ressorteert onder het Vlaams Parlement, en niet onder de Vlaamse minister bevoegd voor het mediabeleid. Het secretariaat van deze raad wordt daarentegen verzorgd door de afdeling Media en Film van de administratie Media.

Voor een overzicht van de ingediende klachten en de beslissingen verwijz ik naar de tabel als **bijlage**.

3. Iedere beslissing wordt bij aangetekend schrijven meegedeeld aan de klager, de betrokken omroep, de minister bevoegd voor mediabeleid, de minister-president en de voorzitter van het Vlaams Parlement. Daarenboven wordt iedere beslissing per gewone brief meegedeeld aan eenieder die het secretariaat van de Geschillenraad hierom verzoekt. Dit gebeurt reeds op zeer regelde basis.

Ten slotte heeft de Geschillenraad recentelijk bepaald voortaan elke beslissing aan de redactie van het tijdschrift De Journalist te bezorgen. Daarnaast kan hij nog steeds in elke zaak afzonderlijk besluiten de beslissing aan het persagentschap Belga mee te delen, zoals reeds in het verleden gebeurde.

4. Niettegenstaande de opmerking in punt 1, kan ik de Vlaamse volksvertegenwoordiger meedelen dat ik het initiatief genomen heb via Inter-

net een overzicht te verspreiden van onder meer opdracht, samenstelling, procedure en het contactadres van de verschillende instanties opgericht bij de gecoördineerde mediadecreten.

Het betreft volgende instanties : Vlaams Commissariaat voor de Media, Vlaamse Mediaraad, Vlaamse Geschillenraad voor Radio en Televisie, Vlaamse Kijk- en Luisterraad.

Deze informatie zou tegen september beschikbaar zijn.

5. Ik merk nog op dat, net zoals de Geschillenraad, ook de Vlaamse Kijk- en Luisterraad rechtstreeks ressorteert onder het Vlaams Parlement, dat de leden van laatstgenoemde raad nog niet heeft aangewezen.

(Bovenvermelde bijlage ligt ter inzage bij het Algemeen Secretariaat van het Vlaams Parlement, dienst Schriftelijke Vragen – red.)

Vraag nr. 137
van 25 mei 2000
van de heer JOHAN DE ROO

Gewestplanwijziging Gentse en Kanaalzone – Stand van zaken

Het ontwerp-gewestplan Gentse en Kanaalzone werd op 8 juni 1999 door de vorige Vlaamse regering vastgesteld.

In een paragraaf met betrekking tot de KMO-zone langs de N49 in Assenede werd opgenomen dat "de buiten werking gestelde BPA nr. 8 dient te worden rechtgezet en vernoemde BPA dient te worden opgenomen en goedgekeurd" (BPA : bijzonder plan van aanleg).

1. Zijn er reeds een begin- en einddatum voor het openbaar onderzoek voor deze nieuwe gewestplanwijziging vastgelegd ? Zo ja, welke ?

Zo neen, binnen welke termijn wordt deze datum vastgelegd ?

2. Is de minister op de hoogte van de schade die sommige bedrijven in deze zone oplopen als gevolg van de oplopende vertragingen ?

Antwoord

1. Het openbaar onderzoek voor de gewestplan-

wijziging Gentse en Kanaalzone loopt van 18 april 2000 tot 16 juni 2000.

2. De lopende procedure zal zo snel mogelijk – en zonder vertraging – worden beëindigd opdat de betrokken bedrijven de nodige vergunningen kunnen verkrijgen.

Vraag nr. 138
van 25 mei 2000
van de heer JOHAN DE ROO

Decreet ruimtelijke ordening – Planschade – Stedenbouwkundig ambtenaar

Tijdens het debat over het nieuwe decreet inzake ruimtelijke ordening stelde ik de minister twee concrete vragen. Ik mocht daarop evenwel geen concreet antwoord ontvangen.

Voor de context verwijs ik naar het betrokken debat en mijn interventies terzake (*Handelingen Plenaire Vergadering nr. 54 van 25 april 2000, algemene bespreking, blz. 19 – red.*).

Kan de minister mij alsnog antwoord verschaffen ?

1. Artikel 84 en 87 van het nieuwe decreet op de ruimtelijke ordening voorzien in een regeling voor planschade en planbaten op basis van ruimtelijke uitvoeringsplannen.

Wanneer een gemeente die nog niet over een structuurplan beschikt na het in werking treden van het nieuwe decreet een bijzonder plan van aanleg (BPA) vaststelt, rijst de vraag : zijn op dit BPA de artikelen 84 en 87 van toepassing ?

Zo neen, welke regeling is dan van toepassing ?

2. Kan de stedenbouwkundig ambtenaar met ervaring in de overgangsfase zijn functie blijven vervullen, ook al voldoet hij eventueel niet aan de nieuwe formele voorwaarden ?

Antwoord

1. Artikel 196, § 4 van het decreet van 18 mei 1999 houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening bepaalt dat de artikelen 35 en 36 van het coördinatiedecreet van toepassing zijn op de plannen van aanleg, waaronder ook een BPA. De artikelen 135 en 136 van het coördinatiedecreet worden niet opgeheven door het decreet

van 18 mei 1999. Artikel 84 en 87 zijn enkel van toepassing op ruimtelijke uitvoeringsplannen.

- De voorwaarden waaraan de stedenbouwkundig ambtenaar op de drie niveaus moet voldoen, zijn vastgesteld in het besluit van de Vlaamse regering van 19 mei 2000. Daarin werd in een overgangsbepaling voorzien voor ambtenaren met ervaring, waarbij zelfs rekening wordt gehouden met de grootte van de gemeente wat de gemeentelijke stedenbouwkundig ambtenaar betreft.

Wat de gewestelijke ambtenaren betreft, blijft naast de stedenbouwkundig ambtenaar, de planologisch ambtenaar en de stedenbouwkundig inspecteur, bovendien ook de functie van gemachtigd ambtenaar (voor de toepassing van het coördinatiedecreet) bestaan in de overgangperiode.

Vraag nr. 139
van 31 mei 2000
van mevrouw MARIJKE DILLEN

Streekcharter Gent – Hefboomprojecten

De Vlaamse regering heeft het streekcharter voor het gewest Gent goedgekeurd, dat een aantal strategische hefboomprojecten bevat waaraan de Vlaamse regering haar moreel engagement verleent.

- Wat is de inhoud van het begrip "moreel engagement" ?
- Welke financiële gevolgen zijn hieraan verbonden ?
- Op welke wijze zal de Vlaamse regering helpen aan de uitbouw van de acht verschillende hefboomen ?

Antwoord

1. Inleiding

De Vlaamse regering heeft op 17 maart haar goedkeuring verleend aan het streekcharter voor Gent.

Het streekcharter bestaat uit een visie en acht hefboomprojecten, waaronder de uitbouw van een kenniszone, de verbetering van de ontsluiting van de haven, het versterken van commercialiserings-

kanalen voor de sierteeltsector, het ondersteunen van een cluster distributie en logistiek, het creëren van een brede overlegstructuur toerisme en recreatie, acties omtrent een subregionaal en lokaal tewerkstellingsbeleid, de structurele ondersteuning van de sociale economie, en projecten in verband met de aansluiting van vorming en bedrijfsleven.

2. Inhoud van het moreel engagement

Het bestaande "vernieuwd regionaal-economisch beleid" zal worden hervormd. Momenteel ligt hierover een basistekst ter tafel onder de naam STEM (Streekkeigen Management). Een interkabinettenwerkgroep buigt zich hierover. Het is de bedoeling de besprekingen hieromtrent deze zomer af te ronden, zodat de bijsturingen in september kunnen worden geïmplementeerd.

De bijsturingen aan het vernieuwd regionaal-economisch beleid die in het STEM worden nagestreefd, hebben te maken met een aantal knelpunten die ten aanzien van het bestaande streekplatformbeleid werden vastgesteld, zoals onder meer de betrokkenheid van de gemeenten, de finaliteit van het streekcharter en het moreel engagement, de rol van de streekmanager na het afsluiten van het streekcharter, ...

Een en ander heeft uiteraard consequenties voor het instrument "streekcharter". De Vlaamse regering heeft namelijk de intentie het moreel engagement concreter te gaan invullen voor elke strategische hefboom, eventueel per beleidsdomein op de meest gereede manier. Ook dit maakt deel uit van de bijsturingen die ten aanzien van het vernieuwd regionaal-economisch beleid zullen worden doorgevoerd. Dit hervormingsproces is echter nog niet afgerond.

Intussen acht de Vlaamse regering het niet opportuun nog nieuwe streekcharters op de tot nu toe gangbare wijze te benaderen. Dit zou immers betekenen dat een streekcharter wordt afgesloten :

- met een streekplatform waarvan de samenstelling nog wijzigingen zou kunnen ondergaan ;
- terwijl de betrokkenheid van de gemeentebesturen en het provinciebestuur niet steeds gewaarborgd is ;
- waarbij het moreel engagement nog niet kon worden ingevuld overeenkomstig de intenties van de Vlaamse regering.

Vandaar dat de Vlaamse regering ten aanzien van de inmiddels voorgelegde streekcharters enkel de visie wou onderschrijven, en, op niveau van de Vlaamse regering, enkel kennis kon nemen van de strategische hefboomprojecten.

Per strategisch project onderzoekt de administratie nu in hoeverre en op welke manier het project concreet kan worden ondersteund en in welke vorm dit door de betrokken ministers kan worden gehonoreerd. De specifieke hefboomprojecten zullen dus door de streekmanagers moeten worden aangekaart bij de functioneel bevoegde administraties en ministers.

Dit laatste geldt dan zowel voor de nieuwe streekcharters, als voor de reeds vroeger goedgekeurde streekcharters. Mede door de volharding van de streekplatformen zelf krijgen echter hoe langer hoe meer strategische hefbomen vorm, dit zowel in de vorm van echte projecten die door de Vlaamse overheid worden ondersteund, als van beleidsvoorbereidende initiatieven waarbij de verschillende administraties en openbare instellingen de aanzetten die in de streekcharters worden aangereikt, trachten te honoreren.

3. Financiële gevolgen en de wijze waarop de Vlaamse regering zal helpen aan de uitbouw van de acht verschillende hefbomen

Om het momentum binnen voluntaristische netwerken zoals de streekplatformen te behouden, is het uitvoeren van strategische projecten conditio sine qua non. De toegevoegde waarde en de synergie van de samenwerking binnen dergelijke beleidsnetwerken komen het sterkst tot uiting bij vernieuwende en meer complexe projecten, waar de knowhow en inbreng van meerdere partners uit meerdere niveaus onontbeerlijk zijn, maar op vrijwillig engagement berusten. Anderzijds wordt in de huidige subregionale taakafbakening duidelijk gesteld dat de streekplatformen niet het geëigende forum zijn om de strategische projecten van a tot z uit te voeren.

Het goedkeuren van een streekcharter houdt geen automatische financiering in van de hefboomprojecten, maar wel een engagement om het project te begeleiden en waar mogelijk materieel en immaterieel te ondersteunen. Een belangrijk element daarbij is het responsabiliseren van de "levende krachten" in de streken. Cofinanciering vanuit de Vlaamse overheid kan naar de toekomst slechts worden aangehouden wanneer er een duidelijk engagement komt vanwege de betrokken subregio. Concreet betekent dit dat er partnerschappen wor-

den uitgewerkt, waarbij ook de krachten uit het gebied zelf reële verantwoordelijkheid opnemen. Wanneer een strategisch hefboomproject echt levensvatbaar blijkt te zijn, dan zullen er ook middelen kunnen worden gemobiliseerd binnen de streek – hetzij via een grotere betrokkenheid van de lokale en provinciale besturen, hetzij via publiek-private samenwerking. In die gevallen is een daadwerkelijke ondersteuning vanuit het Vlaamse niveau wenselijk.

Naar de toekomstige invulling van het streekeigen management wordt een tweesporenbeleid voorbereid, namelijk enerzijds een regulier spoor en anderzijds een innovatief spoor. Dit dubbele spoor maakt deel uit van de STEM-nota. Ik kan niettemin al wijzen op het bestaan van een budget van 27 miljoen frank voor het ondersteunen van hefboomkredieten van afgesloten streekcharters.

Ten slotte kan ook melding worden gemaakt van een belangrijk communicatie-initiatief dat in ontwikkeling is en dat gericht is op de ondersteuning van het subregionaal-economisch beleid, met name SEIN. SEIN staat zowel voor "Streekeigen Informatienetwerk" als "Subregionaal Economisch Informatienetwerk". SEIN ondersteunt zowel de informatie-uitwisseling binnen een streek en tussen streekplatformen onderling (streekeigen informatienetwerk), maar het ondersteunt ook de Vlaamse administraties en Vlaamse openbare instellingen om de individuele streekprojecten actief op te volgen en waar mogelijk te ondersteunen (subregionaal economisch informatienetwerk).

Vraag nr. 140 van 31 mei 2000 van de heer LUK VAN NIEUWENHUYSEN

Kabelaanbod Coditel – Kanaal Z (2)

Eerder ondervroeg ik de minister al over het niet doorseinen door Coditel van de uitzendingen van Kanaal Z in de faciliteitengemeenten Wemmel en Drogenbos. Intussen werd dit verholpen. Evenwel met uitzondering van de beursrubriek.

De reden is dat Coditel slechts 25 minuten zendtijd per uitzending op het infokanaal ter beschikking stelt.

Kan de kabelmaatschappij beperkingen opleggen aan zenders met een must carry-statuu t ?

Zo neen, welke initiatieven zijn er genomen om dit te verhelpen ?

Antwoord

1. Artikel 112, § 1 van de decreten betreffende de radio-omroep en de televisie, gecoördineerd op 25 januari 1995, bepaalt dat de kabelmaatschappijen de omroepprogramma's van de omroepen die onder de must carry-regel vallen, gelijktijdig en in hun geheel moeten doorgeven.

De reglementering is klaar en duidelijk en laat mijns inziens weinig of geen interpretatie toe.

2. Het toezicht op de naleving van de sanctiëring van de inbreuken op de bepalingen van de gecoördineerde decreten van 25 januari 1995 ressorteren onder de bevoegdheid van het Vlaams Commissariaat voor de Media.
3. Klachten met betrekking tot inbreuken op de gecoördineerde decreten worden per aangetekend schrijven gericht aan de voorzitter van het Vlaams Commissariaat voor de Media, p/a Koningsstraat 138, 1000 Brussel.

Vraag nr. 141
van 6 juni 2000
van de heer JACKY MAES

POP-campus Poperinge – Huisvestingsbehoeften

Er bestaan plannen om in aansluiting met Flanders Language Valley (FLV) een residentiële campus op te richten in Poperinge. De voorlopige naam van dit project is POP-campus. Het project wil een onderzoekscentrum voor spraak- en taaltechnologie en artificiële intelligentie opzetten. Hiermee wil men nieuwe opleidingsmogelijkheden scheppen, hooggeschoolde werknemers aantrekken en vormen, alsook samenwerken met diverse universiteiten. Het moet uiteindelijk een wereldcentrum worden voor spraak- en taaltechnologie en artificiële intelligentie.

In het voorstel spreekt men van een eventuele behoefte van 800 nieuwe woningen in Poperinge. Zo zou men onder meer willen kiezen voor een bepaald type huisvesting, namelijk Amerikaanse condominiums. Dit is nodig om professoren, assistenten en studenten residentieel en/of tijdelijk te laten verblijven op de campus. Daarnaast heeft men nood aan 800 extra verblijven via bestaande infrastructuur in Ieper of Poperinge.

Het gemeentelijk ruimtelijk structuurplan van Poperinge houdt echter maar rekening met een extra behoefte tot 2007 van 510 woningen. Het Poperings

stadsbestuur wenst de zone aan de Diepemeers niet aan te snijden voor 2007.

1. Houdt de Vlaamse regering, in het licht van het Ruimtelijk Structuurplan Vlaanderen (RSV), rekening met de behoefte aan een extra taakstelling op het vlak van huisvesting bij realisatie van de POP-campus ?
2. Hoe groot zal deze taakstelling zijn ?

Antwoord

Flanders Language Valley zal ongetwijfeld nieuwe impulsen geven aan de streek rond Ieper en Poperinge. Dit kan zich vertalen in een extra behoefte aan bijkomende woongelegenheden aldaar. Het spreekt evenwel voor zich dat een dergelijke extra behoefte zal moeten worden ingepast binnen de taakstelling ten aanzien van wonen in de stedelijke gebieden. Deze zal worden uitgewerkt in het kader van het provinciaal ruimtelijk structuurplan en de afbakening van de stedelijke gebieden Ieper en Poperinge door de provincie, in samenspraak met de gemeenten. Deze taakstelling zal worden gedifferentieerd om aan de behoefte van de verschillende bevolkingsgroepen te kunnen voldoen.

Binnen het Ruimtelijk Structuurplan Vlaanderen wordt er zeer veel aandacht geschonken aan de woningdifferentiatie en de kwaliteit van de woonomgeving. In die zin is de taakstelling voor huisvesting in het stedelijk gebied niet uitsluitend een kwantitatieve taakstelling. De gemeente heeft een belangrijke opdracht om hieraan in het gemeentelijk ruimtelijk structuurplan voldoende aandacht te schenken.

Aangezien Ieper en Poperinge binnen het Ruimtelijk Structuurplan Vlaanderen geselecteerd zijn als kleinstedelijke gebieden, komt het niet de Vlaamse overheid toe hier taakstellingen vast te leggen ; dit is een bevoegdheid van de provincie West-Vlaanderen.

Het is de bevoegdheid van de gemeente om binnen de opties van het provinciaal ruimtelijk structuurplan West-Vlaanderen en de doelstellingen van het Ruimtelijk Structuurplan Vlaanderen met betrekking tot de verdeling van bijkomende woningen over de stedelijke gebieden en het buitengebied, ruimtelijk verantwoorde locaties voor nieuwe woningen aan te geven, en dit binnen de visie die de gemeente uitwerkt in haar gemeentelijk ruimtelijk structuurplan.

In eerste instantie slaat het door de Vlaamse volksvertegenwoordiger aangehaalde cijfer van 510 bijkomende woningen tot 2007 op de lokale behoefte; het houdt geen rekening met de stedelijke taakstellingen die daar bovenop kunnen worden vastgelegd door de provincie voor het voeren van een stedelijk aanbodbeleid. Het is de provincie die de afweging maakt in hoeverre een behoefte die zou resulteren uit de uitbouw van FLV, dient te worden gerealiseerd in Poperinge dan wel in Ieper of elders in de streek.

In afwachting van de definitieve opties hieromtrent in een goedgekeurd provinciaal ruimtelijk structuurplan, is de optie van de gemeente om thans geen bijkomende woonuitbreidingsgebieden vrij te geven voor woningbouw dan ook te verantwoorden.

Vraag nr. 143
van 9 juni 2000
van de heer JOHAN DE ROO

Bouwdossiers DIGO – Wachtlijst

In een recentelijk verschenen krantenartikel stond vermeld dat de Dienst voor Infrastructuurwerken van het Gesubsidieerd Onderwijs (DIGO) in 1999 een wachtlijst afsloot van 719 bouwdossiers.

Scholen moeten nu rekening houden met een wachttijd van meer dan vier jaar alvorens hun aanvraag kan worden goedgekeurd.

1. Wat zijn de oorzaken van deze achterstand ?
2. Hoe wordt deze achterstand weggewerkt ?
3. Welke aanvraagdossiers van welk jaar zijn nu in behandeling ?

Antwoord

Uit contact vanwege mijn administratie met de Dienst voor Infrastructuurwerken van het Gesubsidieerd Onderwijs is gebleken dat de achterstand inzake bouwdossiers geenszins het gevolg is van een eventuele laattijdige behandeling van de desbetreffende bouwaanvragen door de administratie Ruimtelijke Ordening, Huisvesting en Monumenten en Landschappen (Arohm).

Ik veroorloof mij dan ook de Vlaamse volksvertegenwoordiger te verwijzen naar mijn collega bevoegd voor Onderwijs.

Vraag nr. 145
van 9 juni 2000
van de heer GILBERT VAN BAELEN

Decreet ruimtelijke ordening – Zonevremde woningen

In uitvoering van het nieuwe decreet over de ruimtelijke ordening rijzen enkele praktische problemen op het terrein.

Een voorbeeld hiervan betreft de uitvoering van artikel 145, meer bepaald de regeling inzake de door overmacht vernielde zonevremde constructies.

In het bewuste artikel is sprake van een schadevergoeding ten belope van 20 % van de verzekerde waarde indien het zonevremde gebouw wordt vernield door overmacht en aan een drietal voorwaarden is voldaan.

Intussen rijst het probleem dat de verzekeringsmaatschappijen in dergelijke gevallen de verzekerde waarde niet afstemmen op de reële waarde van het betrokken goed. Zo wordt de volle waarde van de grond niet mee verzekerd, omdat het niet gaat om bouwgrond, maar om grond die minder waard is.

Dit in sommige gevallen echter in weerwil van het feit dat de grond in kwestie bij aankoop door de eigenaars – planologisch gezien – wel nog bouwgrond was, en dus financieel werd gewogen en betaald.

1. Hoever staat de minister met de uitvoering van artikel 145 van het decreet van 18 mei 1999, meer bepaald m.b.t. het bepalen van de voorwaarden voor de schadevergoeding zoals bepaald in artikel 145, eerste lid ?
2. In hoeverre wordt via de uitvoeringsbesluiten de geschetste problematiek verholpen ?

Antwoord

Het Vlaams Parlement heeft onlangs artikel 145 van het decreet van 18 mei 1999 houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening gewijzigd. Dit gebeurde bij decreet van 26 april 2000.

De Vlaamse regering heeft dit ontwerpdecreet aan het Vlaams Parlement voorgelegd, juist om aan een aantal terechte opmerkingen, zoals deze door de

Vlaamse volksvertegenwoordiger vermeld, over de vroegere versie van het artikel 145 te verhelpen.

Zo biedt het gewijzigde artikel 145 de mogelijkheid om in een aantal gevallen een stedenbouwkundige vergunning te verlenen om de door overmacht getroffen woning opnieuw op te bouwen.

De financiële vergoeding ten belope van 20 % van de verzekerde waarde moet dus slechts worden toegepast in de andere gevallen.

Het uitvoeringsbesluit terzake is nog niet opge maakt. Dit betekent niet dat financiële vergoedingen nog niet mogelijk zouden zijn. Het uitvoeringsbesluit is volgens het decreet immers niet verplicht. Het decreet is mijns inziens trouwens reeds vrij gedetailleerd.

In een eventueel uitvoeringsbesluit kan uiteraard niet buiten het door het decreet aangegeven kader worden getreden.

B. Vragen waarop werd geantwoord na het verstrijken van de reglementaire termijn

PATRICK DEWAEL

MINISTER-PRESIDENT
VAN DE VLAAMSE REGERING,
VLAAMS MINISTER VAN FINANCIËN,
BEGROTING, BUITENLANDS BELEID
EN EUROPESE AANGELEGENHEDEN

Vraag nr. 67
van 18 april 2000
van de heer PAUL VAN GREMBERGEN

Federale fiscale hervormingsplannen – Betrokkenheid

Zoals bekend, is de federale regering zinnens de personen- en vennootschapsbelasting te hervormen. Daartoe zou de heer Reynders, minister van Financiën, een oriëntatienota voorleggen in het na-jaar.

Het hoeft geen betoog dat de inkomstenbelasting een fiscaal instrument is dat ook de totstandkoming van een kwaliteitsvol Vlaams beleid kan schragen. Ik denk hierbij in eerste instantie, maar niet uitsluitend, aan de allocatieve functie die deze belastingsoort vervult. De intrestaftrek voor hypothecaire leningen, het bouwsparen, de aftrek

woon-werkverkeer, de investeringsaftrek (met ecologische correcties), de aftrekbare bestedingen m.b.t. de giften aan culturele instellingen, aan beschutte werkplaatsen, aan instellingen die zich bezighouden met het natuurbehoud of die de zorg voor monumenten en landschappen tot doel hebben, aan de universiteiten, ... : het zijn concrete voorbeelden die aantonen dat dit fiscaal beleidsinstrument een determinerende invloed uitoefent op de beleidsrealisatie in Vlaanderen.

Ook het belastingniveau is van essentieel belang. Het geeft immers het budgettaire kader weer waarbinnen de overheidsbijdrage in de totstandkoming van maatschappelijke welvaart en welzijn zich kan uitdrukken.

Ik weet dat de minister-president deze inzichten deelt met mij. Mijn vragen peilen hier dan ook niet naar. De interesse gaat vandaag wel uit naar de concrete bijdrage en/of betrokkenheid van de Vlaamse regering bij de totstandkoming van de federale oriëntatienota betreffende de hervorming van de inkomstenbelasting. Volgende vragen kunnen daarbij tot leidraad dienen.

1. Werd de Vlaamse regering betrokken door de federale regering bij de totstandkoming van de federale oriëntatienota en/of de fiscale hervorming? Zal dit eventueel nog gebeuren in de nabije toekomst?

2. Zo ja :

hoe werd/wordt deze betrokkenheid concreet gestalte gegeven? Welke vergaderingen vonden plaats? Wie vertegenwoordigt de Vlaamse regering;

welke inzichten werden door de (vertegenwoordigers van de) Vlaamse regering ingebracht?

3. Zo neen :

waarom werd/wordt de Vlaamse regering niet betrokken bij de voorbereiding van deze essentiële hervorming;

heeft de Vlaamse regering dan op eigen initiatief een bijdrage geleverd aan de totstandkoming of overweegt ze dit nog te doen?

4. Hoe koppelt de minister-president deze hervorming aan het streven naar fiscale autonomie, een prioritair beleidsdoel van de Vlaamse regering?

Antwoord

Op dit ogenblik zijn er geen officiële contacten met de federale overheid m.b.t. de totstandkoming van de federale oriëntatienota en/of de fiscale hervorming. Er vindt evenwel informeel overleg plaats waarbij van gedachten wordt gewisseld over het vooropgestelde fiscaal en financieel budgettair beleid van België.

Indien de beoogde hervorming zou raken aan de fiscale bevoegdheden van de gewesten, dan dient er formeel overleg te worden gepleegd in het kader van de Interministeriële Conferentie van Financiën en Begroting.

Het is onmiskenbaar dat in de huidige wetgeving de bevoegdheden inzake fiscaliteit voornamelijk op het vlak van de federale overheid liggen. Daardoor ontbreekt het Vlaanderen aan een aantal instrumenten die het mogelijk maken om via de fiscaliteit sturend op te treden.

Het is juist de bedoeling van de Vlaamse regering om in het kader van de Costa (*Conferentie voor de Staatshervorming – red.*) te komen tot een grotere fiscale autonomie en tot homogenere bevoegdheidspakketten.

In afwachting van de realisatie daarvan zijn de mogelijkheden van de Vlaamse regering beperkt.

Vraag nr. 77
van 11 mei 2000
van de heer DIDIER RAMOUDT

Autoradiotaks – Opmerkingen Vlaamse Ombudsdienst

In het jaarverslag van de Vlaamse Ombudsdienst staat te lezen (*Vlaamse Ombudsdienst, Jaarverslag 1999, blz. 77 – red.*) :

"Vele burgers gaan er [...] van uit dat een schrapping van de nummerplaat bij de Federale Dienst voor Inschrijvingen van de Voertuigen (DIV) automatisch tot schrapping van de luistertaks leidt. Dat is echter niet het geval. De schrapping in het DIV-register heeft momenteel geen enkel gevolg voor de heffing van een luistertaks. Alhoewel de gegevens van de DIV blijkbaar ter beschikking staan van de Belastingdienst voor Vlaanderen (in de service level agreement met CIPAL verleent de Vlaamse Gemeenschap toestemming aan CIPAL tot het gebruik van de bestanden van DIV), worden ze niet gebruikt voor het bijwerken van het belastingkohier. Zolang er geen wettige opzegging is blijft de heffing dus lopen."

Mutatis mutandis geldt het bovenstaande ook voor televisie en de relatie tussen de kabelmaatschappijen en de Belastingdienst voor Vlaanderen.

1. Hoe komt het dat in deze materie geen tweérichtingsverkeer geldt ? Waarom worden de gegevens die bij de DIV binnenkomen niet doorgegeven naar de Belastingdienst voor Vlaanderen ?
2. Is eraan gedacht om, in het kader van de administratieve vereenvoudiging en naast de andere voorstellen die door de minister-president worden voorbereid, ook hieromtrent voorstellen te formuleren ?
3. Welk gevolg wordt gegeven aan de aanbeveling van de Vlaamse Ombudsdienst dat de Belastingdienst voor Vlaanderen in dergelijke gevallen de betrokkenen dient te informeren over de juiste opzegregeling (*Aanbevelingen : ibid., blz. 92-93 en blz. 170-17 – red.*).

Antwoord

1. De opzegging van een toestel wordt geregeld bij artikel 15 van de wet van 13 juli 1987 inzake kijk- en luistergeld. Dit artikel stipuleert : "al wie geen houder meer is van één of meer autoradiotoestellen of van een televisietoestel moet dit schriftelijk mededelen aan de Dienst Kijk- en Luistergeld vóór de in artikel 7 bepaalde uiterste betaaldatum, met opgave van de bestemming die aan de toestellen werd gegeven en eventueel van de naam of de benaming en het adres van de nieuwe houder. Indien deze verplichting niet wordt nageleefd, moet het kijk- en luistergeld voor de volgende periode worden gekweten".

Artikel 7 van voornoemde wet stipuleert dat het kijk- en luistergeld verschuldigd is voor periodes van twaalf achtereenvolgende maanden, afhankelijk van de beginletter van de naam of benaming van de houder. Voor houders van wie de naam begint met een letter van A tot en met J begint deze jaarlijkse periode op 1 april, werd de uiterste betaaldatum vastgesteld op 31 mei en eindigt deze jaarlijkse periode op 31 maart van het volgende jaar ; voor de houders van wie de naam begint met een letter van K tot en met Z begint deze jaarlijkse periode op 1 oktober, werd de uiterste betaaldatum vastgesteld op 30 november en eindigt deze periode op 30 september van het volgende jaar.

De Vlaamse volksvertegenwoordiger veronderstelt ten onrechte dat de Belastingdienst voor

Vlaanderen – Kijk- en Luistergeld een ingekohierd luistergeld kan annuleren op basis van gegevens van de DIV. Deze procedure is niet opgenomen in de vigerende wetgeving inzake kijk- en luistergeld. Voor de Belastingdienst voor Vlaanderen – Kijk- en Luistergeld zijn deze gegevens bijgevolg louter informatief. Bovendien impliceert de schrapping van een bepaalde nummerplaat niet noodzakelijk dat men geen houder meer is van een autoradiotoestel (bv. bij vervanging wagen of aanvraag nieuwe nummerplaat). Ook zou bij het automatisch schrappen van autoradiotoestellen op basis van bij de DIV geschrapte nummerplaten niet worden voldaan aan de wettelijke vereiste dat, bij opzegging van een toestel, de bestemming ervan moet worden meegedeeld.

De Belastingdienst voor Vlaanderen – Kijk- en Luistergeld gebruikt de gegevens van de DIV voor het maandelijks aanschrijven van personen die een nieuwe nummerplaat hebben verkregen om hen met de brief VLN1309 te wijzen op hun wettelijke verplichtingen inzake luistergeld als zij houder zijn van een autoradiotoestel. De bevoegde dienst is zelfs niet verplicht potentiële houders van een autoradiotoestel aan te schrijven. Immers, artikel 2 van de wet van 13 juli 1987 stipuleert dat het verschuldigde luistergeld onmiddellijk en spontaan moet worden gekweten.

De Belastingdienst voor Vlaanderen – Kijk- en Luistergeld is anderzijds wel verplicht om de nieuwe kabelabonnees aan te schrijven en hen uit te nodigen hun situatie inzake het al dan niet houden van een televisietoestel mee te delen, wat dan ook maandelijks gebeurt met de brief VLN1311. Deze verplichting vindt haar oorsprong in artikel 10 § 4 van de wet van 13 juli 1987 inzake kijk- en luistergeld.

2. Onmiddellijk na de start van de nieuwe regering werd onder impuls van mijn kabinet en van de bevoegde administratie binnen de Vlaamse Gemeenschap een vroegere werkgroep opnieuw geactiveerd. De bedoeling van deze werkgroep is eerst binnen de drie bevoegde gemeenschappen tot een consensus m.b.t. de te wijzigen artikels te komen, waarna de werkgroep met een vertegenwoordiger van de federaal bevoegde minister zou worden uitgebreid. De materie is namelijk een federale aangelegenheid, waarbij dus een wijziging via het federale parlement moet worden goedgekeurd mits uiteraard de goedkeuring ervan door de drie parlementen van de gemeenschappen.

De werkgroep heeft reeds een aantal besprekingen achter de rug, waarbij reeds diverse voorstellen voor een klantvriendelijker karakter van de wet werden besproken.

3. De te vervullen formaliteiten qua opzegging van een toestel staan duidelijk vermeld op de keerzijde van de aanslagbiljetten, zodat onwetendheid niet kan worden ingeroepen. Ook wordt de houder hierover geïnformeerd via de folder van de Belastingdienst voor Vlaanderen – Kijk- en Luistergeld en ook via de website op Internet. Ook tijdens mediacampagnes, die geregeld worden georganiseerd, komt dit item aan bod.

Teneinde evenwel deze personen te informeren aan wie bovenstaande elementen voorbijgaan, wordt momenteel onderzocht of er een automatisch systeem kan worden opgezet waarbij de schrappingen van nummerplaten worden uitgefilterd uit de gegevens van de DIV. Aan de hand van dit gegeven zou na een aantal weken, voor de belastingplichtigen die nog geen actie ondernamen m.b.t. de autoradiolicentie, worden gewezen op de wettelijke onderrichtingen terzake. Met het onderzoek naar de haalbaarheid van deze wijziging was de administratie trouwens reeds bezig vooraleer de Ombudsdienst een aanbeveling daaromtrent formuleerde.

**Vraag nr. 81
van 18 mei 2000
van de heer CARL DECALUWE**

Vlaamse openbare instellingen – Reclame en sponsoring

In Wallonië ziet men vaak dat bijvoorbeeld de TEC (Transport en Commun) sportmanifestaties financieel ondersteunt en zelfs ook Waalse basketbalploegen structureel sponsort. Ook De Lijn (kustram) doet dit met de basketbalploeg van Oostende, terwijl dit ook vaak te zien is bij allerhande sport- en cultuurmanifestaties.

1. Kan de minister een overzicht geven van de Vlaamse openbare instellingen en diensten die onder zijn/haar bevoegdheid vallen, die structurele ondersteuning (minimaal 1 seizoen) geven, met opgave van de manifestaties en de bedragen, en dit voor de jaren 1996, 1997, 1998, 1999 en 2000 ?
2. Welke criteria worden gehanteerd bij de beslissing om al dan niet tot sponsoring over te gaan ?

3. In welke mate is de minister hierbij betrokken ? 1998
4. Werden terzake reeds opmerkingen geformuleerd in de voorbije jaren door de bevoegde commissarissen bij de respectieve raden van bestuur ?
- N.B. Deze vraag werd gesteld aan alle ministers.
- Gecoördineerd antwoord**
- Vlaams minister van Mobiliteit, Openbare Werken en Energie**
- Departement LIN*
- Door het departement LIN (Leefmilieu en Infrastructuur) werd geen structurele ondersteuning gegeven. De vragen 2 tot en met 4 zijn niet van toepassing.
- De Lijn*
1. De Lijn voert een duidelijk en beperkt sponsoringbeleid. In principe wordt er financieel bijna niet gesponsord. Wel sluit haar dochterbedrijf NV Streep ruilakkoorden door het verhuuren van mediaruimte op bus en tram. De begunstigde betaalt in principe geheel of gedeeltelijk de productie-, kleef- en takskosten.
- 1996
- BOIC : De Lijn was structurele mediasponsor van het Belgisch Olympisch en Interfederaal Comité door middel van mediaruimte op bus en tram.
  - Kredietbank : ruilakkoord in kader van de eindejaarscampagne van De Lijn.
  - FTI-Technoland : De Lijn is structureel sponsor.
- 1997
- Portival '97 : ondersteuning van de opendeurdagen van de haven van Antwerpen via mediaruil.
  - Megafestatie : jongerenhappening in Flanders Expo door middel van mediaruil.
- 1998
- Van Memling tot Pourbus : mediaruil in kader van tentoonstelling in Brugge.
  - Portival '98 : zie boven ('97).
  - Megafestatie '98 : zie boven ('97).
  - Mediaplanet : beurs rond nieuwe media.
  - BOIC : de Olympische familie mediaruil.
- 1999
- Technoland '99 : (FT) : mediaruil.
  - Portival : zie '97.
  - Megafestatie : zie '97.
  - Keizer Karel 1500-2000 : mediaruil, ook in het jaar 2000.
- 2000
- Technopolis : structurele mediasponsor via mediaruil.
  - Keizer Karel 1500-2000 : zie '99.
- Voor een exacte berekening van al deze contracten zou het aantal km² mediaruimte dienen te worden nagegaan dat ter beschikking werd gesteld.
2. De contracten worden afgesloten tussen De Lijn, de NV Streep en de begunstigde, waarbij commerciële contracten steeds voorgaan op sponsoringscontracten. In principe betaalt de begunstigde alle kosten van kleven, productie en taksen.
- De Lijn tracht enkele grote projecten te ondersteunen, zoals Portival, Technopolis, Keizer Karel. Daarnaast, en in zoverre er ruimte is, worden ook kleinere projecten ondersteund, bijvoorbeeld Megafestatie, kunsttentoonstellingen, enzovoort.
- Van groot belang is de return die De Lijn ontvangt voor deze sponsoring : maximale visibili-

teit, logovermelding, productondersteuning, enzovoort.

3. De minister is hier niet bij betrokken.
4. Het antwoord op deze vraag is ontkennend.

MBZ

De Maatschappij van de Brugse Zeevaartinrichtingen NV doet in principe niet aan structurele sponsoring van sportieve en culturele manifestaties of organisaties. Dit geldt voor de jaren 1996 tot en met 2000.

Occasioneel doet de MBZ aan sponsoring van manifestaties in binnen- en buitenland, zoals congressen, beurzen en promotiecampagnes, doch enkel indien er een duidelijke commerciële return te verwachten is.

NV Zeekanaal

Door de NV Zeekanaal en Watergebonden Grondbeheer Vlaanderen wordt geen structurele ondersteuning gegeven. De vragen 2 tot en met 4 zijn niet van toepassing.

Dienst voor de Scheepvaart

De Dienst voor de Scheepvaart heeft in de jaren 1996 tot en met 2000 in geen enkele vorm structurele sponsoring gegeven aan een sportclub of aan een sportmanifestatie.

De vragen 2 tot en met 4 zijn niet van toepassing.

Vlaams minister van Welzijn, Gezondheid en Gelijke Kansen

Kind en Gezin heeft de voorbije jaren een aantal organisaties financieel ondersteund in ruil voor tegenprestaties (bijvoorbeeld logovermelding). Deze sponsoringsactiviteiten kunnen niet worden vergeleken met de financiële ondersteuning van sport- of cultuurmanifestaties, waarnaar de Vlaamse volksvertegenwoordiger in zijn vraag verwijst, in die zin dat de activiteiten steeds een rechtstreeks inhoudelijk verband vertonen met de opdracht van Kind en Gezin : het welzijn en het respect voor de rechten van het kind.

1. Kind en Gezin ondersteunde in de periode van 1996-2000 volgende activiteiten financieel.

februari 1997

In het kinderrechtenproject "jeugd en vrede", een reizende tentoonstelling over kinderrechten, nam Kind en Gezin het peterschap aan. Een budget van 100.000 frank werd vrijgemaakt voor steun aan dit project. In ruil daarvoor kreeg Kind en Gezin logovermelding en de levering van een beperkte hoeveelheid materiaal.

Er was geen opmerking van de regeringscommissaris.

oktober 1998

Kind en Gezin kent 500.000 frank toe aan het Kinderrechtenfestival als bijdrage in de algemene onkosten. In ruil hiervoor kreeg Kind en Gezin een standplaats op het festival en vermelding als hoofdpartner op het promotiemateriaal.

Opmerking van de regeringscommissaris : er wordt overleg gevraagd met het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap in verband met dit en gelijkaardige initiatieven. Gezien de komende aanstelling van een kinderrechtencommissaris en gezien de activiteiten van het ministerie voor jongeren, is een gecoördineerd optreden van Kind en Gezin en het ministerie ten zeerste wenselijk.

Ook in mei 1999 werd 500.000 frank toegekend aan het Kinderrechtenfestival onder dezelfde condities.

april 1998

Kind en Gezin biedt financiële ondersteuning aan de "Adoptiedag VAG". VAG, Vereniging voor Adoptiegezinnen, is de enige overkoepelende adoptieorganisatie in Vlaanderen. De door hen georganiseerde adoptiedagen voor adoptieouders en geïnteresseerden trekken een belangrijk publiek. De familiedag is erg succesvol.

Kind en Gezin kende een sponsoring toe van 100.000 frank in ruil voor het plaatsen van een infostand van Kind en Gezin op dit evenement én de vermelding dat de adoptiedag wordt georganiseerd onder auspiciën van Kind en Gezin.

Er was geen opmerking van de regeringscommissaris.

april 1999

De vaccinatiecampagne van het Belgisch Comité voor Unicef werd financieel gesteund voor een bedrag van 500.000 frank in ruil voor logo-vermelding op al het promotionele materiaal.

Op nadrukkelijk verzoek van de regeringscommissaris werd beslist om de subsidie toe te kennen omwille van een operationeel voordeel voor Kind en Gezin. Dit voordeel ligt volgens Kind en Gezin in een versterking van het eigen vaccinatiebeleid. Deze samenwerking biedt een gelegenheid om de communicatie over het vaccinatiebeleid te versterken.

2. De projecten moeten een inhoudelijk verband hebben met de missie van Kind en Gezin en zo mogelijk ook van nut zijn voor de activiteiten van Kind en Gezin. Er moet voldoende visibiliteit worden geboden aan Kind en Gezin. Kind en Gezin moet door de samenwerking een voor haar interessante doelgroep bereiken. Kind en Gezin zal ook nooit commerciële organisaties financieel ondersteunen.
3. Via de regeringscommissaris is de minister te allen tijde geïnformeerd over de beslissingen van de raad van bestuur.

Vlaams minister van Cultuur, Jeugd, Brusselse Aangelegenheden en Ontwikkelingssamenwerking

1. De Vlaamse minister bevoegd voor Cultuur heeft het toezicht over drie Vlaamse openbare instellingen (Vlopera, Vlaams Fonds voor Letteren, NV Reproductiefonds) en over vier diensten met afzonderlijk beheer (DAB) (Landcommanderij Alden Biesen, Kasteel van Gaasbeek, Brakke grond, Koninklijk Museum voor Schone Kunsten).

Deze instellingen en diensten geven geen structurele ondersteuning (in de zin van reclame en sponsoring) aan derden.

Sommige van deze instellingen en diensten gaan wel samenwerkingsverbanden aan met derden, hebben in hun overeenkomst verplichtingen ten aanzien van derden of expliciet de opdracht subsidiëring aan derden te verlenen.

Zo gaat de Vlopera geregeld coproducties aan met andere opera's, verhuurt hij de zaal aan derden of stelt hij, gelet op de overeenkomst met de steden Antwerpen en Gent, de zaal gedurende dertig dagen gratis ter beschikking van

de steden. Het Vlaams Fonds voor Letteren verleent vanuit zijn opdracht subsidies aan literaire manifestaties. Ook de verschillende DAB's gaan overeenkomsten aan met derden met het oog op de realisatie van hun doelstellingen.

2. Is niet aan de orde, gelet op de elementen opgesomd in punt 1.
3. Is niet aan de orde, gelet op de elementen opgesomd in punt 1.
4. Neen.

Vlaams minister van Onderwijs en Vorming

1. De Dienst voor Infrastructuurwerken van het Gesubsidieerd Onderwijs (DIGO) geeft geen structurele ondersteuning voor manifestaties.

De Vlaamse openbare instelling "Het Gemeenschapsonderwijs" ondersteunt geen sportmanifestaties en sponsort geen sportploegen. Deze uitspraak geldt natuurlijk niet voor sportactiviteiten die gebeuren in het kader van de schoolse activiteiten.

De VLOR (Vlaamse Onderwijsraad) heeft nog nooit structurele ondersteuning gegeven aan welke manifestatie dan ook.

2. Gezien het antwoord op vraag 1, is deze vraag zonder voorwerp.
3. Idem.
4. Idem.

Vlaams minister van Werkgelegenheid en Toerisme

1. De VDAB doet niet aan sponsoring met overheidsgeld (dotatie), maar enkel met eigen financiële middelen. Deze blijven daarenboven bijna volledig beperkt tot de middelen vanuit de commerciële activiteiten, meer bepaald vanuit T-Interim.

Zo werd er de voorbije jaren telkens ongeveer 6.000.000 frank uitgetrokken voor sponsoring, en dit voor 85 procent voor sponsoring van overheidsinitiatieven : wiewerplieg Vlaanderen 2002-Eddy Merckx, Open Bedrijvendag, Dag van de Klant, Huis van de Toekomst. Verder bestaat tussen Toerisme Vlaanderen en de wiewerplieg Vlaanderen 2002-Eddy Merckx een promotionele overeenkomst gespreid over drie jaar

(1998-1999-2000), telkens voor een bedrag van 1.000.000 frank per jaar.

2. Wat de VDAB betreft, zijn de criteria die bij de keuze van initiatieven voor sponsoring vooropstaan hoofdzakelijk het feit dat het om een overheidsinitiatief gaat, het sociaal karakter en de naambekendheid.

Voor Toerisme Vlaanderen dienen initiatieven om in aanmerking te komen voor sponsoring, bij te dragen tot het versterken van het imago van Vlaanderen en het populariseren van het toerisme.

3. Mijn ambt is niet rechtstreeks betrokken bij de sponsoringactiviteiten van de VDAB.

Mijn ambt werd geïnformeerd over de promotionele overeenkomst tussen Toerisme Vlaanderen en Wielerploeg 2002-Eddy Merckx, die echter in de vorige beleidsperiode werd afgesloten.

4. Neen.

Vlaams minister van Leefmilieu en Landbouw

1. OVAM

De Openbare Afvalstoffenmaatschappij voor het Vlaams Gewest sponsort jaarlijks slechts één evenement, voorzover men hier zelfs over sponsoring kan spreken. Van 1996 tot 2000 werd De Gordel telkens voor een bedrag van 1.500.000 frank gesponsord.

Van dit bedrag moet tijdens het evenement minstens eenderde worden aangewend voor afvalbeheer (preventie, selectieve inzameling van afval en de voorkoming van zwerfvuil). Het resterende bedrag dient voor een groot gedeelte voor de sensibilisering van de Gordelaars, de sponsors, de organisatoren, de cateraars, ... met behulp van het Bevercharter en de Beveranima-

tie. Het resterende bedrag wordt verder aangewend om het proefproject van de herbruikbare drinkbeker te financieren en om de naambekendheid van de OVAM te vergroten. De Gordel heeft een voorbeeldfunctie naar diverse andere evenementen.

Buiten De Gordel werd in 1999 en 2000 ook "Mechelen Leeft" voor een bedrag van 50.000 frank gesponsord. Dit is een happening waarvan de opbrengst gaat naar sociale werken van de Ronde Tafel. Het doel van deze sponsoring is de naambekendheid van de OVAM te vergroten en sociale projecten op regionaal, nationaal en internationaal vlak te ondersteunen.

VMM

De Vlaamse Milieumaatschappij verleent geen of heeft geen structurele ondersteuning verleend aan sport- en cultuurmanifestaties zoals geformuleerd in de vraag van de Vlaamse volksvertegenwoordiger.

Bijgevolg kan geen antwoord worden geformuleerd op de vragen onder de rubrieken 1, 2, 3 en 4.

VLM

De Vlaamse Landmaatschappij geeft geen structurele ondersteuning bij allerhande sport- en cultuurmanifestaties. De vragen 2 tot en met 4 zijn derhalve zonder voorwerp.

VMW

De Vlaamse Maatschappij voor Watervoorziening steunt initiatieven van derden door middel van giften of sponsoring. De uitgaven in dit verband zijn ten laste van het PR-budget van het betrokken jaar.

In 1996 werden volgende initiatieven gesteund :

Begunstigde	Aard	Vorm	Bedrag
CSC-Vormingswerk Limburg	sponsoring	logistieke en inhoudelijke steun bij rondreizende tentoonstelling	104.667
Jaycees Hasselt – "Global Watership"	sponsoring	hoofdsponsor symposium "Water tomorrow, (y)our concern today"	100.000
Recorder (tijdschrift "Ecotips")	publiciteit	advertenties in combinatie met artikelenreeks VMW	78.000
Wit-Gele Kruis	publiciteit	advertentie over patiëntenfolder in Huishoudagenda	57.550
Festival van Vlaanderen	sponsoring	aankoop toegangskaarten	100.000
VZW De Abdij (Geraardsbergen)	sponsoring	hoofdsponsor tentoonstelling "800 jaar Abdij"	25.000
VZW WEL	sponsoring	studiedag "Computermodellen integraal waterbeheer"	10.000
WVVH	publiciteit	advertentie + redactionele bijdrage over patiëntenfolder + onkosten mailing	172.000
Onderwijsservice VZW	publiciteit	redactionele bijdrage in tijdschrift "Klas in, klas uit" over brochure "Wim en Wis drinken water"	12.500
WEKA NV	publiciteit	advertenties in gemeentelijke infogidsen rond bouwen en verbouwen	176.000
VVSG	sponsoring	advertentie en infostand n.a.v. jaarlijkse ontmoetingsdag	32.000
Totaal			867.717

In 1997 werden volgende initiatieven gesteund :

Lokale initiatieven

Directie	Aard sponsoring	Bedrag
West-Vlaanderen	Special Olympics Kortrijk (advertentie)	5.000
	Bouwgidsen gemeenten Zonnebeke en Houthulst – advertentie (2 x 5000)	10.000
	Infogids Harelbeke (advertentie)	9.000
Oost-Vlaanderen	Toneelkring De Torengalm Herzele (advertentie)	3.000
	Nieuwjaarsconcert Culturele Raad Evergem (advertentie)	6.000
	Bouwgids gemeente Herzele (advertentie)	8.500
Vlaams-Brabant	Bouwgidsen gemeenten Roosdaal – Keerbergen – Merchtem – Diest (advertentie – 4 x 5000)	20.000
	Bouw- en Woongids Leuven – advertentie	7.500
Limburg	Bouwgidsen gemeenten Hasselt, Peer, Heusden-Zolder, Dilsen-Stokkem en Bocholt (advertentie – 4 x 5000/1 x 11000)	31.000
	Totaal	100.000

Grotere projecten

Begunstigde	Aard	Vorm	Bedrag
Vrienden van de Leuvense Musea Harmonie-orkest "Vooruit"	sponsoring	aankoop publicatie	65.000
	sponsoring	Jubileum-cd n.a.v. 75-jarig bestaan	50.000
Wegener NV	publiciteit	advertentie in gemeentelijke informatiegids van Geraards- bergen (uitloper contract 1996)	9.900
Stadsbestuur Diksmuide	sponsoring	oprichting van fontein in vernieuwde stadspark	100.000
CIS Leuven	publiciteit	inlassing in gids educatief materiaal	1.960
VZW Natuur en Landschap Meetjesland	sponsoring	hoofdsponsor uitgave natuur- boek "Streekgids Meetjesland"	100.000
Stadsbestuur Leuven	sponsoring	Viering 550 jaar stadhuis – pro- ject "Witte en Blauwe Stenen"	100.000
Feestcomité Stad Diest	sponsoring	uitgave boek over "100 jaar drink- watervoorziening in Diest"	100.000

Begunstigde	Aard	Vorm	Bedrag
ELMA	publiciteit	advertentie in jaarverslag Vereniging van Belgische Steden en Gemeenten	46.000
Stad Maaseik	sponsoring	uitgave cd n.a.v. Herlindis- en Ralindisviering	50.000
Festival van Vlaanderen	sponsoring	aankoop toegangskaarten	100.000
Totaal			722.760

In 1998 werden volgende initiatieven gesteund :

Lokale initiatieven

Directie	Aard	sponsoring	Bedrag
Oost-Vlaanderen	advertentie gemeentegids	Lochristi	7.830
	advertentie gids opendeurdag	industrieterrein Eeklo	10.000
	sponsoring	Cultureel Centrum Evergem	10.000
Vlaams-Brabant	Congres Vereniging Directeurs	Openbare Rusthuizen (Leuven)	5.000
	Lions Aarschot	– concertavond	5.000
	Muziekvereniging Roosdaal	– kerstconcert	5.000
Totaal			42.830

Grotere projecten

Begunstigde	Aard	Vorm	Bedrag
Adverpress	publiciteit	advertentie labo in "Water- en Bodemgids"	45.000
Opzoekingsstation Gorsem	sponsoring	structureel sponsor uitgave "Code goede toepassingspraktijk gewasbeschermingsmiddelen" (aankoop 500 exemplaren)	100.000
Festival van Vlaanderen	sponsoring	werkingstoelage 1998	112.000
Stadsbestuur Leuven	sponsoring	2e schijf 550 jaar stadhuis	100.000
Totaal			357.000

In 1999 werden volgende initiatieven gesteund :

Lokale initiatieven

Directie	Aard sponsoring	Bedrag
Oost-Vlaanderen	advertentie gemeentegids Temse	9.200
	advertentie gemeentegids Assenede	13.000
	advertentie gemeentegids Sint-Gillis-Waas	6.000
	advertentie gemeentegids Zele	9.900
	advertentie gemeentegids Lokeren	15.200
West-Vlaanderen	advertentie gemeentegids Ieper	25.000
	10 jaar natuurwerkgroep 't Schrijverke (Kortrijk)	10.000
Vlaams-Brabant	Colora Wereldmuziekfestival Leuven	10.000
	VZW Dode Beemde (Neerijse)	10.000
	Roosdaalse Kerstconcerten	5.000
Totaal		113.300

Grotere projecten

Begunstigde	Aard	Vorm	Bedrag
Adverpress	publiciteit	advertentie labo in "Water- en Bodemgids"	45.000
Vlaams Congres Gemeentesecretarissen	sponsoring	advertentie in congresboek	15.000
Festival van Vlaanderen	sponsoring	business-seats concert Brussel	100.000
VZW WEL	publiciteit	advertentie op website	15.000
VVSG	publiciteit	advertentie in congresboek	16.500
Milieufietsroute	event	deelname in globaal project	206.676
Beroepsvereniging Leuvense Geologen	sponsoring	financiële bijdrage voor viering 20-jarig bestaan	10.000
Stadsbestuur Tongeren	sponsoring	sponsoring Millennium Soirée	10.000
Totaal			418.176

Daarnaast werd in 1999 ook de actie opgestart "Drinkwater op school", waarbij sensibiliseringsacties en de verspreiding van educatief materiaal op school wordt gekoppeld aan de subsidiëring van het plaatsen van drinkwaterfontein op school, naar rato van 5.000 frank per fontein. Volgende scholen vroegen en ontvingen volgende subsidies :

Instelling	Gemeente	Aantal	Bedrag
Basisschool Mater Dei	Genk	1	5.000
Dioc. Schoolcomité Durmestreek	Lokeren	2	10.000
Vrije Lagere School	Opglabbeek	2	10.000
H. Hartcollege	Waregem	3	15.000
Instituut Mater Dei	Overpelt	2	10.000
Diocesane Instituten	Diest	2	10.000
Filip Neri Middenschool	Houthalen	5	25.000
BS De Waterleest	Zemst-Eppegem	3	15.000
BS De Pimpernel	Zemst-Laar	2	10.000
BS Sint-Paulus	Kortrijk	2	10.000
Gesubs. Vrije Basisschool	Roeselare	1	5.000
Stedelijk BuSo De Brug	Aarschot	1	5.000
Vrije Lagere School	Kuurne	1	5.000
Vrije Basisschool	Bellegem	2	10.000
Techn. Instituut Sint-Jozef	Overpelt	2	10.000
Vrije Basisschool H. Hart	Beveren-Waas	3	15.000
Vrije Basisschool	Ledegeem	2	10.000
Vrije Basisschool	Meulebeke	1	5.000
Bisschoppelijk Lyceum	Roeselare	1	5.000
Techn. Instituut H. Hart	Maasmechelen	3	15.000
Vrije Basisschool Ten Bos	Merchtem	1	5.000
Gemeentelijke Lagere School	Kinrooi	2	10.000
Middenschool	Keerbergen	2	10.000
Sint-Vincentiusinstituut	Torhout	1	5.000
Provinciaal Instituut	Lommel	1	5.000
Vrije Basisschool De Schakel	Houthalen	3	15.000
Vrije Lagere School	Gullegem	2	10.000
Don Bosco Instituut	Helchteren	2	10.000
Gemeentelijke Lagere School	Veldegem	1	5.000
GBS Jezus-Eik	Overijse	2	10.000
Britisch Primary	Vossem	1	5.000
Sint-Donatius	Merchtem	2	10.000
Sint-Jozefinstituut	Kessel-Lo	2	10.000
Maria Opdracht	Maasmechelen	2	10.000
VTI Leuven	Leuven	3	15.000
Horteco	Vilvoorde	5	25.000
Vrije Basisschool	Bocholt	1	5.000
Algemeen totaal		74	370.000

Voor 2000 werd volgende sponsoring reeds toegezegd :

Datum	Titel	Raming
21-01-2000	Aanleg van waterpartij met fontein in As	100.000
21-01-2000	CKZ-studiedag "omgaan met klachten bij overheidsdiensten"	45.000
31-03-2000	Evergem – feestelijkheden "Rondom de pompe"	50.000
26-05-2000	NME-centrum De Helix – totaalproject rond water	100.000
28-04-2000	250 jaar Kanaal Leuven-Dijle-Kampenhout	50.000
28-04-2000	250 jaar Kanaal Leuven-Dijle-Boortmeerbeek	50.000
25-02-2000	250 jaar Kanaal Leuven-Dijle-Herent	50.000

2. OVAM

De OVAM doet verder niet aan sponsoring als dusdanig, maar wel aan financiële ondersteuning in verband met afvalvoorkoming, selectieve inzameling van afval en sensibilisering op evenementen zoals festivals, happenings, sportmanifestaties, culturele en educatieve activiteiten. De toegekende bedragen dienen bijvoorbeeld ter ondersteuning van een proefproject, of als compensatie voor extra logistiek, personeel of communicatie inzake afvalbeheersing.

Het toezeggen van de samenwerking is gebaseerd op het door de aanvrager ingediende en onderbouwde dossier. Alle projecten die afvalvoorkoming (bijvoorbeeld het gebruik van herbruikbare bekertjes voor drankconsumptie), selectieve inzameling van afval of sensibilisering inzake de afvalproblematiek inlassen, worden financieel ondersteund. Het overzicht van de ondersteunde evenementen vindt de Vlaamse volksvertegenwoordiger als bijlage.

(Bovenvermelde bijlage ligt ter inzage bij het Algemeen Secretariaat van het Vlaams Parlement, dienst Schriftelijke Vragen – red.)

VMW

Voor giften en sponsoring is jaarlijks 1 miljoen beschikbaar op het budget.

De beslissing hierover berust bij de raad van bestuur, op basis van een voorstel opgemaakt door de bevoegde diensten.

Hierbij wordt elke aanvraag beoordeeld op basis van respectievelijk een lijst algemene en specifieke beoordelingscriteria, waarvan de belangrijkste zijn : de betrokkenheid van de vennoten en/of de gerichtheid op water en milieu.

3. OVAM

De al dan niet toekenning van financiële ondersteuning gebeurt op initiatief van de administratie, met name de OVAM. De minister wordt hierbij niet betrokken.

VMW

Alle beslissingen inzake sponsoring worden genomen door de raad van bestuur.

4. OVAM

De OVAM is een pararegionale instelling van het type A en heeft derhalve geen raad van bestuur of regeringscommissaris. Het Rekenhof heeft hierover nog geen opmerkingen geformuleerd.

VMW

Door de bevoegde commissarissen werden de voorbije jaren geen opmerkingen geformuleerd.

Vlaams minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Ambtenarenzaken en Sport

Geen enkele administratie van het departement Algemene Zaken en Financiën heeft in het verleden financiële ondersteuning verleend voor reclame en sponsoring van sport- en cultuurmanifestaties.

Wat de Vlaamse openbare instellingen betreft die onder de bevoegdheid van de Vlaamse minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Ambtenarenzaken en Sport vallen, werden door Bloso (*Commissariaat-Generaal voor de Bevordering van de Lichamelijke Opvoeding, de Sport en de Openlucht-recreatie – red.*) en Export Vlaanderen volgende gegevens verstrekt :

Bloso

Met betrekking tot een structurele ondersteuning van sportmanifestaties heeft het Bloso tot en met 1999, op basis van het koninklijk besluit van 28 april 1965 tot regeling van de toekenning der subsidies voor activiteiten die de propaganda ten gunste van de lichamelijke opvoeding en de sport dienen, en op basis van een door zijn raad van bestuur op 9 februari 1994 goedgekeurde reglementering propagandasubsidies voor clubmanifestaties, subsidies toegekend aan clubs aangesloten bij erkende en gesubsidieerde Vlaamse sportfederaties, voor de deelname aan of organisatie van belangrijke internationale sportmanifestaties en evenementen.

Per clubmanifestatie werd maximaal een subsidiebedrag van 250.000 frank toegekend, op basis van de voor de administratie aanvaardbare uitgaven. Dit betekende voor 1996 tot en met 1999 het volgende :

1996	6.540.921 fr. voor 107 manifestaties
1997	6.212.164 fr. voor 98 manifestaties
1998	5.948.656 fr. voor 69 manifestaties
1999	6.130.251 fr. voor 128 manifestaties

De "propagandasubsidies clubmanifestaties" werden in 2000 afgeschaft, omdat op 1 januari 2000 het nieuwe decreet op de erkenning en subsidiëring van de Vlaamse sportfederaties van kracht werd.

In het kader van het door de Vlaamse overheid gevoerde integrale topsportbeleid, dat sinds 1 januari 2000 decretaal geregeld is (decreet van 13 april 1999 houdende erkenning en subsidiëring van Vlaamse sportfederaties – besluit van de Vlaamse regering van 17 maart 2000 tot het verkrijgen van de subsidies inzake topsport), subsidieert het Bloso Vlaamse sportfederaties voor de organisatie in Vlaanderen en Brussel-Hoofdstad van wereldkampioenschappen, Europese kampioenschappen en wereldbekerwedstrijden voor senioren en junioren.

Het maximale subsidiebedrag bedraagt voor een wereldkampioenschap 1.000.000 frank, voor een Europees kampioenschap 500.000 frank en voor een wereldbekerwedstrijd 250.000 frank, rekening houdende met de voor subsidiëring aanvaardbare kostensoorten.

Voor 2000 betekent dit :

a) Europees kampioenschap judo landenteams junioren en senioren – 18 en 19 november 2000 in Aalst : maximum 500.000 frank.

b) Europees kampioenschap atletiek indoor senioren – van 24 tot 26 maart 2000 in Gent : maximum 500.000 frank.

c) Wereldbeker kajak junioren en senioren – van 5 tot 7 mei 2000 in Hazewinkel : maximum 250.000 frank.

d) Wereldbeker schermen senioren – 7 mei 2000 in Gent : maximum 250.000 frank.

Export Vlaanderen

Export Vlaanderen doet niet aan sponsoring.

Vlaams minister van Economie, Ruimtelijke Ordening en Media

1. Er worden geen sportmanifestaties van welke aard of in welke vorm dan ook financieel ondersteund met kredieten vanuit mijn bevoegdheid inzake de sector **ruimtelijke ordening**.

2. Gezien het antwoord op vraag 1, is deze vraag zonder voorwerp.

3. Idem.

4. Idem.

1. De VOI's met **economische finaliteit** (Vlaamse Participatiemaatschappij, Gimvindus, SERV, LRM, VIZO en de vijf GOM's) geven geen structurele ondersteuning voor dit doel. Dit geldt evenzeer voor de administratie Economie en voor de Dienst Investeren in Vlaanderen.

Het VIZO (Vlaams Instituut voor het Zelfstandig ondernemen) geeft wel ondersteuning aan bepaalde evenementen of manifestaties die bijdragen tot de bevordering van het ondernemerschap. Volledigheidshalve dient te worden vermeld dat ook de begrotingsfondsen (FEERR en Grindfonds en het Limburgfonds) geen middelen ter beschikking stellen van dergelijke manifestaties.

2. Gezien het antwoord op vraag 1, is deze vraag zonder voorwerp.

3. Idem.

4. Idem.

1. De **VRT-televisie** doet niet aan "structurele sportondersteuning" zoals omschreven in de vraag. Bij de VRT-radio, op zeer beperkte

schaal, zoals de gegevens voor 1999-2000 aantonen.

Ruilovereenkomst Radio 1 – Voetbalboardings SK Lierse en KFC Verbroedering Geel seizoen 1999-2000

Krachtens deze overeenkomst krijgt Radio 1 een aantal reclameborden ter beschikking aan de terreinen van voornoemde voetbalclubs. De tegenprestatie bestaat uit reclamespots die kunnen worden opgenomen op Radio 1, Radio 2, Studio Brussel en Radio Donna. Totale commerciële waarde : 3.092.000 frank (excl. BTW).

Ruilovereenkomst Radio 1 – Bree BBC – seizoen 1999-2000-06-20

Deze overeenkomst levert Radio 1 vermelding van logo op, in ruil voor reclamespots die kunnen worden opgenomen op Radio 1, Radio 2, Studio Brussel en Radio Donna. Totale commerciële waarde : 2.500.000 frank (excl. BTW).

2. De criteria om al dan niet te sponsoren, behoren tot de uitsluitende bevoegdheid van de naamloze vennootschap VRT.
3. De minister is hier niet bij betrokken.
4. Door de gemeenschapsafgevaardigde werden terzake dan ook geen opmerkingen geformuleerd in de raad van bestuur.

MIEKE VOGELS

VLAAMS MINISTER
VAN WELZIJN, GEZONDHEID
EN GELIJKE KANSEN

Vraag nr. 151
van 11 mei 2000
van mevrouw RIET VAN CLEUVENBERGEN

Ministeriële kabinetten – Gehandicaptenvoorzieningen

Terecht vragen zowel gehandicapten als parlement aandacht voor de toegankelijkheid van gebouwen.

De voor het publiek toegankelijke ruimten van administraties, ministeries, ... zijn dus best aangepast aan rolstoelpatiënten, slechtzienenden, ... Voor bestaande gebouwen is dit financieel en bouwtech-

nisch soms moeilijk en kan een andere oplossing, die zo goed mogelijk voldoet, aanvaardbaar zijn.

Elke nieuwbouw of grote verbouwing van overheidsgebouwen zou automatisch met de toegankelijkheid voor alle gehandicapten rekening moeten houden. Toegankelijkheid houdt in dat er een alternatief is voor trappen, dat onder andere liften en deurbel vanuit een rolstoel kunnen worden bediend, dat de draaicirkels voor (elektrische) rolstoelen ruim genoeg zijn in alle ruimten, dat aanwijzingen waarneembaar zijn voor blinden en slechtzienenden, dat rekening wordt gehouden met doven.

De voorbeeldfunctie van de overheid, en dus zeker van de kabinetten van de Vlaamse ministers, is hierbij erg belangrijk. Zij zetelen in vrij recente gebouwen, waar normaal de toegankelijkheid van gehandicapten geen probleem zou mogen zijn.

1. Is het kabinet toegankelijk zowel voor motorisch als auditief en visueel gehandicapten ? Is de toegang voor hen gewaarborgd in alle ontvangstruimten, pers- en vergaderzalen, toiletten, liften, ... die voor het publiek toegankelijk zijn ? Staan onder andere parlofoons, bellen, ... op rolstoelhoogte ? Zijn de aanduidingen ook voor andere dan motorisch gehandicapten bruikbaar ?
2. Zijn er parkeerplaatsen voor gehandicapten, met aangepaste duiding, vanwaar gehandicapten alleen, met voldoende doorgangsruimte tussen eventuele geparkeerde wagens, in het gebouw binnen kunnen ? Is het voetpad aan het gebouw rolstoelvriendelijk ? Kunnen gehandicapten, zonder hinder van opstapjes, zonder te hoge trottoirband, ... van de rijweg het gebouw binnen ?
3. Zijn er specifieke maatregelen genomen voor het onthaal van gehandicapten op het kabinet ?
4. Heeft de minister zelf reeds bemerkings gemaakt over de toegankelijkheid van het kabinet bij de verantwoordelijke terzake van de administratie ?

N.B. Deze vraag werd gesteld aan alle ministers.

Gecoördineerd antwoord

Algemeen kan worden gesteld dat bij de oprichting van nieuwbouwcomplexen en bij de herinrichting van bestaande gebouwen in hoge mate rekening

wordt gehouden met de voorzieningen voor rolstoelgebruikers. Voor de ministeriële kabinetten dient opgemerkt te worden dat zij alle over een ontvangstbalie beschikken, die vanaf ongeveer 7 tot 20 uur wordt bemand door onthaalpersoneel dat instaat voor een vlotte toegankelijkheid van de gebouwen en het wegwijs maken van de bezoekers, in het bijzonder de bezoekers met een handicap.

Een antwoord op de specifieke vragen inzake de toegankelijkheid van de gebouwen van de ministeriële kabinetten wordt hierna schematisch gegeven.

Specifieke voorzieningen ten behoeve van auditief en/of visueel gehandicapten binnen het gebouw of het betrokken kabinet

Kreupelenstr. 2 1000 Brussel	Martelaarspl. 7 1000 Brussel	Martelaarspl. 19 1000 Brussel	Koolstr. 35 1000 Brussel
neen	neen	neen	neen

Ferrarisgeb. 1000 Brussel	Consciencegeb. 1210 Brussel	Phoenixgeb. 1210 Brussel	Alhambra 1000 Brussel
neen	neen	neen	neen

Bemerkingen van de betrokken kabinetten bij de verantwoordelijke van de administratie

Kreupelenstr. 2 1000 Brussel	Martelaarspl. 7 1000 Brussel	Martelaarspl. 19 1000 Brussel	Koolstr. 35 1000 Brussel
neen	neen	neen	neen

Ferrarisgeb. 1000 Brussel	Consciencegeb. 1210 Brussel	Phoenixgeb. 1210 Brussel	Alhambra 1000 Brussel
neen	neen	neen	neen

Bereikbaarheid vanaf straatniveau naar stoepniveau – specifieke voorzieningen (bv. zone in hellend vlak)

Kreupelenstr. 2 1000 Brussel	Martelaarspl. 7 1000 Brussel	Martelaarspl. 19 1000 Brussel	Koolstr. 35 1000 Brussel
ja	ja	ja	ja 2 parkeer- pl. minder- val. op straat

Ferrarisgeb. 1000 Brussel	Consciencegeb. 1210 Brussel	Phoenixgeb. 1210 Brussel	Alhambra 1000 Brussel
ja	ja	ja	ja

Toegankelijkheid van het gebouw (vanaf stoep naar niveau 0.00 van het gebouw) – specifieke voorzieningen (helling, parlofonie, ...)

Kreupelenstr. 2 1000 Brussel	Martelaarspl. 7 1000 Brussel	Martelaarspl. 19 1000 Brussel	Koolstr. 35 1000 Brussel
ja Lift Parlofoon en deurbel bereikbaar vanuit rolstoel	ja Lift Parlofoon en deurbel bereikbaar vanuit rolstoel	ja Deurbel en parlofoon wel bereikbaar vanuit rolstoel	ja Helling naar toegangs- deur Parlofoon en deurbel be- reikbaar van- uit rolstoel

Ferrarisgeb. 1000 Brussel	Consciencegeb. 1210 Brussel	Phoenixgeb. 1210 Brussel	Alhambra 1000 Brussel
ja Bewaking 24 u / 24 u	ja Bewaking 24 u / 24 u	ja	moeilijk

Specifieke parkeerplaatsen voor mindervaliden in de parkeerruimte van het gebouw ; zo ja, aantal, breedte per plaats, kort bij de lift : ja/nee ; zo neen : is de weg naar de lift toe aangepast en beveiligd ?

Kreupelenstr. 2 1000 Brussel	Martelaarspl. 7 1000 Brussel	Martelaarspl. 19 1000 Brussel	Koolstr. 35 1000 Brussel
neen	ja	neen	ja 1 3 m. neen

Ferrarisgeb. 1000 Brussel	Consciencegeb. 1210 Brussel	Phoenixgeb. 1210 Brussel	Alhambra 1000 Brussel
ja 10 4 m. ja Kan als veilig worden be- schouwd	ja	neen (huurgebouw)	neen (huurgebouw)

Bereikbaarheid van vergaderzalen en/of perszalen en/of auditoria

Kreupelenstr. 2 1000 Brussel	Martelaarspl. 7 1000 Brussel	Martelaarspl. 19 1000 Brussel	Koolstr. 35 1000 Brussel
---------------------------------	---------------------------------	----------------------------------	-----------------------------

ja	ja	ja	ja
----	----	----	----

Ferrarisgeb. 1000 Brussel	Consciencegeb. 1210 Brussel	Phoenixgeb. 1210 Brussel	Alhambra 1000 Brussel
------------------------------	--------------------------------	-----------------------------	--------------------------

ja	ja	ja	ja
----	----	----	----

Specifieke sanitaire uitrustingen ten behoeve van mindervaliden, zo ja : aantal en situering

Kreupelenstr. 2 1000 Brussel	Martelaarspl. 7 1000 Brussel	Martelaarspl. 19 1000 Brussel	Koolstr. 35 1000 Brussel
---------------------------------	---------------------------------	----------------------------------	-----------------------------

gelijkvl. 2° en 3° verdieping	eén per niveau	eén op de 1° verdieping	1°, 2° en 3° verdieping
----------------------------------	----------------	----------------------------	----------------------------

Ferrarisgeb. 1000 Brussel	Consciencegeb. 1210 Brussel	Phoenixgeb. 1210 Brussel	Alhambra 1000 Brussel
------------------------------	--------------------------------	-----------------------------	--------------------------

24 : 2 per verdieping	min. één per verdieping	ja	neen
--------------------------	----------------------------	----	------

Signalisatie naar parkeerplaatsen aangepast ter begeleiding van de rolstoelgebruikers

Kreupelenstr. 2 1000 Brussel	Martelaarspl. 7 1000 Brussel	Martelaarspl. 19 1000 Brussel	Koolstr. 35 1000 Brussel
---------------------------------	---------------------------------	----------------------------------	-----------------------------

kan beter	kan beter	kan beter	vrij goed
-----------	-----------	-----------	-----------

Ferrarisgeb. 1000 Brussel	Consciencegeb. 1210 Brussel	Phoenixgeb. 1210 Brussel	Alhambra 1000 Brussel
------------------------------	--------------------------------	-----------------------------	--------------------------

ja	neen	neen	neen
----	------	------	------

Vraag nr. 154 van 17 mei 2000 van mevrouw PATRICIA CEYSENS

Kind en Gezin – Steun aan tijdschriften

Het tweemaandelijks tijdschrift 1001 Dagen uit het Leven van een Kind wordt uitgegeven door Little Planet NV. Het tijdschrift wordt gepubliceerd met de ondersteuning van Kind en Gezin.

1. Waaruit bestaat de ondersteuning van Kind en Gezin ? Aangenomen kan worden dat het gaat om een financiële ondersteuning.

Wat besteedt Kind en Gezin op jaarbasis ter ondersteuning van dit tijdschrift ?

2. Hoeveel tijdschriften ondersteunt Kind en Gezin financieel en voor welk bedrag ?
3. Wat zijn de criteria die bepalen of een tijdschrift door Kind en Gezin kan worden ondersteund ?

Antwoord

1. Kind en Gezin krijgt logovermelding in ruil voor advertentieruimte, die ze zal opnemen in het kader van specifieke acties.

Kind en Gezin besteedt op jaarbasis 0 frank aan dit tijdschrift.

2. Kind en Gezin ondersteunt geen enkel commercieel tijdschrift financieel, maar afhankelijk van de vraag kan er wel inhoudelijk worden meege werkt.
3. Commerciële tijdschriften financieel ondersteunen is geen optie in de marketing- en communicatiestrategie. Inhoudelijk ondersteunen kan wel.

Vraag nr. 155 van 17 mei 2000 van mevrouw PATRICIA CEYSENS

Kinderopvang – Kinderen ouder dan zes

Bij besluit van 6 april 1995 voorzag de toenmalige Vlaamse regering voor de centra voor kinderopvang en gezinsondersteuning (CKG) in een overgangperiode tot eind 2000 waarbinnen de opvang van kinderen boven de zes jaar moest worden afgebouwd tot 10 %.

Naar verluidt zou de minister de termijn waarbinnen afbouw van de bedden moet worden gerealiseerd, hebben verlengd met twee jaar, meer bepaald tot 31 december 2002.

1. Blijft de minister vasthouden aan de uiteindelijke doelstelling, met name de afbouw van de opvang van kinderen ouder dan zes jaar ?
2. De afbouw van de opvang van kinderen ouder dan zes jaar lijkt niet zo evident te zijn.

Is deze afbouw realistisch, gelet op het feit dat het aanbod van de bijzondere jeugdbijstand enkel kinderen vanaf 12 jaar opvangt ?

3. In welke alternatieve opvang van kinderen ouder dan zes jaar voorziet de minister indien wordt vastgehouden aan de afbouw van de opvang binnen CKG's ?

Antwoord

1. Het is juist dat ik de termijn voor afbouw van de +6-jarigen in de CKG's wil verlengen tot 31 december 2002. Het ontwerpbesluit daarover wordt op korte termijn aan de Vlaamse regering voorgelegd.

Met het "bevriezen" van de afbouw van +6-jarigen in de centra voor kindercare en gezinsondersteuning ontstaat de mogelijkheid de positie van de CKG's doordacht en met een duidelijke link naar de belendende actoren te definiëren binnen het globale project Integrale Jeugdzorg.

- 2 en 3. Een dergelijke aanpak zal mij toelaten de opvang van de +6-jarigen in een brede context vorm te geven.

Ik wil nu, concreet met betrekking tot de CKG's, niet vooruitlopen op de beslissingen en doelstellingen die zullen worden geformuleerd binnen het project Integrale jeugdzorg. Ik zal er in elk geval over waken dat de +6-jarigen daarin een plaats hebben.

Vraag nr. 161
van 18 mei 2000
van de heer LUK VAN NIEUWENHUYSEN

Vlaamse Rand – Taalvoorwaarden bij erkenning en subsidiëring

Zie :
 Vlaams minister van Cultuur, Jeugd, Brusselse Aangelegenheden en Ontwikkelingssamenwerking
 Vraag nr. 150
 van 18 mei 2000
 van de heer Luk Van Nieuwenhuysen
 Blz. 15

Antwoord

Een gecoördineerd antwoord zal worden verstrekt door de heer Bert Anciaux, Vlaams minister van

Cultuur, Jeugd, Brusselse Aangelegenheden en Ontwikkelingssamenwerking.

Vraag nr. 165
van 23 mei 2000
van mevrouw SIMONNE JANSSENS-VANOPPEN

DAC-project meerlingen – Uitbreiding

In het kader van de DAC-wetgeving (Derde Arbeidscircuit) van 1986 werd een project "Bijstand aan ouders bij gelijktijdig meervoudige geboorten" gestart. Dit project wil ouders van meerlingen ontlasten bij de uitoefening van hun ouderlijke taken, zoals toezicht, educatieve en hygiënische verzorging. Hiertoe kunnen per gezin, bij de geboorte van een drieling of een vierling, gratis één voltijdse kinderverzorg(st)er en één halftijdse schoonma(a)k(st)er worden aangeworven tot de kinderen de leeftijd van drie jaar hebben bereikt. Bij de geboorte van een vijfeling of een zesling gaat het over één voltijdse kinderverzorg(st)er en één voltijdse schoonma(a)k(st)er tot de kinderen de leeftijd van drie jaar hebben bereikt en één halftijdse schoonma(a)k(st)er tot de kinderen de leeftijd van zes jaar hebben bereikt.

Deze maatregel is een goede maatregel en verdient verdere ondersteuning.

In het verleden werd ervoor geopteerd om de maatregel te beperken tot ouders van meerlingen vanaf het moment dat er sprake is van een drieling. Ouders van een tweeling kunnen bijgevolg geen beroep doen op enige vorm van ondersteuning. Ook ouders die reeds een peuter jonger dan drie jaar hebben en door de speling van de natuur na een tweede zwangerschap te maken krijgen met de geboorte van een tweeling (en aldus ook drie kinderen jonger dan drie jaar hebben) kunnen geen beroep doen op ondersteuning.

De situatie waarin deze laatste gezinnen terechtkomen, is eveneens zwaar, dit zowel op het vlak van opvoeding als op financieel vlak. Ouders moeten zich aanpassen aan de specifieke situatie die een tweeling met zich meebrengt, terwijl hun derde kindje ook nog heel veel hulp en heel wat aandacht vraagt. Financieel betekent de opvang van drie kinderen jonger dan drie jaar in gezinnen waar de ouders gaan werken, een heel grote investering.

Daarom zou het verantwoord zijn dat ouders van een tweeling die bovendien een derde kindje jonger dan drie jaar hebben, eveneens een beroep kunnen doen op het bestaande DAC-project (of

een gelijkaardige steun) tot het oudste kind de leeftijd van drie jaar bereikt.

Aangezien er dringend nood is aan een steunmaatregel voor de besproken doelgroep, zou ik de minister volgende vragen willen stellen.

1. Kent de minister de problematiek waarmee ouders van meerlingen te maken hebben ?
2. Heeft de minister, vanuit haar bevoegdheid voor het gezinsbeleid, reeds gedacht aan een manier om tegemoet te komen aan de problemen van de gezinnen zoals hierboven geschetst ?
3. Heeft de minister weet van bestaande (gesubsidieerde) projecten die kunnen tegemoetkomen aan de bovenvermelde problematiek ?
4. Heeft de minister reeds overlegd met haar collega van Tewerkstelling om het bestaande DAC-project "Bijstand aan ouders bij gelijktijdig meervoudige geboorten" uit te breiden tot die gezinnen welke worden geconfronteerd met de geboorte van een tweeling terwijl ze reeds een kindje hebben dat de leeftijd van drie jaar nog niet heeft bereikt ?

N.B. Een gelijkaardige vraag werd gesteld aan de heer Renaat Landuyt, Vlaams minister van Werkgelegenheid en Toerisme.

Antwoord

De problematiek van ouders met meerlingen is mij zeker bekend en gaat mij ook ter harte. Geregeld bereiken mij trouwens vragen van ouders die om de een of andere reden niet in aanmerking komen voor deze vorm van hulpverlening.

In het kader van de regularisatie van de DAC's in de non-profitsector zullen de in deze projecten tewerkgestelde werknemers binnen het reguliere tewerkstellingscircuit worden opgenomen. Dit houdt in dat de projecten ophouden te bestaan als typeprojecten in uitvoering van de DAC-reglementering (artikel 3, § 4 van het KB van 27 mei 1982), en dienen te worden ondergebracht in een algemeen reglementerend kader. Dit is essentieel opdat het voortbestaan van deze vorm van hulpverlening kan worden gegarandeerd.

Door hun oorsprong als typeproject bestaat er echter geen specifieke regelgeving waarbinnen deze aanvragen kunnen worden geregeld. Hiervoor die-

nen een aantal pistes te worden onderzocht. Het thuiszorgdecreet is, vanuit zijn niet-categoriale grondslag, hiertoe niet geschikt.

Hierbij rijst de vraag wie als werkgever kan optreden en zo de wedde van dit personeel uitbetalen. Ingevolge het koninklijk besluit nr. 473 van 28 oktober 1986 werken de betrokken kinderverzorgsters en poetsvrouwen onder arbeidscontract voor de ouders, die in deze als werkgever optreden. Toewijzing gebeurt door de administratie Werkgelegenheid, terwijl de Vlaamse Dienst voor Arbeidsbemiddeling en Beroepsopleiding (VDAB) de administratieve opvolging van de dossiers en de uitbetaling op zich neemt. Ook dit dient te worden geregeld, niet in het minst met het oog op de continuïteit van het personeelsbestand. Momenteel staan tegenover gemiddeld veertig tot vijftig ingevulde projecten nog steeds een dertigtal niet-gevulde projecten, ten dele omdat de kinderen nog niet geboren zijn, maar ook omdat niet tijdig de vereiste kinderverzorgsters en poetsvrouwen kunnen worden gevonden.

In eerste instantie zal dus een stevige verankering van deze projecten in de regelgeving moeten worden bewerkstelligd. Afhankelijk van waar deze vorm van hulpverlening haar plaats zal vinden, kan ook worden bekeken wat de mogelijkheden zijn voor uitbreiding en versoepeling van dit systeem, zowel inhoudelijk als inzake toegankelijkheid. Hierbij dient rekening te worden gehouden met andere maatregelen die ouders steunen bij hun opvoedingstaak. Ik denk hierbij bijvoorbeeld aan de vooropgestelde uitbreiding van kinderopvangmogelijkheden.

De voorstellen die de Vlaamse volksvertegenwoordiger in haar vraagstelling naar voren brengt, zal ik zeker in overweging nemen bij het uittekenen van het algemeen reglementerend kader van het meerlingenproject.

(Antwoord Renaat Landuyt : zie blz. 38 – red.).

MARLEEN VANDERPOORTEN

VLAAMS MINISTER
VAN ONDERWIJS EN VORMING

Vraag nr. 118
van 17 mei 2000
van de heer JOS DE MEYER

Onderwijspersoneel – Berekening eindejaarstoe-lage

Een aantal personeelsleden van het onderwijs doen hun beklag over de wijze waarop het departement Onderwijs hun netto-eindejaarstoelage vaststelt. Hoewel het normaal is dat de verschuldigde RSZ-bijdragen (Rijksdienst voor de Sociale Zekerheid) worden afgehouden van de bruto-eindejaars-toelage en dat de bedrijfsvoorheffing wordt berekend op basis van de bruto-belastbare eindejaars-toelage (de bruto-eindejaarstoelage verminderd met de RSZ-bijdrage), is dat bij hen niet het geval. De bedrijfsvoorheffing wordt bij hen berekend op de bruto-eindejaarstoelage (en niet op de bruto-belastbare eindejaarstoelage), wat tot gevolg heeft dat deze groter is en de RSZ-bijdragen worden afgehouden van het verschil tussen de bruto-eindejaarstoelage en de bedrijfsvoorheffing, dus in feite op de netto-eindejaarstoelage.

Dit alles heeft tot gevolg dat deze personeelsleden een netto-eindejaarstoelage krijgen die te klein is, omdat er een bedrijfsvoorheffing op afgehouden wordt die wordt vastgesteld op een te groot bedrag. Dat deze te grote bedrijfsvoorheffing later eventueel kan gerecupereerd worden via de personenbelasting, is voor deze personeelsleden niet relevant. De eindejaarstoelage is reeds klein, en een verschil dat vlug enkele duizenden franken bedraagt, is voor hen niet aanvaardbaar.

De hierboven geschetste werkwijze roept enkele vragen op.

1. Is het juist dat deze werkwijze wordt toegepast op de personeelsleden die zowel een betrekking uitoefenen waarvoor ze vastbenoemd zijn, als een betrekking waarvoor ze nog tijdelijk zijn? Indien dat zo is, waarom wordt dan ook op het deel waarvoor ze vastbenoemd zijn een RSZ-bijdrage ingehouden? Op welke wettelijke basis?
2. Steunt de hierboven geschetste werkwijze op een wettelijke basis en zo ja, welke?

Indien dat niet zo is, worden dan de nodige maatregelen genomen opdat aan deze praktijk een einde wordt gesteld?

Antwoord

De reglementaire grondslag voor de toekenning van een eindejaarstoelage aan het onderwijspersoneel is vervat in het koninklijk besluit van 23 oktober 1979 houdende toekenning van een eindejaars-toelage aan sommige titularissen van een ten laste van de Schatkist bezoldigd ambt. Voormeld besluit

houdt echter geen rekening met de specifieke en complexe elementen eigen aan het onderwijs, zoals bijvoorbeeld de statutaire toestand, de opdracht(en) van een personeelslid, enzovoort.

Wat de inhouding van de RSZ-bijdrage betreft, deze gebeurt uiteraard niet integraal voor de personeelsleden die enkel vastbenoemde prestaties uitoefenen; voor deze personeelsleden is immers enkel de bijdrage van de sector geneeskundige verzorging verschuldigd, ingevolge het koninklijk besluit van 19 november 1990 tot wijziging van artikel 30 van het koninklijk besluit van 28 november 1969 tot uitvoering van de wet van 27 juni 1969 tot herziening van de besluitwet van 28 december 1944 betreffende de maatschappelijke zekerheid der arbeiders, op het bedrag van het vast gedeelte van de eindejaarstoelage dat het bedrag 1999 aangepast aan de indexeringen overschrijdt.

Voor personeelsleden die enkel tijdelijke prestaties uitoefenen, gebeurt er een RSZ-inhouding van 13,07 %.

Voor gecombineerde opdrachten (vast en tijdelijk) wordt aan de hand van een aantal factoren (zoals opdrachtbreuk, periode van bezoldiging, ...) bepaald of het personeelslid overwegend vast, dan wel overwegend tijdelijk was. Naargelang het resultaat hiervan, wordt vastgesteld of een RSZ-inhouding (13,07 %) op de eindejaarstoelage noodzakelijk is.

De bedrijfsvoorheffing op de eindejaarstoelage dient, zoals door de Vlaamse volksvertegenwoordiger wordt vermeld, te worden vastgesteld op grondslag van de werkelijk betaalde of toegekende bruto-inkomsten, verminderd met de verplichte inhoudingen ter uitvoering van de sociale wetgeving of van een ermee gelijkgesteld wettelijk of reglementair statuut (cf. bijlage II bij het KB WIB 1992).

De problematiek van de berekening van de bedrijfsvoorheffing op de eindejaarstoelage van de tijdelijke personeelsleden werd vóór enkele jaren reeds onderzocht. De toenmalige afdeling Informatica van het departement Onderwijs heeft toen reeds het desbetreffende computerprogramma aangepast, derwijze dat voor personeelsleden die enkel tijdelijke prestaties uitoefenen de bedrijfsvoorheffing berekend wordt op het bruto-bedrag van de EJT 13,07 % (= RSZ-inhouding)

Voor gecombineerde opdrachten, waarbij een personeelslid voor een gedeelte van zijn opdracht vastbenoemd is en voor een gedeelte tijdelijk,

wordt de bedrijfsvoorheffing op de eindejaarstoe-lage echter vastgesteld op basis van het bruto-be-drag.

Mijn administratie heeft inmiddels bij de IT-dienst-verlener een werkaanvraag ingediend, teneinde het desbetreffende computerprogramma derwijze aan te passen dat ook voor deze gevallen de bedrijfs-voorheffing wordt ingehouden conform de vigeren-de bepalingen van het Wetboek van de Inkomsten-belastingen.

VERA DUA

VLAAMS MINISTER
VAN LEEFMILIEU EN LANDBOUW

Vraag nr. 122
van 1 maart 2000
van de heer CARL DECALUWE

Milieu-inspectie – Militaire domeinen

Het toepassingsgebied is in de milieuvergunning-s-decreten zeer ruim omschreven. Militaire domei-nen worden nergens expliciet van dit toepassings-gebied uitgesloten, zodat inrichtingen geplaatst op deze domeinen onderworpen lijken aan de bepa-lingen van het milieuvergunning-decreet en zijn uitvoeringsbesluiten. Dit zou meteen ook beteke-nen dat bijvoorbeeld de afdeling Milieu-inspectie van het Vlaams Gewest toezichtbevoegdheden heeft op de militaire domeinen.

Het decreet van 8-10 juli 1791 betreffende de be-waring en de indeling van de versterkte plaatsen en militaire posten, is nog steeds van kracht. Dit de-creet bepaalt onder meer dat "de Minister van Landsverdediging de enige beheerder is van mili-taire domeinen en dat de administratieve lichamen in geen geval er mogen over beschikken of zich mengen in hun beheer, anders dan aangeduid in huidig decreet". Artikel 14 van titel III van het bo-vengenoemde decreet van 8-10 juli 1791 bepaalt : "voor alle aangelegenheden die uitsluitend op de eigenlijke militaire dienst betrekking hebben, zoals het verdedigen van de plaats, het bewaken en het bewaren van alle militaire inrichtingen en goederen, is de militaire overheid volstrekt onafhankelijk van de burgerlijke macht".

Dit betekent dan ook dat de afdeling Milieu-in-spectie van het Vlaams Gewest geen toezichtbe-voegdheid heeft op de inrichtingen die betrekking hebben op de eigenlijke militaire dienst. In het

licht van deze beschouwingen oefent de afdeling Milieu-inspectie dan ook geen systematische mi-lieucontroles uit op de militaire domeinen.

Het probleem is anders wanneer een militair do-mein (of een deel ervan) verhuurd wordt aan parti-culieren. In dit geval heeft de afdeling Milieu-in-spectie wel toezichtbevoegdheid op dat gedeelte van het terrein, en wordt het toezicht blijkbaar ook uitgeoefend. De situatie aan de zijde van het Waals en het Brussels Gewest is wellicht vergelijkbaar.

Deze bevoegdheidsproblematiek is niet zonder be-lang, aangezien de werkzaamheden van het Bel-gisch leger zeer vaak van die aard zijn dat ze, in vergelijkbare omstandigheden en door burgers uit-gevoerd, vergunningplichtig zouden zijn.

Bovendien zijn er de concrete gevallen van bij-voorbeeld bodem- en waterverontreiniging in en om militaire domeinen. In dit kader lijkt het bij-voorbeeld aangewezen om in het bijzonder na te gaan hoe de strafrechtelijke verantwoordelijkhe-den kunnen worden bepaald bij inbreuken op de milieuregeling door de militaire overheid.

1. Zijn er contacten tussen de militaire overheid enerzijds en de bevoegde burgerlijke overheden anderzijds, om de (strafrechtelijke) verantwoor-delijkheden inzake de naleving van milieuregel-geving uit te klaren ?

Zo ja, wat is de precieze stand van deze ge-sprekken ?

2. Zijn er lastens de militaire overheid processen-verbaal in behandeling, wegens feiten of handelingen die een inbreuk op de milieure-gelgeving zouden kunnen uitmaken ?

Over hoeveel processen-verbaal gaat het ? Wat is het voorwerp van deze processen-verbaal ?

Antwoord

In eerste instantie kan worden verwezen naar het antwoord op de parlementaire vraag nr. 151 van de Vlaamse volksvertegenwoordiger (zie **bijlage**).

1. In de vraag wordt op correcte wijze de proble-matiek geschetst met betrekking tot de toepas-sing van de milieureglementering op de militai-re domeinen en de interventie terzake van de afdeling Milieu-inspectie.

Deze problematiek kwam trouwens reeds aan de orde in het antwoord op de schriftelijke vraag nr. 204 van 12 mei 1999 van mevrouw Gerda Raskin, waarin wordt gesteld dat de afdeling Milieu-inspectie de bevoegdheid heeft op de militaire domeinen die worden verhuurd aan particulieren (*Bulletin van Vragen en Antwoorden nr. 14 van 11 juni 1999, blz. 1679 – red.*). Ook de antwoorden op de schriftelijke vragen nr. 188 van 26 februari 1998 van de heer Johan Sauwens en nr. 362 van 2 juli 1998 van de heer Jan Caubergs geven toelichting over de milieucontrole en/of de vergunningplicht voor militaire domeinen (*Bulletin van Vragen en Antwoorden nr. 14 van 28 mei 1998, blz. 1960 ; BVA nr. 2 van 23 oktober 1998, blz. 404 – red.*).

Aanvullend kan hier nog worden gesteld dat de OVAM met de krijgsmacht een overleg had omtrent de uitvoering van periodieke bodemonderzoeken op hun militaire domeinen. De militaire overheid heeft daarin uitdrukkelijk toegezegd hun verplichtingen na te komen. Momenteel worden op verschillende militaire domeinen dan ook de oriënterende bodemonderzoeken in het kader van de periodiciteit uitgevoerd.

Wat de contacten tussen militaire en burgerlijke overheden betreft, kan ik melden dat op 17 januari 2000 een eerste werkvergadering is doorgegaan tussen vertegenwoordigers van de afdeling Milieu-inspectie en de Divisie Infrastructuur van de krijgsmacht. Het opzet van deze contacten is te komen tot een globale samenwerkingsovereenkomst op milieuvlak.

2. Momenteel zijn er geen processen-verbaal meer in behandeling lastens de militaire overheid die werden opgesteld door de afdeling Milieu-inspectie wegens feiten of handelingen die een inbreuk op de milieuregelgeving uitmaken.

(*Bovenvermelde bijlage ligt ter inzage bij het Algemeen Secretariaat van het Vlaams Parlement, dienst Schriftelijke Vragen – red.*)

Vraag nr. 171
van 25 april 2000
van de heer JOS DE MEYER

Verbrandingsoven St.-Niklaas – Milieunormen

Verbrandingsovens maken op vele plaatsen in Vlaanderen het voorwerp uit van een brede maatschappelijke discussie.

Hetzelfde verschijnsel doet zich voor in de stad Sint-Niklaas met de MIWA-verbrandingsoven (Intercommunale Vereniging voor Huisvuilverwerking Midden-Waasland), die gelegen is in de rand van de stedelijke agglomeratie. Ook hier leven vragen naar vervroegde sluiting.

1. Kan de minister een overzicht geven van de laatste metingen ?

Hoe verhouden deze zich tot de gestelde normen ?

2. Voldoet deze verbrandingsoven aan alle normen en voorwaarden inzake volksgezondheid en leefmilieu ?

Waar moet er eventueel worden bijgestuurd ?

3. Klopt het dat de minister een initiatief overweegt om deze oven te laten sluiten, gezien de ligging ervan in de rand van de stedelijke agglomeratie ?

4. De verbrandingsoven heeft nog een milieuvergunning tot 2008.

Voorziet de Vlaamse overheid in een financiële tegemoetkoming indien de aandeelhouders van deze intercommunale – uit milieuoverwegingen en ter voorkoming van mogelijke latere problemen – beslissen tot vervroegde sluiting ? Zo ja, onder welke voorwaarden ?

Zo neen, waarom niet ?

Antwoord

1. Als **bijlage** vindt de Vlaamse volksvertegenwoordiger een overzicht van de discontinue rookgasmetingen uitgevoerd in de periode 1999 tot 6 april 2000.

In de bovenste rij zijn onder de aanduiding "Norm" de emissiegrenswaarden vermeld zoals bepaald in de milieuvergunning en Vlarem II. Volgens artikel 4.4.4.2, § 5 van Vlarem II mag de som van alle systematische fouten van de monsterneming en de analyse niet meer bedragen dan 30 %, en mag deze meetfout in rekening worden gebracht bij het toetsen van de meetwaarde aan de emissiegrenswaarde. De dioxine-emissie wordt continu bemonsterd en tweemaal per maand worden de resultaten van de halfmaandelijke bemonstering geanalyseerd. Deze resultaten worden weergegeven in

de tabel met de nummers van 8 tot 45. De analyses van deze dioxines gebeuren door de laboratoria GFA en TAUW.

Als **bijlage** vindt de Vlaamse volksvertegenwoordiger eveneens een overzicht van de daggemiddelden van de resultaten van de continue metingen gedurende de maand april 2000. De afdeling Milieu-inspectie heeft op 8 februari 2000 een voorlopige goedkeuring tot 1 augustus 2000 gegeven aangaande de vast opgestelde meetapparatuur.

Alle meetresultaten van de rookgasemissies voldoen aan de emissiegrenswaarden voor de verbranding van huishoudelijke afvalstoffen.

2. De rookgasemissies van deze huisvuilverbrandingsoven zijn zeer laag en voldoen aan alle bekende normen en voorwaarden inzake volksgezondheid en leefmilieu.
3. Er bestaan momenteel geen concrete plannen om de MIWA-verbrandingsinstallatie te laten sluiten. De situatie kan zich uiteraard wijzigen bij niet-naleving van de vergunningsvoorwaarden, of bij een acute bedreiging van de volksgezondheid.

Ook is voor de verdere exploitatie van deze oven de langetermijnplanning van de verbrandingscapaciteit in Vlaanderen van belang. De opmaak van het Uitvoeringsplan Huishoudelijke Afvalstoffen 2002-2006 zal hieromtrent meer duidelijkheid verschaffen.
4. Als de intercommunale MIWA een verdere uitbating uit milieu-overwegingen of ter voorkoming van mogelijke latere problemen niet langer verantwoord acht, dan is het haar plicht als goede huisvader en op basis van het voorzorgsbeginsel de gepaste maatregelen te nemen.

Overzicht 2000

Datum Norm	Labo	Dioxines 0,1000 ng TEQ/Nm ³	Stof 30,0 mg/Nm ³	CO 100,0 mg/Nm ³	Hcl 50 mg/Nm ³	SO ₂ 300,0 mg/Nm ³	NOx 400,0 mg/Nm ³	Metalen 1,50 mg/Nm ³	Kwik 0,1000 mg/Nm ³	Cd, Th 0,1000 mg/Nm ³	KWS 20,0 mg/Nm ³	PCB mg/Nm ³	PAK mg/Nm ³
13 januari 2000	GFA-veertiendaags 39 TAUW controle 39	0,0004 0,0005											
28 januari 2000	GFA-veertiendaags 40 TAUW controle 40	0,0006 0,0005											
10 februari 2000	GFA-veertiendaags 41 TAUW controle 41	0,0001 0,0005											
24 februari 2000	GFA-veertiendaags 42 TAUW controle 42	0,0023 0,0010											
9 maart 2000	GFA-veertiendaags 43 TAUW controle 43	0,0021											
23 maart 2000	GFA-veertiendaags 44 TAUW controle 44	0,0004											
24 maart 2000	SGS		< DL	< DL		8,0	303,0						
28 maart 2000	TAUW-Discontinuu	< DL	< DL	17,0	13,2	14,0	430,0	0,06	0,011	< DL	< DL	< DL	< DL
6 april 2000	GFA-veertiendaags 45 TAUW controle 45	0,0033											
Gemiddelde		0,0011	< DL	17,0	13,2	11,0	366,5	0,1	0,011	< DL	< DL	< DL	< DL

< DL = kleiner dan detectielimiet

N.v.d.r.

CO : koolstofmonoxide ; Hcl : waterstofchloride ; SO₂ : zwaveldioxide ; NOx : stikstofoxiden ; Cd : cadmium ; Th : thorium ; KWS : koolwaterstof ; PCB : polychloor bifenyyl ; PAK : polyaromatische koolwaterstof ;

Overzicht april 2000

Datum	CO	Debiet	Hcl	NO _x	O ₂	SO ₂	Stof
01/04/00	28,1	73.428,1	5,2	348,7	14,0	77,2	1,7
02/04/00	52,3	74.035,4	6,4	364,5	14,6	82,0	1,8
03/04/00	55,3	73.586,9	5,3	353,5	14,4	26,6	3,0
04/04/00	82,4	73.546,8	2,6	349,4	14,3	24,8	2,3
05/04/00	66,1	75.389,5	3,2	350,0	14,1	34,5	2,3
06/04/00	34,8	72.970,0	2,3	347,4	14,0	11,4	2,2
07/04/00	24,5	74.427,4	2,2	349,9	14,0	15,7	2,1
08/04/00	28,7	77.572,5	2,3	354,0	14,1	46,4	2,3
09/04/00	61,6	76.507,4	13,1	348,6	14,8	70,1	1,9
10/04/00	91,3	74.961,7	9,8	357,0	14,5	30,8	1,9
11/04/00	25,1	72.095,8	4,0	374,2	14,0	46,4	2,2
12/04/00	48,2	73.533,4	8,8	384,0	14,3	37,8	2,5
13/04/00	34,0	72.740,5	4,1	381,4	14,2	54,2	2,3
14/04/00	32,6	70.003,1	5,2	366,2	13,8	72,2	2,3
15/04/00	25,8	73.262,1	5,7	360,9	13,9	74,7	2,3
16/04/00	39,5	73.501,6	14,4	351,9	14,6	106,6	2,6
17/04/00	70,8	73.882,8	21,1	363,5	14,7	63,8	2,4
18/04/00	31,1	71.814,1	4,3	372,5	13,9	23,3	2,2
19/04/00	37,5	70.919,0	2,5	368,4	13,9	14,0	2,2
20/04/00	28,5	71.815,5	1,3	356,7	13,6	18,6	2,1
21/04/00	28,5	71.318,2	2,3	357,4	13,9	28,2	2,2
22/04/00	26,6	70.792,2	1,8	360,1	13,6	24,4	2,1
23/04/00	24,9	71.232,4	1,1	362,6	13,8	14,1	2,3
24/04/00	25,8	72.492,4	1,8	357,2	14,2	19,3	2,3
25/04/00	64,3	71.845,5	1,8	356,2	13,7	24,3	2,0
26/04/00	23,7	71.454,1	2,3	369,7	13,6	24,8	2,1
27/04/00	21,2	70.177,8	1,8	363,0	13,4	16,7	2,1
28/04/00	15,3	68.955,3	0,7	363,5	13,3	20,1	2,0
29/04/00	21,2	73.737,0	1,2	347,5	13,8	21,5	2,3
30/04/00	17,7	74.902,5	1,3	345,7	13,6	19,9	2,1
Gemiddelde	38,9	72.896,7	4,7	359,5	14,0	38,1	2,2

JOHAN SAUWENS

VLAAMS MINISTER
VAN BINNENLANDSE AANGELEGENHEDEN,
AMBTENARENZAKEN EN SPORT

Vraag nr. 124
van 23 mei 2000
van de heer LUK VAN NIEUWENHUYSEN

Gemeentebelief St.-Genesius-Rode – Nederlandstalige verenigingen

Naar verluidt zouden Nederlandstalige organisaties in Sint-Genesius-Rode hun activiteiten alleen maar kunnen aankondigen in het gemeentelijk informatieblad indien dit in de twee talen gebeurt.

Anderzijds zouden verenigingen slechts gebruik kunnen maken van de gemeentelijke infrastructuur als zij ook Franstalige activiteiten organiseren.

Is de minister hiervan op de hoogte ?

Heeft hij reeds gereageerd tegen het opleggen van dergelijke voorwaarden ?

Antwoord

Ik kan de Vlaamse volksvertegenwoordiger meedelen dat ik niet op de hoogte ben van het door hem aan de orde gestelde probleem.

Ik heb dan ook de gouverneur van de provincie Vlaams-Brabant verzocht om een onderzoek in te stellen.

Vraag nr. 125
van 23 mei 2000
van de heer DIRK DE COCK

OCMW-maatschappelijk werkers – Weddeschalen

De laatste jaren hebben de OCMW's heel wat taken bijgekregen, wat een constante bijscholing en interesse van de maatschappelijk werkers met zich meebrengt. Heel wat van deze nieuwe taken worden door de maatschappelijk werkers zelf uitgevoerd, en op die manier dragen zij een steeds grotere verantwoordelijkheid binnen het lokaal OCMW. Er wordt automatisch van die mensen verwacht dat zij tegelijkertijd organisator, projectbegeleider, jurist, gegevensbank, en als het even kan ook maatschappelijk werker zijn.

Het teer punt hierbij is de verloning van die verantwoordelijkheden.

Het sectoraal akkoord van 18 juni 1993 voorzorg voor de lokale besturen in een grondige hervorming van het personeelsstatuut. Reeds vlug bleek dat er voor de OCMW-maatschappelijk werkers weinig verbetering was in het geldelijk statuut en dat sommige personeelsleden in de C-schalen er fors op vooruit gingen. Intussen is er echter een nieuw sectoraal akkoord 1997-1998. Hieruit blijkt dat de B-schalen voor onder andere maatschappelijk werkers over het hoofd worden gezien.

1. Welke maatregelen worden er genomen om de weddeschalen van de maatschappelijk werkers te herwaarderen ?
2. Wat is het standpunt van de Vlaamse regering terzake ?

Antwoord

Het sectoraal akkoord van 18 juni 1993 heeft gezorgd voor een herziening van de salarisschalen. De herziening van de schalen was niet procentueel gelijk voor alle bestaande schalen. Bewust werden er bij de sectorale akkoorden ook wijzigingen aangebracht aan het bestaande stelsel van niveaus en graden, en aan de verhoudingen ertussen.

In het vroegere stelsel beschikten de ambtenaren van het niveau C (toen niveau 2 genoemd) niet over een functionele loopbaan of een of andere min of meer vergelijkbare vorm van vlakke loopbaan. Om dus naar een hogere salarisschaal te kunnen overgaan, moest een opsteller slagen voor een bevorderingsexamen tot de graad van onderbureauchef. In het nieuwe stelsel werd de hiërarchie vereenvoudigd en de graden van opsteller en onderbureauchef werden samengevoegd in de nieuwe graad van administratief medewerker, met een functionele loopbaan bestaande uit drie schalen C1, C2 en C3. Het maximumbedrag in de derde schaal van deze functionele loopbaan bedraagt 21,54 % meer dan het maximumbedrag dat een opsteller op 1 januari 1990 kon bereiken in de vroegere schaal 1.50. Het maximumbedrag in deze C3-schaal bedraagt echter slechts 8,52 % meer dan het maximumbedrag dat een onderbureauchef op 1 januari 1990 kon bereiken in de vroegere schaal 1.47.

De maatschappelijk werkers hadden in het vroegere stelsel een vlakke loopbaan en hadden toen reeds het vooruitzicht op het doorlopen van drie

verschillende salarisschalen, 1.55, 1.6, en 1.77. In het nieuwe stelsel is de gebruikelijke loopbaan voor een maatschappelijk werker gesitueerd in het niveau B, met in de basisgraad van dit niveau het vooruitzicht op het doorlopen van een functionele loopbaan bestaande uit de schalen B1, B2, en B3. Het maximumbedrag in de schaal B3 bedraagt 11,10 % meer dan het maximumbedrag van de vroegere derde schaal in de voormalige vlakke loopbaan voor maatschappelijk werkers (toestand op 1 januari 1990).

De stelling dat de maatschappelijk werkers inzake salarisschalen over het hoofd werden gezien, wordt door bovenstaande gegevens tegengesproken.

De salarisschalen worden overigens niet eenzijdig vastgesteld, maar zijn het resultaat van onderhandelingen in de onderafdeling van het comité C voor de plaatselijke overheidsdiensten, afdeling personeel van de provinciale en plaatselijke besturen.

Een specifieke herziening van de salarisschalen voor het niveau B is op dit ogenblik geen concreet onderwerp van onderhandeling in het vermelde comité C.

Vraag nr. 126
van 25 mei 2000
van de heer DIDIER RAMOUDT

Sociale huisvestingsmaatschappijen – OCMW-bankwaarborg

In antwoorden op verschillende interventies van collega's m.b.t. de Wooncode en de sociale huisvesting heeft minister Bert Anciaux, die tot voor kort bevoegd was voor de huisvesting, steeds gesteld dat "niet het belang van de huisvestingsmaatschappijen centraal staat, maar dat van de sociale, kwetsbare huurder, en dat sociale huisvesting in de eerste plaats moet toegankelijk blijven voor degenen die er het meest nood aan hebben".

Vanuit het OCMW van Oostende kreeg ik een signaal dat er steeds meer moeilijkheden rijzen met de sociale huisvestingsmaatschappijen, in die zin dat zij weigeren een bankwaarborg te aanvaarden voor kandidaat-huurders die door bemiddeling van het OCMW naar hen worden doorverwezen.

Ook op de vraag om een afbetalingsregeling voor de betrokken waarborg te aanvaarden, gaan de maatschappijen slechts schoorvoetend in, en dan

nog met voor de sociaal zwakkere huurder weinig realistische voorstellen.

Op die wijze is het voor de kansarme huurder bijna niet mogelijk aan een betaalbare en aan de normen beantwoordende woning te geraken.

1. Is het weigeren van een bankwaarborg van het OCMW door sociale huisvestingsmaatschappijen en een courant gegeven en is het hun ook toegelaten dit te doen ? En zo ja, op welke basis ?
2. Welke initiatieven heeft de minister genomen om dergelijke praktijken, die volledig in strijd zijn met het boven aangehaalde standpunt, een halt toe te roepen ?

Antwoord

De problematiek van de huurwaarborg wordt momenteel nog geregeld door het besluit van de Vlaamse regering van 29 september 1994 tot reglementering van het sociale huurstelsel voor de woningen die door de Vlaamse Huisvestingsmaatschappij of de door de Vlaamse Huisvestingsmaatschappij erkende sociale huisvestingsmaatschappijen worden verhuurd met toepassing van artikel 80ter van de Huisvestingscode. Op basis van dit besluit kan het aanvaarden van de vervanging van een huurwaarborg door een bankwaarborg niet worden opgelegd.

Artikel 6, § 1 van bovenvermeld besluit biedt aan de sociale huisvestingsmaatschappij wel de mogelijkheid om in individuele gevallen hiervan een gemotiveerde afwijking te vragen aan de VHM. De aanvraag dient evenwel gebaseerd te zijn op bijzondere omstandigheden van sociale aard. De aanvragen tot interventie door het OCMW voor huurwaarborgen kunnen als individuele afwijkingen worden beschouwd overeenkomstig voornoemd artikel 6 van het sociaal huurbedluit.

Op een dergelijke aanvraag door het OCMW mag worden ingegaan onder de cumulatieve voorwaarden dat :

- de lokale huisvestingsmaatschappij een individuele afwijking heeft aangevraagd bij de VHM ;
- die afwijking door de VHM wordt goedgekeurd.

De VHM kan de afwijking goedkeuren mits de volgende procedure wordt gevolgd :

- op het ogenblik van de toewijzing van een sociale huurwoning wordt door het OCMW een verbintenis tot huurwaarborg aangegaan ("principiële borgstelling");
- het OCMW verkrijgt via maandelijkse afhoudingen de waarborg van de persoon die een beroep heeft gedaan op het OCMW;
- op het ogenblik dat het OCMW de totale huurwaarborg in haar bezit heeft, stort zij deze door aan de vennootschap, zodat de verbintenis tot huurwaarborg vervalt.

Het al dan niet aanvragen van een afwijking behoort tot de exclusieve bevoegdheid van de raad van bestuur van de sociale huisvestingsmaatschappijen.

De VHM heeft tot nu toe dergelijke aanvragen tot afwijking steeds goedgekeurd.

In het ontwerp van nieuw sociaal huurbesluit dat momenteel voorligt, wordt, wat de waarborg betreft, voorgesteld dat de waarborg kan worden vervangen door :

- hetzij een schriftelijke garantie van het OCMW in afwachting van een éénmalige doorstorting door het OCMW van het volledige bedrag, binnen 18 maanden na de ondertekening van de overeenkomst;
- hetzij een schriftelijke borgstelling van het OCMW na wederzijds akkoord tussen de verhuurder en het betrokken OCMW.

Op die manier zullen de problemen die kunnen rijzen aangaande de betaling van de huurwaarborg wellicht vlotter kunnen worden opgelost.

**Vraag nr. 127
van 25 mei 2000
van de heer FRANCIS VERMEIREN**

Kasteel van Beaulieu (Machelen) – Restauratie (2)

Er is een nieuw hoofdstuk geschreven in het einde-loze verhaal van het kasteel van Beaulieu in Machelen (Brabant). De pachthouder heeft inderdaad zijn aandeel in Beaulieu overgelaten, samen met de erfpachtovereenkomst, aan het architectenbureau dat werd belast met de restauratie.

Als reden voor het afstaan van de erfpachtovereenkomst wordt het feit ingeroepen dat alle instanties blijkbaar stokken in de wielen steken.

Er werden enkele kleine werken uitgevoerd om het verder verloederen van het gebouw te beletten, doch van een restauratie is nog geen spoor te bekennen.

1. Heeft de Vlaamse overheid nog enig zicht op de evolutie van het dossier van de restauratie van het kasteel van Beaulieu ?

Welke dienst werd met het opvolgen van dit dossier belast ?

Door wie werden de contacten verzekerd met de erfpachthouder, die de tegenwerking van alle instanties inroept om zich te ontdoen van de afgesloten erfpachtovereenkomst ?

2. Werd door het architectenbureau reeds contact opgenomen met de diensten van de Vlaamse regering belast met het opvolgen van het dossier ?
3. Mag redelijkerwijze nog een restauratie worden verwacht van genoemd kasteel ?

Heeft men enig idee van het begin van de restauratiewerken ?

- N.B. Deze vraag werd eveneens gesteld aan de heer Patrick Dewael, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Financiën, Begroting, Buitenlands Beleid en Europese Aangelegenheden.

Gecoördineerd antwoord

1. De Vlaamse overheid volgt het dossier van zeer nabij op.

De afdeling Vermogensbeheer, de afdeling Monumenten en Landschappen en de afdeling Juridische Dienstverlening zijn belast met de opvolging van het dossier.

De erfpachthouder heeft het uitblijven van een wijziging van het gewestplan ingeroepen om zich niet te houden aan de bepalingen van de erfpacht.

2. Er zijn contacten geweest tussen het architectenbureau en de diensten van de Vlaamse regering.

3. Het blijft de vaste wil van de Vlaamse regering zo spoedig mogelijk een oplossing te vinden voor de huidige impasse waarin de problematiek van het kasteel is terechtgekomen.

Het is op dit ogenblik niet mogelijk om een datum voor het begin van de restauratiewerkzaamheden vast te stellen.

**II. VRAGEN WAARVAN
DE REGLEMENTAIRE TERMIJN
VERSTREKEN IS EN WAAROP
NOG NIET WERD GEANTWOORD*
(Reglement artikel 81, 6)**

PATRICK DEWAELE

MINISTER-PRESIDENT
VAN DE VLAAMSE REGERING,
VLAAMS MINISTER VAN FINANCIËN,
BEGROTING, BUITENLANDS BELEID
EN EUROPESE AANGELEGENHEDEN

**Vraag nr. 88
van 15 juni 2000
van de heer CARL DECALUWE**

Fiscale regelgeving – Ambtelijke werkgroep

Tijdens de besprekingen in het Vlaams Parlement naar aanleiding van de publicatie van het Jaarverslag van de Vlaamse Ombudsdienst, stonden klachten inzake fiscaliteit centraal.

De burger hecht zeer veel belang aan de problemen inzake kijk- en luistergeld en onroerende voorheffing. Dit probleem is niet nieuw : in vroegere jaarverslagen van de Ombudsdienst werd het probleem reeds aangekaart en werden er aanbevelingen geformuleerd om de regelgeving aan te passen.

Ook de dienst Kijk- en Luistergeld zelf heeft aandacht besteed aan de knelpunten in zijn Jaarverslag van 1997. Er wordt melding gemaakt van de oprichting van een ambtelijke werkgroep, bestaande uit alle betrokken overheden, om de verouderde wetgeving te evalueren.

1. Bestaat die ambtelijke werkgroep nog ? Wie maakt er deel van uit ?

2. Wat zijn de standpunten en de conclusies van die evaluatie van de wetgeving ?
3. Hoe past de regering de conclusies van de werkgroep toe in haar beleid inzake fiscaliteit ?
4. Wat is de huidige stand van zaken ?

**Vraag nr. 91
van 23 juni 2000
van mevrouw PATRICIA CEYSENS**

Zorgverzekering – Opbrengst reserves

In de begrotingen 1999 en 2000 werd telkens vier miljard gereserveerd voor de zorgverzekering.

Daar er nog geen zorgfonds kon worden opgericht, wordt dit geld wellicht nog niet gekapitaliseerd.

Hoeveel heeft de acht miljard inmiddels reeds opgebracht ?

MIEKE VOGELS

VLAAMS MINISTER
VAN WELZIJN, GEZONDHEID
EN GELIJKE KANSEN

**Vraag nr. 193
van 15 juni 2000
van de heer JOHAN DE ROO**

Zorgverzekering – Uitvoering

De minister heeft deze maand bevestigd dat het de bedoeling blijft begin 2001 van start te gaan met de zorgverzekering.

1. Wat moet er nog gebeuren om effectief tot uitvoering over te gaan ?
2. Hoeveel uitvoeringsbesluiten werden reeds voorgelegd aan de regering ?
3. Hoeveel uitvoeringsbesluiten werden voor advies voorgelegd aan de Raad van State ?

**Vraag nr. 200
van 23 juni 2000
van de heer FELIX STRACKX**

Marktoverschotten voor minderbedeelden – Erkende organisaties

* datum van afsluiting : 25/9

De Europese Commissie subsidieert de lidstaten om overschotten van groenten en fruit op te kopen. Op die manier wordt een inkomenssteun betaald aan de producent, mits uiteraard voldaan wordt aan de na te leven voorschriften.

Deze regeling voorziet ook in de mogelijkheid om deze overschotten gratis uit te reiken aan een aantal organisaties of instellingen. Deze kunnen dan de uit de markt genomen producten ter beschikking stellen van onder andere personen met een laag inkomen, die dit fruit of deze groenten, zelfs al ligt de prijs zeer laag, in onvoldoende mate kunnen kopen.

Het Ministerie van Middenstand en Landbouw (Bestuur voor de Kwaliteit van de Grondstoffen en de Plantaardige sector (DG4), Dienst Controle EU-interventies en -steun) reikt drie types erkenningen uit om in aanmerking te komen voor deze gratis uitreiking. Liefdadigheidsinstellingen vallen onder de erkenningen type 1.

De voorwaarden voor het verkrijgen van een erkenning type 1 zijn vervat in artikel 6, § 1 van het ministerieel besluit van 22 juni 1998 betreffende de interventieregeling in de sector groenten en fruit. Deze criteria zijn nogal duidelijk, op één na : onder de zesde streep "bij de aanvraag tot erkenning melding maken van een reeds in het kader van een sociale wetgeving toegekende erkenning evenals van de juridische basis en de bevoegde overheid ;".

De leidend ambtenaar van DG4 is formeel dat het hier gaat over een erkenning die wordt toegekend door de Vlaamse Gemeenschap. Bij navraag bij de Vlaamse administratie blijkt evenwel niemand op de hoogte te zijn van de precieze modaliteiten voor het verkrijgen van een dergelijke erkenning, of te weten door wie ze wordt uitgereikt. Ik veronderstel

evenwel dat het de Vlaamse minister van Welzijn, Gezondheid en Gelijke Kansen is.

1. Welke erkenning wordt hier precies bedoeld ?
2. Welke organisaties hebben reeds een dergelijke erkenning verkregen ?
3. Aan welke voorwaarden moet een liefdadigheidsinstelling voldoen om een dergelijke erkenning te verkrijgen ?

RENAAT LANDUYT

VLAAMS MINISTER
VAN WERKGELEGENHEID EN TOERISME

Vraag nr. 88
van 28 juni 2000
van de heer LUK VAN NIEUWENHUYSEN

Vlaamse Rand – Brochure taalgebruik in sociale relaties

Tijdens de vorige legislatuur kwam in het kader van het actieplan Vlaams-Brabant van de vorige regering door de afdeling Inspectie Werkgelegenheid een ontwerp van brochure tot stand inzake het taalgebruik in sociale relaties.

Tot op heden is die brochure nog altijd niet gepubliceerd.

Is het alsnog de bedoeling tot publicatie ervan over te gaan ?

Wat wordt in dat geval de oplage en wie is de doelgroep ?

REGISTER

Nr.	Datum	Vraagsteller	Onderwerp	Blz.
P. DEWAEL, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Financiën, Begroting, Buitenlands Beleid en Europese Aangelegenheden				
67	18.04.2000	P. Van Grembergen	<i>Federale fiscale hervormingsplannen – Betrokkenheid</i>	106
77	11.05.2000	D. Ramoudt	<i>Autoradiotaks – Opmerkingen Vlaamse Ombudsdienst</i>	107
78	17.05.2000	R. Van Goethem	<i>Kabinetten – Volvo-dienstvoertuigen</i>	1
79	17.05.2000	R. Van Cleuvenbergen	<i>Telefonische-bijstandsdiensten – Anonimiteit</i>	2
81	18.05.2000	C. Decaluwe	<i>Vlaamse openbare instellingen – Reclame en sponsoring</i>	108
○ 88	15.06.2000	C. Decaluwe	<i>Fiscale regelgeving – Ambtelijke werkgroep</i>	134
○ 91	23.06.2000	P. Ceysens	<i>Zorgverzekering – Opbrengst reserves</i>	134
S. STEVAERT, minister vice-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Mobiliteit, Openbare Werken en Energie				
231	16.03.2000	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Gewestwegen Mechelen – Overdracht naar gemeente</i>	2
307	17.05.2000	R. Van Cleuvenbergen	<i>Zwerfvuilcampagne – Evaluatie</i>	3
309	17.05.2000	R. Van Cleuvenbergen	<i>Telefonische-bijstandsdiensten – Anonimiteit</i>	4
313	18.05.2000	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Vlaamse Rand – Taalvoorwaarden bij erkenning en subsidiëring</i>	4
314	18.05.2000	B. De Smet	<i>Voetgangersbruggen Rumst – Stand van zaken</i>	5
317	18.05.2000	C. Decaluwe	<i>Vlaamse openbare instellingen – Reclame en sponsoring</i>	6
319	18.05.2000	C. Decaluwe	<i>Heraanleg N357 Waregem – Uitstel</i>	6
323	19.05.2000	R. Van Cleuvenbergen	<i>Carpoolparkings – Uitrusting</i>	7
327	23.05.2000	C. Decaluwe	<i>Mobiliteitsconvenant – Fietspadenprojecten</i>	8
331	23.05.2000	C. Decaluwe	<i>Leie Kortrijk – Stoplichten binnenvaart</i>	9
332	23.05.2000	C. Decaluwe	<i>De Lijn Tielt – Bushokjes</i>	9
336	25.05.2000	J. De Roo	<i>Schipdonkkanaal – Onderhoud kunstwerken</i>	9
M. VOGELS, Vlaams minister van Welzijn, Gezondheid en Gelijke Kansen				
△ 151	11.05.2000	R. Van Cleuvenbergen	<i>Ministeriële kabinetten – Gehandicaptenvoorzieningen</i>	120
154	17.05.2000	P. Ceysens	<i>Kind en Gezin – Steun aan tijdschriften</i>	122
155	17.05.2000	P. Ceysens	<i>Kinderopvang – Kinderen ouder dan zes</i>	122
160	17.05.2000	R. Van Cleuvenbergen	<i>Telefonische-bijstandsdiensten – Anonimiteit</i>	10
161	18.05.2000	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Vlaamse Rand – Taalvoorwaarden bij erkenning en subsidiëring</i>	123
△ 162	18.05.2000	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Vlaamse Rand – Gezins- en bejaardenhulp</i>	10

163	18.05.2000	C. Decaluwe	<i>Vlaamse openbare instellingen – Reclame en sponsoring</i>	10
165	23.05.2000	S. Janssens-Vanoppen	<i>DAC-project meerlingen – Uitbreiding</i>	123
170	29.05.2000	S. Becq	<i>Begeleid wonen – Aanbod</i>	11
177	31.05.2000	R. Van Cleuvenbergen	<i>Thuiszorg – Goedgekeurde projecten (2)</i>	12
△ 178	31.05.2000	R. Van Cleuvenbergen	<i>Adviesraden – Vrouwen (2)</i>	13
180	06.06.2000	K. Helsen	<i>OCMW's – Registratieverplichting (2)</i>	13
○ 193	15.06.2000	J. De Roo	<i>Zorgverzekering – Uitvoering</i>	134
○ 200	23.06.2000	F. Strackx	<i>Marktoverschotten voor minderbedeelden – Erkende organisaties</i>	134

B. ANCIAUX, Vlaams minister van Cultuur, Jeugd, Brusselse Aangelegenheden en Ontwikkelingssamenwerking

134	17.05.2000	R. Van Goethem	<i>Kabinetten – Volvo-dienstvoertuigen</i>	14
135	17.05.2000	R. Van Cleuvenbergen	<i>Telefonische-bijstandsdiensten – Anonimiteit</i>	14
△ 150	18.05.2000	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Vlaamse Rand – Taalvoorwaarden bij erkenning en subsidiëring</i>	15
153	23.05.2000	L. Van Nieuwenhuysen	<i>"Taal en politiek" – Verspreiding</i>	15
154	23.05.2000	J. De Roo	<i>Culturele samenwerking – Grensregio Zeeuws-Vlaanderen</i>	16
156	25.05.2000	D. Lootens-Stael	<i>VZW De Stadskrant – Selectiecriteria redacties</i>	18
158	31.05.2000	F. Dewinter	<i>Filharmonisch Orkest – Samenstelling raad van beheer</i>	18
159	31.05.2000	M. Dillen	<i>Lezen en leesachterstand – Initiatieven</i>	19
160	06.06.2000	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Brussel 2000 – "Magazinneke"</i>	21

M. VANDERPOORTEN, Vlaams minister van Onderwijs en Vorming

117	17.05.2000	R. Van Cleuvenbergen	<i>Telefonische-bijstandsdiensten – Anonimiteit</i>	22
118	17.05.2000	J. De Meyer	<i>Onderwijspersoneel – Berekening eindejaarstoelage</i>	124
119	17.05.2000	H. Lauwers	<i>Gedeeltelijke loopbaanonderbreking – Administratieve toepassing</i>	22
120	17.05.2000	F. Dewinter	<i>De Witte Merel Ekeren – Uitbreidingsplannen</i>	23
121	18.05.2000	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Vlaamse Rand – Taalbad anderstalige kandidaat-leerlingen</i>	24
122	18.05.2000	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Vlaamse Rand – Taalvoorwaarden bij erkenning en subsidiëring</i>	25
123	18.05.2000	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Vlaamse Rand – Taalbeleid en schoolreglement</i>	25
124	18.05.2000	C. Decaluwe	<i>Vlaamse openbare instellingen – Reclame en sponsoring</i>	25
125	18.05.2000	R. Van Cleuvenbergen	<i>Vaccinatiebeleid PMS/MST – Evaluatie</i>	26
126	23.05.2000	G. Van Baelen	<i>Vertrouwensleerlingen – Veralgemeende invoering</i>	26
127	29.05.2000	S. Becq	<i>Gehandicapte kinderen – Vrijtijdsbesteding</i>	27
128	29.05.2000	S. Becq	<i>Gratis woon-werkverkeer – Leerkrachten</i>	28
130	31.05.2000	C. Van Eyken	<i>Basisschool Komen-Waasten – Subsidiëring</i>	28
132	31.05.2000	M. Dillen	<i>Handelsactiviteiten in scholen – Reglementering</i>	29
134	31.05.2000	R. Van Cleuvenbergen	<i>Eetwaren in scholen – Regelgeving</i>	32

R. LANDUYT, Vlaams minister van Werkgelegenheid en Toerisme

	70	17.05.2000	R. Van Cleuvenbergen	<i>Telefonische-bijstandsdiensten – Anonimiteit</i>	33
	71	18.05.2000	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Vlaamse Rand – Taalvoorwaarden bij erkenning en subsidiëring</i>	33
△	72	18.05.2000	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Vlaamse Rand – Naleving taalwetgeving bij gesco's</i>	34
	73	18.05.2000	F. Vermeiren	<i>Werkzoekende jongeren – Subsidiëring lokale besturen</i>	34
	74	18.05.2000	C. Decaluwe	<i>Vlaamse openbare instellingen – Reclame en sponsoring</i>	38
	75	23.05.2000	S. Janssens-Vanoppen	<i>DAC-project meerlingen – Uitbreiding</i>	38
	76	23.05.2000	G. Vanleenhove	<i>VDAB – Inschrijving 16-jarigen met HSO-diploma</i>	40
	77	25.05.2000	J. De Roo	<i>Gesco's – Lokale arbeidsplaatsen</i>	40
	78	25.05.2000	J. De Roo	<i>Vacatures en knelpuntberoepen – Gent-Eeklo</i>	41
	79	29.05.2000	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Personeelsadvertentie VDAB – Taalgebruik</i>	42
	81	31.05.2000	R. Van Cleuvenbergen	<i>VDAB-selecties – Objectiviteit (2)</i>	43
○	88	28.06.2000	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Vlaamse Rand – Brochure taalgebruik in sociale relaties</i>	135

V. DUA, Vlaams minister van Leefmilieu en Landbouw

	122	01.03.2000	C. Decaluwe	<i>Milieu-inspectie – Militaire domeinen</i>	126
	171	25.04.2000	J. De Meyer	<i>Verbrandingsoven St.-Niklaas – Milieunormen</i>	127
	202	17.05.2000	A. Van Nieuwkerke	<i>Mestoverschot – Bestemming en controle</i>	44
	203	17.05.2000	A. Van Nieuwkerke	<i>Het Zwin – Toeristisch-recreatieve projecten</i>	48
	204	17.05.2000	J. Demeulenaere	<i>Waterwinning "Sint-André" Koksijde – Beslissing</i>	50
	208	18.05.2000	C. Decaluwe	<i>Vlaamse openbare instellingen – Reclame en sponsoring</i>	50
	212	19.05.2000	G. Van Baelen	<i>Stookolietanks – Lekkageverzekering</i>	50
	213	23.05.2000	C. Decaluwe	<i>Stadsrandbos Kortrijk – Stand van zaken (2)</i>	51
	214	23.05.2000	J. Timmermans	<i>Chemische toiletten – Milieu</i>	53
	215	23.05.2000	J. Timmermans	<i>Aquafin – Kostprijs</i>	56
	216	23.05.2000	J. De Roo	<i>Waterbeheer in grensregio's – Coördinatie</i>	61
	217	25.05.2000	J. De Roo	<i>Verbrandingsoven Balgerhoeke (Eeklo) – Emissiemetingen</i>	62
	218	25.05.2000	A. Van Nieuwkerke	<i>Zwinbosjes Knokke-Heist – Bescherming en beheer</i>	65
	219	29.05.2000	R. Van Goethem	<i>Biomassa – Energiebron</i>	68
	220	29.05.2000	C. Decaluwe	<i>Waterzuivering – Asielcentrum Wingene</i>	68
	221	29.05.2000	C. Decaluwe	<i>Waterzuivering – Ombouw hoogbelaste systemen</i>	69
	222	29.05.2000	J. Malcorps	<i>Vervuiling Lievenswijk Kapellen – Stand van zaken</i>	70
	223	29.05.2000	C. Decaluwe	<i>Aquafin – Incidentenanalyse</i>	72
	224	29.05.2000	C. Decaluwe	<i>Waterzuivering – St.-Pietersveld Wingene</i>	73
	225	31.05.2000	M. Dillen	<i>Bedrijfsbegeleiding land- en tuinbouw – Evaluatie</i>	75
	226	31.05.2000	M. Dillen	<i>Pcb-houdende apparaten – Verwijderingsplan</i>	77

227	31.05.2000	M. Dillen	<i>Milieubeleidsvereenkomst papier – Sensibiliseringscampagnes</i>	79
228	31.05.2000	A. Moreau	<i>Verbrandingsoven Tienen – Stand van zaken</i>	80
229	31.05.2000	C. Van Eyken	<i>Waterzuivering – Brusselse randgemeenten</i>	81
230	31.05.2000	D. Ramoudt	<i>Duingebieden – Aankoopbeleid</i>	82
231	31.05.2000	J. Timmermans	<i>Afvalwater – Campings</i>	83
232	31.05.2000	J. Timmermans	<i>Afvalwater – Transportzones</i>	84
233	31.05.2000	J. De Roo	<i>Gemeentelijke rioleringswerken – Subsidiëring</i>	86
236	31.05.2000	M. Dillen	<i>Vliegbasis Brustem – Bodemonderzoek</i>	87
238	31.05.2000	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Aflevering bodemattesten – Politieke tussenkomsten</i>	92
239	31.05.2000	J. De Meyer	<i>Gecontroleerd overstromingsgebied Kruibeke – Communicatiebeleid</i>	93
240	31.05.2000	R. Van Cleuvenbergen	<i>Adviesraden – Vrouwen (2)</i>	93
241	06.06.2000	P. Ceysens	<i>VMW – Onteigeningen Abdijstraat Leuven</i>	94
J. SAUWENS, Vlaams minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Ambtenarenzaken en Sport				
118	17.05.2000	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Vlaamse administratie – Foto's vorstenpaar (2)</i>	94
119	17.05.2000	R. Van Cleuvenbergen	<i>Telefonische-bijstandsdiensten – Anonimiteit</i>	95
120	18.05.2000	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Vlaamse Rand – Taalvoorwaarden bij erkenning en subsidiëring</i>	95
△ 121	18.05.2000	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Vlaamse Rand – Maatregelen van specifiek toezicht</i>	95
122	18.05.2000	C. Decaluwe	<i>Vlaamse openbare instellingen – Reclame en sponsoring</i>	96
123	19.05.2000	H. De Lobel	<i>Statuut lokale mandatarissen – Fractiewerkvergoeding</i>	96
124	23.05.2000	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Gemeentebeleid St.-Genesius-Rode – Nederlandstalige verenigingen</i>	131
125	23.05.2000	D. De Cock	<i>OCMW-maatschappelijk werkers – Weddeschalen</i>	131
126	25.05.2000	D. Ramoudt	<i>Sociale huisvestingsmaatschappijen – OCMW-bankwaarborg</i>	132
△ 127	25.05.2000	F. Vermeiren	<i>Kasteel van Beaulieu (Machelen) – Restauratie (2)</i>	133
129	31.05.2000	M. Keulen	<i>Woningkwaliteit – Geschiktheidsonderzoek AROHM</i>	97
131	31.05.2000	C. Van Eyken	<i>Inburgeringscontracten – Beleid</i>	98
D. VAN MECHELEN, Vlaams minister van Economie, Ruimtelijke Ordening en Media				
130	17.05.2000	C. Van Eyken	<i>Kabelaanbod – TFI</i>	98
△ 132	18.05.2000	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Vlaamse Rand – Nederlandstalig beheer bedrijventerreinen</i>	99
△ 133	18.05.2000	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Vlaamse Rand – Streekplatformen</i>	99
135	18.05.2000	C. Decaluwe	<i>VRT – Rookverbod</i>	100
136	23.05.2000	C. Decaluwe	<i>Geschillenraad – Klachten</i>	100
137	25.05.2000	J. De Roo	<i>Gewestplanwijziging Gentse en Kanaalzone – Stand van zaken</i>	101
138	25.05.2000	J. De Roo	<i>Decreet ruimtelijke ordening – Planschade – Stedenbouwkundig ambtenaar</i>	101
139	31.05.2000	M. Dillen	<i>Streekcharter Gent – Hefboomprojecten</i>	102

140	31.05.2000	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Kabelaanbod Coditel – Kanaal Z (2)</i>	103
141	06.06.2000	J. Maes	<i>POP-campus Poperinge – Huisvestingsbehoeften</i>	104
143	09.06.2000	J. De Roo	<i>Bouwdossiers DIGO – Wachtlijst</i>	105
145	09.06.2000	G. Van Baelen	<i>Decreet ruimtelijke ordening – Zonevreemde woningen</i>	105